

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2023/1542 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iulie 2023 privind bateriile și deșeurile de baterii, de modificare a Directivei 2008/98/CE și a Regulamentului (UE) 2019/1020 și de abrogare a Directivei 2006/66/CE ⁽¹⁾ 1**
- ★ **Regulamentul (UE) 2023/1543 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iulie 2023 privind ordinele europene de divulgare a probelor electronice și ordinele europene de păstrare a probelor electronice în cadrul procedurilor penale și pentru executarea pedepselor privative de libertate în urma unor proceduri penale 118**

DIRECTIVE

- ★ **Directiva (UE) 2023/1544 a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2023 de stabilire a unor norme armonizate privind desemnarea sediilor desemnate și numirea reprezentanților legali în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale 181**

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2023/1542 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 12 iulie 2023****privind bateriile și deșeurile de baterii, de modificare a Directivei 2008/98/CE și a Regulamentului (UE) 2019/1020 și de abrogare a Directivei 2006/66/CE****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114 și articolul 192 alineatul (1) în ceea ce privește articolele 54-76 din prezentul regulament,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 intitulată „Pactul verde european” (denumit în continuare „Pactul verde european”) este strategia de creștere a Europei care are drept scop transformarea Uniunii într-o societate echitabilă și prosperă, cu o economie modernă, eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și competitivă, fără emisii nete de gaze cu efect de seră în 2050, în care creșterea economică este decuplată de utilizarea resurselor. Trecerea de la utilizarea combustibililor fosili în vehicule la electromobilitate este una dintre condițiile necesare pentru atingerea obiectivului de neutralitate climatică în 2050. Pentru ca politicile Uniunii privind produsele să contribuie la reducerea emisiilor de carbon la nivel mondial, trebuie să se asigure că produsele comercializate și vândute în Uniune sunt obținute și fabricate într-un mod sustenabil.
- (2) Bateriile reprezintă astfel o sursă importantă de energie și unul dintre factorii-cheie ai dezvoltării sustenabile, ai mobilității verzi, ai energiei curate și ai neutralității climatice. Se preconizează că cererea de baterii va crește rapid în următorii ani, în special pentru vehiculele rutiere electrice și mijloacele de transport ușoare care utilizează baterii pentru tracțiune, determinând poziționarea din ce în ce mai strategică a pieței bateriilor la nivel mondial. Se vor înregistra în continuare progrese științifice și tehnice semnificative în domeniul tehnologiei bateriilor. Având în vedere importanța strategică a bateriilor, pentru a garanta securitatea juridică tuturor operatorilor implicați și pentru a evita discriminarea, barierele în calea comerțului și denaturările pieței bateriilor, este necesar să se stabilească norme privind parametrii de sustenabilitate, performanța, siguranța, colectarea, reciclarea și cel de al doilea ciclu de viață al bateriilor, precum și privind informațiile referitoare la baterii pentru utilizatorii finali și pentru operatorii economici. Este necesar să se creeze un cadru de reglementare armonizat pentru gestionarea întregului ciclu de viață al bateriilor care sunt introduse pe piață în Uniune.

⁽¹⁾ JO C 220, 9.6.2021, p. 128.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 14 iunie 2023 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 28 iunie 2023.

- (3) De asemenea, trebuie actualizat dreptul Uniunii privind gestionarea deșeurilor de baterii și trebuie luate măsuri de protecție a mediului și a sănătății umane prevenind sau reducând efectele negative ale generării și gestionării deșeurilor, scăzând impactul utilizării resurselor și folosind mai eficient resursele. Aceste măsuri sunt esențiale pentru tranziția către o economie circulară și neutră climatic și către un mediu fără substanțe toxice, precum și pentru autonomia strategică și competitivitatea pe termen lung ale Uniunii. Ele pot crea oportunități economice importante, intensificând sinergiile dintre economia circulară și politicile în domeniile energiei, climei, transporturilor, industriei și cercetării, protejând mediul și reducând emisiile de gaze cu efect de seră.
- (4) Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ a dus la o îmbunătățire a performanței de mediu a bateriilor și la crearea unor norme și obligații comune pentru operatorii economici, în special prin norme armonizate privind conținutul de metale grele și etichetarea bateriilor și prin norme și obiective de gestionare a tuturor deșeurilor de baterii, pe baza responsabilității extinse a producătorilor.
- (5) Rapoartele Comisiei privind punerea în aplicare, impactul și evaluarea Directivei 2006/66/CE, prezentate în 2019, au evidențiat nu numai realizările, ci și limitările acestei directive, în special într-un context fundamental schimbat, caracterizat prin importanța strategică a bateriilor și prin utilizarea lor sporită.
- (6) Comunicarea Comisiei din 17 mai 2018 intitulată „Europa în mișcare – Mobilitate durabilă pentru Europa: sigură, conectată și curată” include Planul de acțiune strategic privind bateriile. Planul de acțiune respectiv stabilește măsuri de sprijinire a eforturilor de construire a unui lanț valoric al bateriilor în Europa, care să cuprindă extracția materiilor prime, aprovizionarea sustenabilă cu materii prime și prelucrarea acestora, materiale sustenabile pentru baterii, fabricarea de celule, precum și reutilizarea și reciclarea bateriilor.
- (7) În Pactul verde european, Comisia și-a confirmat angajamentul de a pune în aplicare Planul de acțiune strategic privind bateriile și a declarat că va prezenta propuneri legislative pentru a asigura un lanț valoric sigur, circular și sustenabil pentru toate bateriile, inclusiv pentru a aproviziona piața în creștere a vehiculelor electrice.
- (8) În Concluziile sale din 4 octombrie 2019 intitulate „Mai multă circularitate – tranziția către o societate durabilă”, Consiliul a solicitat, între altele, politici coerente care să sprijine dezvoltarea de tehnologii care să îmbunătățească sustenabilitatea și circularitatea bateriilor, pentru a susține tranziția către electromobilitate. În plus, Consiliul a solicitat revizuirea urgentă a Directivei 2006/66/CE, care ar trebui să includă toate materialele relevante pentru baterii și să ia în considerare în special cerințe specifice pentru litiu și cobalt, precum și un mecanism care să permită adaptarea directivei la viitoarele schimbări din domeniul tehnologiilor bateriilor.
- (9) Comunicarea Comisiei din 11 martie 2020 intitulată „Un nou plan de acțiune privind economia circulară - Pentru o Europă mai curată și mai competitivă” afirmă că propunerea privind un nou cadru de reglementare pentru baterii va avea în vedere norme referitoare la conținutul reciclat și măsuri de îmbunătățire a ratelor de colectare și de reciclare a tuturor bateriilor, pentru a asigura recuperarea materialelor valoroase și pentru a oferi orientări consumatorilor, și că va aborda posibila eliminare treptată a bateriilor nereîncărcabile în cazurile în care există alternative. În plus, se afirmă că vor fi avute în vedere cerințe privind sustenabilitatea și transparența, ținând seama de amprenta de carbon a procesului de fabricare a bateriilor, de aprovizionarea etică cu materii prime și de securitatea aprovizionării pentru a facilita reutilizarea, reafectarea și reciclarea bateriilor.
- (10) Abordarea întregului ciclu de viață al tuturor bateriilor introduse pe piața Uniunii necesită stabilirea unor cerințe armonizate privind produsele și comercializarea, inclusiv a unor proceduri de evaluare a conformității, precum și a unor cerințe de abordare completă a etapei de sfârșit al ciclului de viață al bateriilor. Cerințele privind etapa de sfârșit al ciclului de viață sunt necesare pentru a aborda implicațiile bateriilor asupra mediului și, în special, pentru a sprijini crearea unor piețe de reciclare a bateriilor și a unor piețe de materii prime secundare obținute din deșeurile de baterii. Pentru a atinge obiectivele prevăzute care constau în a reglementa întregul ciclu de viață al unei baterii într-un singur instrument juridic evitând totodată barierele din calea comerțului și denaturarea concurenței și garantând integritatea pieței interne, normele prin care se stabilesc cerințele pentru baterii ar trebui să fie aplicate uniform tuturor operatorilor economici din întreaga Uniune și să nu permită punerea în aplicare divergentă de către statele membre. Prin urmare, Directiva 2006/66/CE ar trebui înlocuită cu un regulament.

⁽³⁾ Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE (JO L 266, 26.9.2006, p. 1).

- (11) Prezentul regulament ar trebui să se aplice tuturor categoriilor de baterii introduse pe piață sau puse în serviciu în Uniune, indiferent dacă au fost produse în Uniune sau importate. Acesta ar trebui să se aplice indiferent dacă o baterie este încorporată în aparate, mijloace de transport ușoare sau alte vehicule sau adăugată în alt mod produselor, sau dacă o baterie este introdusă pe piață sau pusă în serviciu pe teritoriul Uniunii ca produs de sine stătător. Prezentul regulament ar trebui să se aplice indiferent dacă o baterie este special concepută pentru un produs sau este de uz general și indiferent dacă este încorporată într-un produs sau este furnizată împreună cu un produs în care urmează să fie utilizată sau este furnizată separat. Se consideră că introducerea pe piață are loc atunci când bateria a fost pusă la dispoziție pentru prima dată pe piața Uniunii, fiind furnizată de fabricant sau de importator pentru distribuție, consum sau utilizare în cadrul unei activități comerciale, contra cost sau gratuit. Astfel, bateriile plasate în stoc în Uniune de către distribuitori, inclusiv de către comercianți cu amănuntul, angrosiști și divizii de vânzări ale fabricanților, înainte de data aplicării cerințelor relevante din prezentul regulament nu trebuie să îndeplinească cerințele respective.
- (12) Prezentul regulament ar trebui să prevină și să reducă efectele negative ale bateriilor asupra mediului și să asigure un lanț valoric sigur și sustenabil al bateriilor pentru toate bateriile, ținând seama, de exemplu, de amprenta de carbon a procesului de fabricare a bateriilor, de aprovizionarea etică cu materii prime și de securitatea aprovizionării pentru a facilita reutilizarea, reafectarea și reciclarea. Acesta ar trebui să urmărească să îmbunătățească performanța de mediu a bateriilor și a activităților tuturor operatorilor implicați în ciclul de viață al bateriilor, cum ar fi producătorii, distribuitorii și utilizatorii finali și, în special, operatorii direct implicați în tratarea și reciclarea deșeurilor de baterii. Astfel de măsuri vor contribui la asigurarea tranziției către o economie circulară și a competitivității pe termen lung a Uniunii și ar trebui să contribuie la funcționarea eficientă a pieței interne, ținând seama, în același timp, de un nivel ridicat de protecție a mediului. Prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să prevină și să reducă efectele negative ale generării și gestionării deșeurilor de baterii asupra sănătății umane și a mediului și ar trebui să vizeze reducerea utilizării resurselor și să favorizeze aplicarea practică a ierarhiei deșeurilor. Astfel, pentru a preveni divergențele care împiedică libera circulație a bateriilor, prin stabilirea de obligații și cerințe uniforme pe piața internă, articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) este temeiul juridic adecvat pentru prezentul regulament. În măsura în care prezentul regulament conține norme specifice privind gestionarea deșeurilor de baterii, temeiul juridic adecvat, în ceea ce privește normele specifice respective, este articolul 192 alineatul (1) din TFUE.
- (13) Produsele introduse pe piață ca ansambluri de baterii, care sunt baterii sau grupuri de celule conectate sau încapsulate într-un înveliș exterior, astfel încât să formeze o unitate completă gata de utilizare de către utilizatorii finali sau în aplicații pe care utilizatorul final nu trebuie să o separe sau să o deschidă și care sunt conforme cu definiția bateriilor, sau celule de baterii care sunt conforme cu definiția bateriilor, ar trebui să facă obiectul cerințelor aplicabile bateriilor.
- (14) Bateriile care pot fi făcute să fie gata de utilizare de către utilizatorul final cu instrumente disponibile în mod obișnuit prin folosirea unui kit de bricolaj ar trebui considerate drept baterii în sensul prezentului regulament. Operatorului economic care introduce astfel de kituri pe piață ar trebui să i se aplice prezentul regulament.
- (15) În cadrul domeniului de aplicare larg al prezentului regulament, este oportun să se facă distincția între diferitele categorii de baterii în conformitate cu proiectarea și utilizarea acestora, independent de compoziția chimică a bateriilor. Clasificarea în baterii portabile, pe de o parte, și baterii industriale și baterii auto, pe de altă parte, din Directiva 2006/66/CE ar trebui să fie rafinată pentru a reflecta mai bine noile evoluții în ceea ce privește utilizarea bateriilor. Bateriile care sunt utilizate pentru tracțiune în vehiculele electrice și care, în conformitate cu Directiva 2006/66/CE, se încadrează în categoria bateriilor industriale constituie o parte importantă și în creștere a pieței datorită creșterii rapide înregistrate de vehiculele rutiere electrice. Prin urmare, este oportun ca aceste baterii care sunt utilizate pentru tracțiunea vehiculelor rutiere să fie clasificate într-o categorie distinctă de baterii pentru vehicule rutiere electrice. Bateriile utilizate pentru tracțiunea mijloacelor de transport ușoare, cum ar fi bicicletele electrice și trotinetele electrice, nu au fost clasificate ca o categorie separată de baterii în temeiul Directivei 2006/66/CE. Cu toate acestea, astfel de baterii reprezintă o parte importantă a pieței, dat fiind că se folosesc tot mai mult în mobilitatea urbană sustenabilă. Prin urmare, este oportun ca bateriile respective să fie clasificate ca o nouă categorie de baterii separată, și anume baterii pentru mijloacele de transport ușoare (baterii LMT). În prezentul regulament, bateriile utilizate pentru tracțiune în alte vehicule de transport, inclusiv pentru transportul feroviar, naval și aerian sau pentru utilajele fără destinație rutieră, sunt în continuare încadrate în categoria bateriilor industriale. Categoria bateriilor industriale cuprinde un grup larg de baterii, destinate a fi utilizate pentru activități industriale, pentru infrastructură de comunicații, pentru activități agricole, sau pentru generarea și distribuția de energie electrică. Bateriile care sunt destinate utilizărilor industriale după ce au făcut obiectul pregătirii pentru reafectare sau reafectării, chiar dacă au fost inițial proiectate pentru o utilizare diferită, ar trebui să fie considerate baterii industriale în temeiul prezentului regulament. Pe lângă această listă neexhaustivă de exemple, orice baterie care cântărește peste 5 kg care nu se încadrează în nicio altă categorie în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie considerată baterie industrială. Bateriile utilizate pentru stocarea energiei în medii private sau casnice ar trebui să fie considerate baterii industriale în sensul prezentului regulament. Bateriile

utilizate pentru tracțiunea vehiculelor cu roți considerate jucării în sensul Directivei 2009/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁴⁾ nu ar trebui să fie considerate, în sensul prezentului regulament, baterii LMT, ci ar trebui să fie considerate baterii portabile.

- (16) După ce a fost introdusă pe piață sau pusă în serviciu în Uniune pentru prima dată, o baterie poate face obiectul reutilizării, reafectării, refabricării, pregătirii pentru reutilizare sau pregătirii pentru reafectare. În sensul prezentului regulament, în conformitate cu cadrul Uniunii privind reglementarea produselor, ar trebui să se considere că o baterie folosită, și anume o baterie care a făcut obiectul reutilizării, a fost deja introdusă pe piață atunci când a fost pusă pentru prima dată la dispoziție pe piață pentru utilizare sau distribuție. În schimb, bateriile care au făcut obiectul pregătirii pentru reutilizare, pregătirii pentru reafectare, reafectării sau refabricării sunt considerate ca fiind introduse pe piață din nou și, prin urmare, ar trebui să respecte prezentul regulament. În plus, în conformitate cu cadrul Uniunii privind reglementarea produselor, o baterie folosită care a fost importată dintr-o țară terță este considerată a fi introdusă pe piață atunci când intră pentru prima dată în Uniune. Prin urmare, o baterie care a făcut obiectul reutilizării, reafectării, refabricării, pregătirii pentru reutilizare sau pregătirii pentru reafectare și care a fost importată dintr-o țară terță ar trebui să respecte prezentul regulament.
- (17) Refabricarea acoperă o gamă largă de operațiuni tehnice care pot fi efectuate asupra bateriilor sau asupra deșeurilor de baterii. În ceea ce privește deșeurile de baterii, refabricarea poate fi considerată a fi pregătire pentru reutilizare sau pregătire pentru reafectare. Din acest motiv, nu este necesar să se prevadă în prezentul regulament un regim specific pentru refabricarea deșeurilor de baterii care să fie diferit de regimul privind pregătirea pentru reutilizare sau pregătirea pentru reafectare a deșeurilor de baterii. În ceea ce privește bateriile folosite, refabricarea are drept obiectiv restabilirea performanței inițiale a unei baterii. În acest sens, refabricarea poate fi considerată un caz extrem de reutilizare, care implică dezasamblarea și evaluarea celulelor și a modulelor bateriei și înlocuirea unei anumite cantități din aceste celule și module. Pentru a diferenția refabricarea de simpla reutilizare, restabilirea capacității bateriei la cel puțin 90 % din capacitatea nominală inițială a bateriei ar trebui să fie considerată refabricare și necesită aplicarea unui regim specific.
- (18) În cazul în care utilizatorul final este un consumator, iar bateria a făcut obiectul pregătirii pentru reutilizare, pregătirii pentru reafectare, reafectării sau refabricării, bateria respectivă ar trebui să facă obiectul unui contract de vânzare care respectă Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁵⁾. În special, cerințele directivei respective se referă la conformitatea produsului, răspunderea vânzătorului, inclusiv opțiunea unei perioade de răspundere contractuală sau a unui termen de prescripție mai scurte, sarcina probei, măsurile corective în caz de neconformitate, repararea sau înlocuirea bunurilor și garanțiile comerciale.
- (19) Bateriile ar trebui proiectate și fabricate astfel încât să se optimizeze performanța, durabilitatea și siguranța acestora și să se reducă la minimum amprenta lor de mediu. Este oportun să se stabilească cerințe specifice de sustenabilitate pentru bateriile industriale reîncărcabile cu o capacitate mai mare de 2 kWh, bateriile LMT și bateriile pentru vehicule electrice, întrucât aceste baterii reprezintă segmentul de piață care se preconizează că va crește cel mai mult în următorii ani.
- (20) În scopul siguranței bateriilor pentru vehicule electrice și a bateriilor de pornire, iluminare și aprindere (baterii SLI), menținerea valabilității omologării UE de tip pentru vehiculele din categoriile M, N și O în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/858 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁶⁾ impune ca orice baterie care a fost reparată sau schimbată să respecte în continuare cerințele de siguranță aplicabile. În cazul în care caracteristicile de siguranță s-au modificat, sunt necesare inspecții sau încercări suplimentare pentru a verifica respectarea în continuare a cerințelor pe care s-a bazat omologarea UE de tip existentă.

⁽⁴⁾ Directiva 2009/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind siguranța jucăriilor (JO L 170, 30.6.2009, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE (JO L 136, 22.5.2019, p. 28).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) 2018/858 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind omologarea și supravegherea pieței autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și ale sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 715/2007 și (CE) nr. 595/2009 și de abrogare a Directivei 2007/46/CE (JO L 151, 14.6.2018, p. 1).

- (21) În concordanță cu Comunicarea Comisiei din 12 mai 2021 intitulată „Calea către o planetă sănătoasă pentru toți – Plan de acțiune al UE: «Către reducerea la zero a poluării aerului, apei și solului»”, politicile Uniunii ar trebui să se bazeze pe principiul conform căruia măsurile preventive ar trebui luate la sursă. În Comunicarea sa din 14 octombrie 2020 intitulată „Strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice – Către un mediu fără substanțe toxice” (denumită în continuare „Strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice”), Comisia subliniază că Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾ ar trebui consolidate ca elemente fundamentale ale UE pentru reglementarea substanțelor chimice și că ar trebui completate cu abordări coerente pentru evaluarea și gestionarea substanțelor chimice în legislația sectorială existentă. Utilizarea substanțelor periculoase în baterii ar trebui așadar în primul rând restricționată la sursă pentru a proteja sănătatea umană și mediul și pentru a gestiona prezența acestor substanțe în deșeurile. Prezentul regulament ar trebui să completeze Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 și Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 și să permită adoptarea unor măsuri de management al riscurilor legate de substanțe incluzând faza de deșeu.
- (22) Pe lângă restricțiile prevăzute în anexa XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006, este oportun să se stabilească restricții privind prezența mercurului, a cadmiului și a plumbului în anumite categorii de baterii. Bateriile utilizate în vehicule care beneficiază de o derogare în temeiul anexei II la Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁹⁾ ar trebui excluse de la interdicția de a conține cadmiu. În vederea unor restricții suplimentare privind substanțele prezente în baterii sau utilizate la fabricarea acestora, este oportun să se realizeze o cartografiere a substanțelor care prezintă motive de îngrijorare, definite în Strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice ca substanțe care au un efect cronic asupra sănătății umane sau asupra mediului, cum ar fi substanțele din lista substanțelor candidate pentru a fi eventual incluse în anexa XIV la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 și în anexa VI la Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, dar și cele care împiedică reciclarea pentru materii prime secundare sigure și de înaltă calitate, în contextul evaluării substanțelor planificate în Planul de acțiune comun privind evaluarea REACH publicat pe website-ul Agenției Europene pentru Produse Chimice instituite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (denumite în continuare „agenția”).
- (23) Pentru a asigura că pot fi abordate corespunzător substanțele care prezintă un risc inacceptabil pentru sănătatea umană sau pentru mediu atunci când sunt utilizate în baterii sau sunt prezente în deșeurile de baterii, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea restricțiilor privind substanțele din baterii.
- (24) Procedura de evaluare pentru adoptarea unor noi restricții și de modificare a restricțiilor actuale privind substanțele din baterii și din deșeurile de baterii ar trebui să fie pe deplin raționalizată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1907/2006. Pentru a asigura un proces decizional, o coordonare și o gestionare eficiente ale aspectelor tehnice, științifice și administrative aferente din prezentul regulament, agenția ar trebui să îndeplinească sarcini specifice cu privire la evaluarea riscurilor prezentate de substanțe în procesul de fabricare și în utilizarea bateriilor, precum și a riscurilor care pot apărea după sfârșitul ciclului de viață al bateriilor, precum și cu privire la evaluarea elementelor socioeconomice și la analiza alternativelor, în conformitate cu orientările relevante ale agenției. În consecință, Comitetul pentru evaluarea riscurilor și Comitetul pentru analiza socioeconomică, din cadrul agenției, ar trebui să faciliteze îndeplinirea anumitor sarcini conferite agenției prin prezentul regulament.
- (25) Pentru a asigura că prezentul regulament este coerent cu eventualele modificări viitoare ale Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 sau ale altor acte viitoare din dreptul Uniunii privind criteriile de sustenabilitate pentru substanțele și produsele chimice periculoase, Comisia ar trebui să evalueze dacă este necesar să se modifice articolele 6, 86, 87 și 88 din prezentul regulament. După caz, Comisia ar trebui să propună modificări ale prezentului regulament într-un regulament viitor de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 sau în alte acte viitoare din dreptul Uniunii privind criteriile de sustenabilitate pentru substanțele și produsele chimice periculoase.
- (26) Pentru a promova un model economic european sustenabil, Comisia ar trebui, după caz, să propună modificări ale dispozițiilor prezentului regulament care reglementează restricțiile privind substanțele din baterii și din deșeurile de baterii, inclusiv introducerea unei interdicții la export pentru bateriile care nu respectă restricțiile respective.

⁽⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

⁽⁸⁾ Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1).

⁽⁹⁾ Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz (JO L 269, 21.10.2000, p. 34).

- (27) Utilizarea masivă preconizată a bateriilor în sectoare precum mobilitatea și stocarea energiei ar trebui să reducă emisiile de carbon. Cu toate acestea, pentru a maximiza acest potențial, este necesar ca întregul lor ciclu de viață să aibă o amprentă de carbon redusă. Potrivit „Amprentei de mediu a produselor – Normele privind categoria pentru bateriile reîncărcabile de înaltă energie specifică destinate aplicațiilor mobile”, schimbările climatice reprezintă a doua cea mai însemnată categorie de impact în cazul bateriilor, după mineritul și utilizarea mineralelor și metalelor. Prin urmare, bateriile industriale reîncărcabile cu o capacitate mai mare de 2 kWh, bateriile LMT și bateriile pentru vehicule electrice introduse pe piața Uniunii ar trebui să fie însoțite de o declarație privind amprenta de carbon. Armonizarea normelor tehnice pentru calcularea amprentei de carbon pentru toate bateriile industriale reîncărcabile cu o capacitate mai mare de 2 kWh, bateriile LMT și bateriile pentru vehicule electrice introduse pe piața Uniunii este o condiție prealabilă pentru introducerea unei cerințe referitoare la o declarație privind amprenta de carbon și, ulterior, pentru stabilirea unor clase de performanță privind amprenta de carbon care vor permite identificarea bateriilor cu amprente de carbon globale mai reduse. Nu este de așteptat ca informațiile și cerințele clare de etichetare privind amprenta de carbon a bateriilor să conducă în sine la schimbările de comportament necesare pentru a asigura atingerea obiectivului Uniunii de decarbonizare a sectoarelor mobilității și stocării de energie, în conformitate cu obiectivele convenite la nivel internațional privind schimbările climatice. Prin urmare, ar trebui să fie introduse praguri maxime pentru carbon, în urma unei evaluări specifice a impactului pentru a determina aceste valori. Pentru a propune nivelul pragului maxim al amprentei de carbon, Comisia ar trebui să ia în considerare, printre altele, distribuția relativă a valorilor amprentei de carbon a bateriilor pe piață, amploarea progreselor înregistrate în reducerea amprentei de carbon a bateriilor introduse pe piața Uniunii și contribuția efectivă și potențială a acestor măsuri la obiectivele Uniunii privind mobilitatea sustenabilă și neutralitatea climatică cel târziu până în 2050. Pentru a asigura transparența amprentei de carbon a bateriilor și pentru a reorienta piața Uniunii către baterii cu o amprentă de carbon mai redusă, indiferent de locul în care acestea sunt produse, se justifică o intensificare treptată și cumulativă a cerințelor privind amprenta de carbon. Ca urmare a acestor cerințe, emisiile de carbon evitate pe durata ciclului de viață al bateriilor vor contribui la îndeplinirea obiectivelor climatice ale Uniunii, în special a celui de a obține neutralitatea climatică până cel târziu în 2050. De asemenea, acestea ar putea să contribuie la adoptarea altor politici la nivelul Uniunii și la nivel național, de exemplu prin intermediul unor stimulente sau criterii de achiziții publice verzi, care să încurajeze producția de baterii cu impact redus asupra mediului.
- (28) Pragurile maxime pentru amprenta de carbon pe durata ciclului de viață ar trebui să fie adaptate exigențelor viitorului. Prin urmare, la adoptarea actului delegat de stabilire a pragului maxim pentru amprenta de carbon pe durata ciclului de viață, Comisia ar trebui să ia în considerare cele mai bune procese de fabricare și producție disponibile și să se asigure că criteriile tehnice pe care le selectează sunt în concordanță cu obiectivul prezentului regulament de a face ca bateriile introduse pe piața Uniunii să garanteze un nivel ridicat de protecție a sănătății umane, a siguranței persoanelor, precum și a proprietății și a mediului.
- (29) Anumite substanțe prezente în baterii, cum ar fi cobaltul, plumbul, litiul sau nichelul, sunt obținute din resurse limitate care nu sunt ușor accesibile în Uniune, iar unele sunt considerate materii prime critice de către Comisie. În concordanță cu Comunicarea Comisiei din 5 mai 2021 intitulată „Actualizarea noii Strategii industriale 2020: construirea unei piețe unice mai puternice pentru a sprijini redresarea Europei”, Uniunea trebuie să își îmbunătățească autonomia strategică și să își sporească reziliența în vederea pregătirii pentru potențiale perturbări ale aprovizionării din cauza crizelor sanitare sau a altor tipuri de crize. Consolidarea circularității și a utilizării eficiente a resurselor, cu o mai mare reciclare și recuperare a acestor materii prime, va contribui la atingerea acestui obiectiv.
- (30) Utilizarea sporită a materiilor prime recuperate ar sprijini dezvoltarea economiei circulare și ar permite o utilizare a materiilor prime recuperate mai eficientă din punctul de vedere al resurselor, reducând totodată dependența Uniunii față de materiile prime provenite din țări terțe. În cazul bateriilor, acest lucru este relevant în special pentru cobalt, plumb, litiu și nichel. Prin urmare, este necesar să se promoveze recuperarea acestor materiale din deșeurii, prin stabilirea unei cerințe referitoare la nivelul conținutului reciclat în bateriile în care se utilizează cobaltul, plumbul, litiul și nichelul în materialele active. Prezentul regulament ar trebui prin urmare să stabilească obiective obligatorii privind conținutul reciclat pentru cobalt, plumb, litiu și nichel, care ar trebui să fie atinse până în 2031. Pentru cobalt, litiu și nichel, ar trebui stabilite obiective majorate până în 2036. Toate obiectivele ar trebui să ia în considerare disponibilitatea deșeurilor din care pot fi recuperate astfel de materiale, fezabilitatea tehnică a proceselor de recuperare și de fabricare implicate, precum și timpul necesar operatorilor economici pentru a-și adapta procesele de aprovizionare și de fabricare. Prin urmare, înainte ca astfel de obiective obligatorii să devină aplicabile, cerința referitoare la conținutul reciclat ar trebui să se limiteze la divulgarea informațiilor privind conținutul reciclat. Deșeurile provenite din fabricarea bateriilor vor fi probabil principala sursă de materii prime secundare pentru fabricarea bateriilor datorită intensificării producției de baterii și ar trebui să facă obiectul acelorași procese de reciclare ca deșeurile postconsum. Prin urmare, deșeurile provenite din fabricarea bateriilor ar trebui să fie luate în considerare ca făcând parte din obiectivele privind conținutul reciclat, cu obiectivul de a accelera dezvoltarea infrastructurii de reciclare necesare. Cu toate acestea, atunci când la fabricarea bateriilor rezultă subproduse care sunt reutilizate în procesul de producție, cum ar fi resturile de fabricare, acestea nu constituie deșeurii și, prin urmare, nu ar trebui să fie luate în considerare ca făcând parte din obiectivele privind conținutul reciclat.

- (31) Pentru a ține seama de riscul de deficit în aprovizionarea cu cobalt, plumb, litiu și nichel și pentru a evalua disponibilitatea acestor materii prime, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea obiectivelor referitoare la proporția minimă de cobalt, plumb, litiu sau nichel reciclat prezentă în materialele active din baterii.
- (32) Pentru a ține seama de modificările tehnologiilor bateriilor care influențează tipurile de materiale ce pot fi recuperate, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în vederea completării prezentului regulament prin includerea de materii prime suplimentare și de obiective aferente acestora pe lista proporțiilor minime de conținut reciclat prezente în materialele active din baterii.
- (33) Pentru a asigura faptul că calcularea și verificarea procentului de cobalt, plumb, litiu sau nichel recuperat sunt exacte și fiabile și pentru a asigura o mai mare securitate juridică, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea metodologiei de calculare și verificare a procentului de cobalt, litiu sau nichel care este prezent în materialele active și care a fost recuperat din deșeurile provenite din fabricarea bateriilor sau din deșeurile postconsum și a procentului de plumb care este prezent în baterie și care a fost recuperat din deșeuri, precum și privind formatul documentației tehnice, pentru respectivele procente, pentru fiecare model de baterie, per an și per unitate de producție. Ar trebui să fie exclusă din metodologia respectivă reutilizarea materialelor precum elemente de reprelucrare, remăcinare sau resturi generate în procesul de fabricare a bateriilor, care pot fi recuperate în cadrul aceluiași proces care a generat materialul.
- (34) Bateriile introduse pe piața Uniunii ar trebui să fie durabile și de înaltă performanță. Prin urmare, este necesar să se stabilească parametri de performanță și durabilitate pentru bateriile portabile de uz general, precum și pentru bateriile reîncărcabile industriale, bateriile LMT și bateriile pentru vehicule electrice. În cazul bateriilor pentru vehicule electrice, Grupul de lucru informal al CEE-ONU privind vehiculele electrice și mediul a elaborat cerințe de durabilitate la bordul vehiculului, care urmează să se aplice în Uniune sub forma unui viitor regulament privind omologarea de tip a autovehiculelor și a motoarelor, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate unor astfel de vehicule, în ceea ce privește emisiile și durabilitatea bateriilor (Euro 7) (denumit în continuare „Regulamentul Euro 7”). Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să stabilească doar cerințe de informare privind performanța și durabilitatea bateriilor pentru vehicule electrice. Pe de altă parte, în domeniul bateriilor pentru stocarea energiei, metodele existente de măsurare pentru testarea performanței și a durabilității bateriilor nu sunt considerate a fi suficient de precise și de reprezentative pentru a permite introducerea unor cerințe minime. Introducerea unor cerințe minime referitoare la performanța și la durabilitatea acestor baterii ar trebui însoțită de standarde armonizate sau specificații comune adecvate și disponibile.
- (35) Pentru a reduce impactul bateriilor asupra mediului pe durata ciclului lor de viață, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea parametrilor de performanță și de durabilitate pentru bateriile portabile de uz general și pentru bateriile industriale reîncărcabile, precum și stabilirea valorilor minime ale acestor parametri. Actele delegate respective ar trebui, de asemenea, să stabilească modul în care aceste valori minime se aplică bateriilor care au făcut obiectul refabricării.
- (36) Pentru a asigura că normele Uniunii privind performanța electrochimică și durabilitatea bateriilor pentru vehicule electrice sunt în concordanță cu specificațiile tehnice ale Grupului de lucru informal al CEE-ONU privind vehiculele electrice și mediul și având în vedere progresele tehnice și științifice, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea parametrilor de performanță și de durabilitate care se aplică bateriilor pentru vehicule electrice. În ceea ce privește valorile minime ale parametrilor respectivi care se aplică bateriilor pentru vehicule electrice care sunt încorporate în autovehicule, este oportun să se stabilească cerințe minime de performanță printr-un viitor Regulament Euro 7, pe baza cerințelor minime de performanță stabilite în Regulamentul tehnic mondial nr. 22 al Organizației Națiunilor Unite (ONU) privind durabilitatea bateriilor instalate la bordul vehiculelor pentru vehiculele electrice.
- (37) Unele baterii nereîncărcabile de uz general pot fi inefficiente sub aspectul utilizării resurselor și a energiei. Ar trebui să se stabilească cerințe obiective referitoare la performanța și durabilitatea unor astfel de baterii, pentru a se asigura că pe piață sunt introduse mai puține baterii portabile nereîncărcabile de uz general cu performanțe scăzute, în special în cazul în care, pe baza unei evaluări a ciclului de viață, utilizarea alternativă a bateriilor reîncărcabile ar avea ca rezultat beneficii globale pentru mediu. În cazul bateriilor care sunt încorporate în telefoane mobile și tablete, este oportun să se stabilească cerințe de performanță și de durabilitate pentru bateriile respective prin intermediul unui viitor regulament privind proiectarea ecologică, care să acopere telefoanele și tabletele și să se actualizeze Regulamentul (UE) nr. 617/2013 al Comisiei ⁽¹⁰⁾ privind computerele și serverele informatice. Pentru alte baterii portabile care sunt încorporate în alte aparate, cum ar fi uneltele de

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 617/2013 al Comisiei din 26 iunie 2013 de punere în aplicare a Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele de proiectare ecologică aplicabile computerelor și serverelor informatice (JO L 175, 27.6.2013, p. 13).

grădinărit sau uneltele electrice fără fir, posibilitatea de a stabili cerințe minime de performanță și durabilitate ar trebui să fie abordată în actele juridice relevante privind produsele, cum ar fi actele de punere în aplicare în temeiul Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹¹⁾, sau în alt act juridic al Uniunii.

- (38) Pentru a se asigura că bateriile portabile care au fost încorporate în aparate fac obiectul colectării separate, al tratării și al reciclării de înaltă calitate odată ce respectivele aparate devin deșeuri, sunt necesare dispoziții care să asigure posibilitatea de îndepărtare a bateriilor din astfel de aparate și posibilitatea de înlocuire a acestora în astfel de aparate. Siguranța consumatorilor ar trebui să fie garantată, în concordanță cu dreptul Uniunii și, în special, cu standardele de siguranță ale Uniunii, în timpul îndepărtării bateriilor portabile dintr-un aparat sau al înlocuirii acestora într-un aparat. O baterie portabilă ar trebui să fie considerată ca putând fi îndepărtată de către utilizatorul final atunci când poate fi îndepărtată cu ajutorul unor instrumente disponibile în comerț și fără a fi necesară utilizarea unor instrumente specializate, cu excepția cazului în care acestea sunt furnizate gratuit, sau a unor instrumente patentate, a energiei termice sau a solvenților pentru a o demonta. Instrumentele disponibile în comerț sunt considerate a fi instrumente disponibile pe piață pentru toți utilizatorii finali, fără a fi necesar ca aceștia să furnizeze dovezi cu privire la eventuale drepturi de proprietate, și care pot fi utilizate fără restricții, cu excepția unor restricții legate de sănătate și de siguranță. Dispozițiile generale ale prezentului regulament ar trebui să se aplice fără a aduce atingere cerințelor de siguranță și întreținere pentru dispozitivele medicale profesionale de imagistică și radioterapie, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹²⁾ și pentru dispozitivele medicale pentru diagnostic *in vitro*, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹³⁾, și ar putea fi completate cu cerințe stabilite pentru anumite produse alimentate cu baterii în cadrul măsurilor de punere în aplicare adoptate în temeiul Directivei 2009/125/CE. În cazul în care alte dispoziții din dreptul Uniunii prevăd cerințe mai specifice, din motive de siguranță, în ceea ce privește îndepărtarea bateriilor din produse, cum ar fi jucării, ar trebui să se aplice acele norme specifice.
- (39) Pentru a garanta siguranța utilizatorilor finali, prezentul regulament ar trebui să prevadă o derogare limitată pentru bateriile portabile de la cerințele privind posibilitatea de îndepărtare și înlocuire stabilite pentru bateriile portabile destinate unor aparate care încorporează baterii portabile și care sunt proiectate în mod specific pentru a fi utilizate, în majoritatea timpului în care aparatul este în serviciu, într-un mediu care este supus în mod regulat stropirii cu apă, scurgerilor de apă sau scufundării în apă și care sunt concepute astfel încât să poată fi spălate sau clătite. Această derogare ar trebui să se aplice numai atunci când nu este posibil ca, prin reproiectarea aparatului, să se garanteze siguranța utilizatorului final și utilizarea continuă în condiții de siguranță a aparatului după ce utilizatorul final a urmat corect instrucțiunile de îndepărtare și înlocuire a bateriei. În cazul în care se aplică derogarea, produsul ar trebui să fie proiectat astfel încât bateria să poată fi îndepărtată și înlocuită numai de către profesioniști independenți, iar nu de către utilizatorii finali.
- (40) În cazul bateriilor SLI și al bateriilor pentru vehicule electrice reparate, cerințele de siguranță din Regulamentul (UE) 2019/2144 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁴⁾ se aplică vehiculelor omologate de tip din categoriile M, N și O și bateriilor proiectate și construite pentru vehiculele respective. Este important ca siguranța acestor baterii, atunci când sunt reparate, să poată fi evaluată pe baza unor încercări nedistructive adaptate la ele. Pentru bateriile LMT reparate, Comisia va elabora norme privind siguranța dispozitivelor de micromobilitate, pe baza experienței acumulate la nivel național și local în ceea ce privește cerințele de siguranță, astfel cum s-a anunțat în Comunicarea Comisiei din 14 decembrie 2021 intitulată „Noul cadru al UE pentru mobilitatea urbană”. Pentru alte baterii reparate destinate consumatorilor sau care ar putea fi utilizate de aceștia, se aplică cerințele din Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁵⁾.

⁽¹¹⁾ Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (JO L 285, 31.10.2009, p. 10).

⁽¹²⁾ Regulamentul (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale, de modificare a Directivei 2001/83/CE, a Regulamentului (CE) nr. 178/2002 și a Regulamentului (CE) nr. 1223/2009 și de abrogare a Directivelor 90/385/CEE și 93/42/CEE ale Consiliului (JO L 117, 5.5.2017, p. 1).

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic *in vitro* și de abrogare a Directivei 98/79/CE și a Deciziei 2010/227/UE a Comisiei (JO L 117, 5.5.2017, p. 176).

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) 2019/2144 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele pentru omologarea de tip a autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate unor astfel de vehicule, în ceea ce privește siguranța generală a acestora și protecția ocupanților vehiculului și a utilizatorilor vulnerabili ai drumurilor, de modificare a Regulamentului (UE) 2018/858 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 78/2009, (CE) nr. 79/2009 și (CE) nr. 661/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentelor (CE) nr. 631/2009, (UE) nr. 406/2010, (UE) nr. 672/2010, (UE) nr. 1003/2010, (UE) nr. 1005/2010, (UE) nr. 1008/2010, (UE) nr. 1009/2010, (UE) nr. 19/2011, (UE) nr. 109/2011, (UE) nr. 458/2011, (UE) nr. 65/2012, (UE) nr. 130/2012, (UE) nr. 347/2012, (UE) nr. 351/2012, (UE) nr. 1230/2012 și (UE) 2015/166 ale Comisiei (JO L 325, 16.12.2019, p. 1).

⁽¹⁵⁾ Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor (JO L 11, 15.1.2002, p. 4).

- (41) Interoperabilitatea încărcătoarelor pentru anumite categorii de baterii ar putea reduce deșeurile și costurile inutile în beneficiul consumatorilor și al altor utilizatori finali. Prin urmare, ar trebui să fie posibilă reîncărcarea bateriilor LMT și a bateriilor reîncărcabile care sunt încorporate în anumite categorii de echipamente electrice și electronice, prin recurgerea la încărcătoare comune, care să permită interoperabilitatea în cadrul fiecărei categorii de baterii. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să impună Comisiei să evalueze modul de introducere a unor standarde armonizate pentru încărcătoarele comune destinate acestor categorii de baterii, cu excepția dispozitivelor de încărcare pentru categoriile și clasele de echipamente radio care fac obiectul Directivei 2014/53/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁶⁾.
- (42) Bateriile SLI și bateriile pentru vehicule electrice care sunt încorporate în autovehicule ar trebui să poată fi îndepărtate și înlocuite de profesioniști independenți. Este oportun să se aibă în vedere revizuirea Directivei 2000/53/CE pentru a se garanta că bateriile respective pot fi îndepărtate, înlocuite și demontate, inclusiv în ceea ce privește elementele de asamblare, de închidere și de sigilare. În scopul proiectării, fabricării și reparării bateriilor SLI și ale bateriilor pentru vehicule electrice, fabricanții ar trebui să furnizeze, fără discriminare, informațiile relevante privind diagnosticarea la bord a vehiculelor și informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor oricărui fabricant, instalator sau reparator de echipamente pentru vehiculele din categoriile M, N și O interesat, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2018/858. În plus, Comisia ar trebui să încurajeze elaborarea de standarde pentru tehnicile de proiectare și asamblare care facilitează întreținerea, repararea și reafectarea bateriilor și a ansamblurilor de baterii.
- (43) Bateriile fiabile sunt esențiale pentru funcționarea și siguranța multor produse, aparate și servicii. Prin urmare, bateriile ar trebui să fie proiectate și fabricate astfel încât să se asigure că nu prezintă nici un risc pentru sănătatea umană, siguranța persoanelor, pentru bunuri sau pentru mediu. Acest aspect este deosebit de relevant pentru sistemele de stocare a energiei cu acumulatori staționari, care în prezent nu sunt reglementate de alte dispoziții din dreptul UE. Prin urmare, pentru aceste baterii, ar trebui să se stabilească parametrii care să fie luați în considerare în cadrul încercărilor de siguranță și ar trebui completați cu standardele aplicabile ale organizațiilor de standardizare europene.
- (44) Bateriile ar trebui etichetate, pentru a oferi utilizatorilor finali informații transparente, fiabile și clare cu privire la baterii și la deșeurile de baterii. Aceste informații ar urma să permită utilizatorilor finali să ia decizii în cunoștință de cauză atunci când achiziționează și elimină baterii, iar operatorilor de deșeuri să trateze în mod corespunzător deșeurile de baterii. Bateriile ar trebui să fie etichetate cu toate informațiile necesare privind caracteristicile lor principale, inclusiv capacitatea și cantitatea de anumite substanțe periculoase conținute. Pentru a asigura disponibilitatea informațiilor în timp, informațiile respective ar trebui să fie puse la dispoziție și prin coduri QR care sunt imprimate sau gravate pe baterii sau aplicate pe ambalajul și pe documentele de însoțire ale bateriei și ar trebui să respecte orientările prevăzute de standardul ISO/IEC 18004:2015. Codul QR ar trebui să permită accesul la pașaportul de produs al unei baterii. Etichetele și codurile QR ar trebui să fie accesibile persoanelor cu dizabilități, în conformitate cu Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁷⁾.
- (45) Includerea pe eticheta bateriilor a informațiilor privind performanța bateriilor este esențială pentru a garanta că utilizatorii finali, mai ales consumatorii, înainte de a efectua o achiziție, sunt informați în mod corespunzător și, în special, că aceștia au o bază comună pentru a compara diferite baterii. Prin urmare, bateriile portabile nereîncărcabile ar trebui să fie marcate cu o etichetă care să indice „nereîncărcabile” și care să conțină informații privind durata lor medie minimă atunci când sunt utilizate în aplicații specifice. În plus, este important să se ofere orientări utilizatorului final cu privire la modul corespunzător de eliminare a deșeurilor de baterii.
- (46) În cazul sistemelor de stocare a energiei cu acumulatori staționari, al bateriilor LMT și al bateriilor pentru vehicule electrice care utilizează un sistem de gestionare a bateriilor, ar trebui să fie posibil ca utilizatorul final sau orice alt terț care acționează în numele utilizatorului final să determine, în orice moment, starea de sănătate și durata de viață preconizată ale bateriilor pe baza datelor stocate în sistemul de gestionare a bateriei. Ar trebui să se ofere în orice moment acces la datele respective exclusiv în scopuri de citire persoanei care a achiziționat bateria sau oricărui terț care acționează în numele acesteia cu scopul de a evalua valoarea reziduală a bateriei, a facilita pregătirea pentru reutilizare, pregătirea pentru reafectare, reafectarea sau refabricarea bateriei sau pentru a pune

⁽¹⁶⁾ Directiva 2014/53/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor radio și de abrogare a Directivei 1999/5/CE (JO L 153, 22.5.2014, p. 62).

⁽¹⁷⁾ Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor (JO L 151, 7.6.2019, p. 70).

bateria la dispoziția agregatorilor independenți definiți în Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁸⁾ care operează centrale electrice virtuale în rețelele electrice. Prin urmare, datele ar trebui să fie la zi. Acestea ar trebui actualizate cel puțin zilnic și mai frecvent atunci când acest lucru este necesar pentru un anumit scop. Specificațiile tehnice care provin din activitatea Grupului de lucru informal al CEE-ONU privind vehiculele electrice și mediul referitoare la accesul la date în vehiculele electrice ar trebui să fie considerate un criteriu de referință pentru starea de sănătate și durata de viață preconizată ale bateriilor pentru vehiculele electrice. Aceste cerințe ar trebui să se aplice în completarea dreptului Uniunii privind omologarea de tip a vehiculelor, care reprezintă cadrul juridic adecvat pentru a aborda, printre altele, funcțiile de încărcare inteligentă, cum ar fi încărcarea de la vehicul la rețea, de la vehicul la un punct de încărcare, de la un vehicul la alt vehicul, de la vehicul la baterie externă și de la vehicul la clădire.

- (47) O serie de cerințe specifice produselor în temeiul prezentului regulament, inclusiv performanța, durabilitatea, reafectarea și siguranța, ar trebui să fie măsurate prin metode fiabile, exacte și reproductibile, care să țină seama de măsurătorile, standardele și metodologiile de calcul de ultimă oră și general recunoscute. Pentru a se asigura că nu există bariere în calea comerțului pe piața internă, standardele ar trebui armonizate la nivelul Uniunii. Astfel de metode și standarde ar trebui să țină seama, pe cât posibil, de modul de utilizare a bateriilor în viața reală, să reflecte intervalul mediu al comportamentului consumatorului și să fie robuste, pentru a descuraja eludarea intenționată sau neintenționată. Odată ce o trimitere la un astfel de standard a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁹⁾ și a fost, ar trebui să se prezume că bateriile care îndeplinesc respectivul standard sunt conforme cu cerințele specifice produsului impuse de prezentul regulament, cu condiția ca valorile minime stabilite pentru respectivele cerințe specifice produsului să fie atinse. Pentru a evita duplicarea specificațiilor tehnice, pe de o parte, și pentru a maximiza eficiența și a ține seama de cele mai înalte niveluri de expertiză și de cele mai recente cunoștințe, pe de altă parte, Comisia ar trebui să urmărească să solicite uneia sau mai multor organizații de standardizare europene să elaboreze un standard, în cazul în care nu există niciun standard. În absența unor standarde publicate la data aplicării cerințelor specifice produselor sau dacă organismul de standardizare european a dat un răspuns nesatisfăcător, Comisia ar trebui să adopte, în cazuri excepționale și justificate și după ce se consultă cu părțile interesate în cauză, specificații comune prin acte de punere în aplicare. Conformitatea cu aceste specificații ar trebui, de asemenea, să dea naștere prezumției de conformitate. În cazurile în care, într-o etapă ulterioară, se consideră că specificațiile comune prezintă deficiențe, Comisia ar trebui, printr-un act de punere în aplicare, să modifice sau să abroge specificațiile comune în cauză. După ce referințele standardelor armonizate sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, orice specificație comună ar trebui abrogată într-un termen rezonabil pentru a le permite fabricanților să ia în considerare modificările.
- (48) Implicarea activă în activitatea comitetelor de standardizare internaționale este o condiție prealabilă strategică importantă pentru introducerea pe piață a tehnologiilor viitoare din domeniul bateriilor. Implicarea europeană în unele dintre respectivele comitete a fost mai puțin eficace decât ar fi putut fi. Implicarea europeană ar trebui îmbunătățită pentru a consolida vocea Uniunii în standardizarea globală, inclusiv cu scopul de a spori competitivitatea întreprinderilor din Uniune, de a reduce dependențele Uniunii și de a proteja interesele, obiectivele de politică și valorile Uniunii. Prin urmare, Comisia și statele membre ar trebui să monitorizeze și să coordoneze abordarea europeană a standardizării internaționale. Standardele armonizate care să completeze punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui să țină seama de standardele internaționale existente, în special la nivelul IEC și ISO.
- (49) Comisia ar trebui să asigure că standardele armonizate și specificațiile comune sunt coerente în prezentul regulament, inclusiv în momentul revizuirii Regulamentului (UE) nr. 1025/2012.
- (50) Pentru a asigura accesul eficace la informații în scopul supravegherii pieței, pentru a se adapta la noile tehnologii și pentru a asigura reziliența în cazul crizelor mondiale, cum ar fi pandemia de COVID-19, ar trebui să fie posibil să se furnizeze online informații privind conformitatea cu toate actele Uniunii aplicabile bateriilor, sub forma unei declarații de conformitate UE unice.
- (51) Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁰⁾ stabilește normele privind acreditarea organismelor de evaluare a conformității, oferă un cadru pentru supravegherea pieței în ceea ce privește produsele și pentru controlul produselor provenite din țările terțe și stabilește principiile generale privind marcajul

⁽¹⁸⁾ Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/UE (JO L 158, 14.6.2019, p. 125).

⁽¹⁹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 316, 14.11.2012, p. 12).

⁽²⁰⁾ Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

CE. Regulamentul respectiv ar trebui să fie aplicabil bateriilor care intră sub incidența prezentului regulament pentru a garanta faptul că produsele care beneficiază de libera circulație a mărfurilor în cadrul Uniunii îndeplinesc cerințe care oferă un nivel ridicat de protecție a interesului public, cum ar fi sănătatea umană, siguranța persoanelor și mediu.

- (52) Pentru a permite operatorilor economici să demonstreze și autorităților competente să verifice dacă bateriile puse la dispoziție pe piață respectă prezentul regulament, este necesar să se prevadă proceduri de evaluare a conformității. Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²¹⁾ stabilește module pentru proceduri de evaluare a conformității, de la cel mai puțin stricte la cele mai stricte, în funcție de nivelul de risc implicat și de nivelul de siguranță prevăzut. În conformitate cu decizia respectivă, în cazul în care este necesară evaluarea conformității, procedurile care urmează să fie utilizate pentru evaluarea în cauză sunt alese dintre aceste module. Sunt necesare proceduri temeinice de evaluare a conformității pentru a asigura faptul că bateriile respectă cerințele noi și complexe privind amprenta de carbon și conținutul reciclat și privind obligațiile de diligență necesară prevăzute în prezentul regulament.
- (53) Marcajul CE de pe o baterie arată conformitatea bateriei cu prezentul regulament. Principiile generale care reglementează marcajul CE și raportul cu celelalte marcaje sunt prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 765/2008. Principiile respective ar trebui să se aplice marcajului CE de pe baterii. Pentru a se asigura că bateriile sunt depozitate, utilizate și eliminate într-un mod sigur din punctul de vedere al protecției sănătății umane și a mediului, ar trebui stabilite norme specifice care să reglementeze aplicarea marcajului CE pe baterii.
- (54) Procedurile de evaluare a conformității prevăzute în prezentul regulament necesită intervenția organismelor de evaluare a conformității. Pentru a asigura o punere în aplicare uniformă a dispozițiilor din prezentul regulament, aceste organisme ar trebui notificate Comisiei de către autoritățile statelor membre.
- (55) Având în vedere noutatea și complexitatea cerințelor de sustenabilitate, de performanță, de siguranță, de etichetare și de informare aplicabile bateriilor în temeiul prezentului regulament și pentru a asigura un nivel omogen de calitate în ceea ce privește evaluarea conformității bateriilor, este necesar să se stabilească cerințe pentru autoritățile de notificare implicate în evaluarea, în notificarea și în monitorizarea organismelor de evaluare a conformității care au fost notificate Comisiei, devenind astfel organisme notificate. În special, ar trebui să se asigure faptul că autoritatea de notificare este obiectivă și imparțială în activitățile sale și că are suficient personal competent din punct de vedere tehnic pentru a-și îndeplini sarcinile. În plus, autoritățile de notificare ar trebui să aibă obligația de a garanta confidențialitatea informațiilor pe care le obțin, dar ar trebui totuși să poată face schimb de informații privind organismele notificate cu autoritățile naționale, cu autoritățile de notificare din alte state membre și cu Comisia, pentru a asigura coerența evaluării conformității.
- (56) Este esențial ca toate organismele notificate să își îndeplinească funcțiile la același nivel și în condiții de concurență echitabilă și de autonomie. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să stabilească cerințe pentru organismele de evaluare a conformității care doresc să fie notificate în vederea desfășurării de activități de evaluare a conformității. Aceste cerințe ar trebui să se aplice în continuare ca o condiție prealabilă pentru actualizarea competenței organismului notificat. Pentru a-și asigura autonomia, ar trebui ca organismul notificat și personalul său angajat să aibă obligația de a rămâne independent față de operatorii economici din lanțul valoric al bateriilor și față de alte întreprinderi, inclusiv asociații profesionale, societăți-mamă și filiale ale acestora. Organismul notificat ar trebui aibă obligația de a-și proba cu documente independența și de a transmite respectiva documentație autorității de notificare. Organismele notificate ar trebui să asigure rotația personalului care îndeplinește diferite sarcini de evaluare a conformității.
- (57) În cazul în care un organism de evaluare a conformității demonstrează conformitatea bateriei cu criteriile prevăzute în standardele armonizate, ar trebui să se prezume că aceasta îndeplinește cerințele corespunzătoare prevăzute în prezentul regulament.
- (58) Organismele de evaluare a conformității subcontractează deseori părți ale activităților lor legate de evaluarea conformității sau recurg la o filială. Totuși, anumite activități și procese decizionale, atât în ceea ce privește procedura de evaluare a conformității bateriilor, cât și alte activități interne ale organismului notificat, ar trebui să fie efectuate exclusiv de către însuși organismul notificat, pentru ca acesta să își asigure independența și autonomia. În plus, pentru a asigura nivelul de protecție necesar pentru bateriile care urmează să fie introduse pe piața Uniunii, subcontractanții și filialele care efectuează procedura de evaluare a conformității ar trebui să îndeplinească aceleași cerințe ca organismele notificate în ceea ce privește executarea sarcinilor de evaluare a conformității prevăzute în prezentul regulament.

⁽²¹⁾ Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului (JO L 218, 13.8.2008, p. 82).

- (59) Întrucât serviciile oferite de organismele notificate dintr-un stat membru ar putea viza baterii puse la dispoziție pe piață în întreaga Uniune, este oportun să se acorde celorlalte state membre și Comisiei posibilitatea de a ridica obiecții cu privire la un organism notificat. În cursul investigațiilor sale, Comisia poate solicita avizul unei instalații de testare a Uniunii, desemnată în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²²⁾. Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare pentru a solicita autorității de notificare să ia măsuri corective în cazul în care un organism notificat nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește cerințele din prezentul regulament.
- (60) Pentru a facilita și a accelera procedura de evaluare a conformității, certificarea și, în final, accesul pe piață și având în vedere nouitatea și complexitatea cerințelor de sustenabilitate, de siguranță, de etichetare și de informare aplicabile bateriilor prevăzute în prezentul regulament, este esențial ca organismele notificate să aibă acces constant la toate echipamentele și instalațiile de încercare necesare și să aplice procedurile fără a crea o sarcină inutilă pentru operatorii economici. Din aceleași motive și pentru a asigura operatorilor economici egalitatea de tratament, este necesar ca organismele notificate să aplice consecvent procedurile de evaluare a conformității.
- (61) Înainte de a se stabili, printr-o decizie finală, dacă unei baterii i se poate acorda un certificat de conformitate, operatorului economic care dorește să introducă o baterie pe piață ar trebui să i se permită, o singură dată, să furnizeze documentație complementară privind bateria.
- (62) Comisia ar trebui să faciliteze o coordonare și o cooperare adecvate între organismele notificate.
- (63) Este oportun să se stabilească obligațiile operatorilor economici referitoare la introducerea pe piață sau la punerea în serviciu a bateriilor. În sensul prezentului regulament, termenul „operator economic” ar trebui să fie înțeles ca însemnând fabricantul, reprezentantul autorizat, importatorul, distribuitorul, furnizorii de servicii de logistică sau orice altă persoană fizică sau juridică căreia i se aplică obligațiile în ceea ce privește fabricarea bateriilor, punerea la dispoziție, introducerea pe piață sau punerea în serviciu a acestora. Bateriile, în scopul prezentului regulament, ar trebui să includă bateriile care au făcut obiectul pregătirii pentru reutilizare, pregătirii pentru reafectare, reafectării sau refabricării.
- (64) Este oportun să se prevadă că cerințele pentru bateriile care sunt puse în serviciu fără a fi introduse pe piață în prealabil ar trebui să fie aceleași ca pentru bateriile care sunt introduse pe piață înainte de a fi puse în serviciu. Acest lucru se referă, de exemplu, la bateriile pe care fabricantul le utilizează în scopuri proprii, sau la bateriile care, din cauza caracteristicilor lor, nu pot fi montate și testate decât in situ la destinația lor finală. Cu toate acestea, pentru a evita necesitatea de a demonstra conformitatea de două ori pentru același produs, bateriile care sunt introduse pe piață nu ar trebui să facă obiectul aceluiași cerințe atunci când sunt puse în serviciu.
- (65) Operatorii economici ar trebui să fie responsabili pentru conformitatea bateriilor cu cerințele din prezentul regulament, în funcție de rolul lor în lanțul de aprovizionare, pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a intereselor publice, cum ar fi sănătatea umană, siguranța persoanelor și protejarea bunurilor și a mediului.
- (66) Toți operatorii economici activi în lanțul de aprovizionare și de distribuție ar trebui să ia măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că pun la dispoziție pe piață numai baterii care sunt în conformitate cu prezentul regulament. Este necesar să se prevadă o distribuție clară și proporțională a obligațiilor, care să corespundă rolului deținut de fiecare operator economic în lanțul de aprovizionare și de distribuție.
- (67) Fabricantul, fiind entitatea cu cele mai detaliate cunoștințe privind procesul de proiectare și de producție, este cel mai în măsură să efectueze procedura de evaluare a conformității. Evaluarea conformității ar trebui, așadar, să rămână exclusiv obligația fabricantului.
- (68) Fabricantul ar trebui să furnizeze informații suficient de detaliate cu privire la utilizarea prevăzută a bateriei pentru a permite introducerea pe piață, punerea în serviciu, utilizarea și gestionarea deșeurilor în mod corect și în condiții de siguranță, inclusiv eventuala reafectare.

⁽²²⁾ Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 (JO L 169, 25.6.2019, p. 1).

- (69) Pentru a facilita comunicarea între operatorii economici, autoritățile de supraveghere a pieței și utilizatorii finali, operatorii economici ar trebui să indice, ca parte a datelor lor de contact, o adresă poștală și, dacă există, o adresă de e-mail și de internet.
- (70) Piața unică ar trebui să asigure condiții egale de concurență pentru toți operatorii economici și protecție împotriva concurenței neloiale. În acest scop, este necesară consolidarea aplicării legislației de armonizare a Uniunii privind bateriile. O bună cooperare între operatorii economici și autoritățile de supraveghere a pieței este un element esențial al unei astfel de consolidări a aplicării legislației, care permite intervenția imediată și luarea de măsuri corective. Este important să existe un operator economic stabilit în Uniune, astfel încât să existe o entitate căreia autoritățile de supraveghere a pieței să îi poată adresa cereri, inclusiv cereri pentru furnizarea de informații privind conformitatea unei baterii cu legislația de armonizare a Uniunii, și care să poată coopera cu autoritățile de supraveghere a pieței pentru a se asigura că se iau imediat măsuri corective pentru remedierea cazurilor de neconformitate. Operatorii economici care ar trebui să îndeplinească sarcinile respective sunt fabricantul, sau importatorul atunci când fabricantul nu este stabilit în Uniune, sau un reprezentant autorizat mandatat de fabricant în acest scop, sau un furnizor de servicii de logistică stabilit în Uniune pentru bateriile gestionate de el în cazul în care niciun alt operator economic nu este stabilit în Uniune.
- (71) Este necesar să se asigure că bateriile din țările terțe care intră pe piața Uniunii respectă cerințele din prezentul regulament și din alte acte aplicabile ale dreptului Uniunii, indiferent dacă sunt importate ca produse de sine stătătoare sau sunt incluse în produse ori adăugate la acestea, și, în special, că fabricanții au aplicat procedurile adecvate de evaluare a conformității pentru bateriile în cauză. Prin urmare, ar trebui să se prevadă dispoziții potrivit cărora importatorii să aibă obligația de a asigura că bateriile pe care le introduc pe piață și le pun în serviciu respectă cerințele din prezentul regulament și că marcajul CE de pe baterii și documentația elaborată de fabricanți sunt disponibile pentru a fi inspectate de către autoritățile naționale, indiferent dacă sunt importate ca baterii noi sau folosite sau ca baterii care au făcut obiectul pregătirii pentru reutilizare, pregătirii pentru reafectare, reafectării sau refabricării.
- (72) Atunci când introduce pe piață o baterie sau o pune în serviciu, fiecare importator ar trebui să indice pe baterie denumirea importatorului, denumirea comercială înregistrată sau marca înregistrată, precum și adresa poștală și, dacă există, de e-mail și de internet. Ar trebui prevăzute excepții pentru cazurile în care dimensiunea bateriei este prea mică pentru ca informațiile respective să fie aplicate pe aceasta sau cazurile în care importatorul ar trebui să deschidă ambalajul pentru a aplica numele importatorului, denumirea comercială înregistrată sau marca înregistrată și celelalte date de contact. În aceste cazuri excepționale, importatorul ar trebui să furnizeze informațiile într-un document ce însoțește bateria sau într-un alt mod imediat accesibil. În cazul în care există ambalaje, importatorul ar trebui să indice informațiile pe ambalajul respectiv.
- (73) Atunci când distribuitorul pune la dispoziție pe piață o baterie după ce aceasta a fost introdusă pe piață sau pusă în serviciu de către fabricant sau de către importator, distribuitorul ar trebui să acționeze cu atenția cuvenită pentru a se asigura că modul său de manipulare a bateriei nu afectează conformitatea acesteia cu cerințele din prezentul regulament.
- (74) Orice importator sau distribuitor care introduce pe piață sau pune în serviciu o baterie sub numele sau marca sa comercială proprie de importator sau de distribuitor, sau modifică o baterie astfel încât conformitatea acesteia cu cerințele din prezentul regulament ar putea fi afectată, sau modifică scopul unei baterii care a fost deja introdusă pe piață, ar trebui considerat fabricant și ar trebui să își asume obligațiile fabricantului prevăzute în prezentul regulament.
- (75) Dată fiind apropierea lor față de piață, distribuitorii, importatorii și prestatorii de servicii de logistică ar trebui să fie implicați în sarcinile de supraveghere a pieței derulate de autoritățile naționale și ar trebui să fie pregătiți să participe activ la acestea, furnizând autorităților respective toate informațiile necesare legate de bateria în cauză.
- (76) Asigurarea trasabilității unei baterii în întregul lanț de aprovizionare contribuie la simplificarea și la eficientizarea supravegherii pieței și asigură transparența pentru consumatori. Un sistem de trasabilitate eficient facilitează sarcina autorităților de supraveghere a pieței de a identifica operatorii economici care au introdus pe piață, au pus la dispoziție pe piață sau au pus în serviciu baterii neconforme. Prin urmare, operatorii economici ar trebui să aibă obligația de a păstra informațiile privind tranzacțiile lor care implică baterii pentru o anumită perioadă, inclusiv în format electronic.

- (77) Extracția, prelucrarea și comercializarea resurselor minerale naturale sunt fundamentale pentru furnizarea materiilor prime necesare producției de baterii. Fabricanții de baterii, indiferent de poziție, de influența asupra furnizorilor și de amplasarea geografică, ar putea în mod neintenționat să contribuie la efectele negative din lanțul de aprovizionare cu minerale. În cazul anumitor materii prime, peste jumătate din producția mondială este destinată utilizării în aplicații din domeniul bateriilor. De exemplu, peste 50 % din cererea mondială de cobalt și peste 60 % din litiul produs la nivel mondial sunt utilizate pentru producția de baterii. Aproximativ 8 % din producția mondială de grafit natural și 6 % din producția mondială de nichel intră în fabricarea de baterii.
- (78) Numai câteva țări furnizează materiile prime folosite la fabricarea bateriilor și, în unele cazuri, standardele scăzute de guvernare în respectivele țări pot exacerba problemele sociale și de mediu. Extracția și rafinarea cobaltului și a nichelului sunt legate de o gamă largă de probleme sociale și de mediu. Deși impactul social și de mediu al grafitului natural este mai puțin grav, extracția grafitului natural poate avea repercusiuni grave asupra sănătății și asupra mediului, întrucât se realizează în principal prin operațiuni artisanale și la scară redusă, preponderent în contexte informale. Acest lucru, împreună cu absența actualizării periodice a planurilor de închidere a minelor și absența reabilitării acestora, poate duce la distrugerea ecosistemelor și a solurilor. Creșterea preconizată a utilizării litiului în fabricarea bateriilor va exercita, după toate probabilitățile, o presiune suplimentară asupra operațiunilor de extracție și rafinare. Prin urmare, este oportun ca litiul să fie inclus în domeniul de aplicare al obligațiilor de diligență necesară pentru baterii. Creșterea masivă preconizată a cererii de baterii în Uniune nu ar trebui să contribuie la o creștere a acestor riscuri sociale și de mediu.
- (79) Unele dintre materiile prime utilizate la fabricarea bateriilor, cum ar fi cobaltul, litiul și grafitul natural, sunt considerate drept materii prime critice pentru Uniune, astfel cum a indicat Comisia în Comunicarea sa din 3 septembrie 2020 intitulată „Reziliența materiilor prime critice: trasarea unui model pentru îmbunătățirea securității și a durabilității”, iar aprovizionarea sustenabilă cu aceste materii prime este necesară pentru ca ecosistemul bateriilor din Uniune să funcționeze în mod adecvat.
- (80) Actori din cadrul lanțului de aprovizionare pentru baterii au depus deja o serie de eforturi voluntare pentru a încuraja aderarea la practici de aprovizionare sustenabilă, printre acestea regăsindu-se Inițiativa pentru asigurarea mineritului responsabil, Inițiativa pentru minerale responsabile și Cadru de evaluare responsabilă pentru industria cobaltului. Cu toate acestea, nu este sigur că eforturile voluntare de instituire a unor sisteme de diligență necesară vor asigura respectarea aceluiași set de norme minime de către toți operatorii economici care introduc baterii pe piața Uniunii.
- (81) În Uniunea Europeană, cerințele generale privind obligația de diligență necesară pentru anumite minerale și metale au fost introduse prin Regulamentul (UE) 2017/821 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²³⁾. Cu toate acestea, regulamentul nu face referire la mineralele și materialele utilizate pentru fabricarea bateriilor.
- (82) Prin urmare, având în vedere creșterea exponențială preconizată a cererii de baterii în Uniune, un operator economic care introduce o baterie pe piața Uniunii ar trebui să instituie o politică privind diligența necesară pentru baterii. Astfel, ar trebui să fie stabilite cerințe în prezentul regulament pentru a aborda riscurile sociale și de mediu inerente extracției, prelucrării și comercializării anumitor materii prime și anumitor materii prime secundare utilizate la fabricarea bateriilor. O astfel de politică ar trebui să îi vizeze pe toți operatorii din lanțul de aprovizionare, precum și filialele și subcontractanții acestora, din domeniul extracției, procesării și comercializării anumitor materii prime și a anumitor materii prime secundare.
- (83) Atunci când instituie o politică privind diligența necesară bazată pe riscuri pentru baterii, operatorul economic ar trebui să o întemeieze pe standarde și principii în materie de diligență necesară recunoscute la nivel internațional, cum ar fi cele incluse în Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, cele zece principii ale Pactului mondial al Organizației Națiunilor Unite, Orientările Programului Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP) pentru evaluarea socială a ciclului de viață al produselor, Declarația tripartită de principii a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) privind întreprinderile multinaționale și politica socială, Orientările Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) pentru întreprinderile multinaționale și Orientările OCDE privind diligența necesară pentru o conduită responsabilă în afaceri. Standardele și principiile respective, pe care fiecare operator economic ar trebui să le adapteze la contextul și circumstanțele sale specifice, reflectă o înțelegere comună în rândul guvernelor și al părților interesate. În ceea ce privește extracția, prelucrarea și comercializarea resurselor minerale naturale utilizate la fabricarea bateriilor, Orientările OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în cazul minereurilor provenite din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat reprezintă un standard recunoscut la nivel internațional care abordează riscurile specifice ale unor încălcări grave ale drepturilor omului, precum și un efort susținut al guvernelor și al părților interesate pentru a stabili bune practici în acest domeniu.

⁽²³⁾ Regulamentul (UE) 2017/821 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2017 de stabilire a unor obligații de diligență necesară în cadrul lanțului de aprovizionare care revin importatorilor din Uniune de staniu, tantal și tungsten, de minereuri ale acestora și de aur provenind din zone de conflict și din zone cu risc ridicat (JO L 130, 19.5.2017, p. 1).

- (84) În conformitate cu standardele și principiile ONU, OIM și OCDE, diligența necesară este un proces continuu, proactiv și reactiv prin care întreprinderile pot garanta că respectă drepturile omului și mediul și că nu contribuie la conflicte. Diligența necesară bazată pe riscuri se referă la măsurile pe care întreprinderile ar trebui să le adopte pentru a identifica, a preveni, a atenua și, în general, a aborda efectele negative asociate activităților lor sau deciziilor lor de aprovizionare. Operatorii economici ar trebui să desfășoare consultări informate, eficiente și autentice cu comunitățile afectate. O întreprindere poate evalua riscurile pe care le prezintă activitățile și relațiile sale și poate adopta măsuri de atenuare a riscurilor, printre care se pot număra solicitarea de informații suplimentare, negocierea cu scopul de a redresa situația sau suspendarea ori întreruperea relației contractuale cu furnizorii, în conformitate cu standardele relevante prevăzute de legislația națională și internațională, de recomandările privind conduita responsabilă în afaceri ale organizațiilor internaționale, de instrumentele sprijinite de guvern, de inițiativele voluntare din sectorul privat, precum și de politicile și sistemele interne ale unei întreprinderi. Această abordare permite totodată adaptarea amplitudinii exercitării diligenței necesare proporțional cu amploarea activităților întreprinderii sau a relațiilor din cadrul lanțului de aprovizionare.
- (85) Deși sistemele de diligență necesară din sectorul privat îi pot sprijini pe operatorii economici în îndeplinirea obligațiilor lor de diligență necesară pentru baterii în conformitate cu Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale și cu Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, operatorii economici ar trebui să poarte individual răspunderea pentru respectarea obligațiilor de diligență necesară prevăzute în prezentul regulament.
- (86) Ar trebui adoptate politici obligatorii privind diligența necesară pentru baterii, sau modificate cele existente, iar acestea ar trebui să abordeze măcar categoriile de riscuri sociale și de mediu prevalente. O astfel de politică ar trebui să acopere impactul actual și impactul previzibil asupra problemelor sociale, în special asupra drepturilor omului, a sănătății umane și a siguranței persoanelor, precum și asupra securității și sănătății în muncă și a drepturilor lucrătorilor, pe de o parte, precum și impactul asupra mediului, în special asupra utilizării apei, a protecției solului, a poluării aerului, a schimbărilor climatice și a biodiversității, precum și asupra protejării vieții comunitare, pe de altă parte.
- (87) În ceea ce privește categoriile de risc social, politicile de diligență necesară pentru baterii ar trebui să abordeze riscurile în ceea ce privește protecția drepturilor omului, incluzând sănătatea umană, viața în comunitate, inclusiv cea a populațiilor indigene, protecția copiilor și egalitatea de gen, în conformitate cu dreptul internațional al drepturilor omului. Politicile de diligență necesară pentru baterii ar trebui să includă informații privind modul în care operatorul economic a contribuit la prevenirea abuzurilor împotriva drepturilor omului, precum și privind instrumentele instituite în structura de afaceri a operatorului pentru combaterea corupției și a dării de mită. De asemenea, politicile de diligență necesară pentru baterii ar trebui să asigure punerea în aplicare adecvată a normelor din convențiile fundamentale ale OIM, astfel cum sunt enumerate în anexa I la Declarația tripartită de principii a OIM privind întreprinderile multinaționale și politica socială.
- (88) Încălcărilor drepturilor omului sunt frecvente în zonele de conflict și în zonele cu risc ridicat bogate în resurse. Prin urmare, astfel de zone merită o atenție deosebită în cadrul politicii de diligență necesară pentru baterii a operatorilor economici. Regulamentul (UE) 2017/821 include dispoziții privind o listă orientativă, neexhaustivă și actualizată periodic a zonelor de conflict și a zonelor cu risc ridicat. Lista respectivă este relevantă și pentru punerea în aplicare a dispozițiilor prezentului regulament privind diligența necesară pentru baterii.
- (89) În ceea ce privește categoriile de risc de mediu, politicile de diligență necesară pentru baterii ar trebui să abordeze riscurile pentru protecția mediului natural și a diversității biologice, în conformitate cu Convenția privind diversitatea biologică, ce ia în considerare și comunitățile locale, precum și protecția și dezvoltarea acestor comunități. Politicile privind diligența necesară pentru baterii ar trebui să abordeze, de asemenea, riscurile legate de schimbările climatice, în conformitate cu Acordul de la Paris ⁽²⁴⁾, adoptat la 12 decembrie 2015 în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (denumit în continuare „Acordul de la Paris al ONU”), precum și riscurile de mediu care intră sub incidența altor convenții internaționale în domeniul mediului.
- (90) Obligația de diligență necesară pentru baterii care vizează identificarea și atenuarea riscurilor sociale și de mediu asociate materiilor prime folosite la fabricarea bateriilor ar trebui să contribuie la punerea în aplicare a Rezoluției 4/19 a UNEP privind guvernarea resurselor minerale, care recunoaște contribuția importantă a sectorului minier la realizarea Agendei 2030 și a obiectivelor de dezvoltare durabilă.

⁽²⁴⁾ JO L 282, 19.10.2016, p. 4.

- (91) Alte acte juridice ale Uniunii care stabilesc cerințe privind diligența necesară în lanțul de aprovizionare ar trebui să se aplice bateriilor în măsura în care prezentul regulament nu conține dispoziții specifice care au obiectiv, caracter și efect similare și care să poată fi adaptate în lumina viitoarelor modificări legislative. Astfel de acte juridice ar putea aborda problema răspunderii civile a întreprinderilor pentru daunele rezultate din nerespectarea de către acestea a cerințelor privind diligența necesară. În cazul în care astfel de acte juridice nu abordează sau abordează numai parțial consecințele în materie de răspundere civilă ale obligațiilor de diligență necesară pentru baterii prevăzute în prezentul regulament, ar trebui să fie posibil ca aceste consecințe să fie tratate de normele de la nivel național.
- (92) Pentru a se adapta la evoluțiile din lanțul valoric al bateriilor, incluzând modificarea domeniului și a caracterului riscurilor sociale și de mediu relevante, precum și la progresul tehnic și științific din domeniul bateriilor și al compozițiilor chimice ale bateriilor, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea listei de materii prime și a categoriilor de riscuri, a listei instrumentelor internaționale, precum și a cerințelor de diligență necesară pentru baterii.
- (93) Pentru a stabili echivalența sistemelor de diligență necesară care au fost dezvoltate de guverne, de asociațiile industriale și de grupările de organizații interesate, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare.
- (94) Pentru a permite o evaluare adecvată, solidă și consecventă a sistemelor privind diligența necesară, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea criteriilor și a metodologiei pentru a stabili dacă sistemele privind diligența necesară permit respectarea de către operatorii economici a cerințelor de diligență necesară stabilite în prezentul regulament.
- (95) Sunt necesare norme armonizate de gestionare a deșeurilor pentru a asigura că producătorii și alți operatori economici fac obiectul aceluiași norme la nivelul statelor membre, în ceea ce privește punerea în aplicare a răspunderii extinse a producătorilor pentru baterii și pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului în întreaga Uniune. Răspunderea extinsă a producătorilor poate contribui la reducerea utilizării generale a resurselor, îndeosebi prin scăderea generării de deșeurile de baterii și a efectelor negative aferente gestionării deșeurilor de baterii. Pentru a atinge niveluri ridicate de valorificare materială, sunt necesare maximizarea colectării separate a deșeurilor de baterii și asigurarea faptului că toate deșeurile de baterii colectate sunt reciclate prin procese care ating nivelurile minime comune de eficiență a reciclării. Evaluând Directiva 2006/66/CE, Comisia a constatat că una dintre deficiențele respectivei directive este reprezentată de faptul că dispozițiile sale nu sunt suficiente de detaliate, ceea ce duce la o punere în aplicare neuniformă și cauzează obstacole semnificative în calea funcționării piețelor de reciclare și niveluri sub optime de reciclare. Prin urmare, existența unor norme mai detaliate și armonizate ar evita denaturarea pieței în ceea ce privește colectarea, tratarea și reciclarea deșeurilor de baterii și ar asigura punerea în aplicare uniformă a cerințelor în întreaga Uniune. Aceasta ar conduce, de asemenea, la o armonizare suplimentară a calității serviciilor de gestionare a deșeurilor furnizate de operatorii economici și ar reprezenta o înlesnire a funcționării pieței de materii prime secundare.
- (96) Pentru a asigura că obligațiile prevăzute în prezentul regulament sunt îndeplinite și pentru a monitoriza și a verifica respectarea regulamentului de către producători și de către organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, este necesar ca statele membre să desemneze una sau mai multe autorități competente.
- (97) Prezentul regulament se bazează pe normele de gestionare a deșeurilor și pe principiile generale prevăzute în Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁵⁾, care ar trebui adaptate pentru a reflecta natura specifică a deșeurilor de baterii. În scopul unei organizări cât mai eficiente a colectării deșeurilor de baterii, este important ca acest lucru să se realizeze atât în apropiere de locul în care sunt vândute bateriile, cât și aproape de utilizatorul final. Deșeurile de baterii ar trebui colectate separat de alte fluxuri de deșeurile, cum ar fi metalul, hârtia și cartonul, sticla, materialele plastice, lemnul, textilele și biodeșeurile. De asemenea, ar trebui să fie posibil ca deșeurile de baterii să fie colectate împreună cu deșeurile de echipamente electrice și electronice și cu vehiculele scoase din uz, prin intermediul programelor naționale de colectare, instituite pe baza Directivei 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁶⁾ și a Directivei 2000/53/CE. Deși Directiva 2006/66/CE stabilește norme specifice pentru baterii, este nevoie de o abordare coerentă și complementară, care să se bazeze pe structurile existente de gestionare a deșeurilor și să le armonizeze într-o mai mare măsură. În consecință, și pentru a pune în practică în mod eficient responsabilitatea extinsă a producătorilor în ceea ce privește gestionarea deșeurilor, ar trebui stabilite obligații în ceea ce privește statul membru în care bateriile sunt puse la dispoziție pe piață pentru prima dată.

⁽²⁵⁾ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

⁽²⁶⁾ Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) (JO L 197, 24.7.2012, p. 38).

- (98) Pentru a monitoriza respectarea de către producători a obligațiilor lor privind tratarea deșeurilor pentru bateriile puse la dispoziție pe piață pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru, este necesar ca un registru să fie instituit și gestionat de autoritatea competentă din fiecare stat membru. Informațiile din registru ar trebui să fie accesibile entităților care joacă un rol în monitorizarea respectării și a aplicării răspunderii extinse a producătorilor. Ar trebui să fie posibil ca registrul respectiv să fie același cu registrul național instituit în temeiul Directivei 2006/66/CE. Producătorii ar trebui să aibă obligația de a se înregistra pentru a furniza informațiile necesare, astfel încât să permită autorităților competente să monitorizeze respectarea de către producători a obligațiilor care le revin. Cerințele de înregistrare ar trebui simplificate la nivelul Uniunii.
- (99) În cazul organizațiilor gestionate de stat care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, întrucât nu există un mandat din partea producătorului reprezentat, cerințele prevăzute în prezentul regulament referitoare la astfel de mandate nu se aplică.
- (100) Având în vedere principiul „poluatorul plătește”, este oportun să se impună producătorilor obligații în ceea ce privește gestionarea deșeurilor de baterii. În acest context, producătorii ar trebui să fie considerați orice fabricant, importator sau distribuitor care, indiferent de tehnica de vânzare utilizată, inclusiv prin contracte la distanță, astfel cum sunt definite în articolul 2 punctul 7 din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului (27), pune la dispoziție pentru prima dată o baterie pentru distribuție sau utilizare, inclusiv atunci când aceasta este încorporată într-un aparat, mijloc de transport ușor sau alt tip de vehicul, pe teritoriul unui stat membru, cu titlu comercial.
- (101) Producătorii ar trebui să facă obiectul responsabilității extinse pentru gestionarea bateriilor lor la sfârșitul ciclului de viață. În consecință, aceștia ar trebui să finanțeze costurile de colectare, de tratare și de reciclare a tuturor bateriilor colectate, de efectuare a unor studii privind compoziția deșeurilor municipale mixte colectate, de raportare privind bateriile și deșeurile de baterii, precum și de furnizare de informații utilizatorilor finali și operatorilor de deșeurii cu privire la baterii și la reutilizarea și gestionarea adecvată a deșeurilor de baterii. Noile norme privind răspunderea extinsă a producătorilor cuprinse în prezentul regulament sunt destinate asigurării unui nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății în Uniune prin maximizarea colectării separate a deșeurilor de baterii și prin asigurarea faptului că toate bateriile colectate sunt reciclate prin procese care ating rate ridicate de eficiență a reciclării și de valorificare materială, în lumina progreselor tehnice și științifice. Obligațiile legate de răspunderea extinsă a producătorilor ar trebui să se aplice tuturor formelor de furnizare, inclusiv vânzării la distanță. Producătorii ar trebui să aibă posibilitatea să își exercite aceste obligații în mod colectiv, prin intermediul unor organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor și care preiau răspunderea în numele lor. Producătorii sau organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor ar trebui să facă obiectul unei autorizații și ar trebui să demonstreze că dispun de mijloace financiare pentru a acoperi costurile generate de răspunderea extinsă a producătorilor. Atunci când stabilesc norme administrative și procedurale de autorizare a producătorilor pentru respectarea la nivel individual și a organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, statele membre ar trebui să poată diferenția procesele pentru producătorii individuali de cele pentru organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, pentru a limita sarcina administrativă ce revine producătorilor individuali. În acest context, autorizațiile eliberate în conformitate cu Directiva 2008/98/CE ar trebui să poată fi considerate drept autorizații în sensul prezentului regulament. Dacă este necesar pentru a se evita denaturarea pieței interne și pentru a se asigura condiții uniforme de adaptare a contribuțiilor financiare plătite de producători organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare. Operatorii de gestionare a deșeurilor care efectuează colectarea și tratarea în conformitate cu prezentul regulament ar trebui să treacă printr-o procedură de selecție derulată de producătorii bateriilor respective sau de organizațiile ce implementează răspunderea extinsă a producătorilor care acționează în numele acestora, în conformitate cu Directiva 2008/98/CE. În cazul în care operațiunile de gestionare a deșeurilor au loc într-un alt stat membru decât cel în care bateria a fost pusă la dispoziție pe piață pentru prima dată, producătorii ar trebui să acopere costurile suportate de operatorii de gestionare a deșeurilor din statul membru în care au loc operațiunile de gestionare a deșeurilor. În cadrul discuțiilor privind posibilele propuneri de acte legislative ale Uniunii vizând vehiculele scoase din uz și deșeurile de echipamente electrice și electronice, ar trebui avută în vedere instituirea unui mecanism transfrontalier de răspundere extinsă a producătorilor pentru deșeurile de baterii, inclusiv pentru cele încorporate în vehicule sau aparate, care să îi implice pe actorii relevanți. În plus, ar trebui avută în vedere adoptarea altor măsuri, cum ar fi instrumente de gestionare și verificare a informațiilor, inclusiv, după caz, reprezentanți autorizați pentru răspunderea extinsă a producătorilor, operatori de gestionare a deșeurilor, organizații care să implementeze răspunderea extinsă a producătorilor, pașapoarte ale produselor digitale și registre ale producătorilor, precum și sisteme naționale de înmatriculare a vehiculelor atunci când acestea vizează bateriile pentru vehicule electrice.

(27) Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

- (102) Răspunderea extinsă a producătorilor ar trebui să se aplice și operatorilor economici care introduc pe piață o baterie care este rezultatul unor operațiuni de pregătire pentru re folosire, pregătire pentru reafectare, reafectare sau refabricare. Prin urmare, operatorul economic care a introdus inițial bateria pe piață nu ar trebui să suporte costurile suplimentare care ar putea rezulta din gestionarea deșeurilor generate de durata de viață ulterioară a bateriei respective. Ar trebui să fie posibil ca operatorii economici care fac obiectul răspunderii extinse a producătorilor să instituie un mecanism de partajare a costurilor pe baza atribuirii costurilor efective de gestionare a deșeurilor.
- (103) Prezentul regulament este o *lex specialis* în raport cu Directiva 2008/98/CE pentru cerințe minime în ceea ce privește răspunderea extinsă a producătorilor referitor la obiectivele de colectare și de reciclare, preluarea de către distribuitori și al doilea ciclu de viață. Statelor membre ar trebui să le revină obligația să definească răspunderea extinsă a producătorilor prevăzută în prezentul regulament, în conformitate cu Directiva 2008/98/CE și cu dreptul intern de transpunere a directivei respective. În plus, în cazul în care prezentul regulament nu prevede o armonizare deplină în capitolul VIII, statele membre ar trebui să poată prevedea măsuri suplimentare cu privire la aceste subiecte specifice, cu condiția ca aceste măsuri suplimentare să fie în conformitate cu Directiva 2008/98/CE și să respecte atât legislația națională de transpunere a directivei respective, cât și prezentul regulament.
- (104) Prezentul regulament ar trebui să specifice modul în care trebuie aplicate obligațiile privind trasabilitatea comerțanților prevăzute în Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁸⁾ platformelor online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu producătorii care oferă baterii, inclusiv baterii care sunt încorporate în aparate, mijloace de transport ușoare sau alte vehicule, precum și consumatorilor situați în Uniune în raport cu registrele producătorilor instituite în temeiul prezentului regulament. În sensul prezentului regulament, orice producător care oferă direct consumatorilor situați într-un stat membru baterii, inclusiv cele încorporate în aparate, mijloace de transport ușoare sau alte vehicule, prin intermediul unor contracte la distanță, ar trebui să fie considerat a fi comerciant astfel cum este definit în Regulamentul (UE) 2022/2065, indiferent dacă este stabilit într-un stat membru sau într-o țară terță. În temeiul regulamentului respectiv, furnizorii de platforme online care intră sub incidența capitolului III secțiunea 4 din acesta și care permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu producătorii ar trebui să obțină de la producătorii respectivi informații privind registrul producătorilor în care sunt înregistrați, precum și numărul lor de înregistrare și o autocertificare prin care respectivii se angajează să respecte cerințele în materie de răspundere extinsă a producătorilor prevăzute în prezentul regulament. Punerea în aplicare a normelor privind trasabilitatea comerțanților pentru vânzarea de baterii în mediul online face obiectul normelor de aplicare prevăzute în Regulamentul (UE) 2022/2065.
- (105) Pentru a asigura o reciclare de înaltă calitate în lanțul de aprovizionare al bateriilor, a crește gradul de utilizare a materiilor prime secundare de calitate și a proteja mediul, ar trebui să existe rate ridicate de colectare și de reciclare a deșeurilor de baterii. Colectarea deșeurilor de baterii reprezintă un pas esențial pentru recuperarea materialelor valoroase prezente în baterii prin reciclarea acestora, precum și pentru a menține lanțul de aprovizionare al bateriilor în Uniune, impulsionând autonomia strategică a Uniunii în acest sector. Astfel de reciclare facilitează astfel accesul la materialele recuperate care pot fi folosite pentru a fabrica noi produse.
- (106) Producătorii ar trebui să fie responsabili de finanțarea și organizarea colectării separate a deșeurilor de baterii. În acest scop, aceștia ar trebui să înființeze o rețea de preluare și colectare și campaniile de informare aferente care să acopere întregul teritoriu al fiecărui stat membru. Astfel de rețele ar trebui să fie aproape de utilizatorul final și să nu vizeze doar zonele și tipurile de baterii în cazul cărora colectarea deșeurilor de baterii este profitabilă. Rețeaua de colectare ar trebui să includă distribuitorii, instalațiile de tratare autorizată pentru deșeurile de echipamente electrice și electronice și de vehicule scoase din uz și centrele de colectare a deșeurilor, precum și alți actori voluntari, cum ar fi autoritățile publice și școlile. Pentru a verifica și a îmbunătăți eficacitatea rețelei de colectare și a campaniilor de informare aferente, ar trebui efectuate, cel puțin la nivelul NUTS 2, care este prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁹⁾, studii periodice privind compoziția deșeurilor municipale mixte și a deșeurilor de echipamente electrice și electronice colectate pentru a stabili cantitatea de deșuri de baterii portabile prezente în acestea.
- (107) Ar trebui să fie posibil ca deșeurile de baterii să poată fi colectate împreună cu deșeurile de echipamente electrice și electronice, prin intermediul programelor naționale de colectare instituite pe baza Directivei 2012/19/UE, și împreună cu vehiculele scoase din uz, în conformitate cu Directiva 2000/53/CE. În astfel de cazuri, ca cerință minimă obligatorie privind tratarea, bateriile ar trebui îndepărtate din aparatele-deșeu colectate și din vehiculele

⁽²⁸⁾ Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale), (JO L 277, 27.10.2022, p. 1).

⁽²⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 mai 2003 privind instituirea unui nomenclator comun al unităților teritoriale de statistică (NUTS) (JO L 154, 21.6.2003, p. 1).

scoase din uz. După îndepărtarea din aparatele-deșeu și din vehiculele scoase din uz colectate, bateriile ar trebui să îndeplinească cerințele din prezentul regulament. Astfel de deșeuri de baterii, în special, ar trebui să fie luate în calcul în vederea atingerii obiectivului de colectare pentru categoria de baterii în cauză și ar trebui să facă obiectul cerințelor de tratare și de reciclare prevăzute în prezentul regulament.

- (108) Având în vedere impactul asupra mediului și pierderea materialelor datorate deșeurilor de baterii care nu sunt colectate separat și, prin urmare, nu sunt tratate în mod ecologic, obiectivul de colectare pentru deșeurile de baterii portabile prevăzut de Directiva 2006/66/CE ar trebui să se aplice în continuare și ar trebui să crească treptat. Având în vedere creșterea actuală a vânzărilor de baterii LMT și faptul că acestea au o durată de viață mai lungă decât a bateriilor portabile, este oportun să se stabilească un obiectiv specific de colectare pentru deșeuri de baterii LMT, separat de obiectivul de colectare aplicabil deșeurilor de baterii portabile. Datorită dezvoltării preconizate a pieței pentru bateriile LMT și pentru bateriile portabile și datorită creșterii duratei de viață a acestora, metodologia de calculare și verificare a obiectivelor de colectare ar trebui să fie revizuite, pentru a stabili mai bine volumul real de deșeuri de baterii LMT și de deșeuri de baterii portabile disponibile pentru colectare. Prin urmare, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea acestei metodologii și modificarea în consecință a obiectivelor de colectare. Este esențial ca o nouă metodologie de „disponibilitate pentru colectare” să mențină sau să sporească ambiția obiectivelor de mediu pentru colectarea deșeurilor de baterii LMT și a deșeurilor de baterii portabile în comparație cu metodologia existentă. Pe baza unui studiu al Centrului Comun de Cercetare privind obiectivele alternative de colectare a deșeurilor de baterii portabile și de baterii pentru mijloacele de transport ușoare, se estimează că un obiectiv de colectare a deșeurilor de baterii LMT de 51 % până la 31 decembrie 2028 și de 61 % până la 31 decembrie 2031, calculat pe baza cantităților de baterii LMT puse la dispoziție pe piață într-un stat membru, va corespunde unui obiectiv de colectare a deșeurilor de baterii LMT de 79 % până la 31 decembrie 2028 și de 85 % până la 31 decembrie 2031, calculat pe baza cantităților de baterii LMT disponibile pentru colectare într-un stat membru. Obiectivele de colectare a deșeurilor de baterii portabile și a deșeurilor de baterii LMT ar trebui revizuite. Ar trebui să fie posibil ca o astfel de revizuire să abordeze și posibilitatea de a adăuga două subcategorii de baterii portabile: reîncărcabile și nereîncărcabile, cu rate de colectare separate. Comisia ar trebui să pregătească un raport care să însoțească respectivele reexaminări.
- (109) Pentru a crește la maximum colectarea și pentru a reduce riscurile legate de siguranță, Comisia ar trebui să evalueze fezabilitatea și beneficiile potențiale ale instituirii unui sistem de returnare a garanției pentru baterii, în special pentru bateriile portabile de uz general. În respectiva evaluare, ar trebui avute în vedere sisteme de returnare a garanției, naționale și armonizate la nivelul întregii Uniuni.
- (110) Rata de colectare a deșeurilor de baterii portabile ar trebui să fie calculată în continuare pe baza vânzărilor medii anuale din anii precedenți, pentru a avea obiective proporționale cu nivelul consumului de baterii dintr-un stat membru. Pentru a reflecta cât mai bine modificările din componența categoriei de baterii portabile, precum și în durata de viață și în modelele de consum ale bateriilor, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei pentru a modifica metodologia de calculare și verificare a ratei de colectare a deșeurilor de baterii portabile, precum și a deșeurilor de baterii LMT.
- (111) Obligația statelor membre de a adopta măsuri privind atingerea, de către producători și, dacă sunt desemnate, de către organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, a obiectivelor de colectare a deșeurilor de baterii portabile și a deșeurilor de baterii LMT reflectă principiul general conform căruia statele membre trebuie să asigure eficacitatea dreptului Uniunii.
- (112) Ar trebui să fie colectate toate deșeurile de baterii SLI, de baterii industriale și de baterii de vehicule electrice. În acest scop, producătorii de baterii SLI, de baterii industriale și de baterii ale vehiculelor electrice ar trebui să aibă obligația de a accepta și de a prelua gratuit de la utilizatorii finali toate deșeurile de baterii corespunzătoare categoriei respective. Ar trebui să fie stabilite obligații detaliate de raportare pentru toți producătorii, operatorii de gestionare a deșeurilor și deținătorii de deșeuri implicați în colectarea deșeurilor de baterii SLI, deșeurilor de baterii industriale și deșeurilor de baterii ale vehiculelor electrice.
- (113) Având în vedere ierarhia deșeurilor, astfel cum este stabilită în Directiva 2008/98/CE, care acordă prioritate prevenirii, pregătirii pentru reutilizare și reciclării, și în conformitate cu Directiva 2008/98/CE și cu Directiva 1999/31/CE ⁽³⁰⁾ a Consiliului, deșeurile de baterii colectate nu ar trebui să fie eliminate sau să facă obiectul unei operațiuni de valorificare energetică.

⁽³⁰⁾ Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (JO L 182, 16.7.1999, p. 1).

- (114) Orice instalație autorizată care efectuează operațiuni de tratare a bateriilor ar trebui să respecte cerințe minime în vederea prevenirii efectelor negative asupra mediului și a sănătății umane și în scopul asigurării unui grad ridicat de valorificare a materialelor prezente în baterii. Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³¹⁾ reglementează o serie de activități industriale implicate în tratarea deșeurilor de baterii, pentru care prevede cerințe specifice de autorizare și controale care reflectă cele mai bune tehnici disponibile. În cazul în care activitățile industriale legate de tratarea și de reciclarea bateriilor nu sunt reglementate de Directiva 2010/75/UE, operatorii ar trebui, în orice caz, să aibă obligația de a aplica cele mai bune tehnici disponibile, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 10 din directiva respectivă, și de a îndeplini cerințele specifice prevăzute în prezentul regulament. Cerințele prezentului regulament privind tratarea și reciclarea bateriilor ar trebui adaptate, dacă este cazul, de către Comisie, ținând seama de progresul științific și tehnic și de noile tehnologii emergente în domeniul gestionării deșeurilor. Prin urmare, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea respectivelor cerințe.
- (115) Ar trebui să fie stabilite obiective privind eficiența proceselor de reciclare și obiective privind valorificarea materială, pentru a asigura valorificarea de materiale de înaltă calitate pentru industria bateriilor, asigurând totodată norme clare și comune pentru reciclatori și evitând denaturarea concurenței sau alte obstacole în calea bunei funcționări a pieței interne pentru materiile prime secundare obținute din deșeurile de baterii. Ar trebui să fie stabilite obiective de eficiență a reciclării, ca măsură a cantității totale de materiale reciclate, pentru bateriile cu plumb-acid, nichel-cadmium și baterii pe bază de litiu sau alte baterii. Ar trebui de asemenea să fie stabilite obiective privind valorificarea materială pentru cobalt, plumb, litiu și nichel, pentru a ajunge la o rată ridicată de valorificare materială la nivelul Uniunii. Normele privind calculul și raportarea nivelurilor de eficiență a reciclării prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 493/2012 al Comisiei ⁽³²⁾ ar trebui să se aplice în continuare. Pentru a se asigura faptul că calcularea și verificarea ratei eficienței reciclării și a ratei valorificării materiale sunt exacte și fiabile și pentru a asigura o mai mare securitate juridică, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea metodologiei de calculare și verificare a ratei eficienței reciclării și a ratei valorificării materiale în cadrul proceselor de reciclare a bateriilor, precum și a formatului documentației referitoare la eficiența reciclării și valorificarea materială pentru deșeurile de baterii și la destinația și randamentul fracțiilor de ieșire finale, în conformitate cu partea A din anexa XII. De asemenea, Comisia ar trebui să revizuiască Regulamentul (UE) nr. 493/2012 pentru a reflecta în mod corespunzător evoluțiile tehnologice și schimbările în procesele industriale de recuperare, pentru a extinde domeniul de aplicare al acestora cu scopul de a include obiective existente și noi, precum și pentru a oferi instrumente pentru caracterizarea produselor intermediare. Instalațiile de tratare ar trebui să fie încurajate să introducă sisteme certificate de management de mediu în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³³⁾.
- (116) Ar trebui ca tratarea deșeurilor de baterii să poată fi efectuată în afara statului membru în care au fost colectate deșeurile sau în afara Uniunii numai dacă transferul deșeurilor de baterii este în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁴⁾ și cu Regulamentul (CE) nr. 1418/2007 al Comisiei ⁽³⁵⁾ și dacă tratarea îndeplinește cerințele aplicabile acestui tip de deșeuri, în conformitate cu clasificarea lor din Decizia 2000/532/CE a Comisiei ⁽³⁶⁾. Decizia respectivă ar trebui revizuită pentru a reflecta toate compozițiile chimice ale bateriilor, în special coduri pentru deșeurile de baterii pe bază de litiu, pentru a permite sortarea și raportarea corespunzătoare a unor astfel de deșeuri. Prezentul regulament nu aduce atingere posibilității clasificării a deșeurilor de baterii drept deșeuri periculoase în temeiul Directivei 2008/98/CE. În cazul în care tratarea are loc în afara Uniunii și pentru a fi luată în calcul pentru nivelurile de eficiență

⁽³¹⁾ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

⁽³²⁾ Regulamentul (UE) nr. 493/2012 al Comisiei din 11 iunie 2012 de stabilire, în conformitate cu Directiva 2006/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a normelor detaliate privind calculul nivelurilor de eficiență a reciclării în procesele de reciclare a deșeurilor de baterii și acumulatori (JO L 151, 12.6.2012, p. 9).

⁽³³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 761/2001 și a Deciziilor 2001/681/CE și 2006/193/CE ale Comisiei (JO L 342, 22.12.2009, p. 1).

⁽³⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri (JO L 190, 12.7.2006, p. 1).

⁽³⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1418/2007 al Comisiei din 29 noiembrie 2007 privind exportul anumitor deșeuri destinate recuperării enumerate în anexa III sau IIIA la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului în anumite țări în care Decizia OCDE privind controlul circulației transfrontaliere a deșeurilor nu se aplică (JO L 316, 4.12.2007, p. 6).

⁽³⁶⁾ Decizia 2000/532/CE a Comisiei din 3 mai 2000 de înlocuire a Deciziei 94/3/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul articolului 1 litera (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deșeurile și a Deciziei 94/904/CE a Consiliului de stabilire a unei liste de deșeuri periculoase în temeiul articolului 1 alineatul (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului privind deșeurile periculoase (JO L 226, 6.9.2000, p. 3).

a reciclării și pentru obiectivele de reciclare, operatorul de gestionare a deșeurilor în numele căruia este efectuată aceasta ar trebui să aibă obligația de a raporta tratarea către autoritatea competentă din statul membru în care deșeurile respective de baterii au fost colectate și de a dovedi că tratarea a fost efectuată în condiții echivalente celor impuse prin prezentul regulament și în conformitate cu alte dispoziții din dreptul Uniunii referitoare la sănătatea umană și protecția mediului. Pentru a stabili care sunt cerințele pentru ca o astfel de tratare să fie considerată echivalentă, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei pentru completarea prezentului regulament prin stabilirea unor norme detaliate care să conțină criteriile de evaluare a condițiilor echivalente.

- (117) În cazul în care deșeurile de baterii sunt exportate din Uniune pentru a fi pregătite pentru reutilizare, pregătite pentru reafectare sau reciclate, autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să facă uz efectiv de competențele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 pentru a cere documente justificative care să confirme respectarea cerințelor stabilite în prezentul regulament.
- (118) Ar trebui să fie posibil ca bateriile industriale și bateriile pentru vehicule electrice care nu mai sunt adecvate scopului inițial pentru care au fost fabricate să fie utilizate în scopuri diferite drept acumulatori staționari de stocare a energiei. Își face apariția o piață pentru bateriile industriale folosite și bateriile pentru vehicule electrice folosite și, pentru a sprijini aplicarea practică a ierarhiei deșeurilor, ar trebui stabilite norme specifice care să permită reafectarea responsabilă a bateriilor folosite, ținând seama totodată de principiul precauției și garantând siguranța utilizării pentru utilizatorii finali. Orice astfel de baterie folosită ar trebui să fie supusă unei evaluări a stării sale de sănătate și a capacității sale disponibile, pentru a se determina gradul de adecvare la un alt scop decât scopul său inițial. Ar fi cel mai bine ca bateriile considerate adecvate pentru un scop diferit de scopul lor inițial să fie reafectate. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a cerințelor pe care deșeurile de baterii industriale, deșeurile de baterii LMT sau deșeurile de baterii pentru vehicule electrice ar trebui să le îndeplinească pentru a înceta să mai fie deșeuri, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei.
- (119) Producătorii și distribuitorii ar trebui să se implice activ în furnizarea de informații utilizatorilor finali cu privire la colectarea separată obligatorie a deșeurilor de baterii și la disponibilitatea programelor de colectare. Ei ar trebui, de asemenea, să informeze utilizatorii finali cu privire la rolul important pe care aceștia îl joacă în asigurarea gestionării optime din punctul de vedere al mediului a deșeurilor de baterii. Producătorii și distribuitorii ar trebui să utilizeze mijloace actualizate de tehnologie a informației pentru a transmite informațiile tuturor utilizatorilor finali, precum și pentru a raporta cu privire la baterii. Informațiile ar trebui furnizate fie prin mijloace clasice, cum ar fi panouri publicitare, afișe și campanii pe platformele de comunicare socială, fie prin mijloace mai inovatoare, cum ar fi accesul electronic la website-uri prin coduri QR aplicate pe baterie. Aceste informații ar trebui să fie accesibile persoanelor cu dizabilități în conformitate cu Directiva (UE) 2019/882.
- (120) Pentru a permite verificarea respectării obligațiilor privind colectarea și tratarea deșeurilor de baterii și a eficacității acestor obligații, este necesar ca operatorii să raporteze autorităților competente. Producătorii de baterii și alți operatori de gestionare a deșeurilor care colectează deșeuri de baterii ar trebui să raporteze pentru fiecare an calendaristic, dacă este cazul, datele privind bateriile vândute și deșeurile de baterii colectate. În ceea ce privește tratarea, obligațiile de raportare ar trebui să fie impuse operatorilor de gestionare a deșeurilor și, respectiv, reciclatorilor.
- (121) Pentru fiecare an calendaristic, statele membre ar trebui să furnizeze Comisiei informații cu privire la cantitatea de baterii furnizate pe teritoriul lor și la cantitatea de deșeuri de baterii colectate, defalcate în funcție de categorie și de compoziția chimică. În ceea ce privește deșeurile de baterii portabile și deșeurile de baterii LMT, datele ar trebui să fie raportate separat, permițând adaptarea obiectivului de colectare pentru fiecare categorie, ținând seama de cota de piață a acestor baterii și de scopul și caracteristicile lor specifice. Aceste informații ar trebui să fie furnizate pe cale electronică și să fie însoțite de un raport de verificare a calității. Pentru a asigura condiții uniforme de raportare a acestor date și informații către Comisie, precum și în ceea ce privește metodele de verificare, ar trebui conferite Comisiei competențe de executare.
- (122) Pentru fiecare an calendaristic, statele membre ar trebui să raporteze Comisiei rata eficienței reciclării și rata valorificării materiale atinse, luând în considerare toate etapele individuale ale procesului de reciclare și fracțiile de ieșire.

- (123) Pentru a îmbunătăți transparența de-a lungul lanțurilor de aprovizionare și al lanțurilor valorice pentru toate părțile interesate, este necesar să se prevadă un pașaport pentru baterii care să maximizeze schimbul de informații, să faciliteze localizarea și urmărirea bateriilor și să furnizeze informații despre intensitatea emisiilor de carbon generate de procesele lor de fabricare, precum și despre originea materialelor utilizate și eventuala utilizare a unor materiale regenerabile, precum materialul obținut din lignină pentru a înlocui grafitul, despre compoziția bateriilor, inclusiv materiile prime și substanțele chimice periculoase, despre operațiunile și posibilitățile de reparare, de reafectare și de demontare a acestora, precum și despre procesele de tratare, de reciclare și de recuperare la care ar putea fi supuse bateriile la sfârșitul ciclului lor de viață. Pașaportul pentru baterii ar trebui să ofere publicului informații cu privire la bateriile introduse pe piață și la cerințele de sustenabilitate ale acestora. Acesta ar trebui să ofere fabricanților implicați în procesul de refabricare, operatorilor care se ocupă de cel de al doilea ciclu de viață și reciclatorilor informații la zi privind manipularea bateriilor, în timp ce unor anumiți actori ar trebui să le ofere informații adaptate, de exemplu privind starea de sănătate a bateriilor. Pașaportul pentru baterii ar trebui să poată oferi sprijin autorităților de supraveghere a pieței în îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament, dar nu ar trebui să înlocuiască sau să modifice responsabilitățile acestor autorități, care ar trebui, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/1020, să verifice informațiile furnizate în pașapoartele pentru baterii.
- (124) Anumite informații din pașaportul pentru baterii nu ar trebui să fie publice, cum ar fi informațiile sensibile din punct de vedere comercial la care ar trebui să aibă acces doar un număr limitat de persoane, care au un interes legitim în acest sens. Acest lucru este valabil pentru informațiile privind demontarea, inclusiv siguranța, precum și pentru informațiile detaliate privind compoziția bateriei, care sunt esențiale pentru reparatori, fabricanții implicați în procesul de refabricare, operatorii care se ocupă de cel de al doilea ciclu de viață și pentru reciclatori. Același lucru este valabil, de asemenea, pentru informațiile privind bateriile individuale care sunt esențiale pentru cei care au achiziționat bateria sau pentru părțile care acționează în numele acestora cu scopul de a pune bateria la dispoziția agregatorilor independenți de energie sau a participanților la piața energiei, de a evalua valoarea sa reziduală sau durata sa de viață rămasă pentru utilizare ulterioară și de a facilita pregătirea pentru reutilizare, pregătirea pentru reafectare, reafectarea sau refabricarea bateriei. Rezultatele rapoartelor de testare ar trebui să fie accesibile numai organismelor notificate, autorităților de supraveghere a pieței și Comisiei.
- (125) Pașaportul pentru baterii ar trebui să permită operatorilor economici să colecteze și să reutilizeze mai eficient informațiile și datele privind bateriile individuale introduse pe piață și să facă alegeri în mai bună cunoștință de cauză pentru activitățile lor de planificare. Odată ce bateria este introdusă pe piață, în anumite cazuri, ar putea fi mai practic ca o persoană juridică diferită, de exemplu un producător de vehicule, să actualizeze informațiile din pașaport. Prin urmare, operatorului economic care introduce bateria pe piață ar trebui să i se permită să autorizeze în scris orice alt operator să acționeze în numele său. Responsabilitatea respectării dispozițiilor privind pașaportul pentru baterii ar trebui să revină operatorului economic care introduce bateria pe piață. Pentru a se asigura condiții uniforme de punere în aplicare a pașaportului pentru baterii, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare.
- (126) Pentru a se asigura că pașaportul pentru baterii este flexibil, dinamic, orientat către piață și evoluează în conformitate cu modelele de afaceri, piețele și inovarea, acesta ar trebui să se bazeze pe un sistem de date descentralizat, instituit și întreținut de operatorii economici. Pentru a asigura introducerea eficace a pașaportului pentru baterii, proiectul tehnic, cerințele în materie de date și funcționarea pașaportului pentru baterii ar trebui să respecte un set de cerințe tehnice esențiale. Astfel de cerințe ar trebui elaborate în paralel cu cele pentru pașapoartele digitale ale produselor impuse de alte dispoziții din dreptul Uniunii privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile. Ar trebui stabilite specificații tehnice, pentru care ar trebui avute în vedere principiile Mecanismului pentru interconectarea Europei al Comisiei pentru rețeaua eDelivery, pentru a asigura punerea în aplicare eficace a acestor cerințe esențiale fie sub forma unor standarde armonizate a căror referință este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, fie, ca opțiune alternativă, sub forma unor specificații comune adoptate de Comisie. Proiectarea tehnică ar trebui să asigure faptul că pașaportul pentru baterii oferă acces la date în mod securizat, care respectă normele privind protecția vieții private.
- (127) Regulamentul (UE) 2019/1020 stabilește normele generale privind supravegherea pieței și controlul produselor introduse pe piața Uniunii sau care intră pe piața Uniunii din țări terțe. Pentru a se asigura că bateriile care beneficiază de libera circulație a mărfurilor îndeplinesc cerințe care prevăd un nivel ridicat de protecție a intereselor publice, cum ar fi sănătatea umană, siguranța persoanelor, protecția bunurilor și a mediului, și pentru a se asigura caracterul executoriu deplin al obligațiilor, în special în ceea ce privește politicile de diligență necesară pentru baterii în temeiul prezentului regulament, Regulamentul (UE) 2019/1020 ar trebui să se aplice, de asemenea, bateriilor și operatorilor economici care fac obiectul prezentului regulament. În consecință, anexa I la Regulamentul (UE) 2019/1020 ar trebui modificată corespunzător.

- (128) Regulamentul (UE) 2019/1020 impune autorităților de supraveghere a pieței să efectueze verificări corespunzătoare ale caracteristicilor produselor la o scară adecvată. Acesta conferă competențe Comisiei să adopte acte de punere în aplicare care să determine condiții uniforme pentru controale, precum și criterii de stabilire a frecvenței controalelor și a cantității de eșantioane care trebuie să fie verificate în legătură cu anumite produse sau categorii de produse. Această conferire de competențe se aplică și bateriilor care fac obiectul prezentului regulament, în situațiile în care sunt îndeplinite condițiile specificate în Regulamentul (UE) 2019/1020.
- (129) Regulamentul (UE) 2019/1020 a introdus noi instrumente pentru a îmbunătăți conformitatea și supravegherea pieței, care sunt, de asemenea, relevante pentru baterii. Acesta împuternicește Comisia să desemneze o instalație publică de testare a unui stat membru ca instalație de testare a Uniunii pentru categorii specifice de produse sau pentru riscuri specifice legate de o categorie de produse. Comisia urmează să includă bateriile care fac obiectul prezentului regulament în următoarea sa cerere de exprimare a interesului pentru desemnarea instalațiilor de testare ale Uniunii în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/1267 al Comisiei⁽³⁷⁾. Regulamentul (UE) 2019/1020 prevede, de asemenea, că autoritățile de supraveghere a pieței pot desfășura activități comune cu organizații care reprezintă operatori economici sau utilizatori finali, în vederea promovării conformității, a identificării neconformității, a sensibilizării și a furnizării de orientări referitoare la anumite categorii de produse. Această posibilitate ar trebui să fie prevăzută și în ceea ce privește cerințele prezentului regulament. În acest context, statele membre sau autoritățile de supraveghere a pieței ar putea analiza posibilitatea de a înființa centre de competență pentru baterii.
- (130) Bateriile ar trebui introduse pe piață numai dacă nu prezintă niciun risc pentru sănătatea umană, pentru siguranța persoanelor, pentru bunuri sau pentru mediu atunci când sunt depozitate și utilizate în scopul preconizat sau în condiții de utilizare care pot fi prevăzute în mod rezonabil, adică atunci când astfel de condiții de utilizare ar putea fi rezultatul unui comportament uman legal și previzibil.
- (131) Ar trebui să existe o procedură prin care părțile interesate să fie informate cu privire la măsurile preconizate a fi adoptate în legătură cu bateriile care prezintă un risc pentru sănătatea umană, pentru siguranța persoanelor, pentru bunuri sau pentru mediu. O astfel de procedură ar trebui să permită totodată autorităților de supraveghere a pieței din statele membre ca, în cooperare cu operatorii economici relevanți, să acționeze din timp cu privire la astfel de baterii. Pentru a se asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare pentru a stabili dacă măsurile naționale luate în privința bateriilor neconforme sunt sau nu justificate.
- (132) Autorităților de supraveghere a pieței ar trebui să li se permită să ceară unui operator economic să ia măsuri corective dacă acestea descoperă fie că o baterie nu respectă cerințele din prezentul regulament, fie că un operator economic a încălcat normele privind introducerea sau punerea la dispoziție pe piață a unei baterii sau privind sustenabilitatea, siguranța, etichetarea și informarea ori privind diligența necesară în lanțul de aprovizionare.
- (133) Achizițiile publice constituie un sector important pentru a reduce impactul activităților umane asupra mediului și pentru a stimula orientarea pieței către produse mai sustenabile. Autoritățile contractante, astfel cum sunt definite în Directivele 2014/24/UE⁽³⁸⁾ și 2014/25/UE⁽³⁹⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, și entitățile contractante, astfel cum sunt definite în Directiva 2014/25/UE, ar trebui să țină cont de impactul asupra mediului atunci când achiziționează baterii sau produse care conțin baterii și ar trebui să asigure respectarea efectivă de către operatorii economici a cerințelor sociale și de mediu, pentru a promova și a stimula piața pentru o mobilitate și o stocare a energiei curate și eficiente din punct de vedere energetic, contribuind astfel la obiectivele politicilor climatice, energetice și de mediu ale Uniunii.
- (134) Atunci când adoptă acte delegate în temeiul prezentului regulament, este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽⁴⁰⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

⁽³⁷⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/1267 al Comisiei din 20 iulie 2022 de specificare a procedurilor pentru desemnarea instalațiilor de testare ale Uniunii în scopul supravegherii pieței și al verificării conformității produselor în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 192, 21.7.2022, p. 21).

⁽³⁸⁾ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

⁽³⁹⁾ Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

⁽⁴⁰⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (135) Competențele de executare conferite Comisiei prin prezentul regulament ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴¹⁾.
- (136) Procedura de consultare ar trebui utilizată pentru a adopta un act de punere în aplicare în situațiile în care Comisia constată că un organism notificat nu îndeplinește cerințele pentru notificarea sa, pentru a solicita autorității de notificare să ia măsurile corective necesare, inclusiv retragerea notificării, dacă este necesar.
- (137) Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare cu efect imediat prin care se stabilește dacă este justificată sau nu o măsură națională referitoare la o baterie conformă care prezintă un risc, în cazuri justificate în mod corespunzător referitoare la protecția sănătății umane, a siguranței persoanelor, sau protecția bunurilor sau a mediului, dacă motive imperative de urgență impun acest lucru.
- (138) Statele membre ar trebui să prevadă norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și să se asigure că normele respective sunt aplicate. Sancțiunile prevăzute ar trebui să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. Atunci când se impun sancțiuni, este important să se acorde atenția cuvenită naturii, gravității, amplitudinii, caracterului intenționat și repetării încălcării, precum și nivelului de cooperare a persoanei fizice sau juridice considerate responsabile cu autoritatea competentă. Aplicarea de sancțiuni trebuie să fie conformă cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, inclusiv cu garanțiile procedurale aplicabile și cu principiile Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (139) Având în vedere nevoia de a asigura un nivel ridicat de protecție a mediului și nevoia de a ține seama de noile evoluții bazate pe date științifice, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament și impactul său asupra mediului și a funcționării pieței interne. În raportul său, Comisia ar trebui să includă o evaluare a dispozițiilor privind criteriile de sustenabilitate, de siguranță, de etichetare și de informare, a măsurilor de gestionare a deșeurilor de baterii și a cerințelor de diligență necesară în lanțul de aprovizionare. După caz, raportul ar trebui să fie însoțit de o propunere de modificare a dispozițiilor relevante din prezentul regulament.
- (140) Este necesar să se acorde o perioadă suficientă operatorilor economici pentru a îndeplini obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament, precum și statelor membre pentru a înființa infrastructurile administrative necesare pentru aplicarea acestuia. Prin urmare, aplicarea prezentului regulament ar trebui să fie amânată până la o dată la care aceste pregătiri pot fi în mod rezonabil finalizate.
- (141) Pentru a permite statelor membre să adapteze registrul producătorilor instituit în temeiul Directivei 2006/66/CE și să ia măsurile administrative necesare cu privire la organizarea procedurilor de autorizare de către autoritățile competente, menținând totodată continuitatea pentru operatorii economici, Directiva 2006/66/CE ar trebui abrogată începând cu 18 august 2025. Obligațiile prevăzute de directiva respectivă referitoare la monitorizarea și raportarea ratei de colectare a bateriilor portabile ar trebui să rămână în vigoare până la 31 decembrie 2023, iar obligațiile aferente pentru transmiterea datelor către Comisie ar trebui să rămână în vigoare până la 30 iunie 2025, pe când obligațiile prevăzute de directiva respectivă referitoare la monitorizarea și raportarea nivelurilor de eficiență a proceselor de reciclare ar trebui să rămână în vigoare până la 31 decembrie 2025, iar obligațiile aferente pentru transmiterea datelor către Comisie ar trebui să rămână în vigoare până la 30 iunie 2027, pentru a asigura continuitatea până la adoptarea de către Comisie a unor noi norme de calcul și formate de raportare în temeiul prezentului regulament.
- (142) Este important ca, la punerea în aplicare a prezentului regulament, să fie luate în considerare impactul de mediu, impactul social și impactul economic. În plus, pentru a asigura condiții de concurență loială, este important ca, la punerea în aplicare a prezentului regulament, toate tehnologiile relevante disponibile să fie luate în considerare în mod egal, cu condiția ca tehnologiile respective să permită conformitatea deplină a bateriilor cu toate cerințele aplicabile prevăzute în prezentul regulament. În plus, nu ar trebui impuse sarcini administrative excesive operatorilor economici, în special întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-urilor).
- (143) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume de a contribui la funcționarea pieței interne și de a preveni și reduce impactul negativ al bateriilor și al deșeurilor de baterii în vederea asigurării unui nivel ridicat de protecție a sănătății umane, a siguranței persoanelor, a bunurilor și a mediului, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere nevoia de armonizare, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor respective,

⁽⁴¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește cerințe privind sustenabilitatea, siguranța, etichetarea, marcarea și informarea pentru a permite introducerea pe piață sau punerea în serviciu a bateriilor în Uniune. Acesta stabilește, de asemenea, cerințe minime privind răspunderea extinsă a producătorilor, colectarea și tratarea deșeurilor de baterii și raportarea.

(2) Prezentul regulament impune obligații de diligență necesară pentru baterii operatorilor economici care introduc baterii pe piață sau le pun în serviciu. Acesta stabilește, de asemenea, cerințe pentru achizițiile publice verzi atunci când se achiziționează baterii sau produse în care sunt încorporate baterii.

(3) Prezentul regulament se aplică tuturor categoriilor de baterii, indiferent de formă, volum, greutate, model, materiale componente, compoziție chimică, utilizare sau scop, și anume bateriilor portabile, bateriilor de pornire, iluminare și aprindere (baterii SLI), bateriilor pentru mijloacele de transport ușoare (baterii LMT), bateriilor pentru vehicule electrice și bateriilor industriale. Acesta se aplică, de asemenea, bateriilor care sunt încorporate sau adăugate la alte produse sau care sunt proiectate în mod specific pentru a fi încorporate sau adăugate la alte produse.

În sensul capitolului II, atunci când bateriile introduse pe piață pot fi considerate ca făcând parte din mai multe categorii, se consideră că acestea se încadrează în categoria în care se aplică cele mai stricte cerințe.

(4) În cazurile în care celulele de baterii sau modulele de baterii sunt puse la dispoziție pe piață pentru utilizare finală, fără nicio altă încorporare sau asamblare în ansambluri de baterii sau baterii mai mari, se consideră că acestea au fost introduse pe piață ca baterii în sensul prezentului regulament și se aplică cerințele prevăzute pentru categoria de baterii cea mai similară acestora. În cazurile în care se poate considera că astfel de celule sau module de baterii se încadrează în mai multe categorii de baterii, se consideră că acestea se încadrează în categoria căreia i se aplică cele mai stricte cerințe.

(5) Prezentul regulament nu se aplică bateriilor care sunt încorporate sau care sunt proiectate în mod specific pentru a fi încorporate în:

(a) echipamente asociate protecției intereselor esențiale de securitate ale statelor membre, arme, muniții și material de război, excluzând produsele care nu sunt destinate unor scopuri specific militare; și

(b) echipamente proiectate pentru a fi trimise în spațiu.

(6) Capitolele III și VIII din prezentul regulament nu se aplică echipamentelor special proiectate pentru securitatea instalațiilor nucleare, astfel cum este definită la articolul 3 din Directiva 2009/71/Euratom a Consiliului ⁽⁴²⁾.

Articolul 2

Obiective

Obiectivele prezentului regulament sunt de a contribui la funcționarea eficace a pieței interne, prevenind și reducând totodată efectele negative ale bateriilor asupra mediului, precum și de a proteja mediul și sănătatea umană prin prevenirea și reducerea efectelor negative ale generării de deșeurile de baterii și ale gestionării acestora.

Articolul 3

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „baterie” înseamnă orice dispozitiv care furnizează energie electrică generată prin conversia directă a energiei chimice, care are stocare internă sau externă și care constă în una sau mai multe celule de baterii reîncărcabile sau nereîncărcabile ori în module sau ansambluri de astfel de celule de baterii, inclusiv o baterie care a făcut obiectul pregătirii pentru reutilizare, al pregătirii pentru reafectare ori al reafectării sau refabricării;

⁽⁴²⁾ Directiva 2009/71/Euratom a Consiliului din 25 iunie 2009 de instituire a unui cadru comunitar pentru securitatea nucleară a instalațiilor nucleare (JO L 172, 2.7.2009, p. 18).

2. „ansamblu de baterii” înseamnă orice set de celule sau module de baterii care sunt conectate împreună sau încapsulate într-un înveliș exterior astfel încât să formeze o unitate completă care nu a fost concepută pentru a fi separată sau deschisă de către utilizatorul final;
3. „modul de baterii” înseamnă orice set de celule de baterii conectate împreună sau încapsulate într-un înveliș exterior pentru a proteja celulele de un impact extern și care este destinat a fi utilizat fie singur, fie în combinație cu alte module;
4. „celulă de baterie” înseamnă unitatea funcțională de bază dintr-o baterie, care este compusă din electrozi, electrolit, recipient, borne și, dacă este cazul, separatoare și care conține materialele active a căror reacție generează energie electrică;
5. „material activ” înseamnă un material care reacționează chimic pentru a produce energie electrică atunci când celula de baterie se descarcă sau pentru a stoca energie electrică atunci când bateria se încarcă;
6. „baterie nereîncărcabilă” înseamnă o baterie care nu este proiectată pentru a fi reîncărcată electric;
7. „baterie reîncărcabilă” înseamnă o baterie care este proiectată pentru a fi reîncărcată electric;
8. „baterie cu stocare externă” înseamnă o baterie care este special proiectată astfel încât energia sa să fie stocată exclusiv în unul sau mai multe dispozitive externe atașate;
9. „baterie portabilă” înseamnă o baterie care este sigilată, cântărește cel mult 5 kg, nu este special proiectată pentru uz industrial și nu este o baterie pentru vehicule electrice, o baterie LMT sau o baterie SLI;
10. „baterie portabilă de uz general” înseamnă o baterie portabilă, reîncărcabilă sau nu, care este special proiectată pentru a fi interoperabilă și care se prezintă sub una dintre următoarele forme obișnuite: 4,5 volți (3R12), baterie tip pastilă, D, C, AA, AAA, AAAA, A23, 9 volți (PP3);
11. „baterie pentru mijloace de transport ușoare” sau „baterie LMT” înseamnă o baterie care este sigilată, cântărește cel mult 25 kg și este special proiectată pentru a furniza energie electrică pentru tracțiunea vehiculelor cu roți care pot fi acționate exclusiv de un motor electric sau de o combinație de motor și putere umană, inclusiv a vehiculelor omologate de tip din categoria L în sensul Regulamentului (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴³⁾, și care nu este o baterie pentru vehicule electrice;
12. „baterie de pornire, iluminare și aprindere” sau „baterie SLI” înseamnă o baterie care este special proiectată pentru a furniza energie electrică pentru sistemele de pornire, iluminat sau aprindere și care poate fi utilizată și în scopuri auxiliare sau ca rezervă în vehicule, alte mijloace de transport sau utilaje;
13. „baterie industrială” înseamnă o baterie care este special proiectată pentru utilizări industriale sau destinată utilizărilor industriale după ce a făcut obiectul pregătirii pentru reafectare sau al reafectării ori orice altă baterie care cântărește peste 5 kg și care nu este o baterie pentru vehicule electrice, o baterie LMT sau o baterie SLI;
14. „baterie pentru vehicule electrice” înseamnă o baterie care este special proiectată pentru a furniza energie electrică pentru tracțiunea vehiculelor hibride sau electrice din categoria L, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 168/2013, și care cântărește peste 25 kg, ori o baterie care este special proiectată pentru a furniza energie electrică pentru tracțiunea vehiculelor hibride sau electrice din categoriile M, N sau O, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2018/858;
15. „sistem de stocare a energiei cu acumulatori staționari” înseamnă o baterie industrială cu stocare internă care este special proiectată pentru a stoca energie electrică din rețea și a livra energie electrică în rețea sau pentru a stoca și a livra energie electrică utilizatorilor finali, indiferent unde și de cine este utilizată bateria respectivă;
16. „introducere pe piață” înseamnă punerea la dispoziție pentru prima oară a unei baterii pe piața Uniunii;
17. „punere la dispoziție pe piață” înseamnă furnizarea unei baterii pentru distribuție sau utilizare pe piața Uniunii în cadrul unei activități comerciale, contra cost sau gratuit;
18. „punere în serviciu” înseamnă prima utilizare în Uniune a bateriei în scopul preconizat, fără ca aceasta să fi fost introdusă pe piață în prealabil;

⁽⁴³⁾ Regulamentul (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2013 privind omologarea și supravegherea pieței pentru vehiculele cu două sau trei roți și pentru cvadricicliuri (JO L 60, 2.3.2013, p. 52).

19. „model de baterie” înseamnă o versiune a unei baterii în cazul căreia toate unitățile au aceleași caracteristici tehnice relevante pentru cerințele prezentului regulament în materie de sustenabilitate, siguranță, etichetare, marcare și informare, precum și același identificator de model;
20. „baterie care prezintă un risc” înseamnă o baterie care are potențialul de a avea efecte negative asupra sănătății umane sau a siguranței persoanelor, a bunurilor sau a mediului într-o măsură care depășește ceea ce este considerat rezonabil și acceptabil în raport cu scopul preconizat al bateriei sau în condiții normale ori previzibile în mod rezonabil de utilizare a bateriei în cauză, care includ durata de utilizare și, după caz, cu cerințele privind punerea în serviciu, instalarea și întreținerea sa;
21. „amprentă de carbon” înseamnă suma emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor de gaze cu efect de seră într-un sistem de produse, exprimată în dioxid de carbon echivalent și bazată pe un studiu privind amprenta de mediu a produselor (AMP) care utilizează categoria de impact unic a schimbărilor climatice;
22. „operator economic” înseamnă fabricantul, reprezentantul autorizat, importatorul, distribuitorul, furnizorul de servicii de logistică sau orice altă persoană fizică sau juridică căreia îi incumbă obligațiile legate de fabricarea bateriilor, de pregătirea bateriilor pentru reutilizare, de pregătirea bateriilor pentru reafectare, de reafectarea sau refabricarea bateriilor, de punerea lor la dispoziție sau introducerea lor pe piață, inclusiv online, sau de punerea bateriilor în serviciu în conformitate cu prezentul regulament;
23. „operator independent” înseamnă o persoană fizică sau juridică independentă de fabricant și de producător și care este implicată direct sau indirect în repararea, întreținerea sau reafectarea bateriilor, inclusiv operatorii de gestionare a deșeurilor, reparatorii, fabricanții sau distribuitorii de echipamente, unelte sau piese de schimb pentru reparații, precum și editorii de informații tehnice, operatorii care oferă servicii de inspecție și de testare, operatorii care oferă cursuri de formare pentru instalatorii, fabricanții și reparatorii de echipamente pentru vehicule alimentate cu combustibili alternativi;
24. „cod QR” înseamnă un cod sub formă de matrice citibil automat care trimite la informațiile cerute de prezentul regulament;
25. „sistem de gestionare a bateriei” înseamnă un dispozitiv electronic care controlează sau gestionează funcțiile electrice și termice ale unei baterii pentru a asigura siguranța, performanța și durata de exploatare a acesteia, care gestionează și stochează date privind parametrii care determină starea de sănătate și durata de viață preconizată a bateriei stabiliți în anexa VII, și care comunică cu vehiculul, cu mijlocul de transport ușor sau cu aparatul în care bateria este încorporată ori cu o infrastructură de încărcare publică sau privată;
26. „aparat” înseamnă orice echipament electric sau electronic, astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2012/19/UE, care este sau poate fi alimentat integral sau parțial de o baterie;
27. „nivelul de încărcare” înseamnă energia disponibilă a unei baterii, exprimată ca procent din capacitatea sa nominală astfel cum este declarată de fabricant;
28. „stare de sănătate” înseamnă o măsură a stării generale a unei baterii reîncărcabile și a capacității acesteia de a asigura performanța specificată în raport cu starea sa inițială;
29. „pregătire pentru reutilizare” înseamnă pregătire pentru reutilizare în sensul articolului 3 punctul 16 din Directiva 2008/98/CE;
30. „pregătire pentru reafectare” înseamnă orice operațiune prin care un deșeu de baterie ori părți ale acestuia sunt pregătite pentru a putea fi utilizate pentru un scop sau o aplicație diferit(ă) de scopul sau aplicația pentru care bateria a fost proiectată inițial;
31. „reafectare” înseamnă orice operațiune care are ca rezultat utilizarea unei baterii, care nu reprezintă un deșeu de baterie, sau a unor părți ale acesteia pentru un scop sau o aplicație diferit(ă) de scopul sau aplicația pentru care bateria a fost proiectată inițial;
32. „refabricare” înseamnă orice operațiune tehnică efectuată asupra unei baterii folosite care include demontarea și evaluarea tuturor celulelor și modulelor sale de baterii și utilizarea unui anumit număr de celule și module de baterii noi, folosite sau recuperate din deșeuri, sau de alte componente ale bateriilor, pentru a restabili capacitatea bateriei la cel puțin 90 % din capacitatea sa nominală inițială, starea de sănătate a tuturor celulelor individuale de baterii neînregistrând diferențe mai mari de 3 % de la una de alta, și care are drept rezultat utilizarea bateriei în același scop sau pentru aceeași aplicație pentru care bateria a fost proiectată inițial;

33. „fabricant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce fabrică o baterie sau determină proiectarea sau fabricarea unei baterii și comercializează bateria respectivă sub numele sau marca sa comercială proprie ori o pune în serviciu în scopuri proprii;
34. „specificații tehnice” înseamnă un document care stabilește cerințele tehnice pe care trebuie să le îndeplinească un produs, proces sau serviciu;
35. „standard armonizat” înseamnă un standard astfel cum este definit la articolul 2 punctul 1 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
36. „marcaj CE” înseamnă un marcaj prin care un fabricant indică faptul că bateria respectă cerințele aplicabile stabilite în legislația de armonizare a Uniunii care prevede aplicarea respectivului marcaj;
37. „acreditare” înseamnă acreditare astfel cum este definită la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008;
38. „organism național de acreditare” înseamnă un organism național de acreditare astfel cum este definit la articolul 2 punctul 11 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008;
39. „evaluarea conformității” înseamnă procesul prin care se verifică dacă sunt îndeplinite cerințele de sustenabilitate, siguranță, etichetare, informare și diligență necesară din prezentul regulament;
40. „organism de evaluare a conformității” înseamnă un organism care desfășoară activități de evaluare a conformității, inclusiv etalonare, testare, certificare și inspecție;
41. „organism notificat” înseamnă un organism de evaluare a conformității care a fost notificat în conformitate cu capitolul V;
42. „diligență necesară pentru baterii” înseamnă obligațiile ce îi revin unui operator economic în ceea ce privește sistemul său de gestionare, managementul riscurilor, verificările de către un terț și supravegherea efectuate de organisme notificate și comunicarea informațiilor, în vederea identificării, prevenirii și abordării riscurilor sociale și de mediu, reale și potențiale, legate de aprovizionarea cu materii prime și materii prime secundare necesare pentru fabricarea bateriilor și de prelucrarea și comercializarea materiilor prime respective, inclusiv de către furnizorii din lanț și filialele și subcontractanții acestora;
43. „filială” înseamnă o persoană juridică prin intermediul căreia se exercită activitatea unei întreprinderi controlate, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁴⁾;
44. „societate-mamă” înseamnă o societate care controlează una sau mai multe filiale;
45. „zone de conflict și zone cu risc ridicat” înseamnă zone de conflict și zone cu risc ridicat astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (f) din Regulamentul (UE) 2017/821;
46. „contracte la distanță” înseamnă contracte la distanță astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2011/83/UE;
47. „producător” înseamnă orice fabricant, importator sau distribuitor ori o altă persoană fizică sau juridică care, indiferent de tehnica de vânzare utilizată, care poate consta și în contracte la distanță, îndeplinește oricare dintre următoarele condiții:
 - (a) este stabilit într-un stat membru și fabrică baterii sub numele sau marca sa comercială proprie ori comandă proiectarea sau fabricarea de baterii și le furnizează pentru prima dată sub numele sau marca sa comercială proprie pe teritoriul statului membru respectiv, inclusiv baterii încorporate în aparate, mijloace de transport ușoare sau alte vehicule;
 - (b) este stabilit într-un stat membru și revinde pe teritoriul statului membru respectiv, sub numele sau marca sa comercială proprie, baterii fabricate de alți fabricanți, pe care nu figurează numele sau marca comercială a acelor alți fabricanți, inclusiv baterii încorporate în aparate, mijloace de transport ușoare sau alte vehicule;
 - (c) este stabilit într-un stat membru și furnizează pentru prima dată în statul membru respectiv, cu titlu profesional, baterii care provin dintr-un alt stat membru sau dintr-o țară terță, inclusiv baterii încorporate în aparate, mijloace de transport ușoare sau alte vehicule; sau

⁽⁴⁴⁾ Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 390, 31.12.2004, p. 38).

- (d) vinde baterii, inclusiv baterii încorporate în aparate, mijloace de transport ușoare sau alte vehicule, prin contracte la distanță direct utilizatorilor finali, indiferent dacă sunt gospodării private sau nu, într-un stat membru, și este stabilit într-un alt stat membru sau într-o țară terță;
48. „reprezentant autorizat pentru răspunderea extinsă a producătorilor” înseamnă o persoană fizică sau juridică stabilită într-un stat membru în care producătorul introduce baterii pe piață și care este diferit de statul membru în care este stabilit producătorul, care este desemnată de producător în conformitate cu articolul 8a alineatul (5) al treilea paragraf din Directiva 2008/98/CE pentru a îndeplini obligațiile producătorului respectiv în temeiul capitolului VIII din prezentul regulament;
49. „organizație care implementează răspunderea extinsă a producătorilor” înseamnă o entitate juridică ce organizează, din punct de vedere financiar sau financiar și operațional, îndeplinirea obligațiilor privind răspunderea extinsă a producătorilor în numele mai multor producători;
50. „deșeu de baterie” înseamnă orice baterie care este deșeu astfel cum este definit la articolului 3 punctul 1 din Directiva 2008/98/CE;
51. „deșeuri provenite din fabricarea bateriilor” înseamnă materiale sau obiecte respinse în cursul procesului de fabricare a bateriei, care nu pot fi reutilizate ca parte integrantă a aceluiași proces și care trebuie reciclate;
52. „substanță periculoasă” înseamnă o substanță clasificată drept periculoasă în temeiul articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 1272/2008;
53. „tratate” înseamnă orice operațiune efectuată asupra deșeurilor de baterii după ce acestea au fost predate unei instalații de sortare, de pregătire pentru reutilizare, de pregătire pentru reafectare, de pregătire pentru reciclare sau de reciclare;
54. „pregătire pentru reciclare” înseamnă tratarea deșeurilor de baterii înainte de orice proces de reciclare, inclusiv, între altele, stocarea, manipularea și dezasamblarea ansamblurilor de baterii sau separarea fracțiunilor care nu fac parte din bateria în sine;
55. „punct de colectare voluntară” înseamnă orice întreprindere sau organism public nonprofit, comercial sau de alt tip economic care se implică din proprie inițiativă în colectarea separată a deșeurilor de baterii portabile și a deșeurilor de baterii LMT pe care le generează sau care sunt generate de alți utilizatori finali, înainte de predarea respectivelor deșeuri de baterii producătorilor, organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor sau operatorilor de gestionare a deșeurilor în vederea tratării ulterioare;
56. „operator de gestionare a deșeurilor” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care se ocupă cu titlu profesional de colectarea separată sau tratarea deșeurilor de baterii;
57. „instalație autorizată” înseamnă o unitate sau o întreprindere care este autorizată în conformitate cu Directiva 2008/98/CE să efectueze tratarea deșeurilor de baterii;
58. „reciclator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care efectuează operațiuni de reciclare într-o instalație autorizată;
59. „durata de viață a unei baterii” înseamnă intervalul de timp care începe atunci când bateria este fabricată și se încheie atunci când bateria devine deșeu;
60. „eficiența reciclării” înseamnă raportul, exprimat ca procent, obținut prin împărțirea masei fracțiilor de ieșire care rezultă în urma reciclării la masa fracției de intrare a deșeurilor de baterii, în cadrul unui proces de reciclare;
61. „legislația de armonizare a Uniunii” înseamnă orice act legislativ al Uniunii care armonizează condițiile de comercializare a produselor;
62. „autoritate națională” înseamnă o autoritate de omologare sau orice altă autoritate implicată în supravegherea pieței și responsabilă pentru aceasta în ceea ce privește bateriile, într-un stat membru;
63. „reprezentant autorizat” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune, care a primit un mandat scris din partea unui fabricant pentru a acționa în numele acestuia în legătură cu sarcinile specificate aferente obligațiilor care îi revin fabricantului în temeiul capitolelor IV și VI;
64. „importator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune care introduce pe piață o baterie care provine dintr-o țară terță;
65. „distribuitor” înseamnă orice persoană fizică sau juridică din lanțul de aprovizionare, alta decât fabricantul sau importatorul, care pune o baterie la dispoziție pe piață;

66. „identificator unic” înseamnă un șir unic de caractere pentru identificarea bateriilor, care face posibilă, de asemenea, conectarea la pașaportul pentru baterii prin intermediul unui link web;
67. „platformă online” înseamnă o platformă online astfel cum este definită la articolul 3 litera (i) din Regulamentul (UE) 2022/2065;
68. „participant la piață” înseamnă un participant la piață astfel cum este definit în articolul 2 punctul 25 din Regulamentul (UE) 2019/943 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁵⁾.
- (2) În plus față de definițiile de la alineatul (1), se aplică următoarele definiții:
- (a) „deșeurii”, „deținător de deșeurii”, „gestionarea deșeurilor”, „prevenire”, „colectare”, „colectare separată”, „schemă de răspundere extinsă a producătorilor”, „reutilizare” și „reciclare”, prevăzute la articolul 3 din Directiva 2008/98/CE;
- (b) „supraveghere a pieței”, „autoritate de supraveghere a pieței”, „furnizor de servicii de logistică”, „măsură corectivă”, „utilizator final”, „rechemare” și „retragere”, precum și „risc” în ceea ce privește cerințele prevăzute la capitolele I, IV, VI, VII și IX și în anexele V, VIII și XIII la prezentul regulament, prevăzute la articolul 3 din Regulamentul (UE) 2019/1020;
- (c) „agregator independent” și „stocare de energie”, prevăzute la articolul 2 din Directiva (UE) 2019/944.

Articolul 4

Libera circulație

- (1) Statele membre nu interzic, nu restricționează și nu împiedică, din motive legate de cerințele de sustenabilitate, siguranță, etichetare și informare aplicabile bateriilor care intră sub incidența prezentului regulament, punerea la dispoziție pe piață sau punerea în serviciu a bateriilor care respectă prezentul regulament.
- (2) La târguri, expoziții, demonstrații sau evenimente similare, statele membre nu împiedică prezentarea bateriilor neconforme cu prezentul regulament, cu condiția ca un anunț vizibil să indice clar faptul că bateriile respective nu sunt conforme cu prezentul regulament și că nu pot fi puse la dispoziție pe piață sau puse în serviciu înainte de asigurarea conformității lor cu prezentul regulament. În timpul demonstrațiilor care vizează astfel de baterii, operatorul economic în cauză ia măsurile adecvate pentru a asigura siguranța persoanelor.

Articolul 5

Cerințe de sustenabilitate, siguranță, etichetare și informare pentru baterii

- (1) Bateriile sunt introduse pe piață sau puse în serviciu numai dacă respectă următoarele cerințe:
- (a) cerințele de sustenabilitate și siguranță prevăzute la articolele 6-10 și 12; și
- (b) cerințele de etichetare și informare prevăzute în capitolul III.
- (2) În ceea ce privește aspectele care nu sunt reglementate în capitolele II și III, bateriile introduse pe piață sau puse în serviciu în temeiul alineatului (1) nu trebuie să prezinte niciun risc pentru sănătatea umană, pentru siguranța persoanelor, pentru bunuri sau pentru mediu.

CAPITOLUL II

Cerințe de sustenabilitate și de siguranță

Articolul 6

Restricții privind substanțele

- (1) În plus față de restricțiile prevăzute în anexa XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 și la articolul 4 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2000/53/CE, bateriile nu pot conține substanțe pentru care anexa I la prezentul regulament prevede o restricție, cu excepția cazului în care se respectă condițiile impuse de respectiva restricție.
- (2) În cazul în care există un risc inacceptabil pentru sănătatea umană sau pentru mediu – cauzat de utilizarea unei substanțe la fabricarea bateriilor sau de prezența unei substanțe în baterii la momentul introducerii acestora pe piață sau apărut în etapele ulterioare ale ciclului lor de viață, inclusiv în cursul reafectării sau al tratării deșeurilor de baterii – care nu este controlat în mod corespunzător și trebuie abordat la nivelul întregii Uniuni, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 89 pentru a modifica restricțiile prevăzute în anexa I, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 86, 87 și 88.

⁽⁴⁵⁾ Regulamentul (UE) 2019/943 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind piața internă de energie electrică (JO L 158, 14.6.2019, p. 54).

(3) Restricțiile adoptate în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol nu se aplică utilizării unei substanțe în cercetarea și dezvoltarea științifică, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 23 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006, referitoare la baterii.

(4) Atunci când o restricție adoptată în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol nu se aplică cercetării și dezvoltării orientate spre produs și proces, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 22 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006, respectiva derogare și cantitatea maximă din substanța exceptată sunt specificate în anexa I la prezentul regulament.

(5) Până la 31 decembrie 2027, Comisia, asistată de Agenția Europeană pentru Produse Chimice instituită în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (denumită în continuare „agenția”), pregătește un raport privind substanțele care prezintă motive de îngrijorare, și anume substanțe care au un efect negativ asupra sănătății umane sau asupra mediului sau care împiedică reciclarea pentru materii prime secundare sigure și de înaltă calitate, prezente în baterii sau utilizate la fabricarea acestora. Comisia prezintă acest raport Parlamentului European și Consiliului, în care prezintă în detaliu constatările sale și ia în considerare măsurile subsecvente adecvate, inclusiv adoptarea de acte delegate, astfel cum se menționează la alineatul (2) de la prezentul articol.

Articolul 7

Amprenta de carbon a bateriilor pentru vehicule electrice, a bateriilor industriale reîncărcabile și a bateriilor LMT

(1) Pentru bateriile pentru vehicule electrice, bateriile industriale reîncărcabile cu o capacitate mai mare de 2 kWh și bateriile LMT, se întocmește o declarație privind amprenta de carbon pentru fiecare model de baterie pentru fiecare unitate de producție, în conformitate cu actul de punere în aplicare menționat la al patrulea paragraf și care conține cel puțin următoarele informații:

- (a) informații administrative privind fabricantul;
- (b) informații privind modelul de baterie;
- (c) informații privind amplasarea geografică a unității de producție a bateriilor;
- (d) amprenta de carbon a bateriei, calculată în kg de dioxid de carbon echivalent per un kWh din energia totală furnizată de baterie pe durata de exploatare preconizată a acesteia;
- (e) amprenta de carbon a bateriei defalcată pe etapele ciclului de viață, astfel cum se descrie la punctul 4 din anexa II;
- (f) numărul de identificare al declarației de conformitate UE a bateriei;
- (g) un link către un website care să dea acces la o versiune publică a studiului care confirmă valorile amprentei de carbon menționate la literele (d) și (e).

Declarația privind amprenta de carbon se aplică de la:

- (a) 18 februarie 2025 sau după 12 luni de la data intrării în vigoare fie a actului delegat, fie a actului de punere în aplicare menționat la al patrulea paragraf literele (a) și (b), în funcție de care dintre aceste date survine cel mai târziu, în cazul bateriilor pentru vehicule electrice;
- (b) 18 februarie 2026 sau după 18 luni de la data intrării în vigoare fie a actului delegat, fie a actului de punere în aplicare menționat la al patrulea paragraf literele (a) și (b), în funcție de care dintre aceste date survine cel mai târziu, în cazul bateriilor industriale reîncărcabile, cu excepția celor cu stocare exclusiv externă;
- (c) 18 august 2028 sau după 18 luni de la data intrării în vigoare fie a actului delegat, fie a actului de punere în aplicare menționat la al patrulea paragraf literele (a) și (b), în funcție de care dintre aceste date survine cel mai târziu, în cazul bateriilor LMT;
- (d) 18 august 2030 sau după 18 luni de la data intrării în vigoare fie a actului delegat, fie a actului de punere în aplicare menționat la al patrulea paragraf literele (a) și (b), în funcție de care dintre aceste date survine cel mai târziu, în cazul bateriilor industriale reîncărcabile cu stocare externă.

Până când devine accesibilă prin intermediul codului QR menționat la articolul 13 alineatul (6), declarația privind amprenta de carbon însoțește bateria.

Până la 18 februarie 2024, în cazul bateriilor pentru vehicule electrice, până la 18 februarie 2025, în cazul bateriilor industriale reîncărcabile, cu excepția celor cu stocare exclusiv externă, până la 18 februarie 2027, pentru bateriile LMT, și până la 18 februarie 2029, în cazul bateriilor industriale cu stocare externă, Comisia adoptă:

- (a) un act delegat în conformitate cu articolul 89 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea metodologiei de calculare și verificare a amprentei de carbon totale a bateriei menționate la primul paragraf litera (d), în conformitate cu elementele esențiale prevăzute în anexa II;
 - (b) un act de punere în aplicare care stabilește formatul pentru declarația privind amprenta de carbon menționată la primul paragraf. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 90 alineatul (3).
- (2) Bateriile pentru vehicule electrice, bateriile industriale reîncărcabile cu o capacitate mai mare de 2 kWh și bateriile LMT poartă o etichetă vizibilă, clar lizibilă și indelebilă care indică amprenta de carbon a bateriei menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (d) și declară clasa de performanță privind amprenta de carbon căreia îi corespunde modelul de baterie relevant al unei unități de producție.

Pentru bateriile menționate la primul paragraf, documentația tehnică menționată în anexa VIII demonstrează că amprenta de carbon declarată și clasificarea aferentă într-o clasă de performanță privind amprenta de carbon au fost calculate în conformitate cu metodologia stabilită în actele delegate adoptate de Comisie în temeiul alineatului (1) al patrulea paragraf litera (a) și al celui de al patrulea paragraf litera (a) de la prezentul alineat.

Cerințele referitoare la clasa de performanță privind amprenta de carbon de la primul paragraf se aplică de la:

- (a) 18 august 2026 sau după 18 luni de la data intrării în vigoare fie a actului delegat, fie a actului de punere în aplicare menționat la al patrulea paragraf literele (a) și (b), în funcție de care dintre aceste date survine cel mai târziu, în cazul bateriilor pentru vehicule electrice;
- (b) 18 august 2027 sau după 18 luni de la data intrării în vigoare fie a actului delegat, fie a actului de punere în aplicare menționat la al patrulea paragraf literele (a) și (b), în funcție de care dintre aceste date survine cel mai târziu, în cazul bateriilor industriale reîncărcabile, cu excepția celor cu stocare exclusiv externă;
- (c) 18 februarie 2030 sau după 18 luni de la data intrării în vigoare fie a actului delegat, fie a actului de punere în aplicare menționat la al patrulea paragraf literele (a) și (b), în funcție de care dintre aceste date survine cel mai târziu, în cazul bateriilor LMT;
- (d) 18 februarie 2032 sau după 18 luni de la data intrării în vigoare fie a actului delegat, fie a actului de punere în aplicare menționat la al patrulea paragraf literele (a) și (b), în funcție de care dintre aceste date survine cel mai târziu, în cazul bateriilor industriale reîncărcabile cu stocare externă.

Până la 18 februarie 2025, în cazul bateriilor pentru vehicule electrice, până la 18 august 2026, în cazul bateriilor industriale reîncărcabile, cu excepția celor cu stocare exclusiv externă, până la 18 august 2028 pentru bateriile LMT și până la 18 august 2030 în cazul bateriilor industriale cu stocare externă, Comisia adoptă:

- (a) un act delegat în conformitate cu articolul 89 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea claselor de performanță privind amprenta de carbon, menționate la primul paragraf. La elaborarea acestui act delegat, Comisia ține seama de condițiile prevăzute la punctul 8 din anexa II;
- (b) un act de punere în aplicare care stabilește formatele pentru etichetarea menționată la primul paragraf, precum și formatul pentru declarația referitoare la clasa de performanță privind amprenta de carbon menționată la primul paragraf. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 90 alineatul (3).

În conformitate cu condițiile prevăzute la punctul 8 din anexa II, Comisia reexaminează, o dată la trei ani, numărul claselor de performanță și pragurile dintre acestea și, dacă este cazul, adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru a modifica numărul claselor de performanță și pragurile dintre acestea astfel încât acestea să rămână relevante în raport cu realitatea pieței și cu evoluțiile preconizate pe piață.

- (3) În cazul bateriilor pentru vehicule electrice, al bateriilor industriale reîncărcabile cu o capacitate mai mare de 2 kWh și al bateriilor LMT documentația tehnică menționată în anexa VIII demonstrează că valoarea declarată a amprentei de carbon pe durata ciclului de viață pentru modelul de baterie relevant al unei unități de producție se încadrează sub pragul maxim stabilit în actul delegat adoptat în temeiul celui de al treilea paragraf.

Cerința privind un prag maxim al amprentei de carbon pe durata ciclului de viață, menționată la primul paragraf, se aplică de la:

- (a) 18 februarie 2028 sau după 18 luni de la data intrării în vigoare a actului delegat menționat la al treilea paragraf, în funcție de care dintre aceste date survine cel mai târziu, în cazul bateriilor pentru vehicule electrice;
- (b) 18 februarie 2029 sau după 18 luni de la data intrării în vigoare a actului delegat menționat la al treilea paragraf, în funcție de care dintre aceste date survine cel mai târziu, în cazul bateriilor industriale reîncărcabile, cu excepția celor cu stocare exclusiv externă;
- (c) 18 august 2031 sau după 18 luni de la data intrării în vigoare a actului delegat menționat la al treilea paragraf, în funcție de care dintre aceste date survine cel mai târziu, în cazul bateriilor LMT;
- (d) 18 august 2033 sau după 18 luni de la data intrării în vigoare a actului delegat menționat la al treilea paragraf, în funcție de care dintre aceste date survine cel mai târziu, în cazul bateriilor industriale reîncărcabile cu stocare externă.

Până la 18 august 2026 în cazul bateriilor pentru vehicule electrice, până la 18 februarie 2028 în cazul bateriilor industriale reîncărcabile, cu excepția celor cu stocare exclusiv externă, până la 18 februarie 2030 pentru bateriile LMT și până la 18 februarie 2032 în cazul bateriilor industriale cu stocare externă, Comisia adoptă un act delegat, în conformitate cu articolul 89, pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea pragului maxim al amprentei de carbon pe durata ciclului de viață menționat la primul paragraf. La elaborarea acestui act delegat, Comisia ține seama de condițiile relevante prevăzute la punctul 9 din anexa II.

Introducerea unui prag maxim al amprentei de carbon pe durata ciclului de viață determină, dacă este cazul, o reclasificare a claselor de performanță privind amprenta de carbon menționate la alineatul (2).

(4) Până la 31 decembrie 2030, Comisia evaluează fezabilitatea extinderii aplicării cerințelor prevăzute la prezentul articol la bateriile portabile și a aplicării cerinței prevăzute la alineatul (3) la bateriile industriale reîncărcabile cu o capacitate de cel mult 2 kWh. În acest scop, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport și are în vedere posibilitatea adoptării de măsuri adecvate, inclusiv adoptarea unor propuneri legislative.

(5) Alineatele (1), (2) și (3) nu se aplică unei baterii care a făcut obiectul pregătirii pentru reutilizare, pregătirii pentru reafectare, reafectării sau refabricării, dacă bateria a fost deja introdusă pe piață sau pusă în serviciu înainte de a fi supusă unor astfel de operațiuni.

Articolul 8

Conținutul reciclat în bateriile industriale, bateriile pentru vehicule electrice, bateriile LMT și bateriile SLI

(1) Începând cu 18 august 2028 sau după 24 de luni de la data intrării în vigoare a actului delegat menționat la al treilea paragraf, în funcție de care dintre aceste date survine cel mai târziu, bateriile industriale cu o capacitate mai mare de 2 kWh, cu excepția celor cu stocare exclusiv externă, bateriile pentru vehicule electrice și bateriile SLI care conțin cobalt, plumb, litiu sau nichel în materialele active sunt însoțite de o documentație care conține informații cu privire la procentul de cobalt, de litiu sau de nichel care este prezent în materialele active și care a fost recuperat din deșeurile provenite din fabricarea bateriilor sau din deșeurile postconsum și procentul de plumb care este prezent în baterie și care a fost recuperat din deșeuri, pentru fiecare model de baterie per an și per unitate de producție.

Primul paragraf se aplică începând cu 18 august 2033 bateriilor LMT care conțin cobalt, plumb, litiu sau nichel în materialele active.

Până la 18 august 2026, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 89 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea, pentru bateriile menționate la primul și la al doilea paragraf, a metodologiei de calculare și verificare a procentului de cobalt, de litiu sau de nichel care este prezent în materialele active și care a fost recuperat din deșeurile provenite din fabricarea bateriilor sau din deșeurile postconsum și a procentului de plumb care este prezent în baterie și care a fost recuperat din deșeuri, precum și a formatului documentației.

(2) Începând cu 18 august 2031, în cazul bateriilor industriale cu o capacitate mai mare de 2 kWh, cu excepția celor cu stocare exclusiv externă, al bateriilor pentru vehicule electrice și al bateriilor SLI care conțin cobalt, plumb, litiu sau nichel în materialele active, documentația tehnică menționată în anexa VIII demonstrează că bateriile respective conțin, în materialele active, următorul procent minim de cobalt, de litiu sau, respectiv, de nichel care a fost recuperat din deșeurile provenite din fabricarea bateriilor sau din deșeurile postconsum și procentul minim de plumb care este prezent în baterie și care a fost recuperat din deșeuri, pentru fiecare model de baterie per an și per unitate de producție:

- (a) 16 % cobalt;
- (b) 85 % plumb;
- (c) 6 % litiu;
- (d) 6 % nichel.

(3) Începând cu 18 august 2036, în cazul bateriilor industriale cu o capacitate mai mare de 2 kWh, cu excepția celor cu stocare exclusiv externă, al bateriilor pentru vehicule electrice, al bateriilor LMT și al bateriilor SLI care conțin cobalt, plumb, litiu sau nichel în materialele active, documentația tehnică menționată în anexa VIII demonstrează că bateriile respective conțin, în materialele active, următorul procent minim de cobalt, de litiu sau, respectiv, de nichel care a fost recuperat din deșeurile provenite din fabricarea bateriilor sau din deșeurile postconsum și procentul minim de plumb care este prezent în baterie și care a fost recuperat din deșeuri, pentru fiecare model de baterie per an și per unitate de producție:

- (a) 26 % cobalt;
- (b) 85 % plumb;
- (c) 12 % litiu;
- (d) 15 % nichel.

(4) Alineatele (1), (2) și (3) nu se aplică bateriilor care au făcut obiectul pregătirii pentru reutilizare, pregătirii pentru reafectare, reafectării sau refabricării, dacă bateriile au fost deja introduse pe piață sau puse în serviciu înainte de a fi supuse unor astfel de operațiuni.

(5) După data intrării în vigoare a actului delegat adoptat în temeiul alineatului (1) și până la 31 decembrie 2028 cel târziu, Comisia evaluează dacă, datorită disponibilității existente și a disponibilității estimate pentru 2030 și 2035 a cobaltului, plumbului, litiului sau nichelului recuperate din deșeuri sau din cauza lipsei acestora și ținând seama de progresul tehnic și științific, este oportun să se revizuiască obiectivele stabilite la alineatele (2) și (3).

Atunci când acest lucru este justificat și oportun în lumina evaluării efectuate în temeiul primului paragraf ori ca urmare a altor modificări semnificative în domeniul tehnologiilor bateriilor care au impact asupra tipurilor de materiale recuperate, Comisia adoptă, până la 18 august 2029, un act delegat, în conformitate cu articolul 89, pentru a modifica obiectivele stabilite la alineatele (2) și (3).

(6) Atunci când acest lucru este justificat și oportun ca urmare a evoluțiilor pieței în ceea ce privește compoziția chimică a bateriilor care afectează tipul de materiale care pot fi recuperate, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru a modifica prezentul regulament prin adăugarea, la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol, a altor materiale decât cobaltul, plumbul, litiul și nichelul, cu proporții minime specifice de conținut reciclat pentru fiecare material în parte.

Articolul 9

Cerințe de performanță și de durabilitate pentru bateriile portabile de uz general

(1) Începând cu 18 august 2028 sau după 24 de luni de la data intrării în vigoare a actului delegat menționat la alineatul (2), în funcție de care dintre aceste date survine cel mai târziu, bateriile portabile de uz general, cu excepția bateriilor tip pastilă, trebuie să respecte valorile minime ale parametrilor de performanță electrochimică și ale parametrilor de durabilitate prevăzuți în anexa III, astfel cum se stabilește în actul delegat adoptat în temeiul alineatului (2).

(2) Până la 18 august 2027, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 89 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea de valori minime obligatorii pentru parametrii de performanță electrochimică și parametrii de durabilitate prevăzuți în anexa III pentru bateriile portabile de uz general, cu excepția bateriilor tip pastilă.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 89, pentru a modifica valorile minime menționate la primul paragraf sau pentru a adăuga alți parametri de performanță electrochimică și de durabilitate la cei prevăzuți în anexa III, ținând seama de progresul tehnic și științific.

La elaborarea actului delegat menționat la primul paragraf, Comisia are în vedere necesitatea de a reduce impactul bateriilor portabile de uz general asupra mediului pe durata ciclului de viață, inclusiv prin îmbunătățirea eficienței acestora sub aspectul utilizării resurselor, și ia în considerare standardele și sistemele de etichetare internaționale relevante.

De asemenea, Comisia se asigură că dispozițiile prevăzute de actul delegat menționat la primul paragraf nu au un impact negativ semnificativ asupra siguranței și funcționalității bateriilor respective sau a aparatelor, a mijloacelor de transport ușoare sau a altor vehicule în care sunt încorporate aceste baterii, asupra accesibilității prețurilor și asupra costurilor pentru utilizatorii finali, și nici asupra competitivității sectorului.

(3) Până la 31 decembrie 2030, Comisia evaluează fezabilitatea măsurilor de eliminare treptată a bateriilor portabile nereîncărcabile de uz general în vederea reducerii la minimum a impactul lor asupra mediului, pe baza metodologiei de evaluare a ciclului de viață și ținând seama de alternativele viabile pentru utilizatorii finali. În acest scop, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport și are în vedere posibilitatea adoptării de măsuri adecvate, inclusiv adoptarea unor propuneri legislative vizând fie eliminarea treptată, fie impunerea unor cerințe în materie de proiectare ecologică.

Articolul 10

Cerințe de performanță și de durabilitate pentru bateriile industriale reîncărcabile, bateriile LMT și bateriile pentru vehicule electrice

(1) Începând cu 18 august 2024, bateriile industriale reîncărcabile cu o capacitate mai mare de 2 kWh, bateriile LMT și bateriile pentru vehicule electrice sunt însoțite de un document care conține valorile parametrilor de performanță electrochimică și ale parametrilor de durabilitate prevăzuți în partea A din anexa IV.

Pentru bateriile menționate la primul paragraf, documentația tehnică menționată în anexa VIII conține o explicație a specificațiilor, a standardelor și a condițiilor tehnice utilizate pentru a măsura, a calcula sau a estima valorile parametrilor de performanță electrochimică și ale parametrilor de durabilitate. Explicația respectivă include cel puțin elementele prevăzute în partea B din anexa IV.

(2) Începând cu 18 august 2027 sau după 18 luni de la data intrării în vigoare a actului delegat menționat la alineatul (5) primul paragraf, în funcție de care dintre aceste date survine cel mai târziu, bateriile industriale reîncărcabile cu o capacitate mai mare de 2 kWh, cu excepția celor cu stocare exclusiv externă, trebuie să respecte valorile minime stabilite în actul delegat adoptat în temeiul alineatului (5) primul paragraf pentru parametrii de performanță electrochimică și parametrii de durabilitate prevăzuți în partea A din anexa IV.

(3) Începând cu 18 august 2028 sau după 18 luni de la data intrării în vigoare a actului delegat menționat la alineatul (5) al doilea paragraf, în funcție de care dintre aceste date survine cel mai târziu, bateriile LMT trebuie să respecte valorile minime stabilite în actul delegat adoptat în temeiul alineatului (5) al doilea paragraf pentru parametrii de performanță electrochimică și parametrii de durabilitate prevăzuți în partea A din anexa IV.

(4) Alineatele (1), (2) și (3) nu se aplică unei baterii care a făcut obiectul pregătirii pentru reutilizare, pregătirii pentru reafectare, reafectării sau refabricării, în cazul în care operatorul economic care introduce pe piață sau pune în serviciu bateria respectivă demonstrează că, înainte de a fi supusă unor astfel de operațiuni, bateria a fost introdusă pe piață sau pusă în serviciu înainte de data la care aceste obligații devin aplicabile în conformitate cu alineatele respective.

(5) Până la 18 februarie 2026, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 89 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea de valori minime pentru parametrii de performanță electrochimică și parametrii de durabilitate prevăzuți în partea A din anexa IV, pe care bateriile industriale reîncărcabile cu o capacitate mai mare de 2 kWh, cu excepția celor cu stocare exclusiv externă, trebuie să le respecte.

Până la 18 februarie 2027, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 89 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea de valori minime pentru parametrii de performanță electrochimică și parametrii de durabilitate prevăzuți în partea A din anexa IV, pe care bateriile LMT trebuie să le respecte.

La elaborarea actelor delegate menționate la primul și la al doilea paragraf, Comisia ia în considerare necesitatea de a reduce impactul asupra mediului pe durata ciclului de viață al bateriilor industriale reîncărcabile cu o capacitate mai mare de 2 kWh, cu excepția celor cu stocare exclusiv externă, și al bateriilor LMT și se asigură că cerințele pe care le prevede nu au un impact negativ semnificativ asupra funcționalității bateriilor respective sau a aparatelor, a mijloacelor de transport ușoare ori a altor vehicule în care sunt încorporate aceste baterii, asupra accesibilității prețurilor acestora sau asupra competitivității sectorului.

(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru a modifica parametrii de performanță electrochimică și de durabilitate prevăzuți în anexa IV, având în vedere evoluțiile pieței și progresul tehnic și științific, mai ales în ceea ce privește specificațiile tehnice elaborate de Grupul de lucru informal al CEE-ONU privind vehiculele electrice și mediul.

Articolul 11

Posibilitatea de demontare și posibilitatea de înlocuire a bateriilor portabile și a bateriilor LMT

(1) Orice persoană fizică sau juridică care introduce pe piață produse care încorporează baterii portabile se asigură că bateriile respective pot fi ușor îndepărtate și înlocuite de către utilizatorul final în orice moment pe toată durata de viață a produsului. Obligația respectivă se aplică numai bateriilor considerate ca întreg, nu și celulelor individuale sau altor părți incluse în astfel de baterii.

O baterie portabilă este considerată ca putând fi îndepărtată ușor de către utilizatorul final atunci când poate fi îndepărtată dintr-un produs cu ajutorul unor instrumente disponibile în comerț și fără a fi necesară utilizarea unor instrumente specializate, cu excepția cazului în care acestea sunt furnizate gratuit împreună cu produsul, sau a unor instrumente patentate, a energiei termice sau a solvenților pentru a demonta produsul.

Orice persoană fizică sau juridică ce introduce pe piață produse care încorporează baterii portabile se asigură că produsele respective sunt însoțite de instrucțiuni și informații privind utilizarea în condiții de siguranță, îndepărtarea și înlocuirea bateriilor. Respectivele instrucțiuni și informații privind utilizarea în condiții de siguranță sunt puse permanent la dispoziție online pe un website accesibil publicului, într-un mod ușor de înțeles pentru utilizatorii finali.

Prezentul alineat nu aduce atingere niciunei dispoziții specifice care asigură un nivel mai ridicat de protecție a mediului și a sănătății umane în ceea ce privește posibilitatea de îndepărtare și de înlocuire a bateriilor portabile de către utilizatorii finali, prevăzută în orice act din dreptul Uniunii privind echipamentele electrice și electronice, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2012/19/UE.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), următoarele produse care încorporează baterii portabile pot fi proiectate astfel încât bateria să poată fi îndepărtată și înlocuită numai de profesioniști independenți:

- (a) aparate special concepute pentru a funcționa în principal într-un mediu supus în mod regulat stropirii cu apă, scurgerilor de apă sau scufundării în apă, și care sunt concepute astfel încât să poată fi spălate sau clătite;
- (b) dispozitive medicale profesionale de imagistică și radioterapie, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2017/745, și dispozitive medicale pentru diagnostic *in vitro*, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2017/746.

Derogarea prevăzută la litera (a) de la prezentul alineat se aplică numai în cazul în care o astfel de derogare este necesară pentru a asigura siguranța utilizatorului și a aparatului.

(3) Obligațiile prevăzute la alineatul (1) nu se aplică în cazul în care este necesară continuitatea alimentării cu energie electrică și se impune o conexiune permanentă între produs și bateria portabilă respectivă pentru a asigura siguranța utilizatorului și a aparatului sau, în cazul produselor care colectează și furnizează date ca funcție principală, din motive de integritate a datelor.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru a modifica alineatul (2) de la prezentul articol prin adăugarea unor produse suplimentare care să fie exceptate de la cerințele privind posibilitatea de îndepărtare și înlocuire prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol. Astfel de acte delegate se adoptă numai pentru a reflecta evoluțiile pieței și ale progreselor tehnice și științifice și cu condiția să existe preocupări fundamentate științific cu privire la siguranța utilizatorilor finali care îndepărtează sau înlocuiesc bateria portabilă ori în cazurile în care există un risc ca îndepărtarea sau înlocuirea bateriei de către utilizatorii finali să încalce cerințele privind siguranța produselor prevăzute de dreptul aplicabil al Uniunii.

(5) Orice persoană fizică sau juridică care introduce pe piață produse care încorporează baterii LMT se asigură că bateriile respective, precum și celulele individuale de baterii incluse în ansamblul de baterii, pot fi ușor îndepărtate și înlocuite de către un profesionist independent în orice moment, pe toată durata de viață a produsului.

(6) În sensul alineatelor (1) și (5), o baterie portabilă sau o baterie LMT este considerată ușor de înlocuit dacă, după ce a fost îndepărtată dintr-un aparat sau dintr-un mijloc de transport ușor, poate fi înlocuită cu o altă baterie compatibilă, fără ca acest lucru să afecteze funcționarea, performanța sau siguranța aparatului sau a mijlocului de transport ușor.

(7) Orice persoană fizică sau juridică care introduce pe piață produse care încorporează baterii portabile sau baterii LMT se asigură că bateriile respective sunt disponibile ca piese de schimb ale echipamentelor pe care le alimentează pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la introducerea pe piață a ultimei unități a modelului de echipament, la un preț rezonabil și nediscriminatoriu pentru profesioniștii independenți și pentru utilizatorii finali.

(8) Software-ul nu este utilizat pentru a împiedica posibilitatea de înlocuire a bateriilor portabile sau a bateriilor LMT, ori a componentelor lor cheie, cu altă baterie compatibilă sau cu alte componente-cheie compatibile.

- (9) Comisia publică orientări pentru a facilita aplicarea armonizată a prezentului articol.

Articolul 12

Siguranța sistemelor de stocare a energiei cu acumulatori staționari

- (1) Sistemele de stocare a energiei cu acumulatori staționari introduse pe piață sau puse în serviciu nu prezintă niciun pericol în timpul funcționării și utilizării normale.
- (2) Până la 18 august 2024, documentația tehnică menționată în anexa VIII:
- (a) demonstrează că sistemele de stocare a energiei cu acumulatori staționari sunt conforme cu alineatul (1) și include dovezi că acestea au fost testate cu succes pentru parametrii de siguranță prevăzuți în anexa V, testele respective fiind efectuate prin utilizarea unor metodologii de testare de ultimă generație. Parametrii de siguranță se aplică numai în măsura în care există un pericol asociat sistemului respectiv de stocare a energiei cu acumulatori staționari atunci când acesta este utilizat în condițiile prevăzute de fabricant;
- (b) include o evaluare a posibilelor pericole pe care le prezintă sistemul de stocare a energiei cu acumulatori staționari, care nu sunt abordate în anexa V;
- (c) include dovezi că riscurile menționate la litera (b) au fost atenuate și verificate cu succes prin teste; pentru astfel de testări se utilizează metodologii de testare de ultimă generație;
- (d) include instrucțiuni de atenuare pentru cazul în care s-ar materializa riscurile identificate, de exemplu, un incendiu sau o explozie.

Documentația tehnică este revizuită în cazul în care o baterie este pregătită pentru reutilizare, pregătită pentru reafectare, refabricată sau reafectată.

- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru a modifica parametrii de siguranță prevăzuți în anexa V, ținând seama de progresul tehnic și științific.

CAPITOLUL III

Cerințe de etichetare, de marcare și de informare

Articolul 13

Etichetarea și marcarea bateriilor

- (1) Începând cu 18 august 2026 sau după 18 luni de la data intrării în vigoare a actului de punere în aplicare menționat la alineatul (10), în funcție de care dintre aceste date survine cel mai târziu, bateriile poartă o etichetă care conține informațiile generale privind bateriile prevăzute în partea A din anexa VI.
- (2) Începând cu 18 august 2026 sau după 18 luni de la data intrării în vigoare a actului de punere în aplicare menționat la alineatul (10), în funcție de care dintre aceste date survine cel mai târziu, bateriile portabile reîncărcabile, bateriile LMT și bateriile SLI poartă o etichetă care conține informații privind capacitatea lor.
- (3) Începând cu 18 august 2026 sau după 18 luni de la data intrării în vigoare a actului de punere în aplicare menționat la alineatul (10), în funcție de care dintre aceste date survine cel mai târziu, bateriile portabile nereîncărcabile poartă o etichetă care conține informații privind durata lor medie minimă atunci când sunt utilizate în aplicații specifice, precum și o etichetă cu mențiunea „nereîncărcabil(ă)”.
- (4) Începând cu 18 august 2025, toate bateriile sunt marcate cu simbolul care indică colectarea separată a bateriilor (denumit în continuare „simbolul de colectare separată”), astfel cum este prezentat în partea B din anexa VI.

Simbolul de colectare separată acoperă cel puțin 3 % din suprafața părții celei mai mari a bateriei, până la o dimensiune maximă de 5 × 5 cm.

În cazul celulelor de baterii cilindrice, simbolul de colectare separată acoperă cel puțin 1,5 % din suprafața bateriei și are o dimensiune maximă de 5 × 5 cm.

În cazul în care dimensiunea bateriei este de așa natură încât simbolul de colectare separată ar fi mai mic de 0,47 × 0,47 cm, nu este necesar ca bateria să fie marcată cu simbolul respectiv. În schimb, pe ambalaj se tipărește simbolul de colectare separată cu dimensiuni de cel puțin 1 × 1 cm.

- (5) Toate bateriile care conțin mai mult de 0,002 % cadmiu sau mai mult de 0,004 % plumb sunt marcate cu simbolul chimic pentru metalul respectiv: Cd sau Pb.

Simbolul chimic relevant care indică conținutul de metal greu se tipărește sub simbolul de colectare separată și acoperă o suprafață de cel puțin un sfert din mărimea simbolului respectiv.

(6) Începând cu 18 februarie 2027, toate bateriile sunt marcate cu un cod QR, astfel cum este descris în partea C din anexa VI. Codul QR oferă acces la următoarele:

- (a) în cazul bateriilor LMT, al bateriilor industriale cu o capacitate mai mare de 2 kWh și al bateriilor pentru vehicule electrice, pașaportul pentru baterie în conformitate cu articolul 77;
- (b) în cazul altor baterii, informațiile aplicabile menționate la alineatele (1)-(5) de la prezentul articol, declarația de conformitate menționată la articolul 18, raportul menționat la articolul 52 alineatul (3) și informațiile privind prevenirea și gestionarea deșeurilor de baterii prevăzute la articolul 74 alineatul (1) literele (a)-(f).
- (c) în cazul bateriilor SLI, cantitatea de cobalt, plumb, litiu sau nichel recuperată din deșeuri și prezentă în materialele active din baterie, calculată în conformitate cu articolul 8.

Aceste informații sunt complete, actuale și exacte.

(7) Etichetele și codul QR menționate la alineatele (1)-(6) se tipăresc sau se gravează în mod vizibil, lizibil și indelebil pe baterie. Dacă acest lucru nu este posibil sau nu este justificat din considerente care țin de natura și dimensiunea bateriei, etichetele și codul QR se aplică pe ambalajul și pe documentele de însoțire ale bateriei.

(8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru a modifica prezentul regulament în vederea stabilirii de tipuri alternative de etichete inteligente care să fie utilizate pentru a înlocui codul QR sau sunt utilizate în plus față de acesta, ținând seama de progresul tehnic și științific.

(9) Bateriile care au făcut obiectul pregătirii pentru reutilizare, pregătirii pentru reafectare, reafectării sau refabricării poartă etichete noi sau sunt marcate cu marcaje în conformitate cu prezentul articol și conțin informații despre modificarea statutului bateriilor respective în conformitate cu punctul 4 din anexa XIII, informații care sunt accesibile prin intermediul codului QR.

(10) Până la 18 august 2025, Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili specificații armonizate cu privire la cerințele de etichetare menționate la alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 90 alineatul (3).

Articolul 14

Informații privind starea de sănătate și durata de viață preconizată a bateriilor

(1) Începând cu 18 august 2024, în sistemul de gestionare a bateriilor al sistemelor de stocare a energiei cu acumulatori staționari, al bateriilor LMT și al bateriilor pentru vehicule electrice sunt incluse date actualizate privind parametrii care determină starea de sănătate și durata de viață preconizată a bateriilor, astfel cum sunt prevăzuți în anexa VII.

(2) Se acordă acces numai pentru citire la datele privind parametrii stabiliți în anexa VII prin intermediul sistemului de gestionare a bateriilor menționat la alineatul (1), în mod nediscriminatoriu, respectându-se drepturile de proprietate intelectuală ale fabricantului bateriei și în orice moment, persoanei juridice sau fizice care a cumpărat bateria în mod legal, inclusiv operatorilor independenți sau operatorilor de gestionare a deșeurilor ori oricărui terț care acționează în numele acestora, pentru:

- (a) punerea bateriei la dispoziția agregatorilor independenți sau a participanților la piață prin sisteme de stocare a energiei;
- (b) evaluarea valorii reziduale sau a duratei de viață rămase a bateriei și a capacității de utilizare ulterioară, pe baza estimării stării de sănătate a bateriei;
- (c) facilitarea pregătirii pentru reutilizare, a pregătirii pentru reafectare, a reafectării sau a refabricării bateriei.

(3) Sistemul de gestionare a bateriilor include o funcție de resetare a software-ului, în cazul în care operatorii economici care efectuează pregătirea pentru reutilizare, pregătirea pentru reafectare, reafectarea sau refabricarea sunt nevoiți să încarce un alt software pentru sistemul de gestionare a bateriilor. În cazul în care se utilizează funcția de resetare a software-ului, fabricantul inițial al bateriei nu este răspunzător pentru nicio încălcare care afectează siguranța sau funcționalitatea bateriei care ar putea fi atribuită unui software pentru sistemul de gestionare a bateriilor încărcat după introducerea pe piață a bateriei respective.

(4) Comisia este împuternicită să adopte un act delegat în conformitate cu articolul 89 pentru a modifica parametrii pentru stabilirea stării de sănătate și a duratei de viață preconizate a bateriilor, prevăzuți în anexa VII, având în vedere evoluțiile pieței și progresul tehnic și științific și pentru a asigura sinergiile cu parametrii stabiliți de Regulamentul tehnic mondial nr. 22 al ONU privind durabilitatea bateriilor instalate la bordul vehiculelor pentru vehiculele electrice, precum și ținând seama în mod corespunzător de drepturile de proprietate intelectuală ale fabricantului bateriei.

(5) Dispozițiile prezentului articol se aplică în completarea celor prevăzute în dreptul Uniunii privind omologarea de tip a vehiculelor.

CAPITOLUL IV

Conformitatea bateriilor

Articolul 15

Prezumția de conformitate a bateriilor

(1) În sensul conformității și al verificării conformității bateriilor cu cerințele prevăzute la articolele 9, 10, 12, 13, 14 și 78, testele, măsurătorile și calculele se efectuează utilizând metode fiabile, exacte și reproductibile, care iau în considerare metodele de ultimă generație general recunoscute și ale căror rezultate sunt considerate a avea un grad scăzut de incertitudine, inclusiv metodele prevăzute în standarde, ale căror referințe au fost publicate în acest scop în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Standardele armonizate au ca scop simularea cât mai fidelă a utilizării în condiții reale, menținând totodată teste standard.

(3) Bateriile care sunt conforme cu standardele armonizate ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau cu părți ale acestora sunt considerate a fi conforme cu cerințele prevăzute la articolele 9, 10, 12, 13, 14 și 78, în măsura în care cerințele respective fac obiectul unor astfel de standarde armonizate sau al unor părți ale acestora și, dacă este cazul, în măsura în care sunt atinse valorile minime stabilite pentru cerințele respective în temeiul articolelor 9 și 10.

Articolul 16

Specificații comune

(1) În cazuri excepționale, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a unor specificații comune pentru cerințele prevăzute la articolele 9, 10, 12, 13, 14 și 78 sau pentru testele menționate la articolul 15 alineatul (1) atunci când:

- (a) respectivele cerințe sau teste nu fac obiectul standardelor armonizate ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau al unor părți ale acestora;
- (b) Comisia a solicitat uneia sau mai multor organizații de standardizare europene să elaboreze un standard armonizat pentru cerințele sau testele respective; și
- (c) a fost îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:
 - (i) solicitarea Comisiei nu a fost acceptată de niciuna dintre organizațiile de standardizare europene;
 - (ii) Comisia constată întârzieri nejustificate în adoptarea standardelor armonizate solicitate; sau
 - (iii) o organizație de standardizare europeană a furnizat un standard care nu corespunde în totalitate solicitării Comisiei.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 90 alineatul (3).

Atunci când pregătește proiectul de act de punere în aplicare de stabilire a specificațiilor comune, Comisia ține seama de opiniile organismelor relevante sau ale grupului de experți relevant și consultă în mod corespunzător toate părțile interesate relevante.

(2) Bateriile care sunt conforme cu specificațiile comune sau cu părți ale acestora sunt considerate conforme cu cerințele prevăzute la articolele 9, 10, 12, 13, 14 și 78, în măsura în care cerințele respective fac obiectul unor astfel de specificații comune sau al unor părți ale acestora și, dacă este cazul, în măsura în care sunt atinse valorile minime stabilite pentru cerințele respective în temeiul articolelor 9 și 10.

(3) În cazul în care un standard armonizat este adoptat de o organizație de standardizare europeană și este propus Comisiei în vederea publicării referinței sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, Comisia evaluează standardul armonizat în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012. Atunci când referința unui standard armonizat este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, Comisia abrogă actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) sau părți ale acestora care vizează aceleași cerințe sau teste menționate la alineatul (1).

Articolul 17

Proceduri de evaluare a conformității

(1) Evaluarea conformității bateriilor cu cerințele prevăzute la articolele 6, 9, 10, 12, 13 și 14 se efectuează în conformitate cu una dintre următoarele proceduri:

(a) pentru bateriile fabricate în serie:

(i) „Modulul A – Controlul intern al producției”, prevăzut în partea A din anexa VIII; sau

(ii) „Modulul D1 – Asigurarea calității procesului de producție”, prevăzut în partea B din anexa VIII;

(b) pentru bateriile care nu sunt fabricate în serie:

(i) „Modulul A – Controlul intern al producției”, prevăzut în partea A din anexa VIII; sau

(ii) „Modulul G – Conformitatea bazată pe verificarea unității de produs”, prevăzut în partea C din anexa VIII.

(2) Evaluarea conformității bateriilor cu cerințele prevăzute la articolele 7 și 8 se efectuează în conformitate cu una dintre următoarele proceduri:

(a) „Modulul D1 – Asigurarea calității procesului de producție”, prevăzut în partea B din anexa VIII, pentru bateriile fabricate în serie; sau

(b) „Modulul G – Conformitatea bazată pe verificarea unității de produs”, prevăzut în partea C din anexa VIII, pentru bateriile care nu sunt fabricate în serie.

(3) O evaluare suplimentară a conformității bateriilor care au făcut obiectul pregătirii pentru reutilizare, pregătirii pentru reafectare, reafectării sau refabricării se efectuează în conformitate cu procedura „Modulul A – Controlul intern al producției”, prevăzută în partea A din anexa VIII, luând în considerare cerințele prevăzute la articolele 6, 9, 10, 12, 13 și 14.

(4) Procesele-verbale și corespondența referitoare la procedurile de evaluare a conformității bateriilor se redactează în limba oficială sau în limbile oficiale ale statului membru în care este stabilit organismul notificat care efectuează procedurile de evaluare a conformității sau într-una sau mai multe limbi acceptate de organismul respectiv.

Articolul 18

Declarația de conformitate UE

(1) Declarația de conformitate UE stipulează că a fost demonstrată conformitatea cu cerințele prevăzute la articolele 6-10 și la articolele 12, 13 și 14.

(2) Declarația de conformitate UE se structurează după modelul prevăzut în anexa IX, conține elementele specificate în modulele relevante din anexa VIII și se actualizează. Aceasta se traduce în limba sau limbile impuse de statul membru în care bateria este introdusă sau pusă la dispoziție pe piață sau pusă în serviciu. Declarația se întocmește în format electronic și, la cerere, se furnizează pe suport de hârtie.

(3) În cazul în care o baterie intră sub incidența mai multor acte ale Uniunii prin care se solicită o declarație de conformitate UE, se întocmește o declarație de conformitate UE unică pentru toate aceste acte ale Uniunii. Declarația respectivă precizează actele în cauză ale Uniunii și referințele de publicare ale acestora.

(4) Prin întocmirea declarației de conformitate UE, fabricantul își asumă responsabilitatea pentru conformitatea bateriei cu cerințele prevăzute în prezentul regulament.

(5) Fără a aduce atingere alineatului (3), o declarație de conformitate UE unică poate fi constituită dintr-una sau mai multe declarații de conformitate UE individuale deja întocmite în conformitate cu un alt act sau alte acte ale Uniunii, pentru a reduce sarcina administrativă a operatorilor economici.

*Articolul 19***Principii generale ale marcajului CE**

Marcajul CE este supus principiilor generale prevăzute la articolul 30 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

*Articolul 20***Norme și condiții pentru aplicarea marcajului CE**

- (1) Marcajul CE se aplică în mod vizibil, lizibil și indelebil pe baterie. Dacă acest lucru nu este posibil sau nu este justificat din considerente care țin de natura bateriei, marcajul se aplică pe ambalajul și pe documentele de însoțire ale bateriei.
- (2) Marcajul CE se aplică înainte ca bateria să fie introdusă pe piață sau pusă în serviciu.
- (3) Marcajul CE este urmat de numărul de identificare al organismului notificat, în cazul în care acest lucru este necesar în temeiul anexei VIII. Numărul de identificare respectiv se aplică fie chiar de către organismul notificat, fie, la instrucțiunile acestuia, de către fabricant sau de către reprezentantul său autorizat.
- (4) Marcajul CE și numărul de identificare menționat la alineatul (3) pot fi însoțite, dacă este cazul, de orice pictogramă sau de orice alt marcaj care indică un risc special, o utilizare specială sau orice pericol legat de utilizarea, depozitarea, tratarea sau transportul bateriei.
- (5) Statele membre se bazează pe mecanismele existente pentru a asigura aplicarea corectă a regimului care reglementează marcajul CE și iau măsuri corespunzătoare în cazul utilizării inadecvate a respectivului marcaj.

*CAPITOLUL V***Notificarea organismelor de evaluare a conformității***Articolul 21***Notificare**

Statele membre notifică Comisiei și celorlalte state membre organismele de evaluare a conformității autorizate să efectueze sarcini de evaluare a conformității, în conformitate cu prezentul regulament.

*Articolul 22***Autoritățile de notificare**

- (1) Statele membre desemnează o autoritate de notificare care este responsabilă cu instituirea și efectuarea procedurilor necesare pentru evaluarea și notificarea organismelor de evaluare a conformității și pentru monitorizarea organismelor notificate, inclusiv în ceea ce privește conformitatea cu articolul 27.
- (2) Statele membre pot decide ca evaluarea și monitorizarea menționate la alineatul (1) să fie efectuate de un organism național de acreditare, astfel cum este definit în Regulamentului (CE) nr. 765/2008, și în conformitate cu dispozițiile regulamentului respectiv.
- (3) În cazul în care autoritatea de notificare delegă sau încredințează în alt mod evaluarea, notificarea sau monitorizarea menționate la alineatul (1) de la prezentul articol unui organism care nu reprezintă o entitate guvernamentală, respectivul organism este o entitate juridică, îndeplinește mutatis mutandis cerințele prevăzute la articolul 23 și dispune de modalități de acoperire a responsabilităților care decurg din activitățile sale.
- (4) Autoritatea de notificare își asumă întreaga răspundere pentru sarcinile îndeplinite de organismul menționat la alineatul (3).

*Articolul 23***Cerințe privind autoritățile de notificare**

- (1) Autoritatea de notificare este instituită în așa fel încât să nu existe conflicte de interese cu organismele de evaluare a conformității.
- (2) Autoritatea de notificare este organizată și administrată astfel încât să fie garantate obiectivitatea și imparțialitatea activităților sale.
- (3) Autoritatea de notificare este organizată în așa fel încât fiecare decizie cu privire la notificarea unui organism de evaluare a conformității să fie luată de către persoane competente, altele decât cele care au efectuat evaluarea organismelor de evaluare a conformității care depun o cerere de notificare în conformitate cu articolul 28.

(4) Autoritatea de notificare nu oferă și nu prestează activități pe care le prestează organismele de evaluare a conformității și nici nu prestează servicii de consultanță în condiții comerciale sau concurențiale.

(5) Autoritatea de notificare garantează confidențialitatea informațiilor obținute. Cu toate acestea, autoritatea de notificare face schimb de informații cu Comisia, precum și cu autoritățile de notificare din alte state membre și cu alte autorități naționale relevante, privind organismele notificate.

(6) Autoritatea de notificare dispune de personal competent suficient și de finanțare suficientă în vederea îndeplinirii corespunzătoare a sarcinilor sale.

Articolul 24

Obligația de informare a autorităților de notificare

Statele membre informează Comisia în legătură cu procedurile lor de evaluare și notificare a organismelor de evaluare a conformității și de monitorizare a organismelor notificate și în legătură cu orice modificări ale acestora.

Comisia pune la dispoziția publicului informațiile respective.

Articolul 25

Cerințe privind organismele notificate

(1) Pentru a fi notificat, un organism de evaluare a conformității îndeplinește cerințele prevăzute la alineatele (2)-(11).

(2) Organismul de evaluare a conformității este înființat în temeiul dreptului național al unui stat membru și are personalitate juridică.

(3) Organismul de evaluare a conformității este un organism terț independent față de latura comercială și în ceea ce privește bateriile pe care le evaluează, în special fără nicio legătură cu fabricanții de baterii, cu partenerii comerciali ai fabricanților de baterii, cu investitorii din cadrul acționariatului de la fabricile de baterii, precum și fără nicio legătură cu alte organisme notificate și asociațiile profesionale, societățile-mamă sau filialele organismelor notificate.

(4) Organismul de evaluare a conformității, personalul cu funcții superioare de conducere și personalul responsabil cu îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității nu acționează ca proiectant, fabricant, furnizor, importator, distribuitor, instalator, cumpărător, proprietar, utilizator sau operator de întreținere al bateriilor pe care le evaluează și nici ca reprezentanți ai uneia dintre aceste părți. Respectiva interdicție nu împiedică utilizarea bateriilor evaluate care sunt necesare pentru operațiunile organismului de evaluare a conformității sau utilizarea bateriilor respective în scopuri personale.

Organismul de evaluare a conformității, personalul cu funcții superioare de conducere și personalul responsabil cu îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității nu sunt direct implicați în proiectarea, fabricarea, comercializarea, importul, distribuția, instalarea, utilizarea sau întreținerea bateriilor respective și nici nu reprezintă părțile implicate în acele activități. Aceștia nu se implică în activități care le-ar putea afecta imparțialitatea sau integritatea în ceea ce privește activitățile de evaluare a conformității pentru care sunt notificați. Aceste dispoziții se aplică în special serviciilor de consultanță.

Organismul de evaluare a conformității se asigură că activitățile societății-mamă și ale societății-soră, ale filialelor sau ale subcontractanților săi nu afectează confidențialitatea, obiectivitatea sau imparțialitatea activităților sale de evaluare a conformității.

(5) Organismul de evaluare a conformității și personalul său desfășoară activitățile de evaluare a conformității la cel mai înalt nivel de integritate profesională și cu competența tehnică necesară în domeniul specific și nu sunt supuși niciunor presiuni sau stimulente, îndeosebi financiare, care le-ar putea influența judecata sau rezultatele activităților lor de evaluare a conformității, în special în ceea ce privește persoanele sau grupurile de persoane care au un interes legat de rezultatele acestor activități.

(6) Organismul de evaluare a conformității este capabil să îndeplinească toate sarcinile de evaluare a conformității care îi sunt atribuite în cadrul anexei VIII, auditurile periodice în conformitate cu articolul 48 alineatul (2) și verificarea de către un terț în conformitate cu articolul 51, în legătură cu care a primit notificări, indiferent dacă acele sarcini sunt îndeplinite de însuși organismul de evaluare a conformității sau în numele și sub responsabilitatea acestuia.

De fiecare dată și pentru fiecare procedură de evaluare a conformității prevăzută în cadrul anexei VIII, pentru auditurile periodice în conformitate cu articolul 48 alineatul (2) și pentru verificarea de către un terț în conformitate cu articolul 51 și pentru fiecare categorie de baterii, în legătură cu care a primit notificări, organismul de evaluare a conformității are la dispoziție:

- (a) personalul necesar având cunoștințe tehnice și experiență suficientă și corespunzătoare pentru a efectua sarcinile de evaluare a conformității;
- (b) descrierile necesare ale procedurilor în conformitate cu care se realizează evaluarea conformității, asigurându-se transparența procedurilor în cauză și posibilitatea de a le reproduce;
- (c) politicile și procedurile adecvate necesare pentru a face distincție între activitățile îndeplinite ca organism notificat și alte sarcini;
- (d) procedurile necesare pentru a-și desfășura sarcinile de evaluare a conformității, care țin seama în mod corespunzător de dimensiunea unei întreprinderi, de domeniul de activitate, de structura acesteia, de gradul de complexitate a tehnologiei bateriei în cauză, precum și de caracterul de serie sau de masă al procesului de producție.

Organismul de evaluare a conformității dispune de mijloacele necesare pentru a îndeplini în mod corespunzător sarcinile tehnice și administrative legate de activitățile sale de evaluare a conformității și are acces la toate informațiile, echipamentele sau instalațiile de testare necesare. Acestea includ stabilirea și supravegherea procedurilor interne, a politicilor generale, a codurilor de conduită sau a altor norme interne, alocarea de personal pentru sarcini specifice și deciziile privind evaluarea conformității, fără delegarea acestora către un subcontractant sau o filială.

- (7) Personalul responsabil de îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității are următoarele capacități:
 - (a) o pregătire tehnică și profesională solidă care acoperă toate activitățile de evaluare a conformității în legătură cu care a primit notificări organismul de evaluare a conformității;
 - (b) cunoștințe satisfăcătoare ale cerințelor evaluărilor pe care le realizează și ale autorității corespunzătoare pentru realizarea acestor evaluări;
 - (c) cunoștințe și o înțelegere corespunzătoare a cerințelor și obligațiilor stabilite la articolele 6-10, la articolele 12, 13 și 14 și la articolele 48-52, a standardelor armonizate aplicabile menționate la articolul 15 și a specificațiilor comune menționate la articolul 16, precum și a dispozițiilor relevante din legislația de armonizare a Uniunii și din dreptul național;
 - (d) abilitatea necesară pentru a întocmi certificate, procese-verbale și rapoarte care să demonstreze că evaluările de conformitate au fost îndeplinite.
- (8) Este garantată imparțialitatea organismului de evaluare a conformității, a personalului cu funcții superioare de conducere și a personalului responsabil cu îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității.

Remunerația personalului cu funcții superioare de conducere și a personalului responsabil cu îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității nu depinde de numărul de evaluări ale conformității realizate sau de rezultatele acestor evaluări.

- (9) Organismul de evaluare a conformității încheie o asigurare de responsabilitate civilă, cu excepția cazului în care responsabilitatea este asumată de stat în conformitate cu dreptul intern al statului membru de notificare sau în care statul membru însuși este direct responsabil pentru evaluarea conformității.
- (10) Personalul organismului de evaluare a conformității păstrează secretul profesional referitor la toate informațiile obținute prin realizarea sarcinilor de evaluare a conformității în temeiul anexei VIII, a auditurilor periodice în conformitate cu articolul 48 alineatul (2) sau a verificării de către un terț în conformitate cu articolul 51, excepție făcând relația cu autoritățile de notificare și autoritățile naționale ale statului membru în care își desfășoară activitățile. Drepturile de proprietate sunt protejate.
- (11) Organismul de evaluare a conformității participă la activitățile de standardizare relevante și la activitățile grupului sectorial de coordonare a organismelor notificate înființat în temeiul articolului 37 sau se asigură că personalul său responsabil cu îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității este informat în legătură cu aceste activități și aplică ca orientare generală deciziile și documentele administrative produse de grupul respectiv.

*Articolul 26***Prezumpția de conformitate a organismelor notificate**

În cazul în care un organism de evaluare a conformității își demonstrează conformitatea cu criteriile prevăzute în standardele armonizate relevante sau în părți din acestea, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, se consideră că acesta este în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 25, în măsura în care standardele armonizate aplicabile vizează aceste cerințe.

*Articolul 27***Filiale ale organismelor notificate și subcontractarea de către organismele notificate**

(1) În cazul în care un organism notificat subcontractează anumite sarcini legate de evaluarea conformității sau recurge la o filială, acesta se asigură că subcontractantul sau filiala îndeplinește cerințele stabilite la articolul 25 și informează autoritatea de notificare în acest sens.

(2) Organismul notificat își asumă întreaga responsabilitate pentru sarcinile îndeplinite de subcontractanți sau filiale, oriunde ar fi acestea stabilite.

(3) Organismul notificat poate subcontracta activități sau activitățile sale pot fi îndeplinite de o filială doar cu acordul clientului.

(4) Organismul notificat pune la dispoziția autorității de notificare documentele relevante privind evaluarea calificărilor subcontractantului sau ale filialei și privind activitățile executate de către aceștia în temeiul articolului 48 alineatul (2) și al articolului 51 și în temeiul anexei VIII.

*Articolul 28***Cererea de notificare**

(1) Organismul de evaluare a conformității depune o cerere de notificare la autoritatea de notificare a statului membru în care este stabilit.

(2) Cererea de notificare este însoțită de o descriere a activităților de evaluare a conformității, a modului sau modulelor de evaluare a conformității prevăzute în anexa VIII sau a procedurilor prevăzute la articolul 48 alineatul (2) și la articolul 51, precum și a bateriilor pentru care organismul de evaluare a conformității susține că este competent, precum și de un certificat de acreditare, după caz, eliberat de un organism național de acreditare care să ateste că organismul de evaluare a conformității îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 25.

(3) În cazul în care organismul de evaluare a conformității în cauză nu poate furniza un certificat de acreditare, astfel cum se prevede la alineatul (2) de la prezentul articol, acesta furnizează autorității de notificare toate documentele justificative necesare pentru verificarea, recunoașterea și monitorizarea periodică a conformității acestuia cu cerințele prevăzute la articolul 25, inclusiv documentația corespunzătoare care să demonstreze că organismul de evaluare a conformității este independent în sensul articolului 25 alineatul (3).

*Articolul 29***Procedura de notificare**

(1) Autoritatea de notificare transmite notificări numai organismelor de evaluare a conformității care au îndeplinit cerințele prevăzute la articolul 25.

(2) Autoritatea de notificare transmite o notificare Comisiei și autorităților de notificare ale celorlalte state membre privind fiecare organism de evaluare a conformității menționat la alineatul (1), utilizând instrumentul electronic de notificare dezvoltat și gestionat de Comisie.

(3) Notificarea include toate detaliile activităților de evaluare a conformității, ale modului sau modulelor de evaluare a conformității sau ale procedurilor prevăzute la articolul 48 alineatul (2) și la articolul 51, categoriile bateriilor în cauză și atestatul de competență relevant.

(4) În cazul în care notificarea nu se bazează pe un certificat de acreditare menționat la articolul 28 alineatul (2), autoritatea de notificare prezintă Comisiei și celorlalte state membre documentele justificative care atestă competența organismului de evaluare a conformității și măsurile adoptate pentru a se asigura că organismul respectiv va fi monitorizat periodic și că va îndeplini în continuare cerințele prevăzute la articolul 25.

(5) Organismul de evaluare a conformității în cauză îndeplinește activitățile unui organism notificat numai în cazul în care nu există obiecții din partea Comisiei sau a celorlalte state membre, transmise în termen de două săptămâni de la notificare, în cazul în care se include un certificat de acreditare menționat la articolul 28 alineatul (2), sau în termen de două luni de la notificare, în cazul în care se includ documentele justificative menționate la alineatul (4) de la prezentul articol. Numai un astfel de organism de evaluare a conformității este considerat a fi organism notificat în sensul prezentului regulament.

(6) Autoritatea de notificare informează Comisia și celelalte state membre cu privire la orice modificare ulterioară adusă notificării menționate la alineatul (2).

Articolul 30

Numerele de identificare și listele organismelor notificate

(1) Comisia atribuie un număr de identificare fiecărui organism notificat. Aceasta atribuie un singur număr, chiar dacă organismul este notificat în temeiul mai multor acte ale Uniunii.

(2) Comisia pune la dispoziția publicului și menține actualizată o listă a organismelor notificate în temeiul prezentului regulament, inclusiv numerele de identificare care le-au fost atribuite și activitățile de evaluare a conformității pentru care au fost notificate.

Articolul 31

Modificările notificărilor

(1) În cazul în care o autoritate de notificare a constatat sau a fost informată că un organism notificat nu mai respectă cerințele prevăzute la articolul 25 sau că acesta nu își îndeplinește obligațiile, autoritatea de notificare restricționează, suspendă sau retrage notificarea după caz, în funcție de gravitatea nerespectării cerințelor sau a neîndeplinirii obligațiilor. Autoritatea de notificare informează de îndată Comisia și celelalte state membre în consecință.

(2) În caz de restricționare, suspendare sau retragere a notificării în temeiul alineatului (1) sau în cazul în care organismul notificat și-a încetat activitatea, autoritatea de notificare ia măsurile adecvate pentru a se asigura că dosarele acelui organism sunt fie prelucrate de un alt organism notificat, fie sunt puse la dispoziția autorităților de notificare și de supraveghere a pieței responsabile, la cererea acestora.

Articolul 32

Contestarea competenței organismelor notificate

(1) Comisia investighează toate cazurile în care are îndoieli sau i se aduc la cunoștință, în special de către operatori economici sau alte părți interesate relevante, îndoieli cu privire la competența unui organism notificat sau la continuarea îndeplinirii de către un organism notificat a cerințelor și a responsabilităților care îi revin.

(2) Autoritatea de notificare prezintă Comisiei, la cerere, toate informațiile referitoare la temeiul notificării sau la menținerea competenței organismului notificat în cauză.

(3) Comisia se asigură că toate informațiile sensibile obținute pe parcursul investigațiilor sale sunt tratate confidențial.

(4) În cazul în care constată că un organism notificat nu respectă sau a încetat să mai respecte cerințele pentru a fi notificat, Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care impune statului membru de notificare să ia măsurile corective necesare, inclusiv retragerea notificării, dacă este necesar. Acest act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 74 alineatul (2).

Articolul 33

Obligații operaționale ale organismelor notificate

(1) Organismul notificat efectuează evaluări ale conformității în conformitate cu procedurile de evaluare a conformității prevăzute la articolul 48 alineatul (2), la articolul 51 sau în anexa VIII, astfel cum sunt determinate de domeniul de aplicare al notificării efectuate în conformitate cu articolul 29.

(2) Organismul notificat desfășoară evaluări ale conformității în mod proporționat, evitând crearea unei sarcini inutile pentru operatorii economici și ținând seama în mod corespunzător de dimensiunea unei întreprinderi, de domeniul de activitate și structura întreprinderii, de gradul de complexitate a bateriei care urmează să fie evaluată, precum și de caracterul de serie sau de masă al procesului de producție. Organismul notificat respectă totuși gradul de rigoare și nivelul de protecție necesare pentru conformitatea bateriei și a operatorilor economici cu prezentul regulament.

(3) În cazul în care constată că nu au fost îndeplinite cerințele aplicabile prevăzute la articolele 6-10 și la articolele 12, 13, 14, 49 și 50, în standardele armonizate corespunzătoare menționate la articolul 15, în specificațiile comune menționate la articolul 16 sau în alte specificații tehnice, organismul notificat solicită fabricantului sau unui alt operator economic relevant să ia măsuri corective adecvate în perspectiva unei a doua și ultime evaluări a conformității, cu excepția cazului în care deficiențele nu pot fi remediate. În cazul în care deficiențele nu pot fi remediate, organismul notificat nu emite certificatul de conformitate sau decizia de aprobare.

(4) În cazul în care, pe parcursul monitorizării conformității ca urmare a emiterii unei decizii de aprobare, organismul notificat constată că nu mai este respectată conformitatea, acesta solicită fabricantului sau operatorului economic menționat la articolul 48 alineatul (1), după caz, să ia măsuri corective adecvate și suspendă sau retrage decizia de aprobare, dacă este necesar.

(5) În cazul în care nu se iau măsurile corective menționate la alineatul (4) sau acestea nu au efectul necesar, organismul notificat restricționează, suspendă sau retrage decizia de aprobare, după caz.

Articolul 34

Căi de atac împotriva deciziilor organismelor notificate

Statele membre se asigură că este disponibilă o procedură de recurs împotriva deciziilor organismelor notificate.

Articolul 35

Obligația de informare a organismelor notificate

(1) Organismul notificat informează autoritatea de notificare în legătură cu următoarele:

- (a) orice refuz, restrângere, suspendare sau retragere a unui certificat de conformitate sau a unei decizii de aprobare;
- (b) orice circumstanțe care afectează domeniul de aplicare sau condițiile notificării sale;
- (c) orice cerere de informare cu privire la activitățile sale de evaluare a conformității, primită de la autoritățile de supraveghere a pieței;
- (d) la cerere, orice activitate de evaluare a conformității desfășurată în sfera notificării sale și orice alte activități desfășurate, inclusiv activități transfrontaliere și subcontractarea.

(2) Organismul notificat furnizează celorlalte organisme notificate care desfășoară activități similare de evaluare a conformității care vizează aceleași categorii de baterii, informații relevante privind aspecte legate de:

- (a) evaluări ale conformității negative și, la cerere, pozitive; și
- (b) orice restrângere, suspendare sau retragere a unei decizii de aprobare.

Articolul 36

Schimbul de experiență și de bune practici

Comisia asigură organizarea unui schimb de experiență și de bune practici între autoritățile statelor membre responsabile cu politica privind notificarea.

Articolul 37

Coordonarea organismelor notificate

Comisia se asigură de existența unei coordonări și a unei cooperări adecvate între organismele notificate și de buna funcționare a acestora în cadrul unui grup sectorial de coordonare al organismelor notificate.

Organismele notificate participă la activitatea grupului sectorial de coordonare, în mod direct sau prin intermediul unor reprezentanți desemnați.

CAPITOLUL VI

Obligațiile operatorilor economici, altele decât obligațiile din capitolele VII și VIII

Articolul 38

Obligații ale fabricantilor

(1) Atunci când introduc o baterie pe piață sau pun în serviciu o baterie, inclusiv în scopurile proprii ale fabricantilor, fabricantii se asigură că bateria:

- (a) a fost proiectată și fabricată în conformitate cu articolele 6-10 și cu articolele 12 și 14 și este însoțită de instrucțiuni clare, ușor de înțeles și lizibile și de informații privind siguranța, într-una sau mai multe limbi care să fie ușor de înțeles de către utilizatorii finali, astfel cum se stabilește de către statul membru în care bateria urmează să fie introdusă pe piață sau pusă în serviciu; și
- (b) este marcată și etichetată în conformitate cu articolul 13.
- (2) Înainte de a introduce pe piață sau de a pune în serviciu o baterie, fabricanții întocmesc documentația tehnică menționată în anexa VIII și efectuează procedura relevantă de evaluare a conformității, menționată la articolul 17, sau dispun efectuarea acesteia.
- (3) În cazul în care conformitatea unei baterii cu cerințele aplicabile a fost demonstrată prin procedura relevantă de evaluare a conformității menționată la articolul 17, fabricanții întocmesc o declarație de conformitate UE în conformitate cu articolul 18 și aplică marcajul CE în conformitate cu articolele 19 și 20.
- (4) Fabricanții păstrează documentația tehnică menționată în anexa IX și declarația de conformitate UE la dispoziția autorităților naționale, timp de 10 ani după introducerea pe piață sau punerea în serviciu a bateriei.
- (5) Fabricanții se asigură că există proceduri care să garanteze conformitatea continuă cu prezentul regulament a unei baterii care face parte dintr-o producție în serie. În acest sens, fabricanții iau în considerare în mod corespunzător modificările survenite în cadrul procesului de producție, al proiectării sau al caracteristicilor bateriei și modificările standardelor armonizate menționate la articolul 15, ale specificațiilor comune menționate la articolul 16 sau ale altor specificații tehnice în raport cu care este declarată conformitatea bateriei sau prin aplicarea cărora este verificată conformitatea acesteia.
- (6) Fabricanții se asigură că bateriile pe care le introduc pe piață poartă un număr de identificare a modelului și un număr de lot sau de serie ori un număr de produs sau un alt element care permite identificarea lor. În cazul în care dimensiunea sau natura bateriei nu permite acest lucru, informațiile necesare sunt furnizate pe ambalaj sau într-un document care însoțește bateria.
- (7) Fabricanții indică pe baterie denumirea lor, denumirea lor comercială înregistrată sau marca lor înregistrată, adresa lor poștală, indicând un punct de contact unic, și, dacă există, adresa web și adresa de e-mail. În cazul în care acest lucru nu este posibil, informațiile solicitate sunt furnizate pe ambalajul bateriei sau într-un document care o însoțește. Datele de contact sunt prezentate într-una sau mai multe limbi care să fie ușor de înțeles de către utilizatorii finali și autoritățile de supraveghere a pieței, astfel cum se stabilește de către statul membru în care bateria urmează să fie introdusă pe piață sau pusă în serviciu, și sunt redactate într-o formă clară, ușor de înțeles și lizibilă.
- (8) Fabricanții oferă acces la datele privind parametrii prevăzuți în anexa VII din sistemul de gestionare a bateriei menționat la articolul 14 alineatul (1), în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul respectiv.
- (9) Fabricanții care consideră sau au motive să creadă că o baterie pe care au introdus-o pe piață sau au pus-o în serviciu nu este conformă cu una sau mai multe dintre cerințele aplicabile prevăzute la articolele 6-10 și la articolele 12, 13 și 14 iau imediat măsurile corective necesare pentru a asigura conformitatea bateriei respective, pentru a o retrage sau pentru a o rechema, după caz. De asemenea, în cazul în care bateria prezintă un risc, fabricanții informează imediat autoritatea de supraveghere a pieței a statului membru în care au pus la dispoziție pe piață bateria, indicând detaliile, în special cu privire la neconformitate și la eventualele măsuri corective luate.
- (10) În urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale, fabricanții îi furnizează toate informațiile și documentația necesare pentru a demonstra conformitatea bateriei cu cerințele stabilite la articolele 6-10 și la articolele 12, 13 și 14, într-una sau mai multe limbi care să fie ușor de înțeles de către autoritatea națională respectivă. Informațiile și documentația respective sunt furnizate în format electronic și, la cerere, pe suport de hârtie. Fabricanții cooperează cu autoritatea națională, la cererea acesteia, cu privire la orice măsură întreprinsă pentru a elimina riscurile prezentate de bateria pe care fabricanții au introdus-o pe piață sau au pus-o în serviciu.
- (11) Operatorii economici care efectuează pregătirea pentru reutilizare, pregătirea pentru reafectare, reafectarea sau refabricarea și introduc pe piață sau pun în serviciu o baterie care a fost supusă oricăreia dintre respectivele operațiuni sunt considerați a fi fabricanți în sensul prezentului regulament.

*Articolul 39***Obligațiile furnizorilor de celule de baterii sau de module de baterii**

Furnizorii de celule de baterii și de module de baterii pun la dispoziție informațiile și documentația necesare pentru a se conforma cerințelor prezentului regulament atunci când furnizează unui fabricant celule sau module de baterii. Informațiile și documentația respective sunt puse la dispoziție gratuit.

*Articolul 40***Obligațiile reprezentanților autorizați**

(1) Fabricantul poate desemna un reprezentant autorizat printr-un mandat scris.

Mandatul reprezentantului autorizat, este valabil numai în cazul în care este acceptat în scris de reprezentantul autorizat.

(2) Obligațiile stabilite la articolul 38 alineatul (1) și la articolele 48-52 și obligația întocmirii documentației tehnice nu fac parte din mandatul reprezentantului autorizat.

(3) Reprezentantul autorizat îndeplinește sarcinile prevăzute în mandatul primit de la fabricant. Reprezentantul autorizat dispune de mijloacele adecvate pentru a îndeplini sarcinile specificate în mandat. Reprezentantul autorizat furnizează o copie a mandatului autorității de supraveghere a pieței, la cerere, într-o limbă a Uniunii stabilită de către autoritatea respectivă. Mandatul include cel puțin următoarele sarcini:

- (a) să păstreze declarația de conformitate UE, documentația tehnică, raportul de verificare și decizia de aprobare menționate la articolul 51 alineatul (2) și rapoartele de audit menționate la articolul 48 alineatul (2) la dispoziția autorităților naționale timp de 10 ani după introducerea pe piață sau punerea în serviciu a bateriei;
 - (b) în urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale, să îi furnizeze acesteia toate informațiile și documentația necesare pentru a demonstra conformitatea bateriei. Informațiile și documentația respective sunt furnizate în format electronic și, la cerere, pe suport de hârtie;
 - (c) să coopereze cu autoritățile naționale, la cererea acestora, cu privire la orice măsură întreprinsă pentru a elimina riscurile prezentate de bateriile vizate de mandatul reprezentantului autorizat.
- (4) În cazul în care bateria prezintă un risc, reprezentanții autorizați informează imediat autoritățile de supraveghere a pieței în acest sens.

*Articolul 41***Obligațiile importatorilor**

- (1) Importatorii introduc pe piață numai o baterie care este conformă cu articolele 6-10 și cu articolele 12, 13 și 14.
- (2) Înainte de a introduce o baterie pe piață, importatorii verifică dacă:
 - (a) au fost întocmite declarația de conformitate UE și documentația tehnică menționate în anexa VIII și dacă a fost îndeplinită de către fabricant procedura relevantă de evaluare a conformității menționată la articolul 17;
 - (b) bateria poartă marcajul CE menționat la articolul 19 și este marcată și etichetată în conformitate cu articolul 13;
 - (c) bateria este însoțită de documentele necesare în temeiul articolelor 6-10 și al articolelor 12, 13 și 14 și de instrucțiuni și informații privind siguranța într-una sau mai multe limbi care să fie ușor de înțeles de către utilizatorii finali, astfel cum se stabilește de către statul membru în care bateria urmează să fie pusă la dispoziție pe piață; și
 - (d) fabricantul a respectat cerințele prevăzute la articolul 38 alineatele (6) și (7).

Atunci când consideră sau are motive să creadă că o baterie nu este conformă cu articolele 6-10 și cu articolele 12, 13 și 14, importatorul nu introduce bateria în cauză pe piață până când nu a fost asigurată conformitatea acesteia. De asemenea, în cazul în care bateria prezintă un risc, importatorul informează fabricantul și autoritățile de supraveghere a pieței, oferind detalii cu privire la neconformitate și la eventualele măsuri corective luate.

(3) Importatorii indică pe baterie denumirea lor, denumirea lor comercială înregistrată sau marca lor înregistrată, adresa lor poștală, indicând un punct de contact unic, și, dacă există, adresa web și adresa de e-mail. În cazul în care acest lucru nu este posibil, informațiile solicitate sunt furnizate pe ambalajul bateriei sau într-un document care o însoțește. Datele de contact sunt prezentate într-una sau mai multe limbi care să fie ușor de înțeles de către utilizatorii finali, astfel cum se stabilește de către statul membru în care bateria urmează să fie pusă la dispoziție pe piață, și sunt redactate într-o formă clară, ușor de înțeles și lizibilă.

(4) Importatorii se asigură că, atât timp cât o baterie se află sub responsabilitatea lor, condițiile de depozitare sau transport nu periclitează conformitatea acesteia cu articolele 6-10 și cu articolele 12, 13 și 14.

(5) În cazul în care este considerat oportun în raport cu riscurile prezentate de o baterie, pentru a proteja sănătatea umană și siguranța consumatorilor, importatorii testează, prin eșantionare, bateriile comercializate, investighează și, după caz, mențin un registru de plângeri, de baterii neconforme și de rechemări ale bateriilor și informează distribuitorii cu privire la această monitorizare.

(6) Importatorii care consideră sau au motive să creadă că o baterie pe care au introdus-o pe piață nu este conformă cu articolele 6-10 și cu articolele 12, 13 și 14 iau imediat măsurile corective necesare pentru a asigura conformitatea bateriei respective, pentru a o retrage sau pentru a o rechema, după caz. De asemenea, în cazul în care bateria prezintă un risc, importatorii informează imediat autoritatea de supraveghere a pieței a statului membru în care au pus la dispoziție pe piață bateria, oferind detalii, în special cu privire la neconformitate și la eventualele măsuri corective luate.

(7) Importatorii păstrează, timp de 10 ani după introducerea pe piață a bateriei, o copie a declarației de conformitate UE la dispoziția autorităților naționale și se asigură că documentația tehnică menționată în anexa VIII este pusă la dispoziția autorităților respective, la cerere.

(8) În urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale, importatorii îi furnizează autorității respective toate informațiile și documentația necesare pentru a demonstra conformitatea bateriei cu articolele 6-10 și cu articolele 12, 13 și 14, într-una sau mai multe limbi care să fie ușor de înțeles de către autoritatea respectivă. Informațiile și documentația respective sunt furnizate în format electronic și, la cerere, pe suport de hârtie. Importatorii cooperează cu autoritatea națională, la cererea acesteia, cu privire la orice măsură întreprinsă pentru a elimina riscurile prezentate de bateriile pe care le-au introdus pe piață.

Articolul 42

Obligațiile distribuitorilor

(1) Atunci când pun o baterie la dispoziție pe piață, distribuitorii acționează cu diligența necesară în ceea ce privește cerințele din prezentul regulament.

(2) Înainte de a pune o baterie la dispoziție pe piață, distribuitorii verifică dacă:

(a) producătorul este înregistrat în registrul producătorilor menționat la articolul 55;

(b) bateria poartă marcajul CE menționat la articolul 19 și este marcată și etichetată în conformitate cu articolul 13;

(c) bateria este însoțită de documentele necesare în temeiul articolelor 6-10, 12, 13 și 14 și de instrucțiuni și informații privind siguranța într-una sau mai multe limbi care să fie ușor de înțeles de către utilizatorii finali, astfel cum se stabilește de către statul membru în care bateria urmează să fie pusă la dispoziție pe piață sau să fie pusă în serviciu; și

(d) fabricantul și importatorul au respectat cerințele prevăzute la articolul 38 alineatele (6) și (7) și, respectiv, la articolul 41 alineatul (3).

(3) Atunci când consideră sau are motive să creadă că o baterie nu este conformă cu articolele 6-10 sau cu articolul 12, 13 sau 14, distribuitorul nu pune bateria la dispoziție pe piață până când nu a fost asigurată conformitatea acesteia. De asemenea, atunci când bateria prezintă un risc, distribuitorul informează fabricantul sau importatorul, precum și autoritățile de supraveghere a pieței.

(4) Distribuitorii se asigură că, atât timp cât o baterie se află sub responsabilitatea lor, condițiile de depozitare sau transport nu periclitează conformitatea acesteia cu articolele 6-10, 12, 13 și 14.

(5) Distribuitorii care consideră sau au motive să creadă că o baterie pe care au pus-o la dispoziție pe piață nu este conformă cu articolele 6-10 sau cu articolul 12, 13 sau 14, se asigură că sunt luate măsurile corective necesare pentru a asigura conformitatea bateriei respective, pentru a o retrage sau pentru a o rechema, după caz. De asemenea, în cazul în care bateria prezintă un risc, distribuitorii informează imediat autoritățile de supraveghere a pieței ale statelor membre în care au pus la dispoziție pe piață bateria, oferind detalii, în special cu privire la neconformitate și la eventualele măsuri corective luate.

(6) În urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale, distribuitorii îi furnizează toate informațiile și documentația necesare pentru a demonstra conformitatea bateriei cu articolele 6-10, 12, 13 și 14, într-una sau mai multe limbi care să fie ușor de înțeles de către autoritatea națională respectivă. Informațiile și documentația respective sunt furnizate în format electronic și, la cerere, pe suport de hârtie. Distribuitorii cooperează cu autoritatea națională, la cererea acesteia, cu privire la orice măsură întreprinsă pentru a elimina riscurile prezentate de bateriile pe care aceștia le-au pus la dispoziție pe piață.

Articolul 43

Obligațiile furnizorilor de servicii de logistică

Furnizorii de servicii de logistică se asigură că, în cazul bateriilor pe care le manipulează, condițiile de antrepoziție, de ambalare, de adresare sau de expediere nu periclitează conformitatea bateriilor cu articolele 6-10, 12, 13 și 14.

Fără a aduce atingere obligațiilor operatorilor economici relevanți prevăzute în prezentul capitol, furnizorii de servicii de logistică îndeplinesc, pe lângă cerințele de la primul paragraf, și sarcinile prevăzute la articolul 40 alineatul (3) litera (c) și la articolul 40 alineatul (4).

Articolul 44

Cazuri în care obligațiile fabricanților se aplică importatorilor și distribuitorilor

În sensul prezentului regulament, un importator sau un distribuitor este considerat fabricant și i se aplică obligațiile care îi revin unui fabricant în temeiul articolului 38, dacă se aplică oricare dintre următoarele:

- (a) o baterie este introdusă pe piață sau pusă în serviciu în numele sau sub marca comercială a importatorului sau a distribuitorului;
- (b) o baterie deja introdusă pe piață sau pusă în serviciu este modificată de către importator sau distribuitor în așa fel încât ar putea fi afectată conformitatea cu cerințele relevante din prezentul regulament; sau
- (c) scopul unei baterii deja introduse pe piață sau puse în serviciu este modificat de către importator sau distribuitor.

Articolul 45

Obligațiile operatorilor economici care introduc pe piață sau pun în serviciu baterii care au făcut obiectul pregătirii pentru reutilizare, pregătirii pentru reafectare, reafectării sau refabricării

(1) Operatorii economici care introduc pe piață sau pun în serviciu baterii care au făcut obiectul pregătirii pentru reutilizare, pregătirii pentru reafectare, reafectării sau refabricării se asigură că examinarea, testarea performanței, ambalarea și expedierea bateriilor respective și a componentelor unor astfel de baterii care fac obiectul oricăreia dintre aceste operațiuni se efectuează cu respectarea unor instrucțiuni adecvate de control al calității și de siguranță.

(2) Operatorii economici care introduc pe piață sau pun în serviciu baterii care au făcut obiectul pregătirii pentru reutilizare, pregătirii pentru reafectare, reafectării sau refabricării se asigură că bateria este conformă cu cerințele prezentului regulament și cu orice cerințe relevante privind siguranța produselor, protecția mediului și a sănătății umane și siguranța transporturilor din alte elemente din dreptul Uniunii, ținând seama de faptul că, drept rezultat al operațiunilor respective, respectiva baterie s-ar putea încadra într-o categorie de baterii diferită. Pentru operațiunile de refabricare, astfel de operatori economici furnizează autorităților de supraveghere a pieței, la cerere, documentația necesară pentru a demonstra că bateria a făcut obiectul refabricării în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 46

Identificarea operatorilor economici

(1) La cererea unei autorități naționale, operatorii economici furnizează autorităților de supraveghere a pieței informațiile următoare:

- (a) identitatea oricărui operator economic care le-a furnizat o baterie;
- (b) identitatea oricărui operator economic căruia i-au furnizat o baterie, precum și cantitatea și modelele exacte.

(2) Operatorii economici se asigură că pot prezenta informațiile menționate la alineatul (1) timp de 10 ani după ce le-a fost furnizată bateria și timp de 10 ani după ce aceștia au furnizat bateria.

CAPITOLUL VII

Obligațiile operatorilor economici referitoare la politicile privind diligența necesară pentru baterii

Articolul 47

Domeniul de aplicare al prezentului capitol

Prezentul capitol nu se aplică operatorilor economici care au avut o cifră de afaceri netă mai mică de 40 de milioane EUR în exercițiul financiar care precedă ultimul exercițiu financiar și care nu fac parte dintr-un grup format din întreprinderi-mamă și filiale care, pe bază consolidată, depășește limita de 40 de milioane EUR.

Prezentul capitol nu se aplică operatorilor economici în legătură cu introducerea pe piață sau punerea în serviciu a bateriilor care au făcut obiectul pregătirii pentru reutilizare, pregătirii pentru reafectare, reafectării sau refabricării, dacă bateriile în cauză au fost deja introduse pe piață sau puse în serviciu înainte de a fi supuse unor astfel de operațiuni.

Prezentul capitol se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute în dreptul Uniunii privind obligațiile de diligență necesară în legătură cu minereurile și metalele provenite din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat.

Articolul 48

Politici privind diligența necesară pentru baterii

(1) Începând cu 18 august 2025, operatorii economici care introduc baterii pe piață sau le pun în serviciu îndeplinesc obligațiile de diligență necesară prevăzute la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol, la articolele 49, 50 și 52 și, în acest scop, instituie și pun în aplicare politici privind diligența necesară pentru baterii.

(2) Politicile privind diligența necesară pentru baterii ale operatorilor economici menționați la alineatul (1) de la prezentul articol sunt verificate de către un organism notificat în conformitate cu articolul 51 (denumită în continuare „verificarea de către un terț”) și sunt auditate periodic de către respectivul organism notificat pentru a se asigura că politicile privind diligența necesară pentru baterii sunt menținute și aplicate în conformitate cu articolele 49, 50 și 52. Organismul notificat furnizează operatorului economic auditat un raport de audit.

(3) Operatorii economici menționați la alineatul (1) de la prezentul articol păstrează documentația care demonstrează îndeplinirea de către aceștia a obligațiilor prevăzute la articolele 49, 50 și 52, inclusiv raportul de verificare și decizia de aprobare menționate la articolul 51 și rapoartele de audit menționate la alineatul (2) e la prezentul articol, timp de 10 ani de la introducerea pe piață a ultimei baterii fabricate în temeiul politicii relevante privind diligența necesară pentru baterii.

(4) Fără a aduce atingere responsabilității individuale a operatorilor economici pentru politicile lor privind diligența necesară pentru baterii, operatorii economici menționați la alineatul (1) de la prezentul articol pot, în scopul respectării cerințelor prevăzute la articolele 48, 49, 50 și 52, să colaboreze cu alți actori, inclusiv prin intermediul sistemelor de diligență necesară recunoscute în temeiul prezentului regulament.

(5) Până la 18 februarie 2025, Comisia publică orientări în ceea ce privește aplicarea cerințelor privind diligența necesară prevăzute la articolele 49 și 50, în ceea ce privește riscurile menționate la punctul 2 din anexa X și, în special, în conformitate cu instrumentele internaționale menționate la punctele 3 și 4 din anexa X.

(6) Pentru a furniza informații și sprijin operatorilor economici în îndeplinirea obligațiilor de diligență necesară în temeiul prezentului regulament, statele membre pot crea și administra, individual sau în comun, website-uri, platforme sau portaluri dedicate.

(7) Comisia poate completa măsurile de sprijin ale statelor membre menționate la alineatul (6), sprijinindu-se pe acțiunile existente ale Uniunii pentru a susține diligența necesară în cadrul Uniunii și în țările terțe, și poate elabora noi măsuri pentru a ajuta operatorii economici să își îndeplinească obligațiile în temeiul prezentului regulament.

(8) Comisia evaluează periodic necesitatea de a actualiza lista materiilor prime și lista categoriilor de risc prevăzute în anexa X.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru:

(a) a modifica lista de materii prime de la punctul 1 din anexa X și lista de categorii de risc de la punctul 2 din anexa X, având în vedere progresele științifice și tehnologice din domeniul producției bateriilor și al compozițiilor chimice ale acestora, precum și modificările aduse Regulamentului (UE) 2017/821;

- (b) a modifica lista instrumentelor internaționale de la punctul 3 din anexa X, în conformitate cu evoluțiile din cadrul forurilor internaționale relevante în ceea ce privește standardele legate de politicile privind diligența necesară și de protecția mediului și a drepturilor sociale;
- (c) a modifica obligațiile care le revin operatorilor economici menționați la alineatul (1) de la prezentul articol și care sunt prevăzute la articolele 49 și 50, având în vedere modificările aduse Regulamentului (UE) 2017/821, și a modifica lista instrumentelor privind diligența necesară recunoscute la nivel internațional, prevăzute la punctul 4 din anexa X.

Articolul 49

Sistemul de management al operatorului economic

- (1) Fiecare operator economic menționat la articolul 48 alineatul (1):
 - (a) adoptă și comunică în mod clar furnizorilor și publicului o politică a întreprinderii de diligență necesară pentru baterii referitoare la materiile prime enumerate la punctul 1 din anexa X și categoriile de risc social și de mediu asociate enumerate la punctul 2 din anexa X;
 - (b) include în politica sa privind diligența necesară pentru baterii standarde care sunt conforme cu standardele stabilite în instrumentele de diligență necesară recunoscute la nivel internațional enumerate la punctul 4 din anexa X;
 - (c) își structurează sistemul intern de management pentru a sprijini politica sa privind diligența necesară pentru baterii, atribuind personalului de conducere de nivel superior responsabilitatea de a supraveghea politica sa privind diligența necesară pentru baterii, precum și de a păstra evidențe ale sistemelor respective pentru o perioadă de cel puțin 10 ani;
 - (d) instituie și administrează un sistem de controale și de transparență privind lanțul de aprovizionare, incluzând un lanț de custodie, un sistem de trasabilitate, identificând actorii din amonte ai lanțului de aprovizionare;
 - (e) integrează politica sa privind diligența necesară pentru baterii, inclusiv măsurile de management al riscurilor, în contractele și acordurile cu furnizorii; și
 - (f) stabilește un mecanism de reclamații, inclusiv un sistem de avertizare timpurie pentru conștientizarea riscurilor și un mecanism de reparare sau furnizează astfel de mecanisme prin acorduri de colaborare cu alți operatori economici sau organizații ori prin facilitarea apelării la un expert sau la un organism extern, precum un ombudsman; astfel de mecanisme se bazează pe Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului.
- (2) Sistemul menționat la alineatul (1) litera (d) este însoțit de o documentație care furnizează cel puțin următoarele informații:
 - (a) o descriere a materiei prime, inclusiv denumirea comercială și tipul acesteia;
 - (b) denumirea și adresa furnizorului care a furnizat materia primă existentă în baterii operatorului economic care introduce pe piață bateriile care conțin materia primă în cauză;
 - (c) țara de origine a materiei prime și tranzacțiile de pe piață, de la extracția materiei prime până la furnizorul imediat al operatorului economic care introduce bateria pe piață;
 - (d) cantitățile de materie primă existente în bateria introdusă pe piață, exprimate în procente sau greutate;
 - (e) rapoartele de verificare de către un terț emise de un organism notificat și referitoare la furnizorii menționați la articolul 50 alineatul (3);
 - (f) dacă rapoartele menționate la litera (e) nu sunt disponibile și în cazul în care materia primă provine dintr-o zonă afectată de conflict și cu risc ridicat, informații suplimentare în conformitate cu recomandările specifice pentru operatorii economici din amonte, după cum se prevede în Orientările OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în cazul minereurilor provenite din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat, după caz, cum ar fi mina de origine, locurile unde sunt consolidate, comercializate și prelucrate materiile prime, precum și locul unde sunt plătite impozitele, taxele și redevențele plătite.

Rapoartele de verificare de către un terț menționate la primul paragraf litera (e) se pun la dispoziția operatorilor din aval ai lanțului de aprovizionare de către furnizorii menționați la articolul 50 alineatul (3).

*Articolul 50***Obligații de management al riscurilor**

- (1) Operatorul economic menționat la articolul 48 alineatul (1):
- (a) identifică și evaluează riscul de efecte negative din lanțul său de aprovizionare, asociat categoriilor de risc enumerate la punctul 2 din anexa X, ca parte a planului său de management, inclusiv pe baza informațiilor furnizate în temeiul articolului 49 și a oricăror alte informații relevante care fie sunt puse la dispoziția publicului, fie sunt furnizate de părțile interesate, prin trimitere la politica sa de diligență necesară pentru baterii;
 - (b) concepe și pune în aplicare o strategie pentru a răspunde riscurilor identificate pentru a preveni, a atenua sau a combate în alt mod efectele negative prin:
 - (i) raportarea constatărilor evaluării sale a riscurilor către personalul său de conducere de nivel superior, desemnat în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) litera (c);
 - (ii) adoptarea unor măsuri de management al riscurilor care sunt în conformitate cu instrumentele de diligență necesară recunoscute la nivel internațional enumerate la punctul 4 din anexa X, ținând seama de capacitatea sa de a influența și, dacă este necesar, de a lua măsuri pentru a exercita presiune asupra furnizorilor, inclusiv asupra filialelor și subcontractanților acestora, care pot să prevină sau să atenueze în cel mai eficace mod riscul identificat;
 - (iii) conceperea și punerea în aplicare a unui plan de management al riscurilor, monitorizarea și urmărirea rezultatelor eforturilor de atenuare a riscurilor, raportarea către personalul său de conducere de nivel superior, desemnat în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) litera (c), și luarea în considerare a suspendării sau a întreruperii colaborării cu un furnizor sau cu o filială sau un subcontractant al acestuia după încercări eșuate de atenuare, pe baza contractelor și a acordurilor relevante menționate la articolul 49 alineatul (1) litera (e);
 - (iv) efectuarea de evaluări suplimentare ale faptelor și ale riscurilor pentru riscurile care trebuie atenuate sau în urma unor modificări ale circumstanțelor.
- (2) În cazul în care operatorul economic menționat la articolul 48 alineatul (1) depune eforturi de atenuare a riscurilor și, între timp, continuă comercializarea sau suspendă temporar comercializarea, acesta se consultă cu furnizorii și cu părțile interesate afectate, inclusiv cu autoritățile guvernamentale locale și naționale, cu organizațiile internaționale sau ale societății civile și cu terții afectați, cum ar fi comunitățile locale, înainte de a stabili o strategie pentru o atenuare măsurabilă a riscurilor în planul de management al riscurilor menționat la alineatul (1) litera (b) punctul (iii) de la prezentul articol.
- (3) Operatorul economic menționat la articolul 48 alineatul (1) identifică și evaluează probabilitatea unui impact negativ asociat categoriilor de risc indicate la punctul 2 din anexa X din lanțul său de aprovizionare. Respectivul operator economic identifică și evaluează riscurile din lanțul său de aprovizionare ca parte a propriilor sale sisteme de management al riscurilor. Operatorul economic efectuează verificări de către terți ale propriilor lanțuri de diligență necesară prin intermediul unui organism notificat în conformitate cu articolul 51. Operatorul economic poate utiliza rapoartele de verificare de către un terț emise în temeiul articolului 51 alineatul (2) de către un astfel de organism notificat cu privire la politicile privind diligența necesară pentru baterii puse în aplicare în conformitate cu prezentul capitol de către furnizorii din lanțul respectiv. Operatorul economic poate de asemenea să folosească respectivele rapoarte de verificare de către un terț pentru a evalua, după caz, practicile respectivilor furnizori privind diligența necesară.
- (4) Operatorul economic menționat la articolul 48 alineatul (1) raportează constatările evaluării riscurilor, menționată la alineatul (3) de la prezentul articol, către personalul său de conducere de nivel superior căruia i-a fost atribuită responsabilitatea în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) litera (c), și pune în aplicare strategia menționată la alineatul (1) litera (b) de la prezentul articol.

*Articolul 51***Verificarea de către un terț a politicilor privind diligența necesară pentru baterii**

- (1) Organismul notificat efectuează o verificare de către un terț. O astfel de verificare de către un terț:
- (a) acoperă toate activitățile, procesele și sistemele utilizate de către operatorii economici pentru a-și îndeplini obligațiile privind diligența necesară, în conformitate cu articolele 49, 50 și 52;
 - (b) are ca obiectiv stabilirea conformității practicilor privind diligența necesară ale operatorilor economici care introduc baterii pe piață, în conformitate cu articolele 49, 50 și 52;

- (c) după caz, include efectuarea de controale asupra întreprinderilor și colectarea de informații de la părțile interesate;
- (d) identifică, pentru operatorii economici care introduc baterii pe piață, domenii pentru o potențială îmbunătățire referitoare la practicile lor privind diligența necesară;
- (e) respectă principiile de audit ale independenței, competenței și răspunderii, astfel cum sunt stabilite în Orientările OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în cazul minereurilor provenite din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat.
- (2) Organismul notificat emite un raport de verificare în care se înregistrează activitățile efectuate în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol și rezultatele lor. În cazul în care politicile privind diligența necesară pentru baterii menționate la articolul 48 îndeplinesc obligațiile prevăzute la articolele 49, 50 și 52, organismul notificat emite o decizie de aprobare.

Articolul 52

Divulgarea informațiilor referitoare la politicile privind diligența necesară pentru baterii

- (1) Operatorul economic menționat la articolul 48 alineatul (1) pune la dispoziția autorităților naționale sau de supraveghere a pieței din statele membre, la cerere, raportul de verificare și decizia de aprobare emisă în conformitate cu articolul 51, rapoartele de audit menționate la articolul 48 alineatul (2) și dovezile disponibile care atestă conformitatea cu un sistem privind diligența necesară recunoscut de Comisie în conformitate cu articolul 53.
- (2) Operatorul economic menționat la articolul 48 alineatul (1) pune la dispoziția cumpărătorilor săi imediați din aval toate informațiile relevante obținute și menținute în conformitate cu politica sa privind diligența necesară pentru baterii, ținând seama în mod corespunzător de secretul profesional și de alte aspecte legate de concurență.
- (3) Operatorul economic menționat la articolul 48 alineatul (1) revizuieste anual și pune la dispoziția publicului, inclusiv pe internet, un raport privind politica sa privind diligența necesară pentru baterii. Raportul conține, într-un mod ușor de înțeles pentru utilizatorii finali și identificând în mod clar bateriile vizate, datele și informațiile privind măsurile luate de respectivul operator economic pentru a respecta cerințele stabilite la articolele 49 și 50, inclusiv constatările privind efectele negative semnificative asociate categoriilor de risc indicate la punctul 2 din anexa X și modul în care acestea au fost abordate, precum și un raport de sinteză privind verificările de către un terț efectuate în conformitate cu articolul 51, incluzând numele organismului notificat și ținând seama în mod corespunzător de secretul profesional și de alte aspecte legate de concurență. Raportul respectiv cuprinde, de asemenea, după caz, detalii privind accesul la informații, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în materie de mediu în ceea ce privește aprovizionarea, prelucrarea și comercializarea materiilor prime prezente în baterii.
- (4) În cazul în care operatorul economic menționat la articolul 48 alineatul (1) poate demonstra că materiile prime indicate la punctul 1 din anexa X care sunt prezente în baterie provin din surse reciclate, acesta comunică public concluziile sale într-un mod rezonabil de detaliat, ținând seama în mod corespunzător de secretul profesional și de alte aspecte legate de concurență.

Articolul 53

Recunoașterea sistemelor privind diligența necesară

- (1) Guvernele, asociațiile industriale și grupările de organizații interesate care au dezvoltat și supraveghează sisteme privind diligența necesară (denumiți în continuare „titularii de sistem”) pot solicita recunoașterea de către Comisie a sistemelor lor privind diligența necesară. Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare de stabilire a cerințelor de informare pe care să le conțină cererea de recunoaștere. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 90 alineatul (3).
- (2) În cazul în care stabilește, pe baza probelor și informațiilor furnizate în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol, că sistemul privind diligența necesară menționat la alineatul respectiv permite operatorilor economici să îndeplinească cerințele prevăzute la articolele 48, 49, 50 și 52, Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care acordă respectivului sistem o recunoaștere a echivalenței cu cerințele stabilite în prezentul regulament. Înainte de adoptarea respectivului act de punere în aplicare este consultat Centrul OCDE pentru o conduită profesională responsabilă. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 90 alineatul (3).

Atunci când adoptă o decizie privind recunoașterea unui sistem de diligență necesară, Comisia ține seama de diversele practici sectoriale vizate de sistemul respectiv și ia în considerare abordarea bazată pe riscuri și metoda utilizate de sistemul respectiv pentru a identifica riscurile.

(3) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 89, care să stabilească criteriile și metodologia conform cărora Comisia trebuie să stabilească, în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol, dacă sistemele privind diligența necesară permit respectarea de către operatorii economici a cerințelor prevăzute la articolele 48, 49, 50 și 52. De asemenea, Comisia verifică periodic, după caz, dacă sistemele recunoscute privind diligența necesară continuă să îndeplinească criteriile care au dus la adoptarea unei decizii de recunoaștere a echivalenței, în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol.

(4) Titularul unui sistem privind diligența necesară pentru care a fost acordată recunoașterea echivalenței în conformitate cu alineatul (2) informează Comisia, fără întârziere, cu privire la orice modificări sau actualizări ale sistemului respectiv. Comisia evaluează dacă astfel de modificări sau actualizări afectează recunoașterea echivalenței pentru sistemul respectiv și ia măsuri corespunzătoare.

(5) În cazul în care există dovezi cu privire la cazuri repetate sau semnificative de neîndeplinire a cerințelor prevăzute la articolele 48, 49, 50 și 52 de către operatorii economici care pun în aplicare un sistem recunoscut în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol, Comisia examinează, consultându-se cu titularul sistemului recunoscut privind diligența necesară, dacă respectivele cazuri indică deficiențe ale sistemului.

(6) În cazul în care constată faptul că un sistem recunoscut privind diligența necesară nu este conform cu cerințele prevăzute la articolele 48, 49, 50 și 52 sau prezintă deficiențe, Comisia îi poate acorda titularului de sistem un interval de timp corespunzător pentru a lua măsuri de remediere.

(7) În cazul în care titularul de sistem refuză sau nu este în măsură să întreprindă măsurile de remediere necesare, iar Comisia stabilește că încălcările sau deficiențele menționate la alineatul (6) de la prezentul articol compromit capacitatea operatorului economic menționat la articolul 48 alineatul (1) care a pus în aplicare sistemul de a respecta cerințele prevăzute la articolele 48, 49, 50 și 52 sau atunci când cazurile repetate sau semnificative de neconformitate a operatorilor economici care au pus în aplicare un sistem se datorează deficiențelor sistemului, Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care retrage recunoașterea echivalenței sistemului respectiv. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 90 alineatul (3).

(8) Comisia instituie un registru al sistemelor recunoscute privind diligența necesară și asigură actualizarea acestuia. Acest registru este pus la dispoziția publicului pe internet.

CAPITOLUL VIII

Gestionarea deșeurilor de baterii

Articolul 54

Autoritatea competentă

(1) Statele membre desemnează una sau mai multe autorități competente responsabile pentru obligațiile stabilite în temeiul prezentului capitol, în special pentru monitorizarea și verificarea îndeplinirii de către producători și de către organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor a obligațiilor stabilite în sarcina lor în temeiul prezentului capitol.

(2) Fiecare stat membru poate desemna, de asemenea, un punct de contact din rândul autorităților competente menționate la alineatul (1), în scopul comunicării cu Comisia în temeiul alineatului (4).

(3) Statele membre stabilesc detaliile privind organizarea și funcționarea autorității sau autorităților competente, inclusiv normele administrative și procedurale referitoare la:

- (a) înregistrarea producătorilor în conformitate cu articolul 55;
- (b) autorizarea producătorilor și a organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor în conformitate cu articolul 58;
- (c) supravegherea punerii în aplicare a obligațiilor privind responsabilitatea extinsă a producătorilor în conformitate cu articolul 57;
- (d) colectarea datelor privind bateriile și deșeurile de baterii în conformitate cu articolul 75;
- (e) punerea la dispoziție a informațiilor în conformitate cu articolul 76.

(4) Până la 18 noiembrie 2025, statele membre transmit Comisiei denumirile și adresele autorităților competente desemnate în temeiul alineatului (1). Statele membre transmit Comisiei, fără întârziere nejustificată, orice modificări ale denumirilor sau ale adreselor autorităților competente.

Articolul 55

Registrul producătorilor

(1) Statele membre întocmesc un registru al producătorilor care servește la monitorizarea respectării de către producători a cerințelor din prezentul capitol.

(2) Producătorii se înscriu în registrul menționat la alineatul (1). În acest scop, producătorii depun o cerere de înregistrare în fiecare stat membru în care pun o baterie la dispoziție pe piață pentru prima dată.

Producătorii depun cererea de înregistrare prin intermediul unui sistem electronic de prelucrare a datelor, astfel cum se menționează la alineatul (9) litera (a).

Producătorii pun la dispoziție pe piața unui stat membru baterii, inclusiv cele încorporate în aparate, mijloace de transport ușoare sau alte vehicule, numai dacă aceștia sau, în cazul unei autorizații, reprezentanții autorizați ai acestora pentru răspunderea extinsă a producătorilor sunt înregistrați în statul membru respectiv.

(3) Cererea de înregistrare include următoarele informații:

- (a) denumirea și denumirea comercială, după caz, sub care producătorul își desfășoară activitatea în respectivul stat membru, precum și adresa producătorului, inclusiv codul poștal și localitatea, strada și numărul, țara, numărul de telefon, dacă există, adresa web și adresa de e-mail, indicând un punct de contact unic;
- (b) codul național de identificare al producătorului, inclusiv numărul din registrul comerțului sau numărul de înregistrare oficial echivalent și numărul de identificare fiscală european sau național;
- (c) categoria sau categoriile de baterii pe care producătorul intenționează să le pună la dispoziție pe piață pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru, și anume baterii portabile, baterii industriale, baterii LMT, baterii pentru vehicule electrice sau baterii SLI și compoziția chimică a acestora;
- (d) informații privind modul în care producătorul își îndeplinește responsabilitățile prevăzute la articolul 56 și cerințele prevăzute la articolele 59, 60 și, respectiv, 61:

(i) pentru bateriile portabile sau bateriile LMT, cerințele de la litera (d) sunt îndeplinite furnizând:

- informații în scris privind măsurile instituite de producător pentru a îndeplini obligațiile de răspundere a producătorilor prevăzute la articolul 56, măsurile instituite pentru a îndeplini obligațiile de colectare separată prevăzute la articolul 59 alineatul (1) sau la articolul 60 alineatul (1) în ceea ce privește cantitatea de baterii pe care producătorul o pune la dispoziție pe piață în statul membru, precum și privind sistemul menit să garanteze că datele raportate autorităților competente sunt fiabile;
- după caz, denumirea și datele de contact, inclusiv codul poștal și localitatea, strada și numărul, țara, numărul de telefon, adresa web și adresa de e-mail, precum și codul național de identificare a organizației care implementează răspunderea extinsă a producătorilor desemnate de producător să îndeplinească obligația privind răspunderea extinsă a producătorilor, în conformitate cu articolul 57 alineatele (1) și (2), inclusiv numărul din registrul comerțului sau un număr de înregistrare oficial echivalent și numărul de identificare fiscală european sau național al organizației care implementează răspunderea extinsă a producătorilor și mandatul producătorului reprezentat;

(ii) pentru bateriile SLI, bateriile industriale și bateriile pentru vehicule electrice, cerințele de la litera (d) sunt îndeplinite furnizând:

- informații în scris privind măsurile instituite de producător pentru a îndeplini obligațiile de răspundere a producătorilor prevăzute la articolul 56, măsurile instituite pentru a îndeplini obligațiile de colectare prevăzute la articolul 61 alineatul (1) în ceea ce privește cantitatea de baterii pe care producătorul o pune la dispoziție pe piață în statul membru, precum și privind sistemul menit să garanteze că datele raportate autorităților competente sunt fiabile;
- după caz, denumirea și datele de contact, inclusiv codul poștal și localitatea, strada și numărul, țara, numărul de telefon, adresa web și adresa de e-mail, precum și codul național de identificare a organizației care implementează răspunderea extinsă a producătorilor desemnate de producător să îndeplinească obligația privind răspunderea extinsă a producătorilor, în conformitate cu articolul 57 alineatele (1) și (2), inclusiv numărul din registrul comerțului sau un număr de înregistrare oficial echivalent și numărul de identificare fiscală european sau național al organizației care implementează răspunderea extinsă a producătorilor și mandatul producătorului reprezentat.

(e) o declarație a producătorului sau, după caz, a reprezentantului autorizat pentru răspunderea extinsă a producătorilor sau a organizației care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, desemnată în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), care să ateste veridicitatea informațiilor furnizate.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (3) de la prezentul articol, informațiile prevăzute la litera (d) de la alineatul respectiv se furnizează fie în cererea de înregistrare în temeiul alineatului (3) de la prezentul articol, fie în cererea de autorizare în temeiul articolului 58. O astfel de cerere de autorizare include cel puțin informații privind implementarea, individuală sau colectivă, a obligațiilor privind răspunderea extinsă a producătorilor.

(5) Statele membre pot solicita informații sau documente suplimentare, după caz, pentru a utiliza registrul producătorilor în mod eficient.

(6) În cazul în care un producător a desemnat o organizație care implementează răspunderea extinsă a producătorilor în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), obligațiile în temeiul prezentului articol sunt îndeplinite *mutatis mutandis* de către organizația respectivă, cu excepția cazului în care se prevede altfel de către statul membru.

(7) Obligațiile în temeiul prezentului articol pot fi îndeplinite, în numele producătorului, de un reprezentant autorizat pentru răspunderea extinsă a producătorilor.

În cazul în care obligațiile în temeiul prezentului articol sunt îndeplinite, în numele producătorului, de către un reprezentant autorizat pentru răspunderea extinsă a producătorilor care reprezintă mai mulți producători, respectivul reprezentant autorizat furnizează, în plus față de informațiile prevăzute la alineatul (3), denumirea și datele de contact ale fiecărui producător reprezentat în parte.

(8) Statele membre pot decide că procedura de înregistrare prevăzută la prezentul articol și procedura de autorizare prevăzută la articolul 58 constituie o procedură unică, cu condiția ca cererea să îndeplinească cerințele prevăzute la alineatele (3)-(7) de la prezentul articol.

(9) Autoritatea competentă:

(a) pune la dispoziție pe website-ul său informații cu privire la procesul de depunere a cererilor prin intermediul unui sistem electronic de prelucrare a datelor;

(b) acceptă înregistrările și furnizează un număr de înregistrare în termen de maximum 12 săptămâni de la data la care sunt furnizate toate informațiile prevăzute la alineatele (2) și (3).

(10) Autoritatea competentă poate să:

(a) stabilească modalități privind cerințele și procesul de înregistrare, fără a adăuga cerințe de fond la cele prevăzute la alineatele (2) și (3);

(b) perceapă producătorilor taxe bazate pe costuri și proporționate pentru prelucrarea cererilor menționate la alineatul (2).

(11) Autoritatea competentă poate refuza înregistrarea unui producător sau poate retrage înregistrarea producătorului în cazul în care informațiile menționate la alineatul (3) și documentele justificative aferente nu sunt furnizate sau sunt insuficiente ori în cazul în care producătorul nu mai îndeplinește cerințele prevăzute la alineatul (3) litera (d).

Autoritatea competentă retrage înregistrarea producătorului în cazul în care acesta a încetat să existe.

(12) Producătorul sau, după caz, reprezentantul autorizat pentru răspunderea extinsă a producătorilor sau organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, desemnată în numele producătorilor pe care îi reprezintă, informează fără întârziere nejustificată autoritatea competentă cu privire la orice modificare a informațiilor conținute în înregistrare și la încetarea definitivă a punerii la dispoziție pe piață a bateriilor menționate în înregistrare pe teritoriul statului membru respectiv.

(13) În cazul în care informațiile din registrul producătorilor nu sunt accesibile publicului, statele membre se asigură că furnizorii de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu producătorii au acces gratuit la informațiile din registru.

Articolul 56

Răspunderea extinsă a producătorilor

(1) Producătorii au răspundere extinsă pentru bateriile pe care le pun la dispoziție pe piață pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru. Astfel de producători respectă cerințele de la articolele 8 și 8a din Directiva 2008/98/CE și din prezentul capitol.

(2) Un operator economic care pune la dispoziție pe piață pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru o baterie care este rezultatul unor operațiuni de pregătire pentru reutilizare, de pregătire pentru reafectare, de reafectare sau de refabricare este considerat a fi producător al unei astfel de baterii în sensul prezentului regulament, aplicându-i-se răspunderea extinsă a producătorilor.

- (3) Un producător astfel cum este definit la articolul 3 punctul 47 litera (d) numește un reprezentant autorizat pentru răspunderea extinsă a producătorilor în fiecare stat membru în care vinde baterii. O astfel de numire se face prin mandat scris.
- (4) Contribuțiile financiare care trebuie plătite de producător acoperă următoarele costuri pentru produsele pe care producătorul le pune la dispoziție pe piață în statul membru în cauză:
- (a) costurile colectării separate a deșeurilor de baterii și ale transportului și tratării lor ulterioare, ținând seama de orice venituri obținute din pregătirea pentru reutilizare sau din pregătirea pentru reafectare, sau din valoarea materiilor prime secundare recuperate din deșeurile de baterii reciclate;
 - (b) costurile efectuării unui studiu privind compoziția fluxurilor de deșeuri municipale mixte colectate în conformitate cu articolul 69 alineatul (5);
 - (c) costurile furnizării de informații privind prevenirea și gestionarea deșeurilor de baterii în conformitate cu articolul 74;
 - (d) costurile colectării de informații și ale raportării acestor informații către autoritățile competente în conformitate cu articolul 75.
- (5) În cazul punerii la dispoziție a bateriilor care au făcut obiectul pregătirii pentru reutilizare, pregătirii pentru reafectare, reafectării sau refabricării, atât producătorii bateriilor originale, cât și producătorii bateriilor care sunt introduse pe piață ca urmare a operațiunilor respective pot institui și ajusta un mecanism de repartizare a costurilor pe baza alocării efective a costurilor între diferiții producători, în ceea ce privește costurile menționate la alineatul (4) literele (a), (c) și (d).

În cazul în care o baterie menționată la alineatul (2) face obiectul mai multor sisteme de răspundere extinsă a producătorilor, primul producător care pune bateria respectivă la dispoziție pe piață nu suportă costuri suplimentare ca urmare a mecanismului de repartizare a costurilor menționat la primul paragraf.

Comisia facilitează schimbul de informații și de bune practici între statele membre cu privire la astfel de mecanisme de repartizare a costurilor.

Articolul 57

Organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor

- (1) Producătorii pot desemna o organizație care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, autorizată în conformitate cu articolul 58, pentru a îndeplini în numele lor obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorilor. Statele membre pot adopta măsuri prin care să confere caracter obligatoriu desemnării unei organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor. Astfel de măsuri sunt justificate pe baza caracteristicilor specifice ale unei anumite categorii de baterii introduse pe piață și a caracteristicilor aferente privind gestionarea deșeurilor.
- (2) În cazul unei îndepliniri colective a obligațiilor privind răspunderea extinsă a producătorilor, organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor asigură egalitatea de tratament a producătorilor indiferent de originea sau mărimea lor, fără a impune o sarcină disproporționată producătorilor de cantități mici de baterii, inclusiv întreprinderilor mici și mijlocii. Acestea asigură, de asemenea, că contribuțiile financiare care le sunt plătite de către producători:
- (a) sunt modulate în conformitate cu articolul 8a alineatul (4) litera (b) din Directiva 2008/98/CE și, cel puțin în funcție de categoria bateriilor și de compoziția chimică a bateriilor, precum și luând în considerare, după caz, posibilitatea de reincărcare, nivelul conținutului reciclat în fabricarea bateriilor și dacă bateriile au făcut obiectul pregătirii pentru reutilizare, pregătirii pentru reafectare, reafectării sau refabricării și amprenta lor de carbon; și
 - (b) sunt ajustate pentru a ține seama de eventualele venituri obținute de organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor din pregătirea pentru reutilizare sau din pregătirea pentru reafectare sau din valoarea materiilor prime secundare recuperate din deșeurile de baterii reciclate.
- (3) În cazul în care, într-un stat membru, mai multe organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor sunt autorizate să îndeplinească, în numele producătorilor, obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorilor, acestea asigură acoperirea întregului teritoriu al statului membru în care se desfășoară activitățile menționate la articolul 59 alineatul (1), articolul 60 alineatul (1) și articolul 61 alineatul (1). Statele membre desemnează o autoritate competentă sau numesc un terț independent care să asigure faptul că organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor își îndeplinesc obligațiile în mod coordonat.
- (4) Organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor asigură confidențialitatea datelor aflate în posesia lor în ceea ce privește informațiile proprietare sau informațiile care pot fi atribuite direct producătorilor individuali sau reprezentanților lor autorizați pentru răspunderea extinsă a producătorilor.

(5) În plus față de informațiile menționate la articolul 8a alineatul (3) litera (e) din Directiva 2008/98/CE, organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor publică pe website-urile lor cel puțin o dată pe an, sub rezerva confidențialității comerciale și industriale, informațiile privind rata de colectare separată a deșeurilor de baterii, nivelurile de eficiență a reciclării și nivelurile de recuperare a materialelor atinse de către producătorii care au desemnat organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor.

(6) În plus față de informațiile menționate la alineatul (5), organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor pun la dispoziția publicului informații privind procedura de selecție a operatorilor de gestionare a deșeurilor selectați în conformitate cu alineatul (8).

(7) Dacă este necesar pentru a evita denaturarea pieței interne, Comisia este împuternicită să adopte un act de punere în aplicare prin care să stabilească criteriile de aplicare a alineatului (2) litera (a) de la prezentul articol. Respectivul act de punere în aplicare nu poate viza stabilirea cu precizie a nivelului contribuțiilor și se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 90 alineatul (3).

(8) Operatorii de gestionare a deșeurilor fac obiectul unei proceduri de selecție nediscriminatorii, bazată pe criteriile de atribuire transparente, desfășurată de către producători sau de către organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor și care nu impune o sarcină disproporționată asupra întreprinderilor mici și mijlocii.

Articolul 58

Autorizarea privind implementarea răspunderii extinse a producătorilor

(1) Un producător, în cazul îndeplinirii individuale a obligațiilor privind răspunderea extinsă a producătorilor, și organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor desemnate, în cazul îndeplinirii colective a obligațiilor privind răspunderea extinsă a producătorilor, solicită o autorizație privind implementarea răspunderii extinse a producătorilor din partea autorității competente.

(2) Autorizația se acordă numai în cazul în care se demonstrează:

(a) că sunt respectate cerințele prevăzute la articolul 8a alineatul (3) literele (a)-(d) din Directiva 2008/98/CE, iar măsurile instituite de producător sau de organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor sunt suficiente pentru a îndeplini obligațiile prevăzute în prezentul capitol în ceea ce privește cantitatea de baterii puse la dispoziție pe piață pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru de către producătorul sau de către producătorii în numele cărora acționează organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor; și

(b) prin furnizarea de documente justificative că sunt îndeplinite cerințele de la articolul 59 alineatele (1) și (2) sau cerințele de la articolul 60 alineatele (1), (2) și (4) și că sunt instituite toate măsurile necesare pentru a permite atingerea și menținerea în mod durabil cel puțin a obiectivului de colectare menționat la articolul 59 alineatul (3) și, respectiv, la articolul 60 alineatul (3).

(3) În măsurile lor de stabilire a normelor administrative și procedurale menționate la articolul 54 alineatul (3) litera (b), statele membre includ detaliile procedurii de autorizare, care pot fi diferite după cum îndeplinirea obligațiilor privind răspunderea extinsă a producătorilor se realizează la nivel individual sau colectiv, precum și modalitățile de verificare a respectării obligațiilor de către producători sau de către organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, inclusiv informațiile care trebuie furnizate în acest scop de producători sau de organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor. Procedura de autorizare include cerințele privind verificarea măsurilor instituite pentru a asigura conformitatea cu cerințele prevăzute la articolul 59 alineatele (1) și (2) și la articolul 60 alineatele (1), (2) și (4), precum și termenele pentru verificare, care nu depășesc 12 săptămâni de la depunerea dosarului complet de cerere. Verificarea poate fi efectuată de un expert independent, care emite un raport privind rezultatul verificării.

(4) Producătorul sau organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor informează autoritatea competentă, fără întârzieri nejustificate, cu privire la orice modificări aduse informațiilor cuprinse în autorizație, cu privire la orice modificări referitoare la condițiile de autorizare sau cu privire la încetarea definitivă a activității.

(5) Mecanismul de autocontrol prevăzut la articolul 8a alineatul (3) litera (d) din Directiva 2008/98/CE se utilizează periodic, cel puțin o dată la trei ani, și la cererea autorității competente, pentru a verifica dacă dispozițiile de la litera respectivă sunt respectate și dacă sunt îndeplinite în continuare condițiile de autorizare menționate la alineatul (2) de la prezentul articol. Producătorul sau organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor prezintă autorității competente, la cerere, un raport de autocontrol și, dacă este necesar, proiectul de plan de măsuri corective. Fără a aduce atingere competențelor prevăzute la alineatul (6) de la prezentul articol, autoritatea competentă poate formula observații cu privire la raportul de autocontrol și la proiectul de plan de măsuri corective și comunică observațiile respective producătorului sau organizației care implementează răspunderea extinsă a producătorilor. Producătorul sau organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor elaborează și pune în aplicare planul de măsuri corective pe baza observațiilor respective.

(6) Autoritatea competentă poate decide să revoce autorizația în cazul în care nu sunt îndeplinite obiectivele de colectare prevăzute la articolul 59 alineatul (3) sau la articolul 60 alineatul (3) sau în cazul în care producătorul sau organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor nu mai respectă cerințele în ceea ce privește organizarea colectării și a tratării deșeurilor de baterii, nu mai îndeplinește cerințele în ceea ce privește raportarea către autoritatea competentă, nu notifică orice modificări care se referă la condițiile autorizării sau și-a încetat activitatea.

(7) Un producător, în cazul îndeplinirii individuale a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor, și organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor desemnate, în cazul îndeplinirii colective a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor, furnizează o garanție destinată să acopere costurile legate de operațiunile de gestionare a deșeurilor datorate de producător sau de organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor în cazul nerespectării obligațiilor privind răspunderea extinsă a producătorilor, inclusiv în caz de încetare permanentă a operațiunilor lor sau în caz de insolvență. Statele membre pot specifica cerințe suplimentare cu privire la o astfel de garanție. În cazul unei organizații gestionate de stat care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, o astfel de garanție poate fi furnizată altfel decât de organizație însăși și poate lua forma unui fond public care este finanțat din taxele producătorilor și de care este răspunzător în solidar statul membru care deține organizația.

Articolul 59

Colectarea de deșuri de baterii portabile

(1) Producătorii de baterii portabile sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor asigură colectarea separată a tuturor deșeurilor de baterii portabile, indiferent de natura, de compoziția chimică, de starea, de marca sau de originea acestora, pe teritoriul unui stat membru în care pun bateriile portabile la dispoziție pe piață pentru prima dată. În acest sens, aceștia:

- (a) stabilesc un sistem de preluare și de colectare a deșeurilor de baterii portabile;
- (b) oferă gratuit entităților menționate la alineatul (2) litera (a) servicii de colectare a deșeurilor de baterii portabile și asigură colectarea deșeurilor de baterii portabile de la toate entitățile care au recurs la această ofertă (denumite în continuare „puncte de colectare conectate pentru deșuri de baterii portabile”);
- (c) asigură modalitățile practice necesare pentru colectarea și transportul deșeurilor de baterii portabile, inclusiv furnizarea gratuită de containere de colectare și de transport corespunzătoare, care îndeplinesc cerințele Directivei 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁴⁶⁾, la punctele de colectare conectate pentru deșuri de baterii portabile;
- (d) colectează gratuit deșeurile de baterii portabile colectate la punctele de colectare conectate, cu o frecvență care este proporțională cu suprafața acoperită și cu volumul și gradul de pericolozitate ale deșeurilor de baterii portabile colectate de obicei prin intermediul acestor puncte de colectare conectate pentru deșuri de baterii portabile;
- (e) colectează gratuit deșeurile de baterii portabile îndepărtate din deșeurile de echipamente electrice și electronice, cu o frecvență care este proporțională cu volumul și gradul de pericolozitate ale deșeurilor de baterii portabile;
- (f) se asigură că deșeurile de baterii portabile colectate de la punctele de colectare conectate pentru deșuri de baterii portabile și îndepărtate din deșeurile de echipamente electrice și electronice sunt supuse ulterior tratării într-o instalație autorizată de către un operator de gestionare a deșeurilor, în conformitate cu articolul 70.

(2) Producătorii de baterii portabile sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor se asigură că sistemul de preluare și de colectare a deșeurilor de baterii portabile:

- (a) este alcătuit din puncte de colectare înființate de aceștia în cooperare cu unul sau mai mulți dintre următorii actori:
 - (i) distribuitorii, în conformitate cu articolul 62;
 - (ii) instalațiile de tratare a vehiculelor scoase din uz, cu respectarea Directivei 2000/53/CE;
 - (iii) autoritățile publice sau terții care desfășoară activități de gestionare a deșeurilor în numele acestora, în conformitate cu articolul 66;
 - (iv) punctele de colectare voluntară, în conformitate cu articolul 67;
 - (v) instalațiile de tratare a deșeurilor de echipamente electrice și electronice, cu respectarea Directivei 2012/19/UE; și
- (b) acoperă întregul teritoriu al statului membru, ținând seama de dimensiunea și densitatea populației, volumul preconizat de deșuri de baterii portabile, accesibilitatea pentru utilizatorii finali și proximitatea față de aceștia, fără a se limita la zonele în care sunt profitabile colectarea și gestionarea ulterioară a deșeurilor de baterii portabile.

⁽⁴⁶⁾ Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase (JO L 260, 30.9.2008, p. 13).

(3) Producătorii de baterii portabile sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor ating și mențin în mod durabil cel puțin următoarele obiective de colectare a deșeurilor de baterii portabile:

- (a) 45 % până la 31 decembrie 2023;
- (b) 63 % până la 31 decembrie 2027;
- (c) 73 % până la 31 decembrie 2030.

Producătorii sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor calculează rata de colectare menționată la prezentul alineat în conformitate cu anexa XI.

(4) Utilizatorii finali au posibilitatea să elimine deșeurile de baterii portabile la punctele de colectare menționate la alineatul (2) litera (a) și nu sunt obligați să plătească o taxă sau să cumpere o baterie nouă și nici nu trebuie să fi cumpărat bateria portabilă de la producătorii care au înființat punctele de colectare.

(5) Punctele de colectare înființate în conformitate cu alineatul (2) litera (a) punctele (i), (iii) și (iv) nu fac obiectul cerințelor privind înregistrarea sau autorizarea prevăzute în Directiva 2008/98/CE.

(6) Statele membre pot adopta măsuri prin care să impună condiția ca punctele de colectare menționate la alineatul (2) litera (a) de la prezentul articol să poată colecta deșeurile de baterii portabile numai dacă au încheiat un contract cu producătorii sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), cu organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor.

(7) Având în vedere evoluția preconizată a pieței și creșterea duratei de viață preconizate a bateriilor portabile și pentru a evalua mai bine volumul real al deșeurilor de baterii portabile disponibile pentru colectare, Comisia este împuternicită să adopte, până la 18 august 2027, acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru a modifica metodologia de calculare a ratei de colectare a bateriilor portabile prevăzută în anexa XI și pentru a modifica obiectivul de colectare prevăzut la alineatul (3) de la prezentul articol în vederea adaptării obiectivului de colectare respectiv la noua metodologie, menținând totodată un nivel echivalent al obiectivelor și al calendarului.

Articolul 60

Colectarea de deșuri de baterii LMT

(1) Producătorii de baterii LMT sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor asigură colectarea separată a tuturor deșeurilor de baterii LMT, indiferent de natura, de compoziția chimică, de starea, de marca sau de originea acestora, pe teritoriul unui stat membru în care pun bateriile la dispoziție pe piață pentru prima dată. În acest sens, aceștia:

- (a) stabilesc un sistem de preluare și de colectare a deșeurilor de baterii LMT;
- (b) oferă gratuit entităților menționate la alineatul (2) litera (a) servicii de colectare a deșeurilor de baterii LMT și asigură colectarea deșeurilor de baterii LMT de la toate entitățile care au recurs la această ofertă (denumite în continuare „puncte de colectare conectate pentru baterii LMT”);
- (c) asigură modalitățile practice necesare pentru colectarea și transportul deșeurilor de baterii LMT, inclusiv furnizarea gratuită de containere de colectare și de transport corespunzătoare, care îndeplinesc cerințele Directivei 2008/68/CE, la punctele de colectare conectate pentru baterii LMT;
- (d) colectează gratuit deșeurile de baterii LMT colectate la punctele de colectare conectate pentru baterii LMT, cu o frecvență care este proporțională cu suprafața acoperită și cu volumul și gradul de pericolozitate ale deșeurilor de baterii LMT colectate de obicei la aceste puncte de colectare;
- (e) colectează gratuit deșeurile de baterii LMT îndepărtate din deșeurile de echipamente electrice și electronice, cu o frecvență care este proporțională cu volumul și gradul de pericolozitate ale deșeurilor de baterii LMT;
- (f) se asigură că deșeurile de baterii LMT colectate de la punctele de colectare conectate pentru baterii LMT și îndepărtate din deșeurile de echipamente electrice și electronice sunt supuse ulterior tratării într-o instalație autorizată de către un operator de gestionare a deșeurilor, în conformitate cu articolul 70.

(2) Producătorii de baterii LMT sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor se asigură că sistemul de preluare și de colectare a deșeurilor de baterii LMT:

- (a) este alcătuit din punctele de colectare înființate de aceștia în cooperare cu unul sau mai mulți dintre următorii actori:
 - (i) distribuitorii, în conformitate cu articolul 62;
 - (ii) instalațiile de tratare a vehiculelor scoase din uz, cu respectarea Directivei 2000/53/CE;
 - (iii) autoritățile publice sau terții care desfășoară activități de gestionare a deșeurilor în numele acestora, în conformitate cu articolul 66;
 - (iv) punctele de colectare voluntară, în conformitate cu articolul 67;
 - (v) instalațiile de tratare a deșeurilor de echipamente electrice și electronice, cu respectarea Directivei 2012/19/UE; și
- (b) acoperă întregul teritoriu al statului membru, luând în considerare dimensiunea și densitatea populației, volumul preconizat de deșeuri de baterii LMT, accesibilitatea pentru utilizatorii finali și proximitatea față de aceștia, fără a se limita la zonele în care sunt profitabile colectarea și gestionarea ulterioară a deșeurilor de baterii LMT.

(3) Producătorii de baterii LMT sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor ating și mențin în mod durabil cel puțin următoarele obiective de colectare a deșeurilor de baterii LMT:

- (a) 51 % până la 31 decembrie 2028;
- (b) 61 % până la 31 decembrie 2031.

Producătorii de baterii LMT sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor calculează rata de colectare menționată la prezentul alineat în conformitate cu anexa XI.

(4) Producătorii de baterii LMT sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor:

- (a) înființează punctele de colectare menționate la alineatul (2) litera (a), dotate cu infrastructură adecvată pentru colectarea separată a deșeurilor de baterii LMT care îndeplinește cerințele de siguranță aplicabile, și acoperă costurile necesare suportate de aceste puncte de colectare în legătură cu activitățile de preluare; containerele pentru colectarea și depozitarea temporară a acestor deșeuri de baterii în punctele de colectare sunt adecvate în raport cu volumul și gradul de pericolozitate ale deșeurilor de baterii LMT care ar putea fi colectate prin intermediul acestor puncte de colectare;
- (b) colectează de la punctele de colectare menționate la alineatul (2) litera (a) deșeurile de baterii LMT, cu o frecvență care este proporțională cu capacitatea de depozitare a infrastructurii de colectare separată și cu volumul și gradul de pericolozitate ale deșeurilor de baterii care sunt colectate de obicei prin intermediul acestor puncte de colectare; și
- (c) asigură livrarea deșeurilor de baterii LMT colectate de la punctele de colectare menționate la alineatul (2) litera (a) de la prezentul articol către instalațiile autorizate de tratare în conformitate cu articolele 70 și 73.

(5) Utilizatorii finali au posibilitatea să elimine deșeurile de baterii LMT la punctele de colectare menționate la alineatul (2) litera (a) și nu sunt obligați să plătească o taxă sau să cumpere o baterie nouă și nici nu trebuie să fi cumpărat bateria LMT de la producătorii care au înființat punctele de colectare.

(6) Punctele de colectare înființate în conformitate cu alineatul (2) litera (a) punctele (i), (iii) și (iv) nu fac obiectul cerințelor privind înregistrarea sau autorizarea prevăzute în Directiva 2008/98/CE.

(7) Statele membre pot adopta măsuri prin care să impună condiția ca punctele de colectare menționate la alineatul (2) litera (a) de la prezentul articol să poată colecta deșeurile de baterii LMT numai dacă au încheiat un contract cu producătorii sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), cu organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor.

(8) Având în vedere evoluția preconizată a pieței și creșterea duratei de viață preconizată a bateriilor LMT și pentru a evalua mai bine volumul real al deșeurilor de baterii LMT disponibile pentru colectare, Comisia este împuternicită să adopte, în termen de 18 august 2027, acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru a modifica metodologia de calculare a ratei de colectare a deșeurilor de baterii LMT prevăzută în anexa XI și pentru a modifica obiectivul de colectare prevăzut la alineatul (3) de la prezentul articol în vederea adaptării obiectivului de colectare respectiv la noua metodologie, menținând totodată un nivel echivalent al obiectivelor și al calendarului.

Articolul 61

Colectarea de deșuri de baterii SLI, de deșuri de baterii industriale și de deșuri de baterii pentru vehicule electrice

(1) Producătorii de baterii SLI, de baterii industriale și de baterii pentru vehicule electrice sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor preiau, gratuit și fără obligația ca utilizatorul final să cumpere o baterie nouă sau să fi achiziționat bateria de la aceștia, și asigură colectarea separată a tuturor deșeurilor de baterii SLI, a tuturor deșeurilor de baterii industriale și a tuturor deșeurilor de baterii pentru vehicule electrice, indiferent de natura, compoziția chimică, starea, marca sau originea lor, din categoria respectivă pe care le-au pus la dispoziție pe piață pentru prima dată pe teritoriul statului membru respectiv. În acest scop, aceștia acceptă să preia deșuri de baterii SLI, deșuri de baterii industriale și deșuri de baterii pentru vehicule electrice de la utilizatorii finali sau de la sistemele de preluare și de colectare care includ punctele de colectare înființate de aceștia în cooperare cu:

- (a) distribuitorii de baterii SLI, de baterii industriale și de baterii pentru vehicule electrice, în conformitate cu articolul 62 alineatul (1);
- (b) operatorii implicați în refabricarea sau reafectarea bateriilor SLI, a bateriilor industriale și a bateriilor pentru vehicule electrice;
- (c) instalațiile de tratare a deșeurilor de echipamente electrice și electronice și a vehiculelor scoase din uz menționate la articolul 65, în ceea ce privește deșeurile de baterii SLI, deșeurile de baterii industriale și deșeurile de baterii pentru vehicule electrice care rezultă din activitățile lor;
- (d) autoritățile publice sau terți care desfășoară activități de gestionare a deșeurilor în numele acestora, în conformitate cu articolul 66.

Statele membre pot adopta măsuri prin care să impună condiția ca entitățile menționate la primul paragraf literele (a)-(d) să poată colecta deșeurile de baterii SLI, deșeurile de baterii industriale și deșeurile de baterii pentru vehicule electrice numai dacă au încheiat un contract cu producătorii sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), cu organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor.

În cazul în care deșeurile de baterii industriale necesită demontarea prealabilă în incinta utilizatorilor privați necomerciali, obligația producătorului de a prelua aceste deșuri de baterii nu trebuie să dea naștere unor costuri în sarcina utilizatorilor respectivi legate de demontarea și de colectarea acestor deșuri de baterii.

(2) Măsurile de preluare instituite în conformitate cu alineatul (1) acoperă întregul teritoriu al unui stat membru, luând în considerare dimensiunea și densitatea populației, volumul preconizat de deșuri de baterii SLI, de deșuri de baterii industriale și de deșuri de baterii pentru vehicule electrice, accesibilitatea pentru utilizatorii finali și proximitatea față de aceștia, fără a se limita la zonele în care sunt profitabile colectarea și gestionarea ulterioară a deșeurilor de baterii SLI, a deșeurilor de baterii industriale și a deșeurilor de baterii pentru vehicule electrice.

(3) Producătorii de baterii SLI, de baterii industriale și de baterii pentru vehicule electrice sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor:

- (a) dotează sistemele de preluare și de colectare menționate la alineatul (1) cu infrastructură adecvată pentru colectarea separată a deșeurilor de baterii SLI, a deșeurilor de baterii industriale și a deșeurilor de baterii pentru vehicule electrice, care îndeplinește cerințele de siguranță aplicabile, și acoperă costurile necesare suportate de aceste sisteme de preluare și de colectare în legătură cu activitățile de preluare; containerele pentru colectarea și depozitarea temporară a acestor deșuri de baterii în sistemele de preluare și de colectare sunt adecvate în raport cu volumul și cu caracterul periculos al deșeurilor de baterii SLI, al deșeurilor de baterii industriale și al deșeurilor de baterii pentru vehicule electrice care ar putea fi colectate prin intermediul acestor puncte de colectare;
- (b) colectează din sistemele de preluare și de colectare menționate la alineatul (1) deșeurile de baterii SLI, deșeurile de baterii industriale și deșeurile de baterii pentru vehicule electrice, cu o frecvență care este proporțională cu capacitatea de depozitare a infrastructurii de colectare separată și cu volumul și caracterul periculos al deșeurilor de baterii care sunt colectate de obicei prin intermediul acestor sisteme de preluare și de colectare; și
- (c) asigură livrarea deșeurilor de baterii SLI, a deșeurilor de baterii industriale și a deșeurilor de baterii pentru vehicule electrice, colectate de la utilizatorii finali și din sistemele de preluare și de colectare menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, către instalațiile autorizate de tratare în conformitate cu articolele 70 și 73.

(4) Entitățile menționate la alineatul (1) literele (a)-(d) de la prezentul articol pot preda deșeurile de baterii SLI, deșeurile de baterii industriale și deșeurile de baterii pentru vehicule electrice colectate unor operatori de gestionare a deșeurilor selectați în conformitate cu articolul 57 alineatul (8), în vederea tratării acestora în conformitate cu articolul 70. În astfel de cazuri, obligația producătorilor prevăzută la alineatul (3) litera (c) de la prezentul articol se consideră îndeplinită.

Articolul 62

Obligațiile distribuitorilor

(1) Distribuitorii preiau deșeurile de baterii de la utilizatorul final cu titlu gratuit și fără a-i impune utilizatorului final obligația de a cumpăra sau de a fi cumpărat o baterie nouă, indiferent de compoziția chimică, de marca sau de originea bateriilor, după cum urmează:

(a) în ceea ce privește deșeurile de baterii portabile, la punctul de vânzare cu amănuntul al distribuitorului sau în vecinătatea imediată a acestuia;

(b) în ceea ce privește deșeurile de baterii LMT, deșeurile de baterii SLI, deșeurile de baterii industriale și deșeurile de baterii pentru vehicule electrice, la punctul de vânzare cu amănuntul al distribuitorului sau în vecinătatea acestuia.

(2) Obligația de preluare prevăzută la alineatul (1):

(a) nu se aplică deșeurilor de produse care conțin baterii;

(b) se limitează la categoriile de deșeuri de baterii pe care distribuitorul le are sau le-a avut în ofertă ca baterii, iar în cazul deșeurilor de baterii portabile, la cantitatea pe care o elimină în mod normal utilizatorii finali neprofesioniști.

(3) Distribuitorii predau deșeurile de baterii pe care le-au preluat producătorilor sau organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor care sunt responsabili de colectarea respectivelor deșeuri de baterii în conformitate cu articolele 59, 60 și, respectiv, 61, sau unui operator de gestionare a deșeurilor selectat în conformitate cu articolul 57 alineatul (8) în vederea tratării acestora în conformitate cu articolul 70.

(4) Obligațiile care decurg din prezentul articol se aplică mutatis mutandis distribuitorilor care furnizează baterii utilizatorilor finali prin intermediul contractelor la distanță. Acești distribuitori asigură un număr suficient de puncte de colectare care acoperă întregul teritoriu al unui stat membru, luând în considerare dimensiunea și densitatea populației, volumul preconizat de deșeuri de baterii portabile, de deșeuri de baterii LMT, de deșeuri de baterii SLI, de deșeuri de baterii industriale și, respectiv, de deșeuri de baterii pentru vehicule electrice, precum și accesibilitatea pentru utilizatorii finali și proximitatea față de aceștia, pentru a le permite utilizatorilor finali să returneze bateriile.

(5) În cazul vânzărilor cu livrare, distribuitorii se oferă să preia gratuit deșeurile de baterii portabile, deșeurile de baterii LMT, deșeurile de baterii industriale, deșeurile de baterii SLI și deșeurile de baterii pentru vehicule electrice la punctul de livrare către utilizatorul final sau la un punct de colectare local. Utilizatorul final este informat atunci când comandă o baterie cu privire la modalitățile de preluare a unui deșeu de baterie.

(6) În scopul asigurării conformității cu articolul 30 alineatul (1) literele (d) și (e) din Regulamentul (UE) 2022/2065, furnizorii de platforme online care se încadrează în domeniul de aplicare al capitolului III secțiunea 4 din regulamentul menționat care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu producătorii trebuie să obțină următoarele informații de la producătorii care oferă baterii, inclusiv baterii încorporate în aparate, în mijloace de transport ușoare sau în alte vehicule, consumatorilor situați în Uniune:

(a) detalii privind registrul producătorilor menționat la articolul 55 și numărul sau numerele de înregistrare ale producătorului în registrul respectiv;

(b) o autocertificare a producătorului care se angajează să ofere numai baterii, inclusiv baterii încorporate în aparate, în mijloace de transport ușoare sau în alte vehicule, în privința cărora sunt respectate cerințele referitoare la răspunderea extinsă a producătorilor menționate la articolul 56 alineatele (1), (2), (3) și (4), la articolul 57 alineatul (1) și la articolul 58 alineatele (1), (2) și (7).

Articolul 63

Sisteme de returnare a garanției pentru baterii

Până la 31 decembrie 2027, Comisia evaluează fezabilitatea și beneficiile potențiale ale instituirii unor sisteme de returnare a garanției pentru baterii, în special pentru bateriile portabile de uz general. În acest scop, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport și are în vedere posibilitatea adoptării de măsuri adecvate, inclusiv adoptarea unor propuneri legislative.

*Articolul 64***Obligațiile utilizatorilor finali**

- (1) Utilizatorii finali elimină deșeurile de baterii separat de alte fluxuri de deșeuri, inclusiv de deșeurile municipale mixte.
- (2) Utilizatorii finali elimină deșeurile de baterii la punctele de colectare separată desemnate, înființate de producătorul sau de organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor sau în conformitate cu măsurile specifice convenite cu producătorul sau cu organizația respectivă, în conformitate cu articolele 59, 60 și 61.

*Articolul 65***Obligațiile operatorilor instalațiilor de tratare**

- (1) Operatorii instalațiilor de tratare care fac obiectul Directivei 2000/53/CE sau al Directivei 2012/19/UE predau deșeurile de baterii care rezultă din tratarea vehiculelor scoase din uz sau a deșeurilor de echipamente electrice și electronice către producătorii categoriilor relevante de baterii sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), către organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor sau către operatorii de gestionare a deșeurilor selectați în conformitate cu articolul 57 alineatul (8), în vederea tratării acestora în conformitate cu articolul 70.
- (2) Operatorii instalațiilor de tratare menționați la alineatul (1) țin evidențe ale respectivelor tranzacții de predare.

*Articolul 66***Participarea autorităților publice de gestionare a deșeurilor**

- (1) Deșeurile de baterii provenite de la utilizatorii finali privați necomerciali pot fi eliminate la punctele de colectare separată înființate de autoritățile publice de gestionare a deșeurilor.
- (2) Autoritățile publice de gestionare a deșeurilor se asigură că deșeurile de baterii colectate sunt tratate în conformitate cu articolul 70, fie:
 - (a) prin predarea acestora producătorilor categoriilor relevante de baterii sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor sau operatorilor de gestionare a deșeurilor selectați în conformitate cu articolul 57 alineatul (8); fie
 - (b) prin tratarea de către ele însele a deșeurilor de baterii colectate în conformitate cu articolul 68 alineatul (2).

*Articolul 67***Participarea punctelor de colectare voluntară**

- (1) Punctele de colectare voluntară a deșeurilor de baterii portabile predau deșeurile de baterii portabile colectate producătorilor de baterii portabile sau terților care acționează în numele acestora, inclusiv organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, sau operatorilor de gestionare a deșeurilor selectați în conformitate cu articolul 57 alineatul (8) în vederea tratării acestora în conformitate cu articolul 70.
- (2) Punctele de colectare voluntară a deșeurilor de baterii LMT predau deșeurile de baterii LMT colectate producătorilor de baterii LMT sau terților care acționează în numele acestora, inclusiv organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, sau operatorilor de gestionare a deșeurilor selectați în conformitate cu articolul 57 alineatul (8) în vederea tratării acestora în conformitate cu articolul 70.

*Articolul 68***Restricții privind predarea deșeurilor de baterii portabile și a deșeurilor de baterii LMT**

- (1) Statele membre pot restricționa posibilitatea distribuitorilor, a operatorilor de instalații de tratare a deșeurilor menționate la articolul 65, a autorităților publice de gestionare a deșeurilor menționate la articolul 66 și a punctelor de colectare voluntară menționate la articolul 67 de a preda deșeurile de baterii portabile și deșeurile de baterii LMT colectate fie producătorilor sau organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, fie unui operator de gestionare a deșeurilor în vederea efectuării tratării în conformitate cu articolul 70. Statele membre se asigură că astfel de restricții nu au impact negativ asupra sistemelor de colectare și reciclare.
- (2) Statele membre pot adopta, de asemenea, măsuri care să le dea posibilitatea autorităților publice de gestionare a deșeurilor menționate la articolul 66 să efectueze ele însele tratarea în conformitate cu articolul 70.

*Articolul 69***Obligațiile statelor membre în ceea ce privește obiectivele de colectare a deșeurilor de baterii portabile și a deșeurilor de baterii LMT**

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru atingerea de către producători sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), de către organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, a obiectivelor de colectare prevăzute la articolul 59 alineatul (3) primul paragraf literele (a), (b) și (c), în ceea ce privește deșeurile de baterii portabile, și a celor prevăzute la articolul 60 alineatul (3) primul paragraf literele (a) și (b), în ceea ce privește deșeurile de baterii LMT.

(2) În special, statele membre monitorizează cu regularitate, cel puțin o dată pe an, ratele de colectare ale producătorilor sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), ale organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor pentru a verifica dacă acestea au luat măsurile adecvate pentru a atinge obiectivele de colectare prevăzute la articolul 59 alineatul (3) primul paragraf literele (a), (b) și (c), în ceea ce privește deșeurile de baterii portabile, și a celor prevăzute la articolul 60 alineatul (3) primul paragraf literele (a) și (b), în ceea ce privește deșeurile de baterii LMT. Această monitorizare se bazează în special pe informațiile raportate autorităților competente în conformitate cu articolul 75 și include verificarea informațiilor respective și a respectării sau nu de către producător a metodologiei de calcul prevăzute în anexa XI și rezultatele studiului privind compoziția menționat la alineatul (5) de la prezentul articol, precum și orice alte informații de care dispune statul membru.

(3) În cazul în care, pe baza monitorizării menționate la alineatul (2) de la prezentul articol, un stat membru constată că un producător sau, dacă este desemnată în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), o organizație care implementează răspunderea extinsă a producătorilor nu a luat măsuri care să permită atingerea obiectivelor de colectare prevăzute la articolul 59 alineatul (3) primul paragraf literele (a), (b) și (c), în ceea ce privește deșeurile de baterii portabile, sau a celor prevăzute la articolul 60 alineatul (3) primul paragraf literele (a) și (b), în ceea ce privește deșeurile de baterii LMT, autoritatea competentă a statului membru respectiv îi solicită respectivului producător sau respectivei organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor să ia măsurile corective adecvate pentru a se asigura că poate atinge obiectivele de colectare prevăzute la articolele respective, după caz.

(4) Fără a aduce atingere mecanismului de autocontrol menționat la articolul 58 alineatul (5), producătorul sau, dacă este desemnată în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor îi prezintă autorității competente un proiect de plan de măsuri corective în termen de trei luni de la solicitarea autorității competente menționată la alineatul (3) de la prezentul articol. Autoritatea competentă respectivă poate formula observații cu privire la proiectul de plan și comunică observațiile respective producătorului sau organizației care implementează răspunderea extinsă a producătorilor în termen de o lună de la primirea proiectului de plan de măsuri corective.

În cazul în care autoritatea competentă comunică observațiile sale cu privire la proiectul de plan de măsuri corective, producătorul sau organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor întocmesc, în termen de o lună de la primirea observațiilor respective, planul de măsuri corective, ținând seama de aceste observații, și îl pun în aplicare în mod corespunzător.

Atunci când se evaluează dacă sunt îndeplinite în continuare condițiile de înregistrare prevăzute la articolul 55 și, după caz, de autorizare prevăzute la articolul 58, se ține seama de conținutul planului de măsuri corective și de modul în care acesta este respectat de producător sau de organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor.

(5) Până la data de 1 ianuarie 2026 și, ulterior, o dată la fiecare cinci ani, statele membre efectuează un studiu privind compoziția fluxurilor de deșeuri municipale mixte și de deșeuri de echipamente electrice și electronice colectate, referitor la anul calendaristic precedent, pentru a stabili ponderea deșeurilor de baterii portabile și a deșeurilor de baterii LMT din cadrul acestora. Pe baza acestor studii, autoritățile competente pot solicita ca producătorii de baterii portabile, producătorii de baterii LMT sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), organizațiile respective care implementează răspunderea extinsă a producătorilor să ia măsuri corective pentru a extinde rețeaua lor de puncte de colectare conectate și să desfășoare campanii de informare în conformitate cu articolul 74 alineatul (1).

*Articolul 70***Tratarea**

(1) Deșeurile de baterii colectate nu sunt eliminate și nici nu fac obiectul unei operațiuni de valorificare energetică.

(2) Fără a aduce atingere Directivei 2010/75/UE, instalațiile autorizate se asigură că tratarea deșeurilor de baterii este conformă, cel puțin, cu partea A din anexa XII la prezentul regulament și cu cele mai bune tehnici disponibile definite la articolul 3 punctul 10 din Directiva 2010/75/UE.

(3) În cazul în care bateriile sunt colectate când încă sunt încorporate într-un aparat-deșeu, într-un deșeu de mijloc de transport ușor sau într-un vehicul scos din uz, acestea se îndepărtează din aparatul-deșeu, din deșeu de mijloc de transport ușor sau din vehiculul scos din uz în conformitate cu, după caz, cerințele prevăzute în Directiva 2000/53/CE sau în Directiva 2012/19/UE.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 89, pentru a modifica cerințele privind tratarea deșeurilor de baterii prevăzute în partea A din anexa XII, având în vedere progresele tehnice și științifice și noile tehnologii care apar în domeniul gestionării deșeurilor.

(5) Statele membre pot institui mecanisme de stimulare pentru operatorii economici care obțin rate mai mari decât obiectivele stabilite în părțile B și C din anexa XII în ceea ce privește eficiența reciclării și, respectiv, valorificarea materială.

Articolul 71

Obiectivele privind eficiența reciclării și valorificarea materială

(1) Fiecare instalație autorizată se asigură că toate deșeurile de baterii puse la dispoziția instalației respective sunt acceptate și fac obiectul pregătirii pentru reutilizare, pregătirii pentru reafectare sau reciclării.

(2) Reciclatorii se asigură că reciclarea atinge obiectivele privind eficiența reciclării și obiectivele privind valorificarea materială stabilite în partea B și, respectiv, în partea C din anexa XII.

(3) Rata eficienței reciclării și rata valorificării materiale se calculează în conformitate cu normele stabilite prin actul delegat adoptat în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol.

(4) Până la 18 februarie 2025, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 89 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea metodologiei de calculare și verificare a ratei eficienței reciclării și a ratei valorificării materiale, în conformitate cu partea A din anexa XII, precum și a formatului documentației.

(5) Până la 18 august 2026 și, ulterior, cel puțin o dată la fiecare cinci ani, Comisia evaluează dacă, ca urmare a evoluțiilor pieței, în special în ceea ce privește tehnologiile referitoare la baterii care au un impact asupra tipului de materiale recuperate, și disponibilitatea existentă și preconizată a cobaltului, a cuprului, a plumbului, a litiului sau a nichelului sau a lipsei acestora și având în vedere progresele tehnice și științifice, este oportun să se revizuiască obiectivele privind eficiența reciclării și cele privind valorificarea materială stabilite în părțile B și C din anexa XII. În cazul în care acest lucru este justificat și oportun pe baza evaluării respective, Comisia este împuternicită să adopte un act delegat în conformitate cu articolul 89 pentru a modifica obiectivele privind eficiența reciclării și cele privind valorificarea materială stabilite în părțile B și C din anexa XII.

(6) Atunci când acest lucru este oportun ca urmare a evoluțiilor pieței care au un impact asupra tipului de materiale care pot fi recuperate și ținând seama de progresele tehnice și științifice, inclusiv de noile tehnologii emergente în domeniul gestionării deșeurilor, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru a modifica partea C din anexa XII, prin adăugarea unor materiale suplimentare împreună cu obiective specifice privind valorificarea materială pentru fiecare material specific, precum și partea B din anexa XII, prin adăugarea unor noi compoziții chimice ale bateriilor împreună cu obiective specifice privind eficiența reciclării.

Articolul 72

Transferul deșeurilor de baterii

(1) Tratarea poate fi efectuată în afara statului membru în cauză sau în afara Uniunii, cu condiția ca transferul deșeurilor de baterii sau al unor fracțiuni ale acestora să respecte Regulamentele (CE) nr. 1013/2006 și (CE) nr. 1418/2007.

(2) Pentru a distinge între bateriile folosite și deșeurile de baterii, autoritățile competente ale statelor membre pot inspecta transferurile de baterii folosite suspectate a fi deșeuri de baterii pentru a verifica respectarea cerințelor minime prevăzute în anexa XIV și pot monitoriza transferurile respective în consecință.

În cazul în care autoritățile competente dintr-un stat membru stabilesc că un transfer preconizat de baterii folosite constă în deșeuri de baterii, costurile analizelor adecvate și ale inspecțiilor, precum și costurile de depozitare a bateriilor folosite suspectate a fi deșeuri pot fi imputate producătorilor categoriilor relevante de baterii, terților care acționează în numele acestora sau altor persoane care organizează transferul. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru a completa cerințele minime prevăzute în anexa XIV, în special în ceea ce privește starea de sănătate, pentru a distinge între transferul de baterii folosite și transferul de deșeuri de baterii.

(3) Deșeurile de baterii sau fracțiuni ale acestora exportate din Uniune în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol sunt luate în calcul din perspectiva îndeplinirii obligațiilor, a nivelurilor de eficiență și a obiectivelor prevăzute la articolele 70 și 71 numai dacă exportatorul deșeurilor de baterii sau al unor fracțiuni ale acestora prezintă documente justificative aprobate de autoritatea competentă de destinație care să ateste că tratarea a avut loc în condiții echivalente cu cele impuse de prezentul regulament și în conformitate cu celelalte cerințe ale dreptului Uniunii referitoare la sănătatea umană și la protecția mediului.

(4) Comisia este împuternicită să adopte un act delegat, în conformitate cu articolul 89, pentru a stabili norme detaliate de completare a celor de la alineatul (3) de la prezentul articol, stabilind criteriile pentru evaluarea condițiilor echivalente.

Articolul 73

Pregătirea pentru reutilizare sau pregătirea pentru reafectare a deșeurilor de baterii LMT, a deșeurilor de baterii industriale și a deșeurilor de baterii pentru vehicule electrice

(1) Pentru a dovedi că un deșeu de baterie LMT, un deșeu de baterie industrială și un deșeu de baterie a unui vehicul electric care a fost supus pregătirii pentru reutilizare sau pregătirii pentru reafectare nu mai este deșeu, posesorul bateriei prezintă, la cererea unei autorități competente, următoarele:

- (a) dovada evaluării sau a testării stării de sănătate efectuate într-un stat membru, sub forma unei copii a documentului care confirmă capacitatea bateriei de a asigura performanța relevantă pentru utilizarea sa după pregătirea pentru reutilizare sau pregătirea pentru reafectare;
- (b) dovada utilizării în continuare a bateriei care a făcut obiectul pregătirii pentru reutilizare sau al pregătirii pentru reafectare, sub forma unei facturi sau a unui contract de vânzare sau de transfer al dreptului de proprietate asupra bateriei;
- (c) dovada protecției corespunzătoare împotriva deteriorării în timpul transportului, al încărcării și al descărcării, inclusiv prin ambalare suficientă și stivuire corespunzătoare a încărcăturii.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) litera (a) sunt puse la dispoziția utilizatorilor finali și a terților care acționează în numele acestora, potrivit aceluiași termen și condiții, ca parte a documentației de însoțire a bateriei menționate la alineatul (1) atunci când aceasta este introdusă pe piață sau pusă în serviciu.

(3) Furnizarea informațiilor în conformitate cu alineatele (1) și (2) nu aduce atingere obligațiilor de asigurare a confidențialității informațiilor sensibile din punct de vedere comercial în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii și cu dreptul intern relevant.

(4) Comisia este împuternicită să adopte un act de punere în aplicare prin care se stabilesc cerințele tehnice și de verificare detaliate pe care trebuie să le îndeplinească deșeurile de baterii LMT, deșeurile de baterii industriale sau deșeurile de baterii pentru vehicule electrice pentru a înceta să mai fie deșeuri. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 90 alineatul (3).

Articolul 74

Informații privind prevenirea și gestionarea deșeurilor de baterii

(1) Pe lângă informațiile menționate la articolul 8a alineatul (2) din Directiva 2008/98/CE, producătorii sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor pun la dispoziția utilizatorilor finali și a distribuitorilor următoarele informații privind prevenirea și gestionarea deșeurilor de baterii, în ceea ce privește categoriile de baterii pe care le furnizează pe teritoriul unui stat membru:

- (a) rolul pe care îl au utilizatorii finali pentru a contribui la prevenirea generării de deșeuri, inclusiv prin furnizarea de informații privind bunele practici și recomandările privind utilizarea bateriilor, cu scopul de a le extinde faza de utilizare, și posibilitățile de reutilizare, de pregătire pentru reutilizare, de pregătire pentru reafectare, de reafectare și de refabricare;
- (b) rolul pe care îl au utilizatorii finali pentru a contribui la colectarea separată a deșeurilor de baterii, în conformitate cu obligațiile care le revin în temeiul articolului 64, astfel încât să se permită tratarea acestora;
- (c) colectarea separată, punctele de preluare și colectare, pregătirea pentru reutilizare, pregătirea pentru reafectare și tratarea care sunt disponibile pentru deșeurile de baterii;
- (d) instrucțiunile de siguranță necesare pentru a manipula deșeurile de baterii, inclusiv în ceea ce privește riscurile asociate bateriilor care conțin litiu și manipularea acestora;
- (e) semnificația etichetelor și simbolurilor de pe baterii în conformitate cu articolul 13 sau imprimate pe ambalajul acestora sau în documentele care însoțesc bateriile; și
- (f) impactul substanțelor, în special al substanțelor periculoase, prezente în baterii asupra mediului și asupra sănătății umane sau a siguranței persoanelor, inclusiv impactul datorat eliminării necorespunzătoare a deșeurilor de baterii, precum aruncarea de gunoie pe domeniul public sau eliminarea lor ca deșeuri municipale nesortate.

Informațiile respective sunt puse la dispoziție:

- (a) la intervale de timp regulate pentru fiecare model de baterie din momentul în care modelul de baterie în cauză este pus la dispoziție pe piață pentru prima dată într-un stat membru cel puțin la punctul de vânzare în mod vizibil și prin intermediul platformelor online;
- (b) într-o limbă sau în limbi ușor de înțeles de către utilizatorii finali, după cum a stabilit statul membru în care bateria urmează să fie pusă la dispoziție pe piață.

(2) Producătorii pun la dispoziția distribuitorilor și a operatorilor menționați la articolele 62, 65 și 66 și a altor operatori de gestionare a deșeurilor care realizează pregătirea pentru reutilizare, pregătirea pentru reafectare sau tratarea informații privind măsurile de siguranță și de protecție, inclusiv privind siguranța la locul de muncă, aplicabile depozitării și colectării de deșeuri de baterii.

(3) Din momentul în care o baterie este furnizată pe teritoriul unui stat membru, producătorii pun la dispoziție, pe cale electronică, cu titlu gratuit și la cerere, operatorilor de gestionare a deșeurilor care realizează pregătirea pentru reutilizare, pregătirea pentru reafectare sau tratarea, în măsura în care le sunt necesare acestor operatori la efectuarea activităților respective, următoarele informații, specifice modelului de baterie, privind tratarea corectă și rațională din punct de vedere ecologic a deșeurilor de baterii:

- (a) procesele de asigurare a dezmembrării mijloacelor de transport ușoare, a vehiculelor și a aparatelor într-un mod care să permită îndepărtarea bateriilor încorporate;
- (b) măsurile de siguranță și de protecție, inclusiv cele privind siguranța la locul de muncă și protecția împotriva incendiilor, aplicabile operațiunilor de depozitare, de transport și de tratare a deșeurilor de baterii.

Informațiile menționate la primul paragraf literele (a) și (b) identifică materialele și componentele, precum și amplasarea tuturor substanțelor periculoase într-o baterie, în măsura în care acestea le sunt necesare operatorilor care realizează pregătirea pentru reutilizare, pregătirea pentru reafectare sau tratarea, pentru a le permite să respecte cerințele din prezentul regulament.

Aceste informații sunt puse la dispoziție într-o limbă sau în limbi ușor de înțeles de către operatorii menționați la primul paragraf, după cum se stabilește de către statul membru pe a cărui piață bateria urmează să fie pusă la dispoziție.

(4) Distribuitorii care furnizează baterii utilizatorilor finali pun la dispoziție în mod permanent la punctul lor de vânzare cu amănuntul, într-un mod ușor accesibil și vizibil în mod clar pentru utilizatorii finali ai bateriilor, informațiile menționate la alineatele (1) și (2), precum și informații cu privire la modul în care utilizatorii finali pot returna gratuit deșeurile de baterii la punctele de colectare corespunzătoare înființate la punctele de vânzare cu amănuntul sau în numele unei platforme online. Această obligație se limitează la categoriile de baterii pe care distribuitorul sau comerciantul cu amănuntul le are sau le-a avut în ofertă ca baterii noi.

Distribuitorii furnizează informațiile menționate la alineatele (1) și (2) și atunci când își vând produsele prin intermediul unor platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții.

(5) Costurile acoperite de producător în temeiul articolului 56 alineatul (4) literele (a)-(d) se prezintă separat utilizatorului final la punctul de vânzare a unei baterii noi.

(6) Producătorii categoriilor relevante de baterii sau organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor desfășoară campanii de sensibilizare și oferă stimulente pentru a încuraja utilizatorii finali să elimine deșeurile de baterii într-un mod care este conform cu informațiile furnizate utilizatorilor finali cu privire la prevenirea și gestionarea deșeurilor de baterii în conformitate cu alineatul (1).

(7) În cazul în care informațiile sunt furnizate în mod public utilizatorilor finali în temeiul prezentului articol, se păstrează confidențialitatea informațiilor sensibile din punct de vedere comercial, în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii și cu dreptul intern relevant.

Articolul 75

Cerințe minime privind raportarea către autoritățile competente

(1) Producătorii de baterii portabile și producătorii de baterii LMT sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor raportează autorității competente, pentru fiecare an calendaristic, cel puțin următoarele informații, în funcție de compoziția chimică și de categoria bateriilor și a deșeurilor de baterii:

- (a) cantitatea de baterii portabile și de baterii LMT puse la dispoziție pe piață pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru, cu excepția bateriilor care au părăsit teritoriul acestui stat membru în anul respectiv, înainte de a fi vândute utilizatorilor finali;

- (b) cantitatea de baterii portabile de uz general puse la dispoziție pe piață pentru prima dată pe teritoriul unui stat membru, cu excepția bateriilor portabile de uz general care au părăsit teritoriul acestui stat membru în anul respectiv înainte de a fi vândute utilizatorilor finali;
- (c) cantitatea de deșuri de baterii portabile și de deșuri de baterii LMT colectate în conformitate cu articolul 59 și, respectiv, cu articolul 60;
- (d) rata de colectare atinsă de producător sau de organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor pentru deșeurile de baterii portabile și deșeurile de baterii LMT;
- (e) cantitatea de deșuri de baterii portabile și de deșuri de baterii LMT colectate care au fost livrate instalațiilor autorizate în vederea tratării;
- (f) cantitatea de deșuri de baterii portabile și de deșuri de baterii LMT colectate care au fost exportate către țări terțe în vederea tratării, a pregătirii pentru reutilizare sau a pregătirii pentru reafectare;
- (g) cantitatea de deșuri de baterii portabile și de deșuri de baterii LMT colectate care au fost livrate instalațiilor autorizate în vederea pregătirii pentru reutilizare sau a pregătirii pentru reafectare.

În cazul în care alți operatori de gestionare a deșeurilor decât producătorii sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), decât organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor colectează deșuri de baterii portabile sau deșuri de baterii LMT de la distribuitori sau de la alte puncte de colectare pentru deșuri de baterii portabile sau deșuri de baterii LMT, aceștia raportează autorității competente, pentru fiecare an calendaristic, cantitatea de deșuri de baterii portabile și de deșuri de baterii LMT colectate, în funcție de compoziția chimică a acestora.

(2) Producătorii de baterii SLI, de baterii industriale și de baterii pentru vehicule electrice sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor raportează autorității competente, pentru fiecare an calendaristic, următoarele informații, în funcție de compoziția chimică a bateriilor și de categoriile de deșuri de baterii:

- (a) cantitatea de baterii SLI, de baterii industriale și de baterii pentru vehicule electrice puse la dispoziție pe piață pentru prima dată într-un stat membru, cu excepția bateriilor care au părăsit teritoriul acestui stat membru în anul respectiv, înainte de a fi vândute utilizatorilor finali;
- (b) cantitatea de deșuri de baterii SLI, de deșuri de baterii industriale și de deșuri de baterii pentru vehicule electrice colectate care au fost livrate instalațiilor autorizate în vederea pregătirii pentru reutilizare sau a pregătirii pentru reafectare;
- (c) cantitatea de deșuri de baterii SLI, de deșuri de baterii industriale și de deșuri de baterii pentru vehicule electrice colectate care au fost livrate instalațiilor autorizate în vederea tratării;
- (d) cantitatea de deșuri de baterii SLI, de deșuri de baterii industriale și de deșuri de baterii pentru vehicule electrice colectate care au fost exportate către țări terțe în vederea pregătirii pentru reutilizare, a pregătirii pentru reafectare sau a tratării.

(3) În cazul în care operatorii de gestionare a deșeurilor colectează deșuri de baterii de la distribuitori sau de la alte puncte de colectare de deșuri de baterii SLI, de deșuri de baterii industriale și de deșuri de baterii pentru vehicule electrice sau de la utilizatorii finali, ei raportează autorității competente, pentru fiecare an calendaristic, următoarele informații, în funcție de compoziția chimică a bateriilor și de categoriile de deșuri de baterii:

- (a) cantitatea de deșuri de baterii SLI, de deșuri de baterii industriale și de deșuri de baterii pentru vehicule electrice colectate;
- (b) cantitatea de deșuri de baterii SLI, de deșuri de baterii industriale și de deșuri de baterii pentru vehicule electrice colectate care au fost livrate instalațiilor autorizate în vederea pregătirii pentru reutilizare sau a pregătirii pentru reafectare;
- (c) cantitatea de deșuri de baterii SLI, de deșuri de baterii industriale și de deșuri de baterii pentru vehicule electrice colectate care au fost livrate instalațiilor autorizate în vederea tratării;
- (d) cantitatea de deșuri de baterii SLI, de deșuri de baterii industriale și de deșuri de baterii pentru vehicule electrice colectate care au fost exportate către țări terțe în vederea pregătirii pentru reutilizare, a pregătirii pentru reafectare sau a tratării.

(4) Informațiile menționate la alineatul (1) literele (a)-(g) de la prezentul articol includ informații privind bateriile încorporate în vehicule și aparate, precum și deșeurile de baterii îndepărtate din vehicule și aparate în conformitate cu articolul 65.

(5) Operatorii de gestionare a deșeurilor care efectuează operațiuni de tratare și reciclatorii raportează autorităților competente din statul membru în care are loc tratarea deșeurilor de baterii, pentru fiecare an calendaristic și pentru fiecare stat membru în care au fost colectate deșeurile de baterii, următoarele informații:

- (a) cantitatea de deșeuri de baterii primite în vederea tratării;
- (b) cantitatea de deșeuri de baterii care încep să facă obiectul proceselor de pregătire pentru reutilizare, de pregătire pentru reafectare sau de reciclare;
- (c) date privind eficiența reciclării pentru deșeurile de baterii, valorificarea materială pentru deșeurile de baterii și destinația și randamentul fracțiilor de ieșire finale.

Raportarea privind eficiența reciclării și a valorificării materiale include toate etapele individuale ale reciclării și toate fracțiile de ieșire corespunzătoare. În cazul în care operațiile de reciclare se desfășoară în mai mult de o instalație, primul reciclator este responsabil pentru colectarea informațiilor și pentru raportarea acestor informații către autoritățile competente.

Autoritatea competentă a statului membru în care are loc tratarea deșeurilor de baterii furnizează informațiile menționate la prezentul alineat autorității competente a statului membru în care au fost colectate bateriile, dacă este diferit.

Deșeurile de baterii trimise către un alt stat membru în vederea tratării în acel alt stat membru se includ în datele privind eficiența reciclării și valorificarea materială și se iau în considerare în ceea ce privește atingerea obiectivelor stabilite în anexa XII de către statul membru în care deșeurile respective au fost colectate.

(6) În cazul în care deținătorii de deșeuri, alții decât cei menționați la alineatul (5), exportă baterii în vederea tratării, aceștia raportează autorităților competente ale statului membru unde se află datele referitoare la cantitatea de deșeuri de baterii colectate separat care este exportată în vederea tratării, precum și datele menționate la alineatul (5) literele (b) și (c).

(7) Producătorii sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, operatorii de gestionare a deșeurilor și deținătorii de deșeuri menționați la prezentul articol comunică informațiile în termen de șase luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Prima perioadă de raportare vizează primul an calendaristic complet după intrarea în vigoare a actului de punere în aplicare care stabilește formatul de raportare către Comisie, în conformitate cu articolul 76 alineatul (5).

(8) Autoritățile competente instituie sisteme electronice prin care li se raportează datele și precizează formatele care trebuie utilizate.

(9) Statul membru poate permite autorităților competente să solicite orice informații suplimentare necesare pentru a asigura fiabilitatea datelor raportate.

Articolul 76

Raportarea către Comisie

(1) Statele membre pun la dispoziția publicului în formă agregată, pentru fiecare an calendaristic, în formatul stabilit de Comisie prin actul de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (5), următoarele date privind bateriile portabile, bateriile LMT, bateriile SLI, bateriile industriale și bateriile pentru vehicule electrice, în funcție de categoriile de baterii și de compozițiile lor chimice:

- (a) cantitatea de baterii puse la dispoziție pe piață pentru prima dată într-un stat membru, inclusiv cele încorporate în aparate, vehicule sau produse industriale, dar cu excepția bateriilor care au părăsit teritoriul acestui stat membru în anul respectiv, înainte de a fi vândute utilizatorilor finali;
- (b) cantitatea de deșeuri de baterii colectate în conformitate cu articolele 59, 60 și 61 și ratele de colectare calculate pe baza metodologiei prevăzute în anexa XI;
- (c) cantitatea de deșeuri de baterii industriale și cantitatea de deșeuri de baterii pentru vehicule electrice colectate și livrate instalațiilor autorizate în vederea pregătirii pentru reutilizare sau a pregătirii pentru reafectare;
- (d) valorile nivelurilor de eficiență a reciclării obținute, menționate în partea B din anexa XII, și valorile valorificării materiale obținute, menționate în partea C din anexa XII, în ceea ce privește bateriile colectate în respectivul stat membru.

Statele membre pun la dispoziție datele respective în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care sunt colectate datele. Acestea publică electronic datele respective, în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (5), utilizând servicii de date ușor accesibile. Datele trebuie să poată fi citite, sortate și căutate automat și să respecte standardele deschise pentru utilizarea de către terți. Statele membre informează Comisia atunci când datele menționate la primul paragraf sunt puse la dispoziție.

Prima perioadă de raportare vizează primul an calendaristic complet după intrarea în vigoare a actului de punere în aplicare care definește formatul de raportare către Comisie, în conformitate cu alineatul (5).

În completarea obligațiilor prevăzute de Directivele 2000/53/CE și 2012/19/UE, datele menționate la alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(d) de la prezentul articol includ bateriile încorporate în vehicule și aparate, precum și deșeurile de baterii îndepărtate din aceste vehicule și aparate în conformitate cu articolul 65.

(2) Raportarea privind eficiența reciclării și valorificarea materială menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (d) include toate etapele individuale ale reciclării și toate fracțiile de ieșire corespunzătoare.

(3) Datele puse la dispoziție de statele membre în conformitate cu prezentul articol sunt însoțite de un raport de verificare a calității care trebuie prezentat în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (5).

(4) Comisia colectează și analizează informațiile puse la dispoziție în conformitate cu prezentul articol. Comisia publică un raport prin care evaluează organizarea colectării datelor, sursele datelor și metodologia utilizată în statele membre, precum și caracterul complet, fiabilitatea, actualitatea și coerența datelor respective. Respectiva evaluare poate include recomandări specifice de îmbunătățire. Raportul se elaborează în termen de 6 luni de la prima raportare a datelor de către statele membre și, ulterior, o dată la patru ani.

(5) Până la 18 august 2025, Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a formatului datelor și informațiilor care trebuie raportate Comisiei, precum și a metodelor de evaluare și a condițiilor operaționale legate de colectarea și tratarea deșeurilor de baterii, în sensul alineatelor (1) și (4) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 90 alineatul (3).

CAPITOLUL IX

Pașaportul digital pentru baterii

Articolul 77

Pașaportul pentru baterii

(1) Începând cu 18 februarie 2027, toate bateriile LMT, toate bateriile industriale cu o capacitate mai mare de 2 kWh și toate bateriile pentru vehicule electrice introduse pe piață sau puse în serviciu dispun de o înregistrare electronică (denumit în continuare „pașaportul pentru baterii”).

(2) Pașaportul pentru baterii conține informații referitoare la modelul de baterie și informații specifice bateriei în cauză, inclusiv informații care rezultă din utilizarea bateriei respective, astfel cum se menționează în anexa XIII.

Informațiile care figurează în pașaportul pentru baterii cuprind:

- (a) informații accesibile publicului larg în conformitate cu punctul 1 din anexa XIII;
- (b) informații accesibile numai organismelor notificate, autorităților de supraveghere a pieței și Comisiei în conformitate cu punctele 2 și 3 din anexa XIII; și
- (c) informații accesibile numai persoanelor fizice sau juridice care au un interes legitim să obțină și să prelucreze informațiile respective în scopurile menționate la al treilea paragraf literele (a) și (b), în conformitate cu punctele 2 și 4 din anexa XIII.

Scopurile în vederea obținerii și prelucrării informațiilor astfel cum sunt menționate la al doilea paragraf litera (c):

- (a) se referă la demontarea bateriei, inclusiv la măsurile de siguranță care trebuie luate în timpul demontării, precum și la compoziția detaliată a modelului de baterie și sunt esențiale pentru a le permite reparatorilor, fabricanților implicați în procesul de refabricare, operatorilor care se ocupă de cel de al doilea ciclu de viață și reciclatorilor să își desfășoare activitățile economice care le sunt specifice în conformitate cu prezentul regulament; sau

- (b) în cazul bateriilor individuale, sunt esențiale pentru cumpărătorul bateriei sau pentru părțile care acționează în numele cumpărătorului în vederea punerii respectivei baterii la dispoziția agregatorilor energetici independenți sau a participanților la piața energiei.

Informațiile menționate la al doilea paragraf sunt incluse în pașaportul pentru baterii în măsura în care acest lucru este aplicabil categoriei sau subcategoriei de baterii în cauză.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru a modifica anexa XIII în ceea ce privește informațiile care trebuie incluse în pașaportul pentru baterii având în vedere progresele tehnice și științifice.

- (3) Pașaportul pentru baterii este accesibil prin intermediul codului QR menționat la articolul 13 alineatul (6), care face legătura cu un identificator unic pe care operatorul economic care introduce bateria pe piață i-l atribuie.

Codul QR și identificatorul unic sunt conforme cu standardele ISO/IEC 15459-1:2014, 15459-2:2015, 15459-3:2014, 15459-4:2014, 15459-5:2014 și 15459-6:2014 sau cu echivalentul acestora.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru a modifica al doilea paragraf de la prezentul alineat în lumina progreselor tehnice și științifice prin înlocuirea standardelor menționate în paragraful respectiv sau prin adăugarea altor standarde europene sau internaționale cu care trebuie să fie conforme codul QR și identificatorul unic.

- (4) Operatorul economic care introduce bateria pe piață se asigură că informațiile care figurează în pașaportul pentru baterii sunt exacte, complete și actualizate. Acesta poate acorda autorizare scrisă oricărui alt operator să acționeze în numele său.

- (5) Toate informațiile incluse în pașaportul pentru baterii se bazează pe standarde deschise și trebuie să fie într-un format interoperabil, să fie transferabile prin intermediul unei rețele deschise și interoperabile de schimb de date, în cazul căreia nu există dependență de furnizor, să fie structurate și trebuie să poată fi citite și căutate automat, în conformitate cu cerințele esențiale prevăzute la articolul 78.

- (6) Accesul la informațiile incluse în pașaportul pentru baterii este reglementat în conformitate cu cerințele esențiale prevăzute la articolul 78.

- (7) Pentru o baterie care a făcut obiectul pregătirii pentru reutilizare, pregătirii pentru reafectare, reafectării sau refabricării, responsabilitatea pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alineatul (4) de la prezentul articol este transferată operatorului economic care a introdus bateria respectivă pe piață sau care a pus-o în serviciu. O astfel de baterie trebuie să dispună de un nou pașaport pentru baterii, legat de pașaportul sau de pașapoartele bateriei sau bateriilor inițiale.

Atunci când statutul unei baterii se schimbă în deșeu de baterie, responsabilitatea pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alineatul (4) de la prezentul articol este transferată fie producătorului, fie, dacă este desemnată în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), organizației care implementează răspunderea extinsă a producătorilor sau operatorului de gestionare a deșeurilor selectat în conformitate cu articolul 57 alineatul (8).

- (8) Un pașaport pentru baterii încetează să existe după ce bateria a fost reciclată.

- (9) Până la 18 august 2026, Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se precizează care sunt persoanele care trebuie să fie considerate persoane care au un interes legitim în sensul punctelor 2 și, respectiv, 4 din anexa XIII în scopul aplicării alineatului (2) litera (c) de la prezentul articol, și care sunt informațiile enumerate la punctele respective la care acestea au acces și în ce măsură acestea pot descărca, partaja, publica și reutiliza informațiile respective. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 90 alineatul (3).

Criteriile pentru a se preciza care sunt persoanele menționate la alineatul (2) litera (c) și pentru a se stabili în ce măsură acestea pot descărca, partaja, publica și reutiliza informațiile menționate la punctele 2 și 4 din anexa XIII sunt următoarele:

- (a) necesitatea de a deține aceste informații pentru a evalua statutul și valoarea reziduală a bateriei și capacitatea acesteia de a mai fi utilizată;
- (b) necesitatea de a deține aceste informații în scopul pregătirii pentru reutilizare, al pregătirii pentru reafectare, al reafectării, al refabricării sau al reciclării bateriei sau pentru a alege între aceste operațiuni;

- (c) necesitatea de a se asigura că accesul la informațiile din pașaportul pentru baterii care sunt sensibile din punct de vedere comercial, precum și prelucrarea acestora sunt limitate la minimumul necesar în conformitate cu dreptul Uniunii aplicabil.

Articolul 78

Proiectarea tehnică și funcționarea pașaportului pentru baterii

Proiectarea tehnică și funcționarea pașaportului pentru baterii respectă următoarele cerințe esențiale:

- (a) pașaportul pentru baterii este pe deplin interoperabil cu celelalte pașapoarte digitale ale produselor prevăzute de dispozițiile dreptului Uniunii referitoare la proiectarea ecologică în ceea ce privește aspectul tehnic, cel semantic și cel organizațional ale comunicării de la un capăt la altul și ale transferului de date;
- (b) consumatorii, operatorii economici și ceilalți actori relevanți au acces la pașaportul pentru baterii cu titlul gratuit și pe baza drepturilor de acces ale fiecăruia dintre aceștia stabilite în anexa XIII și în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 77 alineatul (9);
- (c) datele incluse în pașaportul pentru baterii sunt stocate de operatorul economic responsabil de îndeplinirea obligațiilor prevăzute la articolul 77 alineatul (4) sau (7) sau de operatorii autorizați să acționeze în numele său;
- (d) în cazul în care datele incluse în pașaportul pentru baterii sunt stocate sau prelucrate în alt mod de operatori autorizați să acționeze în numele operatorului economic responsabil de îndeplinirea obligațiilor prevăzute la articolul 77 alineatul (4) sau (7), operatorilor respectivi nu li se permite să vândă, să reutilizeze sau să prelucreze aceste date, integral sau parțial, dincolo de ceea ce este necesar pentru furnizarea serviciilor de stocare sau de prelucrare relevante;
- (e) pașaportul pentru baterii continuă să fie disponibil după ce operatorul economic responsabil de îndeplinirea obligațiilor prevăzute la articolul 77 alineatul (4) sau (7) încetează să existe sau își încetează activitatea în Uniune;
- (f) dreptul de acces la informațiile din pașaportul pentru baterii și dreptul de a introduce, modifica sau actualiza aceste informații sunt restricționate pe baza drepturilor de acces specificate în anexa XIII și în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 77 alineatul (9);
- (g) sunt asigurate autentificarea, fiabilitatea și integritatea datelor;
- (h) pașaportul pentru baterii asigură un nivel ridicat de securitate și de confidențialitate și evitarea fraudelor.

CAPITOLUL X

Procedura privind supravegherea pieței Uniunii și procedura de salvagardare a Uniunii

Articolul 79

Procedura aplicabilă la nivel național cu privire la bateriile care prezintă un risc

- (1) Fără a aduce atingere articolului 19 din Regulamentul (UE) 2019/1020, în cazul în care autoritățile de supraveghere a pieței dintr-un stat membru au motive suficiente să creadă că o baterie reglementată prin prezentul regulament reprezintă un risc pentru sănătatea umană sau siguranța persoanelor, a bunurilor sau a mediului, acestea efectuează o evaluare cu privire la bateria în cauză, acoperind toate cerințele relevante prevăzute în prezentul regulament.

În cazul în care, pe parcursul evaluării menționate la primul paragraf, autoritățile de supraveghere a pieței constată că bateria nu este conformă cerințelor stabilite în prezentul regulament (denumită în continuare „baterie neconformă”), acestea solicită imediat operatorului economic relevant să ia toate măsurile corective adecvate, într-un termen rezonabil prevăzut de autoritățile de supraveghere a pieței și proporțional cu natura riscului, pentru a asigura conformitatea bateriei cu acele cerințe, să retragă bateria de pe piață sau să o recheme.

Autoritățile de supraveghere a pieței informează organismul notificat relevant în consecință.

- (2) Autoritățile de supraveghere a pieței informează Comisia și celelalte state membre cu privire la rezultatele evaluării și la măsurile pe care le-au impus operatorului economic.
- (3) Operatorul economic se asigură că, pentru toate bateriile neconforme pe care le-a pus la dispoziție pe piață la nivelul Uniunii, sunt luate toate măsurile corective adecvate.

(4) În cazul în care operatorul economic relevant nu ia măsurile corective adecvate în perioada menționată la alineatul (1) al doilea paragraf, autoritățile de supraveghere a pieței iau toate măsurile provizorii corespunzătoare pentru a interzice sau a restrânge punerea la dispoziție a bateriilor neconforme pe piața națională sau pentru a retrage sau a rechema bateriile respective de pe acea piață.

Autoritățile de supraveghere a pieței informează de îndată Comisia și celelalte state membre cu privire la măsurile respective.

(5) Informațiile menționate la alineatul (4) al doilea paragraf includ toate detaliile disponibile, în special cu privire la datele necesare pentru a identifica bateria neconformă, originea bateriei, natura neconformității invocate și riscul implicat, natura și durata măsurilor naționale luate, precum și argumentele prezentate de operatorul economic relevant. În special, autoritățile de supraveghere a pieței indică dacă neconformitatea se datorează unuia din următoarele motive:

(a) neconformitatea bateriei cu articolele 6-10 sau cu articolul 12, 13 sau 14;

(b) existența unor deficiențe în standardele armonizate menționate la articolul 15;

(c) existența unor deficiențe în specificațiile comune menționate la articolul 16.

(6) Statele membre, altele decât statul membru care a inițiat procedura în temeiul prezentului articol, informează imediat Comisia și celelalte state membre cu privire la măsurile adoptate și informațiile suplimentare referitoare la neconformitatea bateriei în cauză, aflate la dispoziția lor, și cu privire la obiecțiile lor, în caz de dezacord față de măsura națională adoptată.

(7) În cazul în care, în termen de trei luni de la primirea informațiilor menționate la alineatul (4) al doilea paragraf, niciun stat membru sau Comisia nu a exprimat obiecții cu privire la o măsură provizorie luată de autorități de supraveghere a pieței, măsura respectivă este considerată justificată.

(8) Statele membre se asigură că se iau fără întârziere măsurile restrictive adecvate în legătură cu bateria neconformă, cum ar fi retragerea bateriei neconforme de pe piață.

Articolul 80

Procedura de salvagardare a Uniunii

(1) În cazul în care, la finalizarea procedurii prevăzute la articolul 79 alineatele (4), (6) și (7), se aduc obiecții la adresa unei măsuri luate de autorități de supraveghere a pieței sau în cazul în care Comisia consideră că măsura națională contravine dreptului Uniunii, Comisia inițiază imediat consultări cu statele membre și cu operatorul sau operatorii economici relevanți și evaluează măsura națională. Comisia depune eforturi pentru a încheia evaluarea respectivă în termen de o lună.

Pe baza rezultatelor evaluării respective, Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care stabilește dacă măsura națională este justificată sau nu. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 90 alineatul (3).

(2) Comisia adresează actul de punere în aplicare menționat la alineatul (1) al doilea paragraf tuturor statelor membre și îl comunică imediat acestora și operatorului sau operatorilor economici relevanți.

În cazul în care măsura națională este considerată justificată, toate statele membre iau măsurile care se impun pentru a se asigura că bateria neconformă este retrasă de pe piața lor și informează Comisia în consecință.

În cazul în care măsura națională este considerată nejustificată, statul membru în cauză retrage măsura respectivă.

(3) Atunci când măsura națională este considerată justificată, iar neconformitatea bateriei este atribuită unor deficiențe ale standardelor armonizate menționate la articolul 15 din prezentul regulament, Comisia aplică procedura prevăzută la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012.

(4) În cazul în care măsura națională este considerată justificată, iar neconformitatea bateriei este atribuită unor deficiențe ale specificațiilor comune menționate la articolul 16, Comisia adoptă, fără întârziere, un act de punere în aplicare care modifică sau abrogă specificațiile comune în cauză. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 90 alineatul (3).

Articolul 81

Baterii conforme care prezintă un risc

(1) În cazul în care, în urma efectuării unei evaluări în conformitate cu articolul 79 alineatul (1), un stat membru constată că, deși este în conformitate cu articolele 6-10 și cu articolele 12, 13 și 14, o baterie prezintă un risc la adresa sănătății umane sau a siguranței persoanelor, a protecției bunurilor sau a mediului (denumită în continuare „baterie conformă care prezintă un risc”), acesta solicită fără întârziere operatorului economic relevant să ia toate măsurile corespunzătoare, într-un termen rezonabil stabilit de autoritățile de supraveghere a pieței și proporțional cu natura riscului, pentru a se asigura că bateria conform care prezintă un risc, în momentul punerii la dispoziție pe piață, nu mai prezintă respectivul risc sau pentru a retrace bateria respectivă de pe piață sau pentru a o rechema.

(2) Operatorul economic se asigură că sunt luate măsuri corective pentru toate bateriile conforme care prezintă un risc pe care operatorul economic le-a pus la dispoziție pe piață la nivelul Uniunii.

(3) Statul membru informează imediat Comisia și celelalte state membre în cazul în care se produce situația menționată la alineatul (1). Informațiile includ toate detaliile disponibile, în special datele necesare pentru identificarea bateriilor conforme care prezintă un risc, a originii bateriilor și a lanțului de aprovizionare aferent acestora, a naturii riscului implicat, precum și a naturii și duratei măsurilor naționale luate.

(4) Comisia inițiază fără întârziere consultări cu statele membre și cu operatorul sau operatorii economici relevanți și evaluează măsurile naționale luate. Pe baza rezultatelor evaluării respective, Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care stabilește dacă măsura națională este justificată sau nu și, după caz, propune măsuri adecvate. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 90 alineatul (3).

(5) Din motive imperative de urgență justificate în mod corespunzător referitoare la protecția sănătății umane și a siguranței persoanelor și la protecția bunurilor sau a mediului, Comisia adoptă un act de punere în aplicare imediat aplicabil, în conformitate cu procedura menționată la articolul 90 alineatul (4).

(6) Comisia adresează actul de punere în aplicare menționat la alineatele (4) și (5) tuturor statelor membre și îl comunică imediat acestora și operatorului sau operatorilor economici relevanți.

Articolul 82

Activități comune

Autoritățile de supraveghere a pieței pot desfășura activități comune cu organizațiile care îi reprezintă pe operatorii economici sau pe utilizatorii finali. Astfel de activități comune pot include înființarea de către statele membre sau de către autoritățile de supraveghere a pieței a unor centre de competență pentru baterii, în vederea promovării conformității, a identificării cazurilor de neconformitate, a sensibilizării și a furnizării de orientări cu privire la cerințele stabilite în prezentul regulament, în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) 2019/1020.

Articolul 83

Neconformitatea formală

(1) Fără a aduce atingere articolului 79, în cazul în care un stat membru constată una dintre situațiile următoare, acesta solicită operatorului economic relevant să elimine neconformitatea în cauză:

(a) marcajul CE a fost aplicat prin încălcarea articolului 30 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 sau a articolului 20 din prezentul regulament;

(b) marcajul CE nu a fost aplicat;

(c) numărul de identificare al organismului notificat, în cazul în care este necesar în temeiul anexei VIII, a fost aplicat prin încălcarea articolului 20 sau nu a fost aplicat;

(d) declarația de conformitate UE nu a fost întocmită sau nu a fost întocmită corect;

(e) documentația tehnică menționată în anexa VIII fie nu este disponibilă, fie nu este completă;

(f) informațiile menționate la articolul 38 alineatul (7) sau la articolul 41 alineatul (3) lipsesc, sunt false sau incomplete;

(g) nu a fost îndeplinită orice altă cerință administrativă prevăzută la articolele 38 sau 41.

(2) În cazul în care neconformitatea menționată la alineatul (1) persistă, statul membru în cauză ia toate măsurile corespunzătoare pentru a restricționa sau a interzice punerea la dispoziție pe piață a bateriei sau se asigură că aceasta este retrasă de pe piață sau rechemată.

Articolul 84

Neconformitatea cu obligațiile de diligență necesară

(1) În cazul în care un stat membru constată că un operator economic nu își îndeplinește obligațiile privind diligența necesară prevăzute la articolele 48, 49 și 50, acesta solicită operatorului economic relevant să pună capăt neconformității în cauză.

(2) În cazul în care neconformitatea menționată la alineatul (1) persistă și nu există alte mijloace eficiente disponibile pentru a-i pune capăt, statul membru în cauză ia toate măsurile corespunzătoare pentru a restricționa sau a interzice posibilitatea ca bateriile puse la dispoziție pe piață de operatorul economic menționat la alineatul (1) să fie puse la dispoziție pe piață și, în cazul în care neconformitatea este gravă, se asigură că acestea sunt retrase de pe piață sau rechemate.

CAPITOLUL XI

Achizițiile publice verzi și procedura de modificare a restricțiilor privind substanțele

Articolul 85

Achizițiile publice verzi

(1) Autoritățile contractante, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Directiva 2014/24/UE sau la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2014/25/UE sau entitățile contractante, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2014/25/UE, atunci când achiziționează baterii sau produse care conțin baterii în situațiile reglementate de aceste directive, țin seama de impactul pe care bateriile respective îl au asupra mediului pe parcursul ciclului lor de viață, pentru a se asigura că impactul respectiv este menținut la un nivel minim.

(2) După 12 luni de la data intrării în vigoare a primului act delegat menționat la alineatul (3) de la prezentul articol, prin care se stabilesc criteriile de atribuire pentru procedurile de achiziții publice, obligația prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol se îndeplinește prin aplicarea criteriilor de atribuire respective. Orice procedură de achiziție publică desfășurată de autoritățile contractante sau de entitățile contractante pentru achiziționarea de baterii sau de produse care conțin baterii, care intră în domeniul de aplicare al articolelor 7-10, conține o trimitere în specificațiile sale tehnice sau în criteriile de atribuire la acel prim act delegat, pentru a se asigura că bateriile respective sau produsele care conțin baterii sunt obținute cu un impact semnificativ mai scăzut asupra mediului pe parcursul ciclului lor de viață.

(3) În termen de 12 luni de la adoptarea celui mai recent dintre actele delegate menționate la articolul 7 alineatul (2) al patrulea paragraf litera (a), la articolul 8 alineatul (1), la articolul 9 alineatul (2) și la articolul 10 alineatul (5), Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 89, de completare a prezentului regulament prin stabilirea de criterii de atribuire pentru procedurile de achiziții publice pentru baterii sau produsele care conțin baterii pe baza cerințelor de sustenabilitate prevăzute la articolele 7-10.

Articolul 86

Procedura de restricționare referitoare la substanțe

(1) În cazul în care Comisia consideră că utilizarea unei substanțe la fabricarea bateriilor sau prezența unei substanțe în baterii atunci când sunt introduse pe piață sau pe parcursul etapelor ulterioare ale ciclului lor de viață, inclusiv în timpul reafectării sau tratării deșeurilor de baterii, prezintă un risc pentru sănătatea umană sau pentru mediu care nu este controlat în mod adecvat și care trebuie abordat la nivelul întregii Uniuni, Comisia solicită agenției să pregătească un dosar de restricționare care respectă cerințele din anexa XV la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006. Dosarul de restricționare include o evaluare socioeconomică, inclusiv o analiză a alternativelor.

(2) În termen de 12 luni de la primirea solicitării din partea Comisiei menționate la alineatul (1) de la prezentul articol și în cazul în care dosarul de restricționare pregătit de agenție în temeiul alineatului respectiv demonstrează că este necesară o acțiune la nivelul întregii Uniuni, în plus față de orice alte măsuri deja existente, agenția propune restricții pentru a iniția procesul descris la alineatele (4)-(9) de la prezentul articol și la articolele 87 și 88.

(3) În cazul în care un stat membru consideră că utilizarea unei substanțe la fabricarea bateriilor sau prezența unei substanțe în baterii atunci când acestea sunt introduse pe piață sau pe parcursul etapelor ulterioare ale ciclului lor de viață, inclusiv în timpul reafectării sau al tratării deșeurilor de baterii, prezintă un risc pentru sănătatea umană sau pentru mediu care nu este controlat în mod adecvat și trebuie abordat la nivelul întregii Uniuni, acesta comunică agenției că propune pregătirea unui dosar de restricționare. Statul membru pregătește un dosar de restricționare. Dosarul de restricționare include o evaluare socioeconomică, inclusiv o analiză a alternativelor.

În cazul în care dosarul de restricționare demonstrează necesitatea unei acțiuni la nivelul întregii Uniuni, în plus față de orice alte măsuri deja existente, statul membru îl transmite agenției în formatul prezentat în anexa XV la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006, în vederea inițierii procesului descris la alineatele (4)-(9) de la prezentul articol și la articolele 87 și 88.

(4) În scopurile dosarului de restricționare sau al procesului de restricționare, agenția sau statele membre iau în considerare orice dosar, raport de securitate chimică sau evaluare a riscurilor prezentată agenției sau unui stat membru în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1907/2006. Agenția sau statele membre iau de asemenea în considerare toate informațiile disponibile și se referă la orice evaluare relevantă a riscurilor prezentată în scopul aplicării altor dispoziții ale dreptului Uniunii care acoperă ciclul de viață al substanței utilizate în baterie, inclusiv etapa de deșeu. În acest scop, alte organisme înființate în temeiul dreptului Uniunii care exercită atribuții similare furnizează informații, la cerere, agenției sau statului membru interesat.

(5) Accesul la informațiile deținute de agenție în îndeplinirea sarcinilor definite la articolul 6 din prezentul regulament și la prezentul articol face obiectul articolului 118 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006.

(6) Agenția păstrează o listă a substanțelor pentru care un dosar de restricționare în temeiul prezentului articol este planificat sau în curs de realizare fie de către agenție, fie de către un stat membru.

(7) Comitetul pentru evaluarea riscurilor, instituit în temeiul articolului 76 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006, și Comitetul pentru analiză socioeconomică, instituit în temeiul articolului 76 alineatul (1) litera (d) din respectivul regulament, verifică dacă dosarul de restricționare depășește cerințele din anexa XV la respectivul regulament. În termen de 30 de zile de la primirea dosarului, comitetul respectiv informează agenția sau statul membru care a propus restricții cu privire la conformitatea sau neconformitatea dosarului. În cazul în care dosarul nu este conform, motivele acestei decizii sunt comunicate agenției sau statului membru, în scris, în termen de 45 de zile de la data primirii. Agenția sau statul membru asigură conformitatea dosarului în termen de 60 de zile de la primirea motivelor de la comitetul relevant, în caz contrar procedura aplicată în temeiul prezentului articol se încheie.

(8) Agenția publică fără întârziere intenția Comisiei sau a unui stat membru de a iniția procesul de restricționare pentru o substanță, în temeiul prezentului articol, și informează părțile interesate în cauză.

(9) Agenția publică fără întârziere, pe website-ul său, dosarul de restricționare, inclusiv restricțiile propuse în temeiul alineatelor (2) și (3), indicând în mod clar data publicării acestuia. Agenția invită toate părțile interesate în cauză să prezinte individual sau în comun, în termen de patru luni de la data publicării:

(a) observații cu privire la dosarul de restricționare și la restricțiile propuse;

(b) o analiză socioeconomică a restricțiilor propuse, inclusiv o analiză a alternativelor sau informații care pot contribui la o astfel de analiză, examinând avantajele și dezavantajele restricțiilor propuse. Această analiză respectă cerințele din anexa XVI la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006.

(10) Actele delegate menționate la articolul 6 alineatul (2) se adoptă în termen de nouă luni de la primirea avizului Comitetului pentru analiză socioeconomică al agenției menționat la articolul 87 alineatul (2). În cazul în care Comitetul pentru analiză socioeconomică nu adoptă un aviz în termenul stabilit la articolul 87 alineatul (2) sau (5), după caz, Comisia ia în considerare impactul socioeconomic al restricției, inclusiv disponibilitatea unor alternative pentru substanță, și adoptă un act delegat înainte de expirarea termenului stabilit la articolul 87 alineatul (2).

(11) În cazul în care proiectul de modificare a anexei I diferă de propunerea inițială a dosarului de restricționare, întocmit în conformitate cu procedura prevăzută la prezentul articol și la articolele 87 și 88, sau în cazul în care acesta nu ia în considerare avizele agenției, Comisia anexează o explicație detaliată privind motivele diferențelor.

Articolul 87

Avizul comitetelor agenției

(1) În termen de 12 luni de la data publicării menționate la articolul 86 alineatul (9), Comitetul pentru evaluarea riscurilor adoptă un aviz în care precizează dacă restricțiile propuse sunt adecvate pentru a reduce riscul pentru sănătatea umană sau mediu, pe baza examinării pe care a realizat-o cu privire la părțile relevante ale dosarului de restricționare. Avizul ține seama de dosarul de restricționare pregătit de agenție la cererea Comisiei sau pregătit de statul membru și de opiniile părților interesate menționate la articolul 86 alineatul (9) litera (a).

(2) În termen de 15 luni de la data publicării menționate la articolul 86 alineatul (9), Comitetul pentru analiză socioeconomică adoptă un aviz privind restricțiile propuse, pe baza examinării pe care a realizat-o cu privire la părțile relevante ale dosarului de restricționare și la impactul socioeconomic. Anterior, comitetul elaborează un proiect de aviz cu privire la restricțiile propuse și la impactul socioeconomic aferent, luând în considerare analizele sau informațiile comunicate în conformitate cu articolul 86 alineatul (9) litera (b), dacă există.

(3) Agenția publică fără întârziere, pe website-ul său, proiectul de aviz al Comitetului pentru analiză socioeconomică și invită părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la proiectul de aviz, în termen de cel mult 60 de zile de la publicarea respectivului proiect de aviz.

(4) Comitetul pentru analiză socioeconomică își adoptă fără întârziere avizul, luând în considerare, după caz, observațiile suplimentare primite până la termenul stabilit la alineatul (3) de la prezentul articol. Avizul respectiv ține seama de observațiile părților interesate, prezentate în conformitate cu articolul 86 alineatul (9) litera (b) și cu alineatul (3) de la prezentul articol.

(5) În cazul în care avizul Comitetului pentru evaluarea riscurilor diferă semnificativ de restricțiile propuse în cadrul dosarului de restricționare, agenția prelungeste cu cel mult 90 de zile termenul stabilit pentru emiterea avizului Comitetului pentru analiză socioeconomică.

(6) În cazul în care Comitetul pentru evaluarea riscurilor și Comitetul pentru analiză socioeconomică emit un aviz în temeiul alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol, acestea recurg la raportorii prevăzuți la articolul 87 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006, în conformitate cu condițiile stabilite de acesta.

Articolul 88

Transmiterea unui aviz Comisiei

(1) Agenția transmite Comisiei, fără întârziere, avizul Comitetului pentru evaluarea riscurilor și cel al Comitetului pentru analiză socioeconomică referitoare la restricțiile propuse în conformitate cu articolul 86. În cazul în care avizul Comitetului pentru evaluarea riscurilor și cel al Comitetului pentru analiză socioeconomică diferă semnificativ de restricțiile propuse, agenția transmite Comisiei o notă explicativă care oferă o explicație detaliată a motivelor care stau la baza acestor diferențe. În cazul în care unul sau ambele comitete nu adoptă un aviz până la termenul menționat la articolul 87 alineatul (1) și, respectiv, alineatul (2), agenția informează Comisia în consecință, precizând motivele.

(2) Agenția publică avizele celor două comitete pe website-ul său, fără întârziere.

(3) La cerere, agenția furnizează Comisiei sau unui stat membru toate documentele și dovezile prezentate acesteia sau avute în vedere de aceasta.

CAPITOLUL XII

Competențe delegate și procedura comitetului

Articolul 89

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta actele delegate menționată la articolul 6 alineatul (2), la articolul 7 alineatele (1), (2) și (3), la articolul 8 alineatele (1) și (5), la articolul 9 alineatul (2), la articolul 10 alineatele (5) și (6), la articolul 11 alineatul (4), la articolul 12 alineatul (3), la articolul 13 alineatul (8), la articolul 14 alineatul (4), la articolul 48 alineatul (8), la articolul 53 alineatul (3), la articolul 59 alineatul (7), la articolul 60 alineatul (8), la articolul 70 alineatul (4), la articolul 71 alineatele (4), (5) și (6), la articolul 72 alineatul (4), la articolul 77 alineatele (2) și (3) și la articolul 85 alineatul (3) este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 17 august 2023. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungeste tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 6 alineatul (2), la articolul 7 alineatele (1), (2) și (3), la articolul 8 alineatele (1) și (5), la articolul 9 alineatul (2), la articolul 10 alineatele (5) și (6), la articolul 11 alineatul (4), la articolul 12 alineatul (3), la articolul 13 alineatul (8), la articolul 14 alineatul (4), la articolul 48 alineatul (8), la articolul 53 alineatul (3), la articolul 59 alineatul (7), la articolul 60 alineatul (8), la articolul 70 alineatul (4), la articolul 71 alineatele (4), (5) și (6), la articolul 72 alineatul (4), la articolul 77 alineatele (2) și (3) și la articolul 85 alineatul (3) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 6 alineatul (2), al articolului 7 alineatele (1), (2) și (3), al articolului 8 alineatele (1) și (5), al articolului 9 alineatul (2), al articolului 10 alineatele (5) și (6), al articolului 11 alineatul (4), al articolului 12 alineatul (3), al articolului 13 alineatul (8), al articolului 14 alineatul (4), al articolului 48 alineatul (8), al articolului 53 alineatul (3), al articolului 59 alineatul (7), al articolului 60 alineatul (8), al articolului 70 alineatul (4), al articolului 71 alineatele (4), (5) și (6), al articolului 72 alineatul (4), al articolului 77 alineatele (2) și (3) sau al articolului 85 alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliul, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 90

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de comitetul instituit în temeiul articolului 39 din Directiva 2008/98/CE. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(4) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din respectivul regulament.

CAPITOLUL XIII

Modificări

Articolul 91

Modificarea Regulamentului (UE) 2019/1020

Regulamentul (UE) 2019/1020 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4 alineatul (5), textul „(UE) 2016/425 ⁽³⁵⁾ și (UE) 2016/426 ⁽³⁶⁾” se înlocuiește cu următorul text:

„(UE) 2016/425 (*), (UE) 2016/426 (**), și (UE) 2023/1542 (***)”

(*) Regulamentul (UE) 2016/425 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind echipamentele individuale de protecție și de abrogare a Directivei 89/686/CEE a Consiliului (JO L 81, 31.3.2016, p. 51).

(**) Regulamentul (UE) 2016/426 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind aparatele consumatoare de combustibili gazoși și de abrogare a Directivei 2009/142/CE (JO L 81, 31.3.2016, p. 99).

(***) Regulamentul (UE) 2023/1542 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iulie 2023 privind bateriile și deșeurile de baterii, de modificare a Directivei 2008/98/CE și a Regulamentului (UE) 2019/1020 și de abrogare a Directivei 2006/66/CE (JO L 191, 28.7.2023, p. 1).”

2. În anexa I, punctul 21 din lista legislației de armonizare a Uniunii se înlocuiește cu următorul text:

„21. Regulamentul (UE) 2023/1542 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iulie 2023 privind bateriile și deșeurile de baterii, de modificare a Directivei 2008/98/CE și a Regulamentului (UE) 2019/1020 și de abrogare a Directivei 2006/66/CE (JO L 191, 28.7.2023, p. 1);”.

*Articolul 92***Modificarea Directivei 2008/98/CE**

La articolul 8a alineatul (7) din Directiva 2008/98/CE se adaugă următorul paragraf:

„Pentru baterii, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2023/1542 al Parlamentului European și al Consiliului (*), statele membre iau măsuri pentru a asigura faptul că schemele de răspundere extinsă a producătorilor care au fost instituite înainte de 4 iulie 2018 sunt conforme cu prezentul articol până cel târziu la data de 18 august 2025.

(*) Regulamentul (UE) 2023/1542 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iulie 2023 privind bateriile și deșeurile de baterii, de modificare a Directivei 2008/98/CE și a Regulamentului (UE) 2019/1020 și de abrogare a Directivei 2006/66/CE (JO L 191, 28.7.2023, p. 1).”

*CAPITOLUL XIV***Dispoziții finale***Articolul 93***Sancțiuni**

Până la 18 august 2025, statele membre adoptă normele privind sancțiunile care se aplică în cazul nerespectării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică normele și măsurile respective Comisiei fără întârziere și îi comunică acesteia, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora.

*Articolul 94***Revizuire**

(1) Până la 30 iunie 2031, Comisia revizuieste și elaborează un raport privind aplicarea prezentului regulament și impactul acestuia asupra mediului, sănătății umane și funcționării pieței interne și îl transmite Parlamentului European și Consiliului.

(2) Ținând seama de progresul tehnic și de experiența practică dobândită în statele membre, Comisia include în raportul său o evaluare privind următoarele aspecte ale prezentului regulament:

- (a) lista categoriilor comune care se încadrează în definiția bateriilor portabile de uz general;
- (b) cerințele de sustenabilitate și de siguranță prevăzute în capitolul II, inclusiv eventuala necesitate de a introduce o interdicție la export pentru bateriile care nu respectă restricțiile prevăzute în anexa I;
- (c) cerințele de etichetare și de informare prevăzute în capitolul III;
- (d) cerințele privind diligența necesară pentru baterii prevăzute la articolele 48-53;
- (e) măsurile privind gestionarea deșeurilor de baterii prevăzute în capitolul VIII, inclusiv posibilitatea de a introduce două subcategorii de baterii portabile, și anume baterii portabile reîncărcabile și nereîncărcabile, cu obiective de colectare separată, și de a introduce un obiectiv de colectare separată pentru bateriile portabile de uz general;
- (f) măsurile privind pașaportul pentru baterii prevăzute în capitolul IX;
- (g) încălcările prezentului regulament și eficacitatea, proporționalitatea și caracterul disuasiv al sancțiunilor prevăzute la articolul 93;
- (h) analiza impactului prezentului regulament asupra competitivității sectorului bateriilor și asupra investițiilor în acesta, precum și a sarcinii administrative generate de prezentul regulament.

Dacă este cazul, raportul menționat la alineatul (1) este însoțit de o propunere legislativă de modificare a dispozițiilor relevante din prezentul regulament.

(3) Ținând seama de revizuirea Regulamentului (CE) nr. 1907/2006, Comisia include în raportul său o evaluare specifică a necesității unei propuneri legislative de modificare a articolelor 6, 86, 87 și 88 din prezentul regulament.

(4) Comisia evaluează dacă este necesară modificarea capitolului VII în lumina adoptării, dacă este cazul, a unor acte legislative ale Uniunii de stabilire a unor norme privind guvernanta corporativă sustenabilă și diligența necesară, inclusiv a unor obligații ale întreprinderilor în ceea ce privește impactul negativ asupra drepturilor omului și asupra mediului al propriilor lor activități, al activităților filialelor și sucursalelor lor și al activităților din cadrul lanțului lor valoric.

Comisia publică un raport care conține rezultatele respectivei evaluări în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a oricăruia dintre actele legislative menționate la primul paragraf sau până la data de 30 iunie 2031, luându-se în considerare data care survine mai devreme. Dacă este cazul, Comisia însoțește raportul său de o propunere legislativă de modificare a capitolului VII.

(5) Până la 30 iunie 2031, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a fezabilității și a consecințelor tehnice ale extinderii domeniului de aplicare al definiției bateriilor LMT, prevăzute la articolul 3 punctul 11, în special prin includerea bateriilor care alimentează vehicule fără roți. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

(6) Până la 1 ianuarie 2025, Comisia evaluează care este cel mai bun mod de a introduce standarde armonizate pentru un încărcător comun pentru bateriile reîncărcabile destinate mijloacelor de transport ușoare, precum și, respectiv, pentru bateriile reîncărcabile încorporate în anumite categorii de echipamente electrice și electronice reglementate de Directiva 2012/19/UE. Dispozitivele de încărcare pentru categoriile și clasele de echipamente radio prevăzute la articolul 3 alineatul (4) din Directiva 2014/53/UE sunt excluse din sfera acestei evaluări.

Articolul 95

Abrogare și dispoziții tranzitorii

Directiva 2006/66/CE se abrogă de la 18 august 2025.

Cu toate acestea, dispozițiile următoare continuă să se aplice după cum urmează:

- (a) articolul 11 până la 18 februarie 2027;
- (b) articolul 12 alineatele (4) și (5) până la 31 decembrie 2025, cu excepția dispoziției privind transmiterea de date către Comisie, care continuă să se aplice până la 30 iunie 2027;
- (c) articolul 21 alineatul (2) până la 18 august 2026.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 96

Intrare în vigoare și aplicare

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Acesta se aplică de la 18 februarie 2024, cu excepțiile menționate la al doilea paragraf și în alte dispoziții din prezentul regulament.

Dispozițiile următoare se aplică după cum urmează:

- (a) articolul 11 se aplică de la 18 februarie 2027;
- (b) articolul 17 și capitolul VI se aplică de la 18 august 2024, cu excepția articolului 17 alineatul (2), care se aplică după 12 luni de la data primei publicări a listei menționate la articolul 30 alineatul (2);

(c) capitolul VIII se aplică de la 18 august 2025.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 12 iulie 2023.

Pentru Parlamentul European

Președinta

R. METSOLA

Pentru Consiliu

Președintele

P. NAVARRO RÍOS

ANEXA I

RESTRICȚII PRIVIND SUBSTANȚELE

Coloana 1 Denumirea substanței sau a grupului de substanțe	Coloana 2 Condiții de restricționare
1. Mercur Nr. CAS 7439-97-6 Nr. CE 231-106-7 și compușii acestuia	Bateriile, încorporate sau nu în aparate, în mijloace de transport ușoare sau în alte vehicule, nu trebuie să conțină mai mult de 0,0005 % mercur (exprimat ca mercur metal) în greutate.
2. Cadmiu Nr. CAS 7440-43-9 Nr. CE 231-152-8 și compușii acestuia	Bateriile portabile, încorporate sau nu în aparate, în mijloace de transport ușoare sau în alte vehicule, nu trebuie să conțină mai mult de 0,002 % cadmiu (exprimat sub formă de cadmiu metal) în greutate.
3. Plumb Nr. CAS 7439-92-1 Nr. CE 231-100-4 și compușii acestuia	1. Începând cu 18 august 2024, bateriile portabile, încorporate sau nu în aparate, nu trebuie să conțină mai mult de 0,01 % plumb (exprimat în plumb metal) în greutate. 2. Restricția prevăzută la punctul 1 nu se aplică bateriilor tip pastilă zinc-aer portabile până la 18 august 2028.

ANEXA II

AMPRENTA DE CARBON

1. Domeniul de aplicare

Prezenta anexă furnizează elementele esențiale privind modul de calcul al amprentei de carbon.

Metodologia de calculare și verificare a amprentei de carbon care urmează să fie stabilită prin intermediul actului delegat adoptat în temeiul articolului 7 se bazează pe elementele esențiale incluse în prezenta anexă, sunt în conformitate cu cea mai recentă versiune a metodei referitoare la amprenta de mediu a produselor (PEF) și a normelor relevante privind categoria de amprentă de mediu a produsului (PEFCR) ale Comisiei și reflectă acordurile internaționale și progresele tehnice/științifice din domeniul evaluării ciclului de viață.

Calculul amprentei de carbon pe durata ciclului de viață are la bază lista de materiale, energia și materialele auxiliare utilizate într-o anumită unitate de producție pentru a produce un anumit model de baterie. În special, componentele electronice, de exemplu, unitățile de gestionare a bateriilor și unitățile de siguranță, precum și materialele catodice trebuie identificate cu precizie, deoarece pot deveni principalul factor care contribuie la amprenta de carbon a bateriei.

2. Definiții

În sensul prezentei anexe, se aplică următoarele definiții:

- (a) „date de activitate” înseamnă informațiile asociate proceselor la modelarea inventarelor ciclului de viață (ICV), rezultatele agregate ale ICV pentru lanțurile de procese, care reprezintă activitățile unui proces, fiind înmulțite fiecare cu datele de activitate corespunzătoare, iar apoi combinate pentru a calcula amprenta de carbon asociată procesului respectiv;
- (b) „listă de materiale” înseamnă o listă a materiilor prime, a subsansamblelor, a ansamblelor intermediare, a subcomponentelor și a pieselor, precum și a cantităților pentru fiecare dintre acestea, necesare pentru a fabrica bateria;
- (c) „datele specifice întreprinderii”, înseamnă datele care sunt măsurate sau colectate direct de la una sau mai multe instalații (date specifice sitului) care sunt reprezentative pentru activitățile întreprinderii; astfel de date sunt de asemenea „data primare”;
- (d) „unitate funcțională” înseamnă aspectele calitative și cantitative ale funcțiilor și/sau ale serviciilor furnizate de baterie;
- (e) „ciclu de viață” înseamnă etapele consecutive și intercorelate ale unui sistem de produse, de la achiziția materiilor prime sau producția din resurse naturale, până la eliminarea finală (ISO 14040:2006 sau un standard echivalent);
- (f) „inventar al ciclului de viață (ICV)” înseamnă setul combinat de schimburi de fluxuri elementare, de deșeuri și de produse dintr-un set de date ICV;
- (g) „set de date privind inventarul ciclului de viață (ICV)” înseamnă un document sau un dosar cu informații privind ciclul de viață referitoare la un anumit produs sau la o altă referință, cum ar fi situl sau procesul, care include metadata descriptive și inventarul cantitativ al ciclului de viață, care ar putea include un set de date privind procesul unitar, parțial agregate, sau un set de date agregate;
- (h) „flux de referință” înseamnă o măsură a elementelor care ies din procesele unui anumit sistem de produse, necesare pentru a îndeplini funcția exprimată de unitatea funcțională (pe baza ISO 14040:2006 sau a unui standard echivalent);
- (i) „date secundare” înseamnă datele care nu sunt colectate sau măsurate direct dintr-un proces specific din lanțul de aprovizionare al întreprinderii și care nu sunt estimate de întreprinderea respectivă, ci provin dintr-o bază de date ICV a unui terț sau din alte surse; astfel de date includ datele medii din industrie provenite, de exemplu, din datele de producție publicate, din statisticile guvernamentale și de la asociațiile industriale, precum și studiile bibliografice, studiile de inginerie și brevetele și se pot baza, de asemenea, pe date financiare și pot conține date indirecte și alte date generice; acestea includ și date primare care trec printr-o etapă de agregare orizontală;
- (j) „limitele sistemului” înseamnă aspectele incluse sau excluse din etapele ciclului de viață.

În plus, normele armonizate pentru calculul amprentei de carbon a bateriilor includ orice altă definiție necesară pentru interpretarea lor.

3. Unitatea funcțională și fluxul de referință

Unitatea funcțională este definită sub formă de kWh (kilowatt-oră) din energia totală furnizată de către sistemul de baterii pe întreaga durată de exploatare a bateriei, măsurată în kWh. Energia totală se obține din numărul de cicluri înmulțit cu cantitatea de energie furnizată pe durata fiecărui ciclu.

Fluxul de referință este greutatea bateriei necesară pentru a îndeplini o funcție definită și se măsoară în kg de baterie per kWh din energia totală produsă de baterie în cursul duratei sale de exploatare. Toate datele cantitative de intrare și de ieșire colectate de către fabricant pentru a cuantifica amprenta de carbon se calculează în raport cu fluxul de referință.

Prin derogare de la primul paragraf, pentru bateriile de rezervă care au ca funcție principală asigurarea continuității unei surse de energie, unitatea funcțională este definită ca fiind capacitatea de a furniza un kWh (kilowatt-minut) de capacitate de putere de rezervă în orice moment pe durata de viață a bateriei. În consecință, fluxul de referință pentru bateriile de rezervă este greutatea bateriei necesară pentru a îndeplini funcția definită și se măsoară în kg de baterie per kWh de capacitate de putere de rezervă împărțite la durata de exploatare a bateriei exprimată în ani. Toate datele cantitative de intrare și de ieșire colectate de fabricanții bateriilor de rezervă pentru a cuantifica amprenta de carbon se calculează în raport cu acest flux de referință.

În cazuri excepționale, cum ar fi cel al bateriilor pentru vehicule hibride fără conectare la priză, metodologia poate defini o unitate funcțională diferită.

4. Limitele sistemului

Următoarele etape și procese ale ciclului de viață implicate în acesta sunt incluse în limitele sistemului:

Etapa ciclului de viață	Procesele implicate
Achiziția materiilor prime și prelucrarea primară	Sunt incluse mineritul și alte surse de aprovizionare relevante, prelucrarea primară și transportul materialelor active, până la fabricarea celulelor de baterii și a componentelor bateriilor (materialele active, separatorul, electrolitul, carcasa, componentele active și pasive ale bateriilor) și componentele electrice sau electronice.
Producția produsului principal	Asamblarea celulelor de baterii și asamblarea bateriilor cu celulele de baterii și componentele electrice sau electronice
Distribuție	Transportul până la punctul de vânzare
Sfârșitul ciclului de viață și reciclarea	Colectarea, demontarea și reciclarea

Următoarele procese implicate în etapele ciclului de viață sunt excluse din limitele sistemului:

- fabricarea de echipamente pentru asamblarea și reciclarea bateriilor, întrucât impactul amprentei de carbon calculat este neglijabil conform PEFCR pentru bateriile reîncărcabile de înaltă energie specifică destinate aplicațiilor mobile;
- procesul de asamblare a bateriei utilizând componentele de sistem ale fabricantului de echipamente originale (OEM); acest proces corespunde în principal asamblării mecanice și este inclus în echipamentul OEM sau în linia de asamblare a vehiculelor; consumul de energie sau de materiale pentru acest proces specific este neglijabil în comparație cu procesul de fabricare a componentelor OEM.

Faza de utilizare este exclusă din calculul amprentei de carbon pe durata ciclului de viață, întrucât nu este direct influențată de către fabricanți, cu excepția cazului în care se demonstrează că alegerile făcute de fabricanții de baterii în etapa de proiectare pot avea o contribuție care nu este neglijabilă la acest impact.

5. Utilizarea seturilor de date specifice și secundare ale societăților

Având în vedere numărul mare de componente ale bateriilor și complexitatea proceselor de fabricare, dacă este justificat, operatorul economic limitează utilizarea datelor specifice societății la analiza proceselor și componentelor pentru piesele specifice bateriilor.

În special, toate datele de activitate referitoare la anodul, catodul, electrolitul, separatorul și carcasa celulelor se referă la un anumit model de baterie produs într-o anumită unitate de producție. În consecință, nu se utilizează date de activitate implicite. Datele de activitate specifice bateriilor se utilizează împreună cu seturile de date secundare conforme cu normele relevante referitoare la AMP.

Întrucât declarația privind amprenta de carbon este specifică unui model de baterie produs într-o unitate de producție definită, nu este permisă eșantionarea datelor colectate de la alte unități care produc același model de baterie.

În cazul în care există o modificare a listei de materiale sau a mixului energetic utilizat pentru a produce un model de baterie, amprenta de carbon pentru respectivul model de baterie se recalculează.

Normele armonizate care urmează să fie stabilite printr-un act delegat, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (1), includ modelarea detaliată a următoarelor etape ale ciclului de viață:

- achiziția materiilor prime și prelucrarea primară,
- producția,
- distribuția,
- producția proprie de energie electrică,
- sfârșitul ciclului de viață.

6. Evaluarea impactului amprentei de carbon

Amprenta de carbon a bateriei se calculează folosind metoda de evaluare a impactului ciclului de viață pentru categoria „schimbări climatice”, recomandată în raportul Centrului Comun de Cercetare din 2019 intitulat „Suggestions for updating the Product Environmental Footprint (PEF) method” (Sugestii pentru actualizarea metodei amprentei de mediu a produsului (AMP)).

Rezultatele sunt furnizate sub formă de rezultate caracterizate, fără normalizare și ponderare. Lista factorilor de caracterizare care trebuie utilizați este disponibilă pe platforma europeană pentru evaluarea ciclului de viață (ALC).

7. Compensări

Compensările sunt calculate în funcție de o situație de referință care reprezintă un scenariu ipotetic a ceea ce ar fi putut însemna emisiile în absența proiectului de atenuare care generează compensările.

Compensările nu trebuie incluse în declarația privind amprenta de carbon, dar pot fi raportate separat ca informații de mediu suplimentare și pot fi utilizate în scopuri de comunicare.

8. Clase de performanță privind amprenta de carbon

În funcție de distribuția valorilor din declarațiile privind amprenta de carbon aferente bateriilor introduse pe piață, se identifică un număr semnificativ de clase de performanță, categoria A fiind cea mai bună clasă, cu cea mai mică amprentă de carbon pe durata ciclului de viață, pentru a permite diferențierea pe piață a categoriilor de baterii menționate la articolul 7 alineatul (1).

Stabilirea pragului pentru fiecare clasă de performanță, precum și a amplitudinii acestora se bazează pe distribuția performanțelor categoriilor de baterii menționate la articolul 7 alineatul (1) introduse pe piață în cursul celor trei ani anteriori, pe îmbunătățirile tehnologice preconizate și pe alți factori tehnici.

9. Praguri maxime pentru carbon

Pe baza informațiilor colectate din declarațiile privind amprenta de carbon și din distribuția relativă a claselor de performanță privind amprenta de carbon a modelelor de baterii introduse pe piață, precum și ținând seama de progresele științifice și tehnice din domeniu, Comisia stabilește pragurile maxime pentru amprenta de carbon pe durata ciclului de viață pentru categoriile de baterii menționate la articolul 7 alineatul (1), în urma realizării unei evaluări a impactului specifice pentru a determina valorile pragurilor respective.

Atunci când stabilește pragurile maxime pentru amprenta de carbon pe durata ciclului de viață menționate la primul paragraf, Comisia ține seama de distribuția relativă a valorilor amprentei de carbon aferente bateriilor de pe piață, de nivelul progresului înregistrat în reducerea amprentei de carbon a bateriilor introduse pe piață și de contribuția efectivă și potențială a respectivelor praguri pentru amprenta de carbon pe durata ciclului de viață la îndeplinirea obiectivelor Uniunii privind mobilitatea sustenabilă și neutralitatea climatică până în 2050.

ANEXA III

PARAMETRI DE PERFORMANȚĂ ELECTROCHIMICĂ ȘI DE DURABILITATE PENTRU BATERIILE PORTABILE DE UZ GENERAL

Partea A

Parametri pentru bateriile nereîncărcabile

1. Durata medie minimă: timpul mediu minim de descărcare a unui eșantion de baterii în cazul utilizării în aplicații specifice, precum de temperatură și umiditate relativă.
2. Performanța în ceea ce privește descărcarea întârziată: scăderea relativă a duratei medii minime, având ca punct de referință durata medie minimă măsurată inițial, după o perioadă definită și în condiții specifice, precum de temperatură și umiditate relativă.
3. Rezistența la scurgeri: rezistența la scurgerea neprevăzută a electrolitului, a gazului sau a altui tip de material.

Partea B

Parametri pentru bateriile reîncărcabile

1. Capacitatea nominală: valoarea capacității unei baterii, în condiții specifice, precum temperatură și umiditate relativă, declarată de fabricant.
2. Retenția încărcării (capacității) ⁽¹⁾: capacitatea pe care o poate furniza o baterie după stocare, în condiții specifice, precum temperatură și umiditate relativă, pentru o anumită perioadă, fără o reîncărcare ulterioară, exprimată ca procent din capacitatea nominală.
3. Recuperarea încărcării (capacității): capacitatea pe care o poate furniza o baterie, cu o încărcare ulterioară după stocare, în condiții specifice, precum temperatură și umiditate relativă, pentru o anumită perioadă, exprimată ca procent din capacitatea nominală.
4. Anduranța în cicluri, numărul ciclurilor de încărcare și descărcare pe care le poate efectua o baterie în condiții specifice, precum temperatură și umiditate relativă, înainte ca capacitatea să scadă sub o anumită fracțiune din capacitatea nominală.
5. Rezistența la scurgeri: rezistența la scurgerea neprevăzută a electrolitului, a gazului sau a altui tip de material.

⁽¹⁾ IEC menționează încărcarea și capacitatea. Ambele reprezintă aceeași cantitate fizică (încărcarea); singura diferență este că încărcarea este exprimată în $C = A*s$, în timp ce capacitatea este exprimată în $A*h$. În practică, în cele mai multe cazuri se folosește capacitatea.

ANEXA IV

CERINȚE DE PERFORMANȚĂ ELECTROCHIMICĂ ȘI DE DURABILITATE PENTRU BATERIILE LMT, BATERIILE INDUSTRIALE CU O CAPACITATE MAI MARE DE 2 KWH ȘI BATERIILE PENTRU VEHICULE ELECTRICE

În sensul prezentei anexe, se aplică următoarele definiții:

1. „Capacitate nominală” înseamnă numărul total de amperi-oră (Ah) care poate fi obținut de la o baterie complet încărcată, în condiții de referință.
2. „Pierderea capacității” înseamnă scăderea în timp și prin utilizare a sarcinii pe care o baterie o poate furniza la tensiunea nominală, în raport cu capacitatea nominală inițială.
3. „Putere” înseamnă cantitatea de energie pe care o baterie o poate furniza într-o anumită perioadă în condițiile de referință.
4. „Pierderea puterii” înseamnă scăderea în timp și prin utilizare a puterii pe care o baterie o poate furniza la tensiunea nominală.
5. „Rezistență internă” înseamnă opoziția față de fluxul de curent dintr-o celulă sau o baterie, în condițiile de referință, și anume suma rezistenței electronice și a rezistenței ionice care contribuie la rezistența totală efectivă, inclusiv la proprietățile inductive/capacitive.
6. „Eficiența energetică pe întregul circuit” înseamnă raportul dintre energia netă furnizată de o baterie în timpul unui test de descărcare și energia totală necesară pentru a restabili nivelul inițial de încărcare cu o sarcină standard.

Partea A

Parametri referitori la performanța electrochimică și durabilitate

1. Capacitatea nominală (în Ah) și pierderea capacității (în %)
2. Puterea (în W) și pierderea puterii (în %)
3. Rezistența internă (în Ω) și creșterea rezistenței interne (în %)
4. Unde este cazul, eficiența energetică pe întregul circuit și pierderea acesteia (în %)
5. Durata de viață preconizată a bateriei în condițiile de referință pentru care a fost proiectată, în termeni de cicluri, cu excepția aplicațiilor non-ciclice, și de ani calendaristici.

Partea B

Elemente de explicare a măsurătorilor pentru parametrii enumerați în partea A

1. Rata de descărcare și rata de încărcare aplicate.
 2. Raportul dintre puterea nominală a bateriei (W) și energia bateriei (Wh).
 3. Profunzimea descărcării la testul ciclului de viață.
 4. Capabilitatea de putere la un nivel de încărcare de 80 % și 20 %.
 5. Orice calcul efectuat cu parametrii mășurați, dacă este cazul.
-

ANEXA V

PARAMETRI DE SIGURANȚĂ

1. Șoc termic și variație ciclică

Acest test este conceput pentru a evalua modificările în ceea ce privește integritatea bateriei care rezultă din expansiunea și contracția componentelor celulare în cazul expunerii la schimbări de temperatură extreme și bruște, precum și consecințele potențiale ale unor astfel de modificări. În timpul unui test la șoc termic, bateria este expusă la două limite de temperatură și menținută la fiecare limită de temperatură pentru o perioadă specificată.

2. Protecție împotriva unui scurtcircuit extern

Acest test evaluează performanța în materie de siguranță a unei baterii atunci când i se aplică un scurtcircuit extern. Testul poate evalua activarea dispozitivului de protecție contra supracurenților sau capacitatea celulelor de a rezista curentului fără a ajunge într-o situație periculoasă (de exemplu, avalanșă termică, explozie, incendiu). Principalii factori de risc sunt generarea de căldură la nivel de celulă și formarea de arcuri electrice, care pot deteriora circuitele sau pot cauza reducerea rezistenței izolației.

3. Protecție împotriva supraîncărcării

Acest test evaluează performanța în materie de siguranță a unei baterii în situații de supraîncărcare. Principalele riscuri de siguranță în timpul supraîncărcării sunt descompunerea electrolitului, descompunerea catodului și a anodului, descompunerea exotermă a stratului interfazic de electrolitic solid, degradarea separatorului și placarea cu litiu, ceea ce poate duce la autoaprinderea bateriei și la avalanșă termică. Factorii care influențează rezultatul testului includ cel puțin rata de încărcare și nivelul de încărcare atins în cele din urmă. Protecția poate fi asigurată fie prin reglarea tensiunii (întrerupere după atingerea limitei de tensiune de încărcare), fie prin reglarea curentului (întrerupere după depășirea curentului maxim de încărcare).

4. Protecție împotriva supradescărcării

Acest test evaluează performanța în materie de siguranță a unei baterii în situații de supradescărcare. Riscurile de siguranță în timpul supradescărcării includ inversarea polarității, care duce la oxidarea captatorului de curent anodic (cupru) și la placare pe partea catodică. Chiar și o supradescărcare minoră poate cauza formarea de dendrite și, în cele din urmă, scurtcircuitarea.

5. Protecție împotriva supraîncălzirii

Acest test evaluează efectul defectării dispozitivului de control al temperaturii sau al defectării altor dispozitive de protecție împotriva supraîncălzirii interne în timpul funcționării.

6. Protecția împotriva propagării termice

Acest test evaluează performanța în materie de siguranță a unei baterii în situații de propagare termică. O avalanșă termică într-o celulă poate provoca o reacție în lanț în toată bateria, care poate fi alcătuită din numeroase celule. Aceasta poate avea consecințe grave, inclusiv o eliberare semnificativă de gaze. Testul ține cont de testele pentru aplicații de transport care sunt în curs de elaborare de către ISO și de Regulamentul tehnic mondial al ONU.

7. Avarie mecanică produsă de forțe externe

Aceste teste simulează una sau mai multe situații în care o baterie este expusă în mod accidental la stres mecanic și rămâne funcțională în scopul pentru care a fost proiectată. Criteriile de simulare a acestor situații ar trebui să reflecte utilizări efective.

8. Scurtcircuit intern

Acest test evaluează performanța în materie de siguranță a unei baterii în situații de scurtcircuit intern. Producerea scurtcircuitelor interne, una dintre principalele îngrijorări ale fabricanților de baterii, poate duce la evacuare în atmosferă, avalanșă termică și producere de scântei, care poate aprinde vaporii electrolitici care scapă din celulă. Astfel de scurtcircuite interne pot fi generate de imperfecțiuni de fabricare, de prezența impurităților în celule sau de creșterea dendritică a litiului și sunt cauza majorității incidentelor de siguranță de pe teren. Sunt posibile mai multe scenarii de scurtcircuite interne (de exemplu, contactul electric al catodului/anodului, captatorul de curent din aluminiu/captatorul de curent din cupru, captatorul de curent din aluminiu/anodul) fiecare având o rezistență de contact diferită.

9. Temperatură excesivă

În timpul acestui test, bateria este expusă la temperaturi ridicate (temperatura este de 85 °C conform IEC 62619) care pot declanșa reacții de descompunere exotermă și pot cauza o avalanșă termică în celulă.

10. Testare privind riscul de incendiu

Riscul de explozie se evaluează prin expunerea bateriei la foc.

11. Emisii de gaze

Bateriile pot conține cantități semnificative de materiale potențial periculoase, de exemplu electroliți foarte inflamabili și componente corozive și toxice. Dacă este expusă anumitor condiții, integritatea bateriei poate fi compromisă, conducând la eliberarea de gaze periculoase. Prin urmare, este important să se identifice emisiile de gaze generate de substanțele eliberate din baterie în timpul testelor: pentru toți parametrii de siguranță enumerați la punctele 1-10 se ia în considerare în mod corespunzător riscul de emisii de gaze toxice din electroliții neapoși.

ANEXA VI

CERINȚE DE ETICHETARE, MARCARE ȘI INFORMARE

Partea A: Informații generale privind bateriile

Informațiile de pe eticheta unei baterii cuprind următoarele informații referitoare la baterie:

1. informații de identificare a fabricantului în conformitate cu articolul 38 alineatul (7);
2. categoria bateriei și informații de identificare a bateriei în conformitate cu articolul 38 alineatul (6);
3. locul fabricării (amplasarea geografică a unei unități de producție a bateriilor);
4. data fabricării (luna și anul);
5. greutatea;
6. capacitatea;
7. compoziția chimică;
8. substanțele periculoase prezente în baterie, altele decât mercurul, cadmiul sau plumbul;
9. agentul de stingere utilizabil;
10. materiile prime critice prezente în baterie a căror concentrație este mai mare de 0,1 % în procente de masă.

Partea B: Simbolul pentru colectarea separată a bateriilor

Partea C: Codul QR

Codul QR trebuie să aibă un contrast al culorilor ridicat față de culoarea de fond și o dimensiune ușor de citit de un cititor obișnuit de coduri QR, cum ar fi cele integrate în dispozitivele portabile de comunicare.

ANEXA VII

PARAMETRII PENTRU STABILIREA STĂRII DE SĂNĂTATE ȘI A DURATEI DE VIAȚĂ PRECONIZATE A BATERIILOR

Partea A

Parametrii pentru stabilirea stării de sănătate a bateriilor pentru vehicule electrice, a sistemelor de stocare a energiei cu acumulatori staționari și a bateriilor LMT:

În cazul bateriilor pentru vehicule electrice:

starea energiei certificate (SOCE).

În cazul sistemelor de stocare a energiei cu acumulatori staționari și al bateriilor LMT:

1. capacitatea rămasă;
2. unde este posibil, capabilitatea de putere rămasă;
3. unde este posibil, eficiența rămasă pe întregul circuit;
4. evoluția ratelor de descărcare automată;
5. unde este posibil, rezistența ohmică.

Partea B

Parametrii pentru stabilirea duratei de viață preconizate a sistemelor de stocare a energiei cu acumulatori staționari și a bateriilor LMT:

1. data fabricării bateriei și, după caz, data punerii în serviciu;
 2. randamentul în ceea ce privește energia;
 3. randamentul în ceea ce privește capacitatea;
 4. identificarea evenimentelor dăunătoare, cum ar fi numărul de cazuri de descărcare accentuată, timpul petrecut la temperaturi extreme, timpul petrecut în regim de încărcare la temperaturi extreme;
 5. numărul de cicluri complete echivalente de încărcare-descărcare.
-

ANEXA VIII

PROCEDURI DE EVALUARE A CONFORMITĂȚII

Partea A

MODULUL A – CONTROLUL INTERN AL PRODUCȚIEI

1. Descrierea modului

Controlul intern al producției este procedura de evaluare a conformității prin care fabricantul îndeplinește obligațiile prevăzute la punctele 2, 3 și 4 și asigură și declară pe răspunderea sa exclusivă că bateriile în cauză îndeplinesc cerințele prevăzute la articolele 6, 9, 10, 12, 13 și 14 care li se aplică.

2. Documentația tehnică

Fabricantul întocmește documentația tehnică. Documentația permite evaluarea bateriei din punctul de vedere al conformității cu cerințele relevante menționate la punctul 1 și include o analiză și o evaluare adecvată a riscurilor.

Documentația tehnică precizează cerințele aplicabile și vizează – în măsura în care este relevant pentru evaluare –, proiectarea, fabricarea și funcționarea bateriei. Documentația tehnică cuprinde, unde este cazul, cel puțin următoarele elemente:

- (a) o descriere generală a bateriei și a utilizării prevăzute;
- (b) desenele de proiectare și de fabricare și schemele componentelor, subansamblelor și circuitelor;
- (c) descrierile și explicațiile necesare pentru a înțelege desenele și schemele menționate la litera (b) și funcționarea bateriei;
- (d) un specimen al etichetei cerute în conformitate cu articolul 13;
- (e) o listă a standardelor armonizate menționate la articolul 15, aplicate integral sau parțial, cu indicarea părților care au fost aplicate, o listă a specificațiilor comune menționate la articolul 16, aplicate integral sau parțial, cu indicarea părților care au fost aplicate, și o listă cuprinzând alte specificații tehnice relevante utilizate în scopuri de măsurare sau de calcul;
- (f) în cazul în care standardele armonizate și specificațiile comune menționate la litera (e) nu au fost aplicate sau nu sunt disponibile, o descriere a soluțiilor adoptate pentru a îndeplini cerințele aplicabile prevăzute la articolele 6, 9, 10, 12, 13 și 14 sau pentru a verifica conformitatea bateriilor cu cerințele respective;
- (g) rezultatele calculelor de proiectare efectuate și examinările realizate și dovezile tehnice sau documentele justificative utilizate; și
- (h) rapoartele de testare.

3. Fabricarea

Fabricantul ia toate măsurile necesare pentru ca procesul de fabricare și monitorizarea acestuia să asigure conformitatea bateriilor cu documentația tehnică menționată la punctul 2 și cu cerințele aplicabile menționate la punctul 1.

4. Marcajul CE și declarația de conformitate UE

Fabricantul aplică marcajul CE, în mod individual, pe fiecare baterie care îndeplinește cerințele aplicabile menționate la punctul 1 sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil sau nu este justificat din cauza naturii bateriei, pe ambalaj și pe documentele care însoțesc bateria.

Fabricantul întocmește o declarație de conformitate UE pentru fiecare model de baterie, în conformitate cu articolul 18, și o ține, împreună cu documentația tehnică, la dispoziția autorităților naționale timp de 10 ani de la introducerea pe piață a ultimei baterii din modelul respectiv de baterie. Declarația de conformitate UE identifică modelul de baterie pentru care a fost întocmită.

O copie a declarației de conformitate UE este pusă la dispoziția autorităților naționale, la cerere.

5. Reprezentantul autorizat al fabricantului

Obligațiile fabricantului stabilite la punctul 4 pot fi îndeplinite de reprezentantul autorizat al fabricantului, în numele său și pe răspunderea fabricantului, cu condiția ca acestea să fie menționate în mandat.

Partea B

MODULUL D1 – ASIGURAREA CALITĂȚII PROCESULUI DE PRODUCȚIE

1. Descrierea modului

Asigurarea calității procesului de producție este procedura de evaluare a conformității prin care fabricantul îndeplinește obligațiile prevăzute la punctele 2, 4 și 7 și asigură și declară pe răspunderea sa exclusivă, fără a aduce atingere obligațiilor altor operatori economici în conformitate cu prezentul regulament, că bateriile în cauză îndeplinesc cerințele aplicabile prevăzute la articolele 7 și 8 sau, la alegerea fabricantului, toate cerințele aplicabile prevăzute la articolele 6-10 și la articolele 12, 13 și 14.

2. Documentația tehnică

Fabricantul întocmește documentația tehnică. Documentația tehnică permite evaluarea bateriei din punctul de vedere al conformității cu cerințele relevante menționate la punctul 1 și include o analiză și o evaluare adecvată a riscurilor.

Documentația tehnică precizează cerințele aplicabile și vizează – în măsura în care este relevant pentru evaluare –, proiectarea, fabricarea și funcționarea bateriei. Documentația tehnică cuprinde, după caz, cel puțin următoarele elemente:

- (a) o descriere generală a bateriei și a utilizării prevăzute;
- (b) desenele de proiectare și de fabricare și schemele componentelor, subsansamblelor și circuitelor;
- (c) descrierile și explicațiile necesare pentru a înțelege desenele și schemele menționate la litera (b) și funcționarea bateriei;
- (d) un specimen al etichetei cerute în conformitate cu articolul 13;
- (e) o listă a standardelor armonizate menționate la articolul 15 și/sau a specificațiilor comune menționate la articolul 16 aplicate, precum și, în cazul unor standarde armonizate și/sau specificații comune aplicate parțial, indicarea părților care au fost aplicate;
- (f) o listă a altor specificații tehnice relevante utilizate în scopuri de măsurare sau de calcul și descrieri ale soluțiilor adoptate pentru a îndeplini cerințele aplicabile prevăzute la articolele 6-10, 12, 13 și 14 sau pentru a verifica conformitatea bateriilor cu cerințele respective, în cazul în care standardele armonizate și/sau specificațiile comune nu au fost aplicate sau nu sunt disponibile;

- (g) rezultatele calculelor de proiectare efectuate și examinările realizate, precum și dovezile tehnice sau documentele justificative utilizate;
- (h) un studiu care să susțină valorile amprentei de carbon menționate la articolul 7 alineatul (1) și clasa amprentei de carbon menționată la articolul 7 alineatul (2), care să conțină calculele efectuate în conformitate cu metodologia stabilită în actul delegat adoptat în temeiul articolului 7 alineatul (1) al patrulea paragraf litera (a) și dovezile și informațiile care stabilesc datele de intrare pentru aceste calcule;
- (i) un studiu care să susțină proporția de conținut reciclat menționată la articolul 8, care să conțină calculele efectuate în conformitate cu metodologia stabilită în actul delegat adoptat în temeiul articolului 8 alineatul (1) al doilea paragraf și dovezile și informațiile care stabilesc datele de intrare pentru aceste calcule; și
- (j) rapoartele de testare.

3. Disponibilitatea documentației tehnice

Fabricantul ține documentația tehnică la dispoziția autorităților naționale timp de 10 ani de la introducerea pe piață a bateriei.

4. Fabricarea

Fabricantul aplică un sistem de calitate aprobat pentru producția, inspecția produselor finite și testarea bateriilor în cauză, astfel cum se prevede la punctul 5, și face obiectul supravegherii, astfel cum se prevede la punctul 6.

5. Sistemul de calitate

1. Fabricantul depune o cerere pentru evaluarea sistemului său de calitate la organismul notificat ales de el, pentru bateriile în cauză.

Cererea include:

- (a) denumirea și adresa fabricantului și, în cazul în care cererea este depusă de reprezentantul autorizat al fabricantului, și denumirea și adresa acestuia;
 - (b) o declarație scrisă care să specifice că nu a fost depusă o cerere identică la un alt organism notificat;
 - (c) toate informațiile relevante pentru categoria de baterii avută în vedere;
 - (d) documentația privind sistemul de calitate menționat la punctul 5.2;
 - (e) documentația tehnică menționată la punctul 2.
2. Sistemul de calitate asigură conformitatea bateriilor cu cerințele aplicabile prevăzute la articolele 6-10, 12, 13 și 14.

Toate elementele, cerințele și prevederile adoptate de fabricant sunt documentate sistematic și ordonat, sub forma unor politici, proceduri și instrucțiuni scrise. Documentația privind sistemul de calitate trebuie să permită o interpretare uniformă a programelor, a planurilor, a manualelor și a dosarelor de calitate.

Documentația privind sistemul de calitate cuprinde, în special, o descriere adecvată a următoarelor elemente:

- (a) obiectivele privind calitatea și structura organizatorică, responsabilitățile și competențele conducerii cu privire la calitatea produsului;
- (b) procedurile privind documentarea și monitorizarea parametrilor și a datelor necesare pentru calcularea și actualizarea proporției de conținut reciclat menționate la articolul 8 și, după caz, a valorilor și clasei amprentei de carbon menționate la articolul 7;

- (c) tehnicile, procesele și acțiunile sistematice conexe care vor fi utilizate pentru fabricare, pentru controlul calității și pentru asigurarea calității;
 - (d) examinările, calculele, măsurătorile și testele care vor fi efectuate înaintea, în cursul și ulterior fabricării și frecvența cu care vor fi efectuate;
 - (e) dosarele de calitate, precum rapoartele de inspecție și datele calculelor, ale măsurătorilor și ale testelor, datele de etalonare, rapoartele privind calificarea personalului în cauză;
 - (f) mijloacele de monitorizare a respectării nivelului corespunzător de calitate a produsului și a funcționării eficiente a sistemului de calitate.
3. Organismul notificat evaluează sistemul de calitate pentru a determina dacă îndeplinește cerințele prevăzute la punctul 5.2.

Acesta prezumă conformitatea cu aceste cerințe în ceea ce privește elementele sistemului de calitate care respectă specificațiile corespunzătoare ale standardului armonizat relevant.

Pe lângă experiența în sisteme de management al calității, echipa de audit va cuprinde cel puțin un membru cu experiență de evaluare în domeniul produsului relevant și al tehnologiei produsului în cauză și cunoștințe privind cerințele aplicabile prevăzute la articolele 6-10, 12, 13 și 14.

Auditul include o vizită de evaluare în spațiile fabricantului.

Echipa de audit examinează documentația tehnică menționată la punctul 2 pentru a verifica capacitatea fabricantului de a identifica cerințele aplicabile prevăzute la articolele 6-10, 12, 13 și 14 și de a realiza examinările, calculele, măsurătorile și testele necesare în vederea asigurării conformității bateriei cu aceste cerințe. Echipa de audit verifică fiabilitatea datelor utilizate pentru calcularea proporției de conținut reciclat menționate la articolul 8 și, după caz, a valorilor și clasei amprente de carbon menționate la articolul 7, precum și punerea în aplicare corespunzătoare a metodologiei de calcul relevante.

După ce evaluează sistemul de calitate, organismul notificat comunică fabricantului decizia sa. Comunicarea respectivă cuprinde concluziile procesului de audit și motivarea deciziei respective.

4. Fabricantul se angajează să îndeplinească obligațiile care decurg din sistemul de calitate aprobat și să procedeze în așa fel încât acesta să rămână adecvat și eficient.
5. Fabricantul informează organismul notificat care a aprobat sistemul de calitate cu privire la orice intenție de modificare a sistemului de calitate.

Organismul notificat evaluează modificările propuse și decide dacă sistemul de calitate modificat va continua să îndeplinească cerințele menționate la punctul 5.2 sau dacă este necesară o reevaluare.

Organismul notificat comunică decizia sa fabricantului. Comunicarea respectivă cuprinde concluziile examinării și decizia de evaluare motivată.

6. Supravegherea sub responsabilitatea organismului notificat
- 1. Scopul supravegherii este de a se asigura că fabricantul îndeplinește în mod corect obligațiile care decurg din sistemul de calitate aprobat.
 - 2. Fabricantul autorizează accesul organismului notificat, în scopul evaluării, la spațiile de fabricare, de inspecție, de testare și de depozitare și îi furnizează orice informație necesară, în special:
 - (a) documentația privind sistemul de calitate menționată la punctul 5.2;

- (b) documentația tehnică menționată la punctul 2;
- (c) dosarele de calitate, precum rapoartele de inspecție și datele calculelor, ale măsurătorilor și ale testelor, datele de etalonare și rapoartele privind calificarea personalului în cauză.
3. Organismul notificat efectuează audituri periodice pentru a se asigura că fabricantul menține și aplică sistemul de calitate și furnizează fabricantului un raport de audit. În cursul acestor audituri, organismul notificat verifică cel puțin fiabilitatea datelor utilizate pentru calcularea proporției de conținut reciclat menționate la articolul 8 și, după caz, a valorilor și clasei amprenteii de carbon menționate la articolul 7, precum și punerea în aplicare corespunzătoare a metodologiei de calcul relevante.
4. În plus, organismul notificat poate efectua vizite inopinate la sediul fabricantului. În timpul unor astfel de vizite, dacă este necesar, organismul notificat poate efectua sau poate dispune efectuarea unor examinări, calcule, măsurători și teste pentru a verifica buna funcționare a sistemului de calitate. Organismul notificat furnizează fabricantului un raport privind vizita și, în cazul efectuării unor teste, un raport de testare.
7. Marcajul CE și declarația de conformitate UE
1. Fabricantul aplică marcajul CE și, sub responsabilitatea organismului notificat menționat la punctul 5.1, numărul de identificare al acestuia pe fiecare baterie care îndeplinește cerințele aplicabile menționate la punctul 1 sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil sau nu este justificat din cauza naturii bateriei, pe ambalaj și pe documentele care însoțesc bateria.
2. Fabricantul întocmește o declarație de conformitate UE pentru fiecare model de baterie, în conformitate cu articolul 18, și o ține la dispoziția autorităților naționale timp de 10 ani de la introducerea pe piață a ultimei baterii din modelul respectiv de baterie. Declarația de conformitate UE identifică modelul de baterie pentru care a fost întocmită.
- O copie a declarației de conformitate UE este pusă la dispoziția autorităților naționale, la cerere.
8. Disponibilitatea documentației privind sistemul de calitate
- Timp de 10 ani de la introducerea pe piață a bateriei, fabricantul ține la dispoziția autorităților naționale:
- (a) documentația privind sistemul de calitate menționată la punctul 5.2;
- (b) modificarea menționată la punctul 5.5, astfel cum a fost aprobată;
- (c) deciziile și rapoartele organismului notificat menționate la punctele 5.5, 6.3 și 6.4.
9. Obligațiile de informare ale organismului notificat
- Fiecare organism notificat își informează autoritatea de notificare cu privire la aprobările sistemelor de calitate emise sau retrase și, periodic sau la cerere, pune la dispoziția autorității sale de notificare lista aprobărilor sistemelor de calitate pe care le-a refuzat, suspendat sau restricționat în alt mod.
- Fiecare organism notificat informează celelalte organisme notificate în legătură cu aprobările sistemelor de calitate pe care le-a refuzat, retras, suspendat sau restricționat în alt mod și, la cerere, în legătură cu aprobările sistemelor de calitate pe care le-a emis.
10. Reprezentantul autorizat al fabricantului
- Obligațiile fabricantului stabilite la punctele 3, 5.1, 5.5, 7 și 8 pot fi îndeplinite de reprezentantul autorizat al fabricantului, în numele și pe răspunderea fabricantului, cu condiția ca acestea să fie menționate în mandat.

Partea C

MODULUL G – CONFORMITATEA PE BAZA VERIFICĂRII UNITĂȚII DE PRODUS

1. Descrierea modului

Conformitatea pe baza verificării unității de produs este procedura de evaluare a conformității prin care fabricantul îndeplinește obligațiile prevăzute la punctele 2, 3 și 5 și asigură și declară pe răspunderea sa exclusivă, fără a aduce atingere obligațiilor altor operatori economici în conformitate cu prezentul regulament, că bateria în cauză, care a făcut obiectul dispozițiilor de la punctul 4, este conformă cu cerințele aplicabile prevăzute la articolele 7 și 8 sau, la alegerea fabricantului, cu toate cerințele aplicabile prevăzute la articolele 6-10 și la articolele 12, 13 și 14.

2. Documentația tehnică

1. Fabricantul întocmește documentația tehnică și o pune la dispoziția organismului notificat menționat la punctul 4. Documentația tehnică trebuie să permită evaluarea bateriei din punctul de vedere al conformității cu cerințele relevante menționate la punctul 1 și include o analiză și o evaluare adecvată a riscurilor.

Documentația tehnică precizează cerințele aplicabile și vizează – în măsura în care este relevant pentru evaluare –, proiectarea, fabricarea și funcționarea bateriei.

Documentația tehnică cuprinde, după caz, cel puțin următoarele elemente:

- (a) o descriere generală a bateriei și a utilizării prevăzute;
- (b) desenele de proiectare și de fabricare și schemele componentelor, subansamblelor și circuitelor;
- (c) descrierile și explicațiile necesare pentru a înțelege desenele și schemele menționate la litera (b) și funcționarea bateriei;
- (d) un specimen al etichetei cerute în conformitate cu articolul 13;
- (e) o listă a standardelor armonizate menționate la articolul 15 și/sau a specificațiilor comune menționate la articolul 16 aplicate, precum și, în cazul unor standarde armonizate și/sau specificații comune aplicate parțial, indicarea părților care au fost aplicate;
- (f) o listă a altor specificații tehnice relevante utilizate în scopuri de măsurare sau de calcul și descrieri ale soluțiilor adoptate pentru a îndeplini cerințele aplicabile menționate la punctul 1 sau pentru a verifica conformitatea bateriilor cu cerințele respective, în cazul în care standardele armonizate și/sau specificațiile comune nu au fost aplicate sau nu sunt disponibile;
- (g) rezultatele calculelor de proiectare efectuate și examinările realizate, precum și dovezile tehnice sau documentele justificative utilizate;
- (h) un studiu care să susțină valorile și clasa amprenteii de carbon menționate la articolul 7, care să conțină calculele efectuate în conformitate cu metodologia stabilită în actul delegat adoptat în temeiul articolului 7 alineatul (1) al patrulea paragraf litera (a) și dovezile și informațiile care stabilesc datele de intrare pentru aceste calcule;
- (i) un studiu care să susțină proporția de conținut reciclat menționată la articolul 8, care să conțină calculele efectuate în conformitate cu metodologia stabilită în actul delegat adoptat în temeiul articolului 8 alineatul (1) al doilea paragraf și dovezile și informațiile care stabilesc datele de intrare pentru aceste calcule; și
- (j) rapoartele de testare.

2. Fabricantul ține documentația tehnică la dispoziția autorităților naționale timp de 10 ani de la introducerea pe piață a bateriei.

3. Fabricarea

Fabricantul ia toate măsurile necesare pentru ca procesul de fabricare și monitorizarea acestuia să asigure conformitatea bateriei fabricate cu cerințele aplicabile menționate la punctul 1.

4. Verificarea

1. Un organism notificat ales de fabricant efectuează examinările, calculele, măsurătorile și testele adecvate, astfel cum sunt prevăzute în standardele armonizate relevante menționate la articolul 15, în specificațiile comune menționate la articolul 16 sau în ambele, sau teste echivalente pentru a verifica conformitatea bateriei cu cerințele aplicabile menționate la punctul 1 sau dispune efectuarea acestora. În lipsa unui astfel de standard armonizat sau a unei astfel de specificații comune, organismul notificat în cauză decide cu privire la examinările, calculele, măsurătorile și testele adecvate care trebuie efectuate.

Organismul notificat emite un certificat de conformitate referitor la examinările, calculele, măsurătorile și testele efectuate și aplică numărul său de identificare pe bateria aprobată sau dispune aplicarea acestui număr sub responsabilitatea sa.

2. Fabricantul ține certificatele de conformitate la dispoziția autorităților naționale timp de 10 ani de la introducerea pe piață a bateriei.

5. Marcajul CE și declarația de conformitate UE

Fabricantul aplică marcajul CE și, sub responsabilitatea organismului notificat menționat la punctul 4, numărul de identificare al acestuia pe fiecare baterie care îndeplinește cerințele aplicabile menționate la punctul 1 sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil sau nu este justificat din cauza naturii bateriei, pe ambalaj și pe documentele care însoțesc bateria.

Fabricantul întocmește o declarație de conformitate UE în conformitate cu articolul 18 pentru fiecare baterie și o ține la dispoziția autorităților naționale timp de 10 ani de la introducerea pe piață a bateriei. Declarația de conformitate UE identifică bateria pentru care a fost întocmită.

O copie a declarației de conformitate UE este pusă la dispoziția autorităților naționale, la cerere.

6. Reprezentantul autorizat al fabricantului

Obligațiile fabricantului stabilite la punctele 2.2, 4.2 și 5 pot fi îndeplinite de reprezentantul autorizat al fabricantului, în numele și pe răspunderea fabricantului, cu condiția ca acestea să fie menționate în mandat.

ANEXA IX

DECLARAȚIA DE CONFORMITATE UE NR.* ...

* (numărul de identificare al declarației)

1. Modelul de baterie (produs, categorie și numărul lotului sau numărul de serie):
2. Denumirea și adresa fabricantului și, după caz, ale reprezentantului autorizat al acestuia:
3. Prezenta declarație de conformitate este emisă pe răspunderea exclusivă a fabricantului.
4. Obiectul declarației (descrierea bateriei și identificarea sa, într-un mod care permite trasabilitatea și care, după caz, poate include o imagine a bateriei):
5. Obiectul declarației menționat la punctul 4 este conform cu legislația de armonizare relevantă a Uniunii: ... (referința celorlalte acte ale Uniunii aplicate).
6. Referințele standardelor armonizate relevante sau ale specificațiilor comune utilizate sau referințele celorlalte specificații tehnice în raport cu care se declară conformitatea:
7. Organismul notificat ... (denumire, adresă, număr) ... a efectuat ... (descrierea intervenției) ... și a eliberat certificatul (certIFICATELE): ... (detalii, inclusiv data acestuia și, după caz, informații cu privire la durata și condițiile valabilității sale).
8. Informații suplimentare

Semnat pentru și în numele:

(locul și data emiterii):

(numele, funcția) (semnătura)

ANEXA X

LISTA MATERIILOR PRIME ȘI A CATEGORIILOR DE RISC

1. Materii prime:

- (a) cobalt;
- (b) grafit natural;
- (c) litiu;
- (d) nichel;
- (e) compușii chimici bazați pe materiile prime enumerate la literele (a)-(d) de care este nevoie pentru fabricarea materialelor active ale bateriilor.

2. Categoriile de risc social și de mediu:

- (a) mediul, clima și sănătatea umană, luând în considerare efectele directe, induse, indirecte și cumulative, inclusiv:
 - (i) aerul, inclusiv poluarea aerului, precum emisiile de gaze cu efect de seră,
 - (ii) apa, inclusiv fundul mării și mediul marin, și inclusiv poluarea apei, utilizarea apei, cantitățile de apă (inundații sau secete) și accesul la apă,
 - (iii) solul, inclusiv poluarea solului, eroziunea solului, utilizarea terenurilor și degradarea terenurilor,
 - (iv) biodiversitatea, inclusiv deteriorarea habitatelor, a faunei sălbatice, a florei și a ecosistemelor, inclusiv serviciile ecosistemice,
 - (v) substanțele periculoase,
 - (vi) zgomotul și vibrațiile,
 - (vii) siguranța unităților de producție,
 - (viii) consumul de energie,
 - (ix) deșeurile și reziduurile;
- (b) drepturile omului, drepturile lucrătorilor și relațiile de muncă, inclusiv:
 - (i) securitatea și sănătatea în muncă,
 - (ii) munca copiilor,
 - (iii) munca forțată,
 - (iv) discriminarea,
 - (v) libertățile sindicale;
- (c) viața comunitară, inclusiv cea a populațiilor indigene.

3. Instrumentele internaționale care se referă la riscurile menționate la punctul 2 includ:

- (a) Cele zece principii ale Pactului mondial al Organizației Națiunilor Unite;
- (b) Orientările UNEP pentru evaluarea socială a ciclului de viață al produselor;
- (c) Convenția privind diversitatea biologică, în special Decizia COP VIII/28 – Orientări voluntare privind includerea aspectelor referitoare la biodiversitate în evaluarea impactului;

- (d) Acordul de la Paris al ONU;
 - (e) cele opt convenții fundamentale ale OIM definite în Declarația OIM cu privire la principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă;
 - (f) toate celelalte convenții internaționale în domeniul mediului care sunt obligatorii pentru Uniune sau pentru statele sale membre;
 - (g) Declarația OIM cu privire la principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă;
 - (h) Carta internațională a drepturilor omului, incluzând Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale.
4. Instrumentele în materie de diligență necesară recunoscute la nivel internațional aplicabile cerințelor obligației de diligență prevăzute în capitolul VII din prezentul regulament:
- (a) Carta internațională a drepturilor omului, incluzând Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale;
 - (b) Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului;
 - (c) Orientările OCDE privind întreprinderile multinaționale;
 - (d) Declarația tripartită de principii a OIM privind întreprinderile multinaționale și politica socială;
 - (e) Orientările OCDE privind diligența necesară pentru o conduită responsabilă în afaceri;
 - (f) Orientările OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în cazul minereurilor provenite din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat.
-

ANEXA XI

CALCULUL RATELOR DE COLECTARE A DEȘEURILOR DE BATERII PORTABILE ȘI A DEȘEURILOR DE BATERII LMT

1. Producătorii categoriilor relevante de baterii sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, precum și statele membre calculează rata de colectare ca procent obținut prin împărțirea greutății deșeurilor de baterii, colectate în conformitate cu articolele 59, 60 și, respectiv, 69, într-un an calendaristic dat într-un stat membru, la greutatea medie a acestor baterii pe care producătorii fie le pun la dispoziție pe piață direct utilizatorilor finali, fie le livrează unor terți pentru a le pune la dispoziție pe piață utilizatorilor finali în respectivul stat membru în cursul celor trei ani calendaristici anteriori. Rata de colectare se calculează în conformitate cu articolul 59 pentru bateriile portabile, respectiv în conformitate cu articolul 60 pentru bateriile LMT.

An	Colectarea datelor		Calcul	Cerință de raportare
Anul 1	Vânzări în anul 1 (V1)			
Anul 2	Vânzări în anul 2 (V2)			
Anul 3	Vânzări în anul 3 (V3)			
Anul 4	Vânzări în anul 4 (V4)	Colectare în anul 4 (C4)	Rata de colectare (RC4) = $3 \cdot C4 / (V1 + V2 + V3)$	RC4
Anul 5	Vânzări în anul 5 (V5)	Colectare în anul 5 (C5)	Rata de colectare (RC5) = $3 \cdot C5 / (V2 + V3 + V4)$	RC5
Etc.	Etc.	Etc.	Etc.	

2. Producătorii categoriilor relevante de baterii sau, dacă sunt desemnate în conformitate cu articolul 57 alineatul (1), organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, precum și statele membre calculează vânzările anuale de baterii către utilizatorii finali, într-un an dat, ca fiind greutatea acestor baterii puse la dispoziție pe piață pentru prima dată pe teritoriul statului membru în anul în cauză, cu excepția bateriilor care au părăsit teritoriul respectivului stat membru în respectivul an, înainte de a fi vândute utilizatorilor finali. Aceste vânzări se calculează separat pentru bateriile portabile și pentru bateriile LMT.
3. Pentru fiecare baterie, se ia în considerare numai prima dată când este pusă la dispoziție pe piață într-un stat membru.
4. Calculul prevăzut la punctele 1 și 2 se bazează pe datele colectate sau pe estimări semnificative din punct de vedere statistic bazate pe datele colectate.

ANEXA XII

CERINȚE PRIVIND DEPOZITAREA ȘI TRATAREA, INCLUSIV RECICLAREA

Partea A: Cerințe privind depozitarea și tratarea

1. Tratarea include, cel puțin, îndepărtarea tuturor fluidelor și acizilor.
2. Tratarea și orice depozitare, inclusiv depozitarea temporară, în instalațiile de tratare, inclusiv instalații de reciclare, se desfășoară în amplasamente cu suprafețe impermeabile și acoperiș adecvat rezistent la intemperii sau în containere corespunzătoare.
3. Deșeurile de baterii din instalațiile de tratare, inclusiv instalații de reciclare, se depozitează astfel încât acestea să nu fie amestecate cu deșeuri provenite din materiale conductoare sau combustibile.
4. Se aplică măsuri speciale de precauție și de siguranță pentru tratarea deșeurilor de baterii pe bază de litiu în timpul manipulării, sortării și depozitării. Astfel de măsuri includ protecția împotriva expunerii la:
 - (a) căldură excesivă, precum temperaturi ridicate, foc sau lumina directă a soarelui;
 - (b) apă, precum precipitații și inundații;
 - (c) orice tip de strivire sau deteriorare fizică.Deșeurile de baterii pe bază de litiu se depozitează în poziția în care sunt orientate în mod normal atunci când sunt instalate, și anume niciodată inversate, în zone bine ventilate, și se acoperă cu o izolare de cauciuc pentru înaltă tensiune. Instalațiile de depozitare a deșeurilor de baterii pe bază de litiu sunt marcate cu un semn de avertizare.
5. Mercurul se separă în timpul tratării într-un flux identificabil, care este imobilizat și eliminat în condiții de siguranță și care nu poate provoca efecte negative asupra sănătății umane sau asupra mediului.
6. Cadmiul se separă în timpul tratării într-un flux identificabil, căruia i se dă o destinație sigură și care nu poate provoca efecte negative asupra sănătății umane sau asupra mediului.

Partea B: Obiective privind eficiența reciclării

1. Cel târziu la 31 decembrie 2025, reciclarea trebuie să atingă cel puțin următoarele obiective privind eficiența reciclării:
 - (a) reciclarea a 75 % din greutatea medie a bateriilor plumb-acid;
 - (b) reciclarea a 65 % din greutatea medie a bateriilor pe bază de litiu;
 - (c) reciclarea a 80 % din greutatea medie a bateriilor nichel-cadmiu;
 - (d) reciclarea a 50 % din greutatea medie a altor deșeuri de baterii.
2. Cel târziu la 31 decembrie 2030, reciclarea trebuie să atingă cel puțin următoarele obiective privind eficiența reciclării:
 - (a) reciclarea a 80 % din greutatea medie a bateriilor plumb-acid;
 - (b) reciclarea a 70 % din greutatea medie a bateriilor pe bază de litiu.

Partea C: Obiective privind valorificarea materială

1. Cel târziu la 31 decembrie 2027, reciclarea trebuie să atingă cel puțin următoarele obiective pentru valorificarea materială:
 - (a) 90 % pentru cobalt;
 - (b) 90 % pentru cupru;
 - (c) 90 % pentru plumb;
 - (d) 50 % pentru litiu;
 - (e) 90 % pentru nichel.

 2. Cel târziu la 31 decembrie 2031, reciclarea trebuie să atingă cel puțin următoarele obiective privind valorificarea materială:
 - (a) 95 % pentru cobalt;
 - (b) 95 % pentru cupru;
 - (c) 95 % pentru plumb;
 - (d) 80 % pentru litiu;
 - (e) 95 % pentru nichel.
-

ANEXA XIII

INFORMAȚII CARE TREBUIE INCLUSE ÎN PAȘAPORTUL PENTRU BATERII

1. INFORMAȚII ACCESIBILE PUBLICULUI REFERITOARE LA MODELUL DE BATERIE

Pașaportul pentru baterii include următoarele informații referitoare la modelul de baterie, care sunt accesibile publicului:

- (a) informațiile specificate în partea A din anexa VI;
- (b) materialele care intră în compoziția bateriei, inclusiv compoziția chimică a acesteia, substanțele periculoase prezente în baterie, altele decât mercurul, cadmiul sau plumbul, precum și materiile prime critice prezente în baterie;
- (c) informațiile privind amprenta de carbon menționate la articolul 7 alineatele (1) și (2);
- (d) informațiile privind aprovizionarea responsabilă, astfel cum se indică în raportul privind politica privind diligența necesară pentru baterii menționată la articolul 52 alineatul (3);
- (e) informațiile privind conținutul reciclat, astfel cum sunt cuprinse în documentația menționată la articolul 8 alineatul (1);
- (f) ponderea conținutului regenerabil;
- (g) capacitatea nominală (în Ah);
- (h) tensiunea minimă, nominală și maximă, cu intervale de temperatură, dacă este cazul;
- (i) capacitatea de putere inițială (în wați) și limitele inițiale, cu intervale de temperatură, dacă este cazul;
- (j) durata de viață preconizată a bateriei, exprimată în cicluri, și testul de referință utilizat;
- (k) pragul de capacitate pentru epuizare (numai în cazul bateriilor pentru vehicule electrice);
- (l) intervalul de temperatură pe care îl poate suporta bateria atunci când nu este utilizată (test de referință);
- (m) perioada de viață calendaristică pentru care se aplică garanția comercială;
- (n) eficiența energetică inițială pe întregul circuit și la 50 % din ciclul de viață;
- (o) rezistența internă a celulelor și a ansamblului de baterii;
- (p) calificativul c la testul relevant al ciclului de viață;
- (q) cerințele în materie de marcare prevăzute la articolul 13 alineatele (3) și (4);
- (r) declarația de conformitate UE menționată la articolul 18;
- (s) informațiile privind prevenirea și managementul deșeurilor de baterii prevăzute la articolul 74 alineatul (1) literele (a)-(f).

2. INFORMAȚII REFERITOARE LA MODELUL DE BATERIE ACCESIBILE NUMAI PERSOANELOR CARE AU UN INTERES LEGITIM ȘI COMISIEI

Pașaportul pentru baterii include următoarele informații referitoare la modelul de baterie, care sunt accesibile numai persoanelor care au un interes legitim și Comisiei:

- (a) compoziția detaliată, inclusiv materialele utilizate pentru catod, anod și electrolit;
- (b) numerele pieselor pentru componente și datele de contact ale surselor de piese de schimb;
- (c) informații referitoare la demontare, care includ cel puțin:
 - diagramele descompuse ale sistemului/ansamblului de baterii, indicând amplasarea celulelor,
 - secvențele de demontare,
 - tipul și numărul tehnicilor de strângere în vederea deblocării,
 - uneltele necesare pentru demontare,
 - avertismente dacă există riscul de deteriorare a pieselor,
 - numărul de celule utilizate și disponerea acestora;
- (d) măsuri de siguranță.

3. INFORMAȚII ACCESIBILE NUMAI ORGANISMELOR NOTIFICATE, AUTORITĂȚILOR DE SUPRAVEGHERE A PIEȚEI ȘI COMISIEI

Pașaportul pentru baterii include următoarele informații referitoare la modelul de baterie care sunt accesibile numai organismelor notificate, autorităților de supraveghere a pieței și Comisiei:

- rezultatele din rapoartele de testare care dovedesc conformitatea cu cerințele prevăzute în prezentul regulament sau în orice acte delegate sau de punere în aplicare adoptate în temeiul prezentului regulament.

4. INFORMAȚII ȘI DATE REFERITOARE LA O BATERIE INDIVIDUALĂ ACCESIBILE NUMAI PERSOANELOR CARE AU UN INTERES LEGITIM

Pașaportul pentru baterii include următoarele informații și date specifice referitoare la o baterie individuală, care sunt accesibile numai persoanelor care au un interes legitim:

- (a) valorile parametrilor de performanță și de durabilitate menționați la articolul 10 alineatul (1), atunci când bateria este introdusă pe piață și atunci când statutul acesteia se modifică;
- (b) informațiile privind starea de sănătate a bateriei în temeiul articolului 14;
- (c) informațiile privind statutul bateriei, definită ca „originală”, „reafectată”, „reutilizată”, „refabricată” sau „deșeu”;
- (d) informațiile și datele rezultate din utilizarea sa, inclusiv numărul de cicluri de încărcare și descărcare și evenimentele negative, precum accidentele, precum și informațiile înregistrate periodic cu privire la condițiile de mediu în care are loc funcționarea, inclusiv temperatura, și la nivelul de încărcare.

ANEXA XIV

CERINȚE MINIME PRIVIND TRANSFERURILE DE BATERII FOLOSITE

1. Pentru a se distinge între bateriile folosite și deșeurile de baterii, în cazul în care deținătorul, și anume persoana fizică sau juridică care deține bateriile folosite sau deșeurile de baterii, declară că intenționează să transfere sau transferă baterii folosite, iar nu deșeuri de baterii, deținătorului respectiv i se cere să pună la dispoziție următoarele documente pentru a justifica această afirmație:
 - (a) o copie a facturii și a contractului privind vânzarea sau transferul dreptului de proprietate asupra bateriilor, în care se indică faptul că bateriile sunt destinate reutilizării directe și că sunt pe deplin funcționale;
 - (b) dovezi privind evaluarea sau testarea, sub forma unei copii a documentelor, precum certificatul de testare și dovada de funcționalitate, pentru fiecare baterie sau fracțiune a acesteia din cadrul lotului, și protocolul care conține toate informațiile înscrise în evidențe în conformitate cu punctul 3;
 - (c) o declarație a posesorului conform căreia niciunul dintre materialele sau echipamentele din cadrul lotului nu constituie deșeuri în sensul definiției de la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2008/98/CE; și
 - (d) o protecție corespunzătoare împotriva deteriorării în timpul transportului, al încărcării și al descărcării, în special printr-o ambalare și o stivuire corespunzătoare a încărcăturii.
2. Punctul 1 literele (a) și (b) și punctul 3 nu se aplică în cazul în care se demonstrează prin documente justificative că transportul se efectuează în cadrul unui acord de transfer între întreprinderi și atunci când:
 - (a) bateria folosită este returnată producătorului sau unui terț care acționează în numele său pentru reparații în perioada de garanție, cu intenția de a fi reutilizată; sau
 - (b) în cazul în care bateria folosită este pentru uz profesional, aceasta este trimisă producătorului sau unui terț care acționează în numele său sau către o instalație a unui terț din țări unde se aplică Decizia C(2001)107/final a Consiliului OCDE privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșeuri destinate operațiunilor de valorificare, pentru recondiționare sau reparații, pe baza unui contract valabil, cu intenția de a fi reutilizată; sau
 - (c) în cazul în care bateria folosită este pentru uz profesional și este defectă, aceasta este trimisă producătorului sau unui terț care acționează în numele său în vederea analizării cauzelor principale, pe baza unui contract valabil, în cazul în care o astfel de analiză nu poate fi efectuată decât de producător sau de terți care acționează în numele acestuia.
3. Pentru a demonstra că bateriile care sunt transferate constituie baterii folosite, iar nu deșeuri, deținătorul acestora trebuie să parcurgă următoarele etape privind testarea și ținerea evidenței documentelor doveditoare:

Etapa 1: Testarea

- (a) bateria este testată în ceea ce privește starea sa de sănătate și se evaluează prezența substanțelor periculoase;
- (b) rezultatele evaluării și testării menționate la litera (a) sunt înregistrate într-un document doveditor.

Etapa 2: Documentul doveditor

- (a) documentul doveditor se fixează în mod sigur, dar nu permanent, fie chiar pe bateria folosită, dacă bateria folosită nu a fost ambalată, fie pe ambalaj, astfel încât documentul doveditor să poată fi citit fără înlăturarea ambalajului;
- (b) documentul doveditor conține următoarele informații:
 - denumirea bateriei sau a fracțiunii acesteia,
 - numărul de identificare al bateriei sau al fracțiunii acesteia, după caz,

- anul producției, dacă este disponibil,
 - denumirea și adresa întreprinderii responsabile în ceea ce privește testarea stării de sănătate,
 - tipurile de teste efectuate pentru etapa 1,
 - rezultatele testelor efectuate pentru etapa 1, inclusiv datele testelor.
4. Pe lângă documentele necesare conform punctelor 1, 2 și 3, fiecare încărcătură de baterii folosite, de exemplu, container sau camion, este însoțită de:
- (a) un document de transport relevant; și
 - (b) o declarație de răspundere din partea persoanei responsabile.
5. În absența unei dovezi că un obiect este o baterie folosită, iar nu un deșeu, sub forma documentelor corespunzătoare necesare conform punctelor 1, 2, 3 și 4, și în absența unei protecții corespunzătoare împotriva deteriorării în timpul transportului, al încărcării și al descărcării, în special printr-o ambalare și stivuire corespunzătoare a încărcăturii, acestea fiind obligații ale posesorului care organizează transportul, obiectul este considerat deșeu și se prezumă că încărcătura cuprinde un transfer ilegal. În astfel de cazuri, încărcătura este tratată în conformitate cu articolele 24 și 25 din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006.
-

ANEXA XV

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 2006/66/CE	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 1 primul paragraf punctul 1	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 1 primul paragraf punctul 2	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 1 al doilea paragraf	—
Articolul 2	Articolul 1 alineatele (3), (4) și (5)
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 1 alineatele (3) și (4)
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 1 alineatul (5)
Articolul 2 alineatul (2) litera (a)	Articolul 1 alineatul (5) litera (a)
Articolul 2 alineatul (2) litera (b)	Articolul 1 alineatul (5) litera (a)
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 3 punctul 1	Articolul 3 alineatul (1) punctul 1
Articolul 3 punctul 2	Articolul 3 alineatul (1) punctul 2
Articolul 3 punctul 3	Articolul 3 alineatul (1) punctul 9
Articolul 3 punctul 4	—
Articolul 3 punctul 5	Articolul 3 alineatul (1) punctul 12
Articolul 3 punctul 6	Articolul 3 p alineatul (1) punctul 13
Articolul 3 punctul 7	Articolul 3 alineatul (1) punctul 50
Articolul 3 punctul 8	Articolul 3 alineatul (2) litera (a)
Articolul 3 punctul 9	—
Articolul 3 punctul 10	Articolul 3 alineatul (1) punctul 53
Articolul 3 punctul 11	Articolul 3 alineatul (1) punctul 26
Articolul 3 punctul 12	Articolul 3 alineatul (1) punctul 47
Articolul 3 punctul 13	Articolul 3 alineatul (1) punctul 65
Articolul 3 punctul 14	Articolul 3 alineatul (1) punctul 16
Articolul 3 punctul 15	Articolul 3 alineatul (1) punctul 22
Articolul 3 punctul 16	—
Articolul 3 punctul 17	—

Directiva 2006/66/CE	Prezentul regulament
Articolul 4	Articolul 6
Articolul 4 alineatul (1)	Anexa I
Articolul 4 alineatul (1) litera (a)	Anexa I rubrica 1
Articolul 4 alineatul (1) litera (b)	Anexa I rubrica 2
Articolul 4 alineatul (2)	—
Articolul 4 alineatul (3)	—
Articolul 4 alineatul (3) litera (a)	—
Articolul 4 alineatul (3) litera (b)	—
Articolul 4 alineatul (3) litera (c)	—
Articolul 4 alineatul (4)	—
Articolul 5	—
Articolul 6	Articolul 4
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (2)	—
Articolul 7	Articolul 2
Articolul 8	Articolele 59-62 și 64-67
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 59
Articolul 8 alineatul (1) primul paragraf litera (a)	Articolul 59 alineatul (1) litera (a) Articolul 59 alineatul (1) litera (b)
Articolul 8 alineatul (1) primul paragraf litera (b)	Articolul 62
Articolul 8 alineatul (1) primul paragraf litera (c)	Articolul 61 alineatul (1) Articolul 62 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (1) primul paragraf litera (d)	Articolul 59 alineatul (2) litera (a) punctul (ii) Articolul 61 alineatul (1) litera (c)
Articolul 8 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 59 alineatul (5)
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 59 alineatele (1) și (2)
Articolul 8 alineatul (2) litera (a)	Articolul 59 alineatul (1) Articolul 59 alineatul (2)
Articolul 8 alineatul (2) litera (b)	Articolul 59 alineatul (2)
Articolul 8 alineatul (2) litera (c)	—
Articolul 8 alineatul (3)	Articolul 61
Articolul 8 alineatul (4)	Articolul 61
Articolul 9	—

Directiva 2006/66/CE	Prezentul regulament
Articolul 10	Articolele 59, 60 și 69
Articolul 10 alineatul (1)	—
Articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 75 alineatul (4)
Articolul 10 alineatul (2)	Articolele 59 și 60
Articolul 10 alineatul (2) litera (a)	—
Articolul 10 alineatul (2) litera (b)	Articolul 59 alineatul (3) și articolul 60 alineatul (3)
Articolul 10 alineatul (3)	Articolul 69 alineatul (2) și articolul 76 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 10 alineatul (4)	—
Articolul 11	Articolul 11
Articolul 11 primul paragraf	Articolul 11 alineatul (1)
Articolul 11 al doilea paragraf	Articolul 11 alineatul (3)
Articolul 12	Articolul 70
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 70 alineatul (2)
Articolul 12 alineatul (1) primul paragraf litera (a)	Articolul 59 alineatul (1) litera (f), articolul 60 alineatul (1) litera (f) și articolul 61 alineatul (3) litera (c)
Articolul 12 alineatul (1) primul paragraf litera (b)	Articolul 71 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (1) al doilea paragraf	—
Articolul 12 alineatul (1) al treilea paragraf	—
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 71 alineatul (4)
Articolul 12 alineatul (3)	Articolul 70 alineatul (3)
Articolul 12 alineatul (4)	Articolul 71 alineatele (2) și (3)
Articolul 12 alineatul (5)	Articolul 75 alineatul (5) litera (c) și articolul 76 alineatul (1) litera (d)
Articolul 12 alineatul (6)	Articolul 71 alineatul (4)
Articolul 13	—
Articolul 13 alineatul (1)	—
Articolul 13 alineatul (2)	—
Articolul 14	Articolul 70 alineatul (1)
Articolul 15	Articolul 72
Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 72 alineatul (1)
Articolul 15 alineatul (2)	Articolul 72 alineatul (3)

Directiva 2006/66/CE	Prezentul regulament
Articolul 15 alineatul (3)	Articolul 72 alineatul (4)
Articolul 16	Articolul 56
Articolul 16 alineatul (1)	Articolul 56 alineatele (1) și (4)
Articolul 16 alineatul (1) litera (a)	Articolul 56 alineatul (4) litera (a)
Articolul 16 alineatul (1) litera (b)	Articolul 56 alineatul (4) litera (a)
Articolul 16 alineatul (2)	—
Articolul 16 alineatul (3)	Articolul 56 alineatul (1) litera (c)
Articolul 16 alineatul (4)	Articolul 74 alineatul (5)
Articolul 16 alineatul (5)	—
Articolul 16 alineatul (6)	—
Articolul 17	Articolul 55
Articolul 18	Articolul 57 alineatul (2) litera (c)
Articolul 18 alineatul (1)	—
Articolul 18 alineatul (2)	—
Articolul 18 alineatul (3)	—
Articolul 19	Articolul 59 alineatul (1), articolul 60 alineatul (1), articolul 61 alineatul (1) și articolele 62 și 64-67
Articolul 19 alineatul (1)	Articolul 59 alineatul (2), articolul 60 alineatul (2), articolul 61 alineatul (1) și articolele 62, 65, 66 și 67
Articolul 19 alineatul (2)	Articolul 57 alineatul (2) litera (c)
Articolul 20	Articolul 74
Articolul 20 alineatul (1)	Articolul 74 alineatul (1)
Articolul 20 alineatul (1) litera (a)	Articolul 74 alineatul (1) litera (f)
Articolul 20 alineatul (1) litera (b)	Articolul 74 alineatul (1) litera (b)
Articolul 20 alineatul (1) litera (c)	Articolul 74 alineatul (1) litera (c)
Articolul 20 alineatul (1) litera (d)	Articolul 74 alineatul (1) litera (b)
Articolul 20 alineatul (1) litera (e)	Articolul 74 alineatul (1) litera (e)
Articolul 20 alineatul (2)	Articolul 74
Articolul 20 alineatul (3)	Articolul 74 alineatul (4)
Articolul 21	Articolul 20 Articolul 13, anexa VI părțile A, B și C
Articolul 21 alineatul (1)	Articolul 13 alineatul (4)

Directiva 2006/66/CE	Prezentul regulament
Articolul 21 alineatul (2)	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 21 alineatul (3)	Articolul 13 alineatul (5)
Articolul 21 alineatul (4)	Articolul 13 alineatul (4)
Articolul 21 alineatul (5)	Articolul 13 alineatul (4)
Articolul 21 alineatul (6)	—
Articolul 21 alineatul (7)	—
Articolul 22a	—
Articolul 23	Articolul 94
Articolul 23 alineatul (1)	Articolul 94 alineatul (1)
Articolul 23 alineatul (2)	Articolul 94 alineatul (2)
Articolul 23 alineatul (2) litera (a)	—
Articolul 23 alineatul (2) litera (b)	Articolul 94 alineatul (2) primul paragraf litera (e)
Articolul 23 alineatul (2) litera (c)	Articolul 71 alineatele (5) și (6)
Articolul 23 alineatul (3)	Articolul 94 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 23a	Articolul 89
Articolul 23a alineatul (1)	Articolul 89 alineatul (1)
Articolul 23a alineatul (2)	Articolul 89 alineatul (2)
Articolul 23a alineatul (3)	Articolul 89 alineatul (3)
Articolul 23a alineatul (4)	Articolul 89 alineatul (5)
Articolul 23a alineatul (5)	Articolul 89 alineatul (6)
Articolul 24	Articolul 90
Articolul 24 alineatul (1)	Articolul 90 alineatul (1)
Articolul 24 alineatul (2)	Articolul 90 alineatul (3)
Articolul 24 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 90 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 25	Articolul 93
Articolul 26	—
Articolul 27	—
Articolul 28	Articolul 95
Articolul 29	Articolul 96
Articolul 30	—

Directiva 2006/66/CE	Prezentul regulament
Anexa I	Anexa XI
Anexa II	Anexa VI partea B
Anexa III	Anexa XII
Anexa III partea A	Anexa XII partea A
Anexa III partea B	Anexa XII partea B
Anexa IV	Articolul 55

REGULAMENTUL (UE) 2023/1543 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 12 iulie 2023****privind ordinele europene de divulgare a probelor electronice și ordinele europene de păstrare a probelor electronice în cadrul procedurilor penale și pentru executarea pedepselor privative de libertate în urma unor proceduri penale**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 82 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Uniunea și-a stabilit obiectivul de a menține și de a dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție. În vederea instituirii progresive a unui astfel de spațiu, Uniunea trebuie să adopte măsuri privind cooperarea judiciară în materie penală bazată pe principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare, care este considerat, începând cu Consiliul European de la Tampere din 15-16 octombrie 1999, ca fiind piatra de temelie a cooperării judiciare în materie penală în cadrul Uniunii.
- (2) Măsurile care vizează obținerea și păstrarea probelor electronice sunt din ce în ce mai importante pentru anchetele penale și urmărirea penală în întreaga Uniune. Mecanismele eficiente de obținere a probelor electronice sunt esențiale pentru combaterea criminalității, iar aceste mecanisme ar trebui să facă obiectul unor condiții și garanții care să asigure deplina conformitate cu drepturile fundamentale și cu principiile recunoscute la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”), în special principiile necesității și proporționalității, respectarea garanțiilor procedurale, protecția vieții private, precum și a datelor cu caracter personal și a confidențialității comunicațiilor.
- (3) Declarația comună a miniștrilor justiției și afacerilor interne și a reprezentanților instituțiilor Uniunii cu privire la atentatele teroriste din 24 martie 2016 de la Bruxelles a subliniat necesitatea prioritară de a asigura și a obține mai rapid și mai eficient probele electronice și de a identifica măsuri concrete în acest sens.
- (4) Concluziile Consiliului din 9 iunie 2016 au accentuat importanța tot mai mare a probelor electronice în cadrul procedurilor penale și importanța protejării spațiului cibernetic împotriva abuzurilor și a activităților infracționale în beneficiul economiilor și al societăților și, prin urmare, necesitatea ca autoritățile de aplicare a legii și autoritățile judiciare să dispună de instrumente eficiente în vederea anchetării și a urmării penale a infracțiunilor legate de spațiul cibernetic.
- (5) În Comunicarea comună a Comisiei și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate către Parlamentul European și Consiliu din 13 septembrie 2017 intitulată „Reziliență, prevenire și apărare: construirea unei securități cibernetice puternice pentru UE”, Comisia a subliniat că anchetarea și urmărirea penală eficientă a infracțiunilor facilitate de calculator reprezintă un factor-cheie de descurajare a atacurilor cibernetice și că actualul cadru procedural trebuie să fie mai bine adaptat la era internetului. Rapiditatea atacurilor cibernetice poate depăși uneori procedurile actuale, creând astfel necesități deosebite de cooperare transfrontalieră rapidă.
- (6) Rezoluția Parlamentului European din 3 octombrie 2017 privind combaterea criminalității cibernetice ⁽³⁾ a subliniat necesitatea de a găsi mijloace de asigurare și de obținere mai rapidă a probelor electronice, precum și importanța unei cooperări strânse între autoritățile de aplicare a legii, țările terțe și furnizorii de servicii care își desfășoară activitatea pe teritoriul european, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ și cu Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a

⁽¹⁾ JO C 367, 10.10.2018, p. 88.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 13 iunie 2023 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 27 iunie 2023.

⁽³⁾ JO C 346, 27.9.2018, p. 29.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

Consiliului⁽⁵⁾ și cu acordurile de asistență judiciară reciprocă existente. Respectiva rezoluție a Parlamentului European a accentuat, de asemenea, că actualul cadru juridic fragmentat poate crea provocări pentru furnizorii de servicii care doresc să respecte cererile de aplicare a legii și a solicitat Comisiei să prezinte un cadru juridic al Uniunii privind probele electronice care să conțină garanții suficiente pentru drepturile și libertățile tuturor părților implicate, salutând totodată activitatea în curs a Comisiei în direcția unei platforme de cooperare cu un canal de comunicare securizat între autoritățile judiciare ale Uniunii pentru schimburile digitale de ordine europene de anchetă (OEA) pentru probele electronice și pentru răspunsuri.

- (7) Serviciile în rețea pot fi furnizate de oriunde și nu necesită o infrastructură fizică, instalații sau personal în țara în care este oferit serviciul respectiv. Prin urmare, probele electronice relevante sunt adesea stocate în afara statului care desfășoară ancheta sau de către un furnizor de servicii stabilit în afara statului respectiv, ceea ce creează dificultăți legate de obținerea probelor electronice în cadrul procedurilor penale.
- (8) Din cauza modului în care sunt furnizate serviciile în rețea, cererile de cooperare judiciară sunt adesea adresate statelor care găzduiesc un număr mare de furnizori de servicii. În plus, numărul de cereri a crescut, pentru că serviciile în rețea sunt utilizate din ce în ce mai mult. Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁶⁾ prevede posibilitatea de emiteră a unui OEA pentru strângerea de probe în alt stat membru. În plus, Convenția elaborată de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene⁽⁷⁾ (denumită în continuare „Convenția privind asistența judiciară reciprocă în materie penală”) prevede, de asemenea, posibilitatea de a solicita probe de la un alt stat membru. Cu toate acestea, procedurile și termenul prevăzute în Directiva 2014/41/UE de instituire a OEA și în Convenția privind asistența judiciară reciprocă în materie penală ar putea să nu fie adecvate pentru probele electronice, care sunt mai volatile și ar putea fi șterse mai ușor și mai rapid. Obținerea de probe electronice prin intermediul canalelor de cooperare judiciară necesită adesea un timp îndelungat, conducând adesea la situații în care este posibil ca eventualele indicii să nu mai fie disponibile. De asemenea, nu există un cadru armonizat de cooperare cu furnizorii de servicii, deși anumiți furnizori din țări terțe acceptă cereri directe referitoare la alte date decât cele care se referă la conținut, în măsura în care acest lucru este permis de dreptul lor intern aplicabil. În consecință, statele membre se bazează tot mai mult pe canalele de cooperare directă voluntară cu furnizorii de servicii atunci când acestea sunt disponibile și utilizează diferite instrumente, condiții și proceduri naționale. Pentru datele referitoare la conținut, unele state membre au luat măsuri unilaterale, în timp ce altele continuă să se bazeze pe cooperarea judiciară.
- (9) Cadru juridic fragmentat creează provocări pentru autoritățile de aplicare a legii și autoritățile judiciare, precum și pentru furnizorii de servicii care urmăresc să respecte cererile legale de probe electronice, în condițiile în care aceștia se confruntă tot mai mult cu insecuritate juridică și, eventual, cu conflicte de legi. Prin urmare, este necesar să se prevadă norme specifice în ceea ce privește cooperarea judiciară transfrontalieră pentru conservarea și divulgarea probelor electronice, care să abordeze natura specifică a probelor electronice. Astfel de norme ar trebui să includă o obligație pentru furnizorii de servicii cărora li se aplică prezentul regulament de a răspunde direct cererilor care provin din partea autorităților dintr-un alt stat membru. Prin urmare, prezentul regulament va completa dreptul existent al Uniunii și va clarifica normele aplicabile autorităților de aplicare a legii și autorităților judiciare, precum și furnizorilor de servicii în domeniul probelor electronice, asigurând, în același timp, respectarea deplină a drepturilor fundamentale.
- (10) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute la articolul 6 din TUE și în Cartă, în dreptul internațional și acordurile internaționale la care Uniunea sau toate statele membre sunt parte, inclusiv Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și în constituțiile statelor membre în domeniile lor respective de aplicare. Printre aceste drepturi și principii se numără, în special, dreptul la libertate și la siguranță, respectarea vieții private și de familie, protecția datelor cu caracter personal, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul de proprietate, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare, principiile legalității și proporționalității, precum și dreptul de a nu fi judecat sau condamnat de două ori pentru aceeași infracțiune.

⁽⁵⁾ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

⁽⁶⁾ Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală (JO L 130, 1.5.2014, p. 1).

⁽⁷⁾ Convenție elaborată de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene (JO C 197, 12.7.2000, p. 3).

- (11) Nicio dispoziție din prezentul regulament nu ar trebui interpretată ca o interdicție de a refuza un ordin european de divulgare a probelor electronice de către o autoritate de executare, în cazul în care există motive să se considere, pe baza unor elemente obiective, că ordinul european de divulgare a probelor electronice a fost emis cu scopul de a urmări penal o persoană sau de a-i impune sancțiuni din cauza unor motive precum genul, originea rasială sau etnică, religia, orientarea sexuală sau identitatea de gen, naționalitatea, limba sau opiniile politice sau în cazul în care există motive să se considere că s-ar putea aduce atingere situației persoanei din unul dintre aceste motive.
- (12) Mecanismul privind ordinul european de divulgare a probelor electronice și ordinul european de păstrare a probelor electronice în cadrul procedurilor penale se bazează pe principiul asigurării încrederii reciproce între statele membre și pe prezumția de respectare de către statele membre a dreptului Uniunii, a statului de drept și, în special, a drepturilor fundamentale, care reprezintă elemente esențiale ale spațiului de libertate, securitate și justiție al Uniunii. Un astfel de mecanism permite autorităților naționale competente să trimită astfel de ordine direct furnizorilor de servicii.
- (13) Respectarea vieții private și de familie și protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal sunt drepturi fundamentale. În conformitate cu articolul 7 și articolul 8 alineatul (1) din Cartă, orice persoană are dreptul la respectarea vieții private și de familie, a domiciliului și a secretului comunicațiilor, precum și la protecția datelor cu caracter personal care o privesc.
- (14) La punerea în aplicare a prezentului regulament, statele membre ar trebui să se asigure că datele cu caracter personal sunt protejate și prelucrate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 și cu Directiva (UE) 2016/680, precum și cu Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁸⁾, inclusiv în cazul folosirii ulterioare, a transmiterii și a transferurilor ulterioare ale datelor obținute.
- (15) Datele cu caracter personal obținute în temeiul prezentului regulament ar trebui prelucrate numai când acest lucru este necesar și în mod proporțional cu scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al aplicării pedepselor și al exercitării dreptului la apărare. În special, statele membre ar trebui să se asigure că se aplică politici adecvate de protecție a datelor în cazul transmiterii de date cu caracter personal din partea autorităților relevante către furnizorii de servicii în sensul prezentului regulament, inclusiv măsuri pentru a garanta securitatea datelor. Furnizorii de servicii ar trebui să se asigure că aceleași garanții se aplică pentru transmiterea de date cu caracter personal către autoritățile relevante. Numai persoanele autorizate ar trebui să aibă acces la informații care conțin date cu caracter personal, acces care poate fi obținut prin proceduri de autentificare.
- (16) Drepturile procesuale în procedurile penale prevăzute în Directivele 2010/64/UE⁽⁹⁾, 2012/13/UE⁽¹⁰⁾, 2013/48/UE⁽¹¹⁾, (UE) 2016/343⁽¹²⁾, (UE) 2016/800⁽¹³⁾ și (UE) 2016/1919⁽¹⁴⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului ar trebui să se aplice, în limita domeniului de aplicare al directivelor respective, procedurilor penale care intră sub incidența prezentului regulament în ceea ce privește statele membre care au obligații în temeiul directivelor menționate. Garanțiile procedurale prevăzute de Cartă ar trebui, de asemenea, să se aplice.
- (17) Pentru a garanta respectarea deplină a drepturilor fundamentale, valoarea probatorie a probelor obținute în aplicarea prezentului regulament ar trebui să fie evaluată în cadrul procesului de către autoritatea judiciară competentă, în conformitate cu dreptul intern și cu respectarea, în special, a dreptului la un proces echitabil și a dreptului la apărare.

⁽⁸⁾ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

⁽⁹⁾ Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale (JO L 280, 26.10.2010, p. 1).

⁽¹⁰⁾ Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO L 142, 1.6.2012, p. 1).

⁽¹¹⁾ Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate (JO L 294, 6.11.2013, p. 1).

⁽¹²⁾ Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale (JO L 65, 11.3.2016, p. 1).

⁽¹³⁾ Directiva (UE) 2016/800 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind garanțiile procedurale pentru copii care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale (JO L 132, 21.5.2016, p. 1).

⁽¹⁴⁾ Directiva (UE) 2016/1919 a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2016 privind asistența juridică gratuită pentru persoanele suspectate și persoanele acuzate în cadrul procedurilor penale și pentru persoanele căutate în cadrul procedurilor privind mandatul european de arestare (JO L 297, 4.11.2016, p. 1).

- (18) Prezentul regulament stabilește normele în temeiul cărora o autoritate judiciară competentă a unui stat membru poate, în cadrul procedurilor penale, inclusiv în cadrul anchetelor penale, sau în vederea executării unei pedepse privative de libertate sau a unei măsuri privative de libertate în urma unor proceduri penale în conformitate cu prezentul regulament, să îi ceară unui furnizor de servicii care oferă servicii în Uniune să divulge sau să păstreze probe electronice, prin intermediul unui ordin european de divulgare a probelor electronice sau a unui ordin european de păstrare a probelor electronice. Prezentul regulament ar trebui să se aplice în toate cazurile transfrontaliere în care furnizorul de servicii are sediul desemnat sau reprezentantul legal într-un alt stat membru. Prezentul regulament nu aduce atingere competențelor autorităților naționale de a aborda furnizorii de servicii stabiliți sau reprezentați pe teritoriul lor pentru ca aceștia să se conformeze unor măsuri naționale similare.
- (19) Prezentul regulament ar trebui să reglementeze colectarea de date stocate de un furnizor de servicii exclusiv în momentul primirii unui ordin european de divulgare a probelor electronice sau a unui ordin european de păstrare a probelor electronice. Acesta nu ar trebui să prevadă o obligație generală de păstrare a datelor în sarcina furnizorilor de servicii și nu ar trebui să aibă ca efect păstrarea generală și nediferențiată a datelor. De asemenea, prezentul regulament nu ar trebui să autorizeze interceptarea datelor sau obținerea datelor care sunt stocate după primirea unui ordin european de divulgare a probelor electronice sau a unui ordin european de păstrare a probelor electronice.
- (20) Aplicarea prezentului regulament nu ar trebui să aducă atingere utilizării criptării de către furnizorii de servicii sau de către utilizatorii acestora. Datele solicitate prin intermediul unui ordin european de divulgare a probelor electronice sau al unui ordin european de păstrare a probelor electronice ar trebui furnizate sau păstrate indiferent dacă sunt sau nu criptate. Cu toate acestea, prezentul regulament nu ar trebui să prevadă nicio obligație pentru furnizorii de servicii de a decripta datele.
- (21) În multe cazuri, datele nu mai sunt stocate sau prelucrate în alt mod într-un dispozitiv al utilizatorului, ci sunt puse la dispoziție într-o infrastructură bazată pe „cloud”, care permit accesul de oriunde. Pentru a gestiona aceste servicii, nu este necesar ca furnizorii de servicii să fie stabiliți sau să aibă servere într-o anumită jurisdicție. Prin urmare, aplicarea prezentului regulament nu ar trebui să depindă de localizarea efectivă a formei de stabilire a furnizorului de servicii sau de unitatea de prelucrare sau de stocare a datelor.
- (22) Prezentul regulament nu aduce atingere competențelor de anchetare ale autorităților în cadrul procedurilor civile sau administrative, inclusiv atunci când astfel de proceduri pot duce la aplicarea unor sancțiuni.
- (23) Întrucât procedurile care vizează acordarea de asistență judiciară reciprocă ar putea fi considerate drept proceduri penale în conformitate cu dreptul intern aplicabil în statele membre, ar trebui să se clarifice faptul că ordinul european de divulgare a probelor electronice sau ordinul european de păstrare a probelor electronice nu ar trebui emis în scopul furnizării de asistență judiciară reciprocă altui stat membru sau unei țări terțe. În astfel de cazuri, cererea de acordare a asistenței judiciare reciproce ar trebui adresată statului membru sau țării terțe care poate furniza asistența judiciară reciprocă în temeiul dreptului său intern.
- (24) În cadrul procedurilor penale, ordinul european de divulgare a probelor electronice și ordinul european de păstrare a probelor electronice ar trebui să fie emise doar în cadrul unor proceduri penale specifice în privința unei infracțiuni concrete care a avut deja loc, în urma unei evaluări individuale a necesității și proporționalității ordinelor respective în fiecare caz în parte, ținând seama de drepturile suspectului sau ale inculpatului.
- (25) Prezentul regulament ar trebui să se aplice, de asemenea, procedurilor inițiate de o autoritate emitentă pentru localizarea unei persoane condamnate care s-a sustras justiției, în vederea executării unei pedepse privative de libertate sau a unei măsuri privative de libertate în urma unor proceduri penale. Cu toate acestea, atunci când pedeapsa privativă de libertate sau măsura privativă de libertate a fost aplicată printr-o hotărâre pronunțată în lipsă, nu ar trebui să fie posibil să se emită un ordin european de divulgare a probelor electronice sau un ordin european de păstrare a probelor electronice, întrucât dreptul intern al statelor membre privind hotărârile judecătorești pronunțate în lipsă variază considerabil pe teritoriul Uniunii.
- (26) Prezentul regulament ar trebui să se aplice furnizorilor de servicii care oferă servicii în Uniune și ar trebui să fie posibil să se emită ordinele prevăzute în prezentul regulament doar pentru datele referitoare la serviciile oferite în Uniune. Serviciile oferite exclusiv în afara Uniunii nu ar trebui să fie incluse în domeniul de aplicare al prezentului regulament, chiar dacă furnizorul de servicii este stabilit în Uniune. Prin urmare, prezentul regulament nu ar trebui să permită accesul la alte date decât datele referitoare la serviciile oferite utilizatorului din Uniune de către respectivii furnizori de servicii.
- (27) Furnizorii de servicii care prezintă cel mai mult interes pentru strângerea de probe în cadrul procedurilor penale sunt furnizorii de servicii de comunicații electronice și anumiți furnizori de servicii ale societății informaționale care facilitează interacțiunea dintre utilizatori. Prin urmare, ambelor categorii ar trebui să li se aplice prezentul regulament. Serviciile de comunicații electronice sunt definite în Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁵⁾ și includ comunicațiile interpersonale, cum ar fi telefonia VOIP, mesageria

⁽¹⁵⁾ Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (JO L 321, 17.12.2018, p. 36).

instantanee și serviciile de e-mail. Prezentul regulament ar trebui să se aplice totodată și furnizorilor de servicii ale societății informaționale în înțelesul Directivei (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁶⁾ care nu se califică drept furnizori de servicii de comunicații electronice, dar care le oferă utilizatorilor lor capacitatea de a comunica între ei sau le oferă servicii care pot fi utilizate pentru a stoca sau prelucra în alt mod date în numele lor. Acest lucru ar fi în conformitate cu termenii utilizați în Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică (ETS nr. 185), încheiată la Budapesta la 23 noiembrie 2001 (denumită în continuare „Convenția de la Budapesta”). Prelucrarea datelor ar trebui înțeleasă în sens tehnic, drept crearea sau manipularea de date, cu alte cuvinte operații tehnice prin care se produc sau se modifică date cu ajutorul capacității de procesare a computerelor. Categoriile de furnizori de servicii cărora li se aplică prezentul regulament ar trebui să includă, de exemplu, piețele online care oferă consumatorilor și întreprinderilor posibilitatea de a comunica unii cu alții și alte servicii de găzduire, inclusiv în cazul în care serviciul este furnizat prin intermediul tehnologiei de tip cloud computing, precum și platformele online de jocuri și platformele online de jocuri de noroc. În cazul în care un furnizor de servicii ale societății informaționale nu oferă utilizatorilor săi capacitatea de a comunica între ei, ci numai cu furnizorul de servicii, sau nu oferă capacitatea de a stoca sau prelucra în alt mod date, sau în cazul în care stocarea datelor nu este o componentă definitorie, adică o parte esențială, a serviciului furnizat utilizatorilor, cum ar fi serviciile juridice, de arhitectură, de inginerie și de contabilitate furnizate online la distanță, acesta nu ar trebui să intre în domeniul de aplicare al definiției „furnizorului de servicii” prevăzute în prezentul regulament, chiar dacă serviciile furnizate de furnizorul de servicii respectiv sunt servicii ale societății informaționale în înțelesul Directivei (UE) 2015/1535.

- (28) Furnizorii de servicii de infrastructură de internet legate de alocarea de nume și numere, cum ar fi registrele și operatorii de registre de nume de domenii și furnizorii de servicii de protecție a vieții private și de servicii de proxy sau registrele regionale de internet pentru adrese de protocol de internet (IP) sunt deosebit de importanți pentru identificarea actorilor din spatele site-urilor web rău-intenționate sau compromise. Acești furnizori dețin date care ar putea permite identificarea unei persoane sau a unei entități din spatele unui site web utilizat într-o activitate infracțională sau a victimei unei activități infracționale.
- (29) Pentru a stabili dacă un furnizor de servicii oferă sau nu servicii în Uniune, este necesară o evaluare din care să reiasă dacă furnizorul de servicii le permite unor persoane fizice sau juridice din unul sau mai multe state membre să utilizeze serviciile sale. Cu toate acestea, simpla accesibilitate a unei interfețe online în Uniune, cum ar fi, de exemplu, accesibilitatea unui site web sau a unei adrese de e-mail sau a altor date de contact ale unui furnizor de servicii sau ale unui intermediar, ar trebui considerată, în sine, insuficientă pentru a stabili că un furnizor de servicii oferă servicii în Uniune în înțelesul prezentului regulament.
- (30) O legătură substanțială cu Uniunea ar trebui, de asemenea, să fie relevantă pentru a stabili dacă un furnizor de servicii furnizează servicii în Uniune. Ar trebui să se considere că există o astfel de legătură substanțială cu Uniunea în cazul în care furnizorul de servicii dispune de un sediu în Uniune. În absența unui sediu în Uniune, criteriul privind legătura substanțială ar trebui să fie bazat pe criterii factuale specifice, precum existența unui număr semnificativ de utilizatori în unul sau mai multe state membre sau existența unor activități direcționate către unul sau mai multe state membre. Direcționarea activităților către unul sau mai multe state membre ar trebui stabilită pe baza tuturor circumstanțelor relevante, inclusiv pe baza unor factori precum utilizarea unei limbi sau a unei monede folosite în general în statul membru respectiv sau posibilitatea de a comanda bunuri sau servicii. Direcționarea activităților către un stat membru ar putea să reiasă, de asemenea, din disponibilitatea unei aplicații în magazinul de aplicații naționale relevante, din furnizarea de publicitate locală sau de publicitate în limba folosită în general în statul membru respectiv sau din gestionarea relațiilor cu clienții, de exemplu prin furnizarea de servicii pentru clienți în limba folosită în general în statul membru respectiv. Ar trebui să se considere că există o legătură substanțială și în cazul în care un furnizor de servicii își direcționează activitățile către unul sau mai multe state membre, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁷⁾. Pe de altă parte, furnizarea unui serviciu în scopul simplei respectări a interdicției de discriminare prevăzute în Regulamentul (UE) 2018/302 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁸⁾ nu ar trebui considerată, fără motive suplimentare, a fi direcționarea activităților către un anumit teritoriu din cadrul Uniunii. Aceleași considerente ar trebui să se aplice atunci când se stabilește dacă un furnizor de servicii oferă servicii într-un stat membru.

⁽¹⁶⁾ Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 241, 17.9.2015, p. 1).

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

⁽¹⁸⁾ Regulamentul (UE) 2018/302 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 februarie 2018 privind prevenirea geoblocării nejustificate și a altor forme de discriminare bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților pe piața internă și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2006/2004 și (UE) 2017/2394, precum și a Directivei 2009/22/CE (JO L 60I, 2.3.2018, p. 1).

- (31) Prezentul regulament ar trebui să acopere categoriile de date constând în date privind abonații, date privind traficul și date referitoare la conținut. Această clasificare este în concordanță cu dreptul multor state membre și cu dreptul Uniunii, cum ar fi Directiva 2002/58/CE, și cu jurisprudența Curții de Justiție, precum și cu dreptul internațional, în special Convenția de la Budapesta.
- (32) Adresele IP, precum și numerele de acces și informațiile conexe pot constitui un punct de plecare crucial pentru anchetele penale în care identitatea unui suspect nu este cunoscută. Acestea fac de obicei parte dintr-o înregistrare de evenimente, numită și log al serverului, care indică începerea și încheierea unei sesiuni de acces a unui utilizator la un serviciu. Este adesea o adresă IP individuală, statică sau dinamică, sau un identificator pentru interfața de rețea utilizată în cursul sesiunii de acces. Sunt necesare informații conexe privind începerea și terminarea unei sesiuni de acces a unui utilizator la un serviciu, cum ar fi portalurile-sursă și marca temporală, deoarece adresele IP sunt adesea partajate între utilizatori, de exemplu în cazul în care există o translație a adreselor de rețea la scară largă (CGN) sau echivalente tehnice. Cu toate acestea, în conformitate cu acquis-ul Uniunii, este necesar ca adresele IP să fie considerate date cu caracter personal și să beneficieze de protecția deplină în temeiul acquis-ului Uniunii privind protecția datelor. În plus, în anumite circumstanțe, adresele IP pot fi considerate date privind traficul. De asemenea, numerele de acces și informațiile conexe sunt considerate date privind traficul în unele state membre. Cu toate acestea, în scopul desfășurării unei anchete penale specifice, s-ar putea ca autoritățile de aplicare a legii să trebuiască să solicite o adresă IP, precum și numere de acces și informații conexe, exclusiv în scopul identificării utilizatorului, înainte de a putea solicita furnizorului de servicii datele privind abonații aferente respectivului identificator. În astfel de cazuri, este oportun să se aplice același regim ca în cazul datelor privind abonații, astfel cum este definit în prezentul regulament.
- (33) În cazul în care adresele IP, numerele de acces și informațiile conexe nu sunt solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului în cadrul unei anchete penale specifice, acestea sunt, în general, solicitate pentru a obține informații mai intruzive asupra vieții private, cum ar fi datele de contact și locul unde se află utilizatorul. Ca atare, acestea ar putea servi la stabilirea unui profil cuprinzător al unei persoane vizate, dar în același timp acestea pot fi prelucrate și analizate mai ușor decât datele referitoare la conținut, deoarece sunt prezentate într-un format structurat și standardizat. Prin urmare, este esențial ca, în astfel de situații, adresele IP, numerele de acces și informațiile conexe care nu sunt solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului în cadrul unei anchete penale specifice să fie tratate ca date privind traficul și să fie solicitate în cadrul aceluiași regim ca cel al datelor referitoare la conținut, astfel cum sunt definite în prezentul regulament.
- (34) Toate categoriile de date conțin date cu caracter personal și, prin urmare, sunt acoperite de garanțiile acordate în temeiul acquis-ului Uniunii în materie de protecție a datelor. Cu toate acestea, intensitatea impactului asupra drepturilor fundamentale diferă între categorii, în special între datele privind abonații și datele solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, pe de o parte, și datele referitoare la trafic, cu excepția datelor solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, și datele referitoare la conținut, pe de altă parte. În timp ce datele privind abonații și adresele IP, numerele de acces și informațiile conexe, atunci când sunt solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, ar putea fi utile pentru a obține primele indicii în cadrul unei anchete cu privire la identitatea unui suspect, date referitoare la trafic, cu excepția datelor solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, și datele referitoare la conținut sunt adesea mai relevante ca element probatoriu. Prin urmare, este esențial ca toate aceste categorii de date să fie reglementate de prezentul regulament. Având în vedere gradul variabil de interferență cu drepturile fundamentale, ar trebui să fie prevăzute garanții și condiții adecvate pentru obținerea unor astfel de date.
- (35) Situațiile în care există o amenințare iminentă la adresa vieții, a integrității fizice sau a siguranței unei persoane ar trebui să fie tratate ca fiind cazuri de urgență și să presupună termene mai scurte pentru furnizorul de servicii și pentru autoritatea de executare. În cazul în care întreruperea sau distrugerea unei infrastructuri critice, astfel cum este definită în Directiva 2008/114/CE a Consiliului⁽¹⁹⁾, ar implica o astfel de amenințare, inclusiv prin prejudicierea gravă a aprovizionării de bază a populației sau a exercitării funcțiilor de bază ale statului, o astfel de situație ar trebui, de asemenea, tratată ca un caz de urgență, în conformitate cu dreptul Uniunii.
- (36) Atunci când este emis un ordin european de divulgare a probelor electronice sau un ordin european de păstrare a probelor electronice, ar trebui să intervină întotdeauna o autoritate judiciară fie în procesul de emitere, fie în procesul de validare a ordinului. Având în vedere natura mai sensibilă a datelor privind traficul, cu excepția datelor solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, și al datelor referitoare la conținut, emiterea sau validarea unui ordin european de divulgare a probelor electronice pentru obținerea acestor categorii de date necesită un control jurisdicțional din partea unui judecător. În plus,

⁽¹⁹⁾ Directiva 2008/114/CE a Consiliului din 8 decembrie 2008 privind identificarea și desemnarea infrastructurilor critice europene și evaluarea necesității de îmbunătățire a protecției acestora (JO L 345, 23.12.2008, p. 75).

întrucât datele privind abonații și datele solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, sunt mai puțin sensibile, un ordin european de divulgare a probelor electronice pentru a obține astfel de date poate fi, în plus, emis sau validat de un procuror competent. În conformitate cu dreptul la un proces echitabil, astfel cum este protejat de Cartă și de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, procurorii își exercită responsabilitățile în mod obiectiv, luând decizii cu privire la emiterea sau validarea unui ordin european de divulgare a probelor electronice sau a unui ordin european de păstrare a probelor electronice numai pe baza elementelor de fapt din dosar și ținând seama de toate probele care incriminează și care dezincriminează.

- (37) Pentru a asigura că drepturile fundamentale sunt protejate pe deplin, validarea ordinului european de divulgare a probelor electronice sau a ordinului european de păstrare a probelor electronice de către autoritățile judiciare ar trebui, în principiu, să fie obținută înainte de emiterea ordinului în cauză. Ar trebui să se facă excepții de la acest principiu numai în cazuri de urgență stabilite în mod valabil, atunci când se solicită prezentarea datelor privind abonații sau a datelor solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, sau păstrarea datelor, în cazul în care nu este posibil să se obțină validarea prealabilă de către autoritatea judiciară în timp util, în special deoarece autoritatea de validare nu poate fi contactată pentru a obține validarea, iar amenințarea este atât de iminentă încât trebuie luate măsuri imediate. Cu toate acestea, astfel de excepții ar trebui făcute numai în cazul în care autoritatea care emite ordinul în cauză ar putea emite un ordin într-o cauză internă similară în temeiul dreptului intern fără validare prealabilă.
- (38) Un ordin european de divulgare a probelor electronice ar trebui să fie emis doar dacă este necesar, proporțional, adecvat și aplicabil cazului vizat. Autoritatea emitentă ar trebui să țină seama de drepturile suspectului sau ale inculpatului în cadrul procedurilor referitoare la o infracțiune și ar trebui să emită un ordin european de divulgare a probelor electronice numai dacă un astfel de ordin ar fi putut fi emis în aceleași condiții într-o cauză internă similară. Evaluarea privind emiterea unui ordin european de divulgare a probelor electronice ar trebui să ia în considerare dacă ordinul respectiv se limitează la ceea ce este strict necesar pentru a atinge obiectivul legitim de obținere a datelor care sunt relevante și necesare ca mijloace de probă într-un caz individual.
- (39) În cazurile în care un ordin european de divulgare a probelor electronice este emis pentru a se obține categorii de date diferite, autoritatea emitentă ar trebui să se asigure că condițiile și procedurile, cum ar fi notificarea autorității de executare, sunt îndeplinite pentru toate categoriile de date respective.
- (40) Având în vedere natura mai sensibilă a datelor privind traficul, cu excepția datelor solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, și al datelor referitoare la conținut, ar trebui să se facă o distincție în ceea ce privește domeniul de aplicare material al prezentului regulament. Ar trebui să fie posibil să se emită un ordin european de divulgare a probelor electronice pentru a obține date privind abonații sau pentru a obține date solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, pentru orice infracțiune, întrucât un ordin european de divulgare a probelor electronice pentru a obține date privind traficul, cu excepția datelor solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, sau pentru a obține date referitoare la conținut ar trebui să facă obiectul unor cerințe mai stricte pentru a reflecta natura mai sensibilă a acestor date. Prezentul regulament ar trebui să prevadă un prag în ceea ce privește domeniul său de aplicare, care să permită o abordare proporțională, împreună cu o serie de alte condiții și garanții *ex ante* și *ex post* pentru a asigura respectarea proporționalității și a drepturilor persoanelor afectate. În același timp, un asemenea prag nu ar trebui să limiteze eficacitatea prezentului regulament și utilizarea sa de către practicieni. Faptul de a permite ca ordinele europene de divulgare a probelor electronice să fie emise doar în proceduri penale legate de infracțiuni pentru care se prevede o limită maximă a pedepsei privative de libertate de cel puțin trei ani va limita domeniul de aplicare a prezentului regulament la infracțiuni mai grave, fără a afecta excesiv posibilitățile sale de utilizare de către practicieni. Respectiva limitare ar exclude din domeniul de aplicare al prezentului regulament un număr semnificativ de infracțiuni care sunt considerate mai puțin grave de către statele membre, astfel cum reiese din aplicarea unei limite maxime a pedepsei mai reduse. De asemenea, respectiva limitare ar avea avantajul de a fi ușor de aplicat în practică.
- (41) Pentru anumite infracțiuni, probele sunt în mod normal disponibile exclusiv în format electronic, care este deosebit de fluid prin natura sa. Acest lucru este valabil pentru infracțiunile conexe mediului informatic, chiar și pentru cele care ar putea să nu fie considerate grave în sine, dar care ar putea provoca pagube extinse sau considerabile, în special infracțiunile cu impact individual redus, dar cu volum ridicat și prejudiciu global. Pentru majoritatea cazurilor în care infracțiunea a fost săvârșită prin intermediul unui sistem informatic, aplicarea aceluiași prag ca și în cazul altor tipuri de infracțiuni ar conduce în mare măsură la impunitate. Acest lucru justifică aplicarea prezentului regulament pentru astfel de infracțiuni și în cazurile în care limita maximă a pedepsei privative de libertate este mai mică de trei ani. Infracțiunile legate de terorism, în înțelesul Directivei (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁰⁾, precum și infracțiunile de abuz sexual și exploatare

⁽²⁰⁾ Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului (JO L 88, 31.3.2017, p. 6).

sexuală a copiilor, în înțelesul Directivei 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²¹⁾, nu ar trebui să necesite o limită maximă a pedepsei privative de libertate de cel puțin trei ani.

- (42) În principiu, un ordin european de divulgare a probelor electronice ar trebui adresat furnizorului de servicii care acționează în calitate de operator. Cu toate acestea, în anumite circumstanțe, stabilirea faptului dacă un furnizor de servicii are rolul de operator sau de persoană împuternicită de operator se poate dovedi deosebit de dificilă, în special în cazul în care mai mulți furnizori de servicii sunt implicați în prelucrarea datelor sau în cazul în care furnizorii de servicii prelucrează datele în numele unei persoane fizice. Distincția între rolul operatorului și cel al persoanei împuternicite de operator în ceea ce privește un anumit set de date necesită nu numai cunoștințe specializate privind contextul juridic, ci ar putea necesita, de asemenea, interpretarea cadrelor contractuale adesea foarte complexe care prevăd, în cazuri specifice, alocarea către diverși furnizori de servicii a unor sarcini și roluri diferite în ceea ce privește un anumit set de date. În cazul în care furnizorii de servicii prelucrează date în numele unei persoane fizice, în unele cazuri poate fi dificil să se stabilească cine este operatorul, chiar și în cazul în care este implicat un singur furnizor de servicii. În cazul în care datele în cauză sunt stocate sau prelucrate în alt mod de către un furnizor de servicii și nu este clar cine este operatorul, în pofida eforturilor rezonabile din partea autorității emitente, ar trebui, prin urmare, să fie posibil să se adreseze un ordin european de divulgare a probelor electronice direct furnizorului de servicii respectiv. În plus, în unele cazuri, abordarea operatorului ar putea fi în detrimentul anchetei în cazul vizat, de exemplu pentru că operatorul are calitatea de suspect sau inculpat sau condamnat sau există indicii că operatorul ar putea acționa în interesul persoanei anchetate. De asemenea, în aceste cazuri, ar trebui să fie posibil să se adreseze un ordin european de divulgare a probelor electronice direct furnizorului de servicii care prelucrează datele în numele operatorului. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere dreptului autorității emitente de a-i impune furnizorului de servicii să păstreze datele.
- (43) În conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679, persoana împuternicită de operator care stochează sau prelucrează în alt mod datele în numele operatorului are obligația de a informa operatorul cu privire la divulgarea datelor, cu excepția cazului în care autoritatea emitentă a solicitat furnizorului de servicii să se abțină de la informarea operatorului, atât timp cât este necesar și proporțional, pentru a nu obstructiona procedurile penale relevante. În acest caz, autoritatea emitentă ar trebui să indice la dosarul cazului motivele pentru care operatorul a fost informat cu întârziere și ar trebui adăugată o scurtă justificare în certificatul asociat transmis destinatarului.
- (44) În cazul în care datele sunt stocate sau prelucrate în alt mod ca parte a unei infrastructuri furnizate de un furnizor de servicii unei autorități publice, ar trebui să fie posibil să se emită un ordin european de divulgare a probelor electronice sau un ordin european de păstrare a probelor electronice numai în cazul în care autoritatea publică pentru care datele sunt stocate sau prelucrate în alt mod se află în statul emitent.
- (45) În cazurile în care date protejate de secretul profesional în temeiul dreptului statului emitent sunt stocate sau prelucrate în alt mod de către un furnizor de servicii ca parte a unei infrastructuri puse la dispoziția profesioniștilor obligați la păstrarea secretului profesional în considerarea calității lor, ar trebui să fie posibil doar să se emită un ordin european de divulgare a probelor electronice pentru a obține date privind traficul, cu excepția datelor solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, sau pentru a obține date referitoare la conținut în cazul în care profesionistul obligat la păstrarea secretului profesional își are reședința în statul emitent, în cazul în care adresarea profesionistului obligat la păstrarea secretului profesional ar putea fi în detrimentul anchetei sau în cazul în care privilegiile au fost ridicate în conformitate cu dreptul aplicabil.
- (46) Principiul *ne bis in idem* reprezintă un principiu fundamental în dreptul Uniunii, astfel cum a fost recunoscut de Cartă și dezvoltat de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene. În cazul în care autoritatea emitentă are motive să creadă că ar putea fi în curs proceduri penale paralele într-un alt stat membru, aceasta ar trebui să consulte autoritățile statului membru respectiv, în conformitate cu Decizia-cadru 2009/948/JAI a Consiliului ⁽²²⁾. În orice caz, nu se emite un ordin european de divulgare a probelor electronice sau un ordin european de păstrare a probelor electronice în cazul în care autoritatea emitentă are motive să creadă că acest lucru ar fi contrar principiului *ne bis in idem*.
- (47) Imunitățile și privilegiile, care se pot referi la categorii de persoane cum ar fi diplomații, sau la raporturi juridice protejate în mod specific, cum ar fi secretul profesional al avocaților sau dreptul jurnaliștilor de a nu-și divulga sursele de informare, sunt menționate în alte instrumente de recunoaștere reciprocă, cum ar fi Directiva 2014/41/UE de instituire a OEA. Sfera de aplicare și impactul imunităților și privilegiilor diferă în funcție de dreptul intern aplicabil care ar trebui luat în considerare la momentul emiterii unui ordin european de divulgare a probelor electronice sau un ordin european de păstrare a probelor electronice, întrucât autoritatea emitentă ar trebui să poată emite ordinul doar dacă acesta ar fi putut fi emis în aceleași condiții într-o cauză internă similară. În dreptul Uniunii nu există o definiție comună a ceea ce constituie o imunitate sau un privilegiu.

⁽²¹⁾ Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului (JO L 335, 17.12.2011, p. 1).

⁽²²⁾ Decizia-cadru 2009/948/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind prevenirea și soluționarea conflictelor referitoare la exercitarea competenței în cadrul procedurilor penale (JO L 328, 15.12.2009, p. 42).

Definiția exactă a acestor termeni este, prin urmare, lăsată la latitudinea dreptului intern, iar definiția poate include măsuri de protecție care se aplică, de exemplu, profesiilor medicale și juridice, inclusiv atunci când sunt utilizate platforme specializate în profesiile respective. Definiția precisă a imunităților și privilegiilor poate include, de asemenea, norme privind stabilirea și limitarea răspunderii penale legate de libertatea presei și libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă.

- (48) În cazul în care autoritatea emitentă urmărește să obțină date privind traficul, cu excepția datelor solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, sau să obțină date referitoare la conținut, prin emiterea unui ordin european de divulgare a probelor electronice și are motive întemeiate să creadă că datele solicitate sunt protejate de imunitățile sau privilegiile acordate în temeiul dreptului statului de executare sau că datele respective fac, în statul respectiv, obiectul unor norme privind stabilirea și limitarea răspunderii penale legate de libertatea presei și libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă, autoritatea emitentă ar trebui să poată solicita clarificări înainte de emiterea ordinului european de divulgare a probelor electronice, inclusiv prin consultarea autorităților competente ale statului de executare, fie direct, fie prin intermediul Eurojust sau al Rețelei Judiciare Europene.
- (49) Ar trebui să fie posibilă emiterea unui ordin european de păstrare a probelor electronice pentru orice infracțiune. Autoritatea emitentă ar trebui să țină seama de drepturile suspectului sau ale inculpatului în cadrul procedurilor referitoare la o infracțiune și ar trebui să emită un ordin european de păstrare a probelor electronice numai dacă un astfel de ordin ar fi putut fi emis în aceleași condiții într-o cauză internă similară și dacă este necesar, proporțional, adecvat și aplicabil în speță. Evaluarea privind emiterea unui ordin european de păstrare a probelor electronice ar trebui să ia în considerare dacă un astfel de ordin se limitează la ceea ce este strict necesar pentru a atinge obiectivul legitim de a împiedica eliminarea, ștergerea sau modificarea datelor care sunt relevante sau necesare ca probe într-o cauză individuală în situațiile în care ar putea dura mai mult timp obținerea divulgării datelor respective.
- (50) Ordinele europene de divulgare a probelor electronice și ordinele europene de păstrare a probelor electronice ar trebui să se adreseze direct sediului desemnat sau reprezentantului legal desemnat sau numit de furnizorul de servicii în temeiul Directivei (UE) 2023/1544 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²³⁾. În mod excepțional, în cazuri de urgență, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, în cazul în care sediul desemnat sau reprezentantul legal al unui furnizor de servicii nu reacționează la certificatul de ordin european de divulgare a probelor electronice (EPOC) asociat sau la certificatul de ordin european de păstrare a probelor electronice (EPOC-PR) în termen sau nu a fost încă desemnat sau numit în termenele prevăzute în Directiva (UE) 2023/1544, ar trebui să fie posibil ca EPOC sau EPOC-PR să fie adresat oricărui alt sediu sau reprezentantului legal al furnizorului de servicii în Uniune în paralel cu continuarea executării ordinului inițial în temeiul prezentului regulament sau în locul acestei executări. Luând în considerare aceste diferite scenarii posibile, se utilizează termenul general „destinatar” în cadrul dispozițiilor prezentului Regulament.
- (51) Având în vedere natura mai sensibilă a unui ordin european de divulgare a probelor electronice pentru a obține date privind traficul, cu excepția datelor solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, și pentru a obține date referitoare la conținut, este adecvat să se prevadă un mecanism de notificare aplicabil ordinelor europene de divulgare a probelor electronice pentru a obține respectivele categorii de date. Acest mecanism de notificare ar trebui să implice o autoritate de executare și să conștie în transmiterea EPOC către autoritatea respectivă în același timp cu transmiterea EPOC către destinatar. Cu toate acestea, în cazul în care un ordin european de divulgare a probelor electronice este emis pentru a obține probe electronice în cadrul procedurilor penale cu legături substanțiale și puternice cu statul emitent, nu ar trebui să fie necesară notificarea autorității de executare. Ar trebui să se presupună astfel de legături în cazul în care, la momentul emiterii ordinului european de divulgare a probelor electronice, autoritatea emitentă are motive întemeiate să creadă că infracțiunea a fost săvârșită, este săvârșită sau că este probabil să fie săvârșită în statul emitent și dacă persoana ale cărei date sunt solicitate își are reședința în statul emitent.
- (52) În sensul prezentului regulament, ar trebui să se considere că o infracțiune a fost săvârșită, este săvârșită sau este probabil să fie săvârșită în statul emitent dacă se consideră astfel în conformitate cu dreptul intern al statului emitent. În unele cazuri, în special în domeniul criminalității informatice, unele elemente de fapt, cum ar fi locul de reședință al victimei, sunt, de obicei, indicii importante care trebuie luate în considerare atunci când se stabilește unde a fost săvârșită infracțiunea. De exemplu, se poate adesea considera că infracțiunile de tip ransomware au fost comise în locul în care își are reședința victima unei astfel de infracțiuni, chiar și atunci când locul exact din care a fost lansat atacul ransomware este incert. Orice determinare a locului în care a fost săvârșită infracțiunea nu ar trebui să aducă atingere normelor privind competența în ceea ce privește infracțiunile relevante în temeiul dreptului intern aplicabil.

⁽²³⁾ Directiva (UE) 2023/1544 a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2023 de stabilire a unor norme armonizate privind desemnarea sediilor desemnate și numirea reprezentanților legali în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale (a se vedea pagina 181 din prezentul Jurnal Oficial).

- (53) Revine autorității emitente sarcina de a evalua, la momentul emiterii ordinului european de divulgare a probelor electronice pentru a obține date privind traficul, cu excepția datelor solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, sau pentru a obține date referitoare la conținut și pe baza elementelor de care dispune, dacă există motive întemeiate să se creadă că persoana ale cărei date sunt solicitate își are reședința în statul emitent. În această privință, pot fi relevante diferite împrejurări obiective care ar putea indica faptul că persoana în cauză și-a stabilit sau intenționează să își stabilească centrul obișnuit al intereselor într-un anumit stat membru. Din necesitatea aplicării uniforme a dreptului Uniunii și din principiul egalității rezultă că noțiunea „reședință” în acest context specific ar trebui să primească o interpretare uniformă în întreaga Uniune. Motive întemeiate pentru a crede că o persoană își are reședința într-un stat emitent ar putea exista, în special, în cazul în care o persoană este înregistrată ca rezident într-un stat emitent, astfel cum se indică prin deținerea unei cărți de identitate sau a un permis de ședere sau prin înregistrarea într-un registru oficial de rezidență. În lipsa înregistrării în statul emitent, reședința ar putea fi indicată prin faptul că o persoană și-a manifestat intenția de a se stabili în statul membru respectiv sau a dobândit, în urma unei prezențe stabile în statul membru respectiv, anumite legături cu acest stat care sunt similare celor care rezultă din stabilirea unei reședințe formale în statul membru respectiv. Pentru a stabili dacă, într-o situație concretă, există legături suficiente între persoana în cauză și statul emitent care dau naștere unor motive verosimile de a crede că persoana în cauză are reședința în acest stat, ar putea fi luate în considerare diferite elemente obiective care caracterizează situația persoanei respective, printre care figurează în special durata, natura și condițiile prezenței persoanei respective în statul emitent sau legăturile de familie sau legăturile economice pe care această persoană le are cu statul membru respectiv. Un vehicul înmatriculat, un cont bancar, faptul că șederea persoanei în statul emitent a fost neîntreruptă sau alți factori obiectivi ar putea fi relevanți pentru a stabili că există motive rezonabile pentru a crede că persoana în cauză își are reședința în statul emitent. O vizită de scurtă durată, o vacanță, inclusiv într-o casă de vacanță, sau o ședere similară în statul emitent fără nicio altă legătură substanțială nu este suficientă pentru a stabili existența unei reședințe în statul membru respectiv. În cazurile în care, la momentul emiterii ordinului european de divulgare a probelor electronice pentru a obține date privind traficul, cu excepția datelor solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, sau pentru a obține date referitoare la conținut, autoritatea emitentă nu are motive întemeiate să creadă că persoana ale cărei date sunt solicitate își are reședința în statul emitent, autoritatea emitentă ar trebui să notifice acest lucru autorității de executare.
- (54) Pentru a asigura celeritatea procedurii, momentul potrivit pentru a se determina dacă este necesară notificarea autorității de executare ar trebui să fie momentul în care este emis ordinul european de divulgare a probelor electronice. Orice schimbare ulterioară a locului de reședință nu ar trebui să aibă niciun impact asupra procedurii. Persoana în cauză ar trebui să își poată invoca drepturile, precum și normele privind stabilirea și limitarea răspunderii penale legate de libertatea presei și de libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă, pe parcursul întregii proceduri penale, iar autoritatea de executare ar trebui să poată invoca un motiv de refuz în cazul în care, în situații excepționale, există motive întemeiate să se creadă, pe baza unor dovezi specifice și obiective, că executarea ordinului ar conduce, în circumstanțele specifice ale cazului, o încălcare vădită a unui drept fundamental aplicabil, prevăzut la articolul 6 din TUE și în Cartă. În plus, aceste motive ar trebui să poată fi invocate și în cursul procedurii de executare.
- (55) Un ordin european de divulgare a probelor electronice ar trebui transmis prin intermediul unui EPOC, iar un ordin european de păstrare a probelor electronice ar trebui transmis prin intermediul unui EPOC-PR. Dacă este necesar, EPOC sau EPOC-PR ar trebui să fie traduse într-o limbă oficială a Uniunii acceptată de către destinatar. În cazul în care furnizorul de servicii nu a specificat nicio limbă, EPOC sau EPOC-PR ar trebui traduse într-o limbă oficială a statului membru în care se află sediul desemnat sau reprezentantul legal al furnizorului de servicii sau într-o altă limbă oficială pe care sediul desemnat sau reprezentantul legal al furnizorului de servicii a declarat că o va accepta. În cazul în care este necesară o notificare către autoritatea de executare în temeiul prezentului regulament, EPOC care urmează să fie transmis autorității respective ar trebui tradus într-o limbă oficială a statului de executare sau într-o altă limbă oficială a Uniunii acceptată de statul respectiv. În această privință, fiecare stat membru ar trebui încurajat să precizeze, în orice moment, într-o declarație scrisă transmisă Comisiei, dacă și în care limbă sau limbi oficiale ale Uniunii, pe lângă limba sau limbile oficiale ale statului membru respectiv, ar accepta traduceri ale EPOC și ale EPOC-PR. Comisia ar trebui să pună declarațiile respective la dispoziția tuturor statelor membre și a Rețelei Judiciare Europene.
- (56) În cazul în care a fost emis un EPOC și nu este necesară o notificare către autoritatea de executare în temeiul prezentului regulament, destinatarul ar trebui să se asigure, la primirea EPOC, că datele solicitate sunt transmise direct autorității emitente sau autorităților de aplicare a legii, astfel cum sunt indicate în EPOC, în termen de cel mult 10 zile de la primirea EPOC. În cazul în care este necesară o notificare către autoritatea de executare în temeiul prezentului regulament, la primirea EPOC, furnizorul de servicii ar trebui să acționeze prompt pentru a asigura păstrarea datelor. În cazul în care autoritatea de executare nu a invocat niciun motiv de refuz în temeiul

prezentului regulament în termen de 10 zile de la primirea EPOC, destinatarul ar trebui să se asigure că datele solicitate sunt transmise direct autorității emitente sau autorităților de aplicare a legii indicate în EPOC, la sfârșitul perioadei de 10 zile. În cazul în care autoritatea de executare, înainte de sfârșitul perioadei de 10 zile, confirmă autorității emitente și destinatarului că nu va invoca niciun motiv de refuz, destinatarul ar trebui să acționeze cât mai curând posibil după o astfel de confirmare și cel târziu la sfârșitul respectivei perioade de 10 zile. Termenele mai scurte aplicabile în cazuri de urgență, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, ar trebui să fie respectate de destinatar și, după caz, de autoritatea de executare. Destinatarul și, după caz, autoritatea de executare ar trebui să execute EPOC cât mai curând posibil și cel târziu în termenele stabilite în prezentul regulament, ținând seama cât mai mult posibil de termenele procedurale și de alte termene indicate de statul emitent.

- (57) În cazul în care destinatarul consideră, exclusiv pe baza informațiilor conținute în EPOC sau în EPOC-PR, că executarea EPOC sau EPOC-PR ar putea afecta imunitățile sau privilegiile ori normele privind stabilirea sau limitarea răspunderii penale care se referă la libertatea presei sau la libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă, în temeiul dreptului statului de executare, destinatarul ar trebui să informeze autoritatea emitentă și autoritatea de executare. În ceea ce privește EPOC, în cazul în care autoritatea de executare nu a fost notificată în temeiul prezentului regulament, autoritatea emitentă ar trebui să ia în considerare informațiile primite de la destinatar și să decidă, din proprie inițiativă sau la cererea autorității de executare, dacă retrage, adaptează sau menține ordinul european de divulgare a probelor electronice. În cazul în care autoritatea de executare a fost notificată în temeiul prezentului regulament, autoritatea emitentă ar trebui să ia în considerare informațiile primite de la destinatar și să decidă dacă retrage, adaptează sau menține ordinul european de divulgare a probelor electronice. Ar trebui să fie posibil, de asemenea, ca autoritatea de executare să invoce motivele de refuz prevăzute în prezentul regulament.
- (58) Pentru a permite destinatarului să facă față unor probleme formale legate de un EPOC sau un EPOC-PR, este necesar să se instituie o procedură pentru comunicarea dintre destinatar și autoritatea emitentă, precum și, atunci când a fost notificată autoritatea de executare în temeiul prezentului regulament, între destinatar și autoritatea de executare, în cazurile în care EPOC sau EPOC-PR este incomplet, conține erori vădite sau nu conține informații suficiente pentru a executa ordinul în cauză. În plus, în cazul în care destinatarul nu oferă informațiile în mod exhaustiv sau la timp din orice alt motiv, de exemplu întrucât consideră că există un conflict cu o obligație în temeiul dreptului unei țări terțe sau întrucât consideră că ordinul european de divulgare a probelor electronice sau ordinul european de păstrare a probelor electronice nu a fost emis în conformitate cu condițiile prevăzute în prezentul regulament, acesta ar trebui să informeze autoritatea emitentă, precum și, în cazul în care autoritatea de executare a fost notificată, autorității de executare, și să ofere justificarea pentru neexecutarea EPOC sau a EPOC-PR în timp util. Prin urmare, procedura de comunicare ar trebui să permită corectarea sau reconsiderarea ordinului european de divulgare a probelor electronice sau a ordinului european de păstrare a probelor electronice de către autoritatea emitentă într-un stadiu incipient. Pentru a garanta disponibilitatea datelor solicitate, destinatarul ar trebui să păstreze datele respective în cazul în care destinatarul respectiv poate identifica acele date.
- (59) Destinatarul nu ar trebui să fie obligat să respecte ordinul european de divulgare a probelor electronice sau ordinul european de păstrare a probelor electronice în cazul unei imposibilități de facto generate de împrejurări care nu îi pot fi imputate destinatarului sau, dacă este diferit, furnizorului de servicii la momentul primirii ordinului european de divulgare a probelor electronice sau a ordinului european de păstrare a probelor electronice. O imposibilitate de facto ar trebui prezumată în cazul în care persoana ale cărei date au fost solicitate nu este client al furnizorului de servicii sau nu poate fi identificată ca atare chiar și după transmiterea unei solicitări de informații suplimentare către autoritatea emitentă ori în cazul în care datele au fost șterse în mod legal înainte de primirea ordinului în cauză.
- (60) |La primirea unui EPOC-PR, destinatarul ar trebui să păstreze datele solicitate pentru o perioadă maximă de 60 de zile, cu excepția cazului în care autoritatea emitentă confirmă că a fost emisă o solicitare ulterioară de divulgare, caz în care datele ar trebui păstrate în continuare. Autoritatea emitentă ar trebui să poată prelungi durata păstrării cu încă 30 de zile, dacă acest lucru este necesar pentru a permite emiterea unei cereri ulterioare de divulgare, utilizând formularul prevăzut în prezentul regulament. Atunci când autoritatea emitentă confirmă în timpul perioadei de păstrare că a fost emisă o cerere ulterioară de divulgare, destinatarul ar trebui să păstreze datele atât timp cât este necesar pentru a divulga datele, odată primită cererea ulterioară de divulgare. O astfel de confirmare ar trebui trimisă destinatarului în termenul relevant, într-o limbă oficială a statului de executare sau în orice altă limbă acceptată de destinatar, utilizând formularul prevăzut în prezentul regulament. Pentru a împiedica încetarea păstrării, ar trebui să fie suficient ca cererea ulterioară de divulgare să fi fost emisă și confirmarea să fi fost trimisă de către autoritatea emitentă; nu ar trebui să fie necesară îndeplinirea altor formalități necesare pentru transmitere, cum ar fi traducerea documentelor, la momentul respectiv. În cazul în care păstrarea datelor nu mai este necesară, autoritatea emitentă ar trebui să informeze destinatarul fără întârzieri nejustificate, iar obligația de a păstra datele, care decurge din ordinul european de păstrare a probelor electronice, ar trebui să înceteze.

- (61) În pofida principiului încrederii reciproce, ar trebui să fie posibil ca autoritatea de executare să invoce motive de refuz al unui ordin european de divulgare a probelor electronice, în cazul în care a avut loc o notificare către autoritatea de executare în temeiul prezentului regulament, pe baza listei motivelor de refuz prevăzute în prezentul regulament. În cazul în care o notificare către autoritatea de executare sau executarea are loc în conformitate cu prezentul regulament, statul de executare ar putea prevedea în dreptul său intern ca executarea unui ordin european de divulgare a probelor electronice ar putea necesita implicarea procedurală a unei instanțe din statul de executare.
- (62) În cazul în care autoritatea de executare este notificată cu privire la un ordin european de divulgare a probelor electronice pentru a obține date privind traficul, cu excepția datelor solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite în prezentul regulament, sau pentru a obține date referitoare la conținut, aceasta ar trebui să aibă dreptul de a evalua informațiile prevăzute în ordin și, după caz, de a le refuza în cazul în care, pe baza unei analize obligatorii și corespunzătoare a informațiilor conținute în ordinul respectiv și cu respectarea normelor aplicabile ale dreptului primar al Uniunii, în special Carta, ajunge la concluzia că ar putea fi invocat unul sau mai multe dintre motivele de refuz prevăzute în prezentul regulament. Necesitatea de a respecta independența autorităților judiciare impune ca acestora să li se acorde o anumită marjă de apreciere atunci când iau decizii cu privire la motivele de refuz.
- (63) Ar trebui să fie posibil ca autoritatea de executare, atunci când este notificată în temeiul prezentului regulament, să refuze un ordin european de divulgare a probelor electronice în cazul în care datele solicitate sunt protejate de imunități sau privilegii acordate în temeiul dreptului statului de executare, care împiedică executarea sau asigurarea executării ordinului european de divulgare a probelor electronice, sau în cazul în care datele solicitate sunt reglementate de norme privind stabilirea sau limitarea răspunderii penale care se referă la libertatea presei sau la libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă, care împiedică executarea sau asigurarea executării ordinului european de divulgare a probelor electronice.
- (64) Ar trebui să fie posibil ca autoritatea de executare, în situații excepționale, atunci când există motive întemeiate să se creadă, pe baza unor dovezi specifice și obiective, că executarea ordinului european de divulgare a probelor electronice ar implica, în circumstanțele specifice ale cazului, o încălcare vădită a unui drept fundamental aplicabil, prevăzut la articolul 6 din TUE și în Cartă. În special, atunci când evaluează acest motiv de refuz, în cazul în care autoritatea de executare dispune de elemente de probă sau de elemente precum cele prezentate într-o propunere motivată a unei treimi dintre statele membre, a Parlamentului European sau a Comisiei Europene, adoptată în temeiul articolului 7 alineatul (1) din TUE, care indică existența unui risc clar, în cazul executării ordinului, de încălcare gravă a dreptului fundamental la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil în temeiul articolului 47 din Cartă, ca urmare a unor deficiențe sistemice sau generalizate în ceea ce privește independența puterii judecătorești a statului emitent, autoritatea de executare ar trebui să stabilească în mod concret și precis dacă, având în vedere situația personală a persoanei în cauză, precum și natura infracțiunii în legătură cu care se desfășoară procedura penală și contextul de fapt care stă la baza ordinului și având în vedere informațiile furnizate de autoritatea emitentă, există motive serioase și întemeiate de a crede că există un risc de încălcare a dreptului unei persoane la un proces echitabil.
- (65) Autoritatea de executare ar trebui să aibă posibilitatea de a refuza un ordin în cazul în care executarea unui astfel de ordin ar fi contrară principiului *ne bis in idem*.
- (66) Ar trebui să fie posibil ca autoritatea de executare, atunci când este notificată în temeiul prezentului regulament, să refuze un ordin european de divulgare a probelor electronice, în cazul în care fapta pentru care a fost emis ordinul nu constituie o infracțiune în temeiul dreptului statului de executare, cu excepția cazului în care se referă la o infracțiune din categoriile de infracțiuni stabilite într-o anexă la prezentul regulament, astfel cum este indicată de autoritatea emitentă în EPOC, dacă fapta respectivă este sancționabilă în statul emitent cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură privativă de libertate pentru o perioadă maximă de cel puțin trei ani.
- (67) Întrucât informarea persoanei ale cărei date sunt solicitate este un element esențial al respectării drepturilor în materie de protecție a datelor și al dreptului la apărare, pentru că permite un control eficace și o cale de atac judiciară, în conformitate cu articolul 6 din TUE și cu Carta, autoritatea emitentă ar trebui să informeze persoana ale cărei date sunt solicitate, fără întârzieri nejustificate, cu privire la divulgarea datelor respective în temeiul unui ordin european de divulgare a probelor electronice. Cu toate acestea, autoritatea emitentă ar trebui să poată, în conformitate cu dreptul intern, să amâne sau să restricționeze informarea ori să nu informeze persoana ale cărei date sunt solicitate, în măsura în care și atât timp cât sunt îndeplinite condițiile din Directiva (UE) 2016/680, caz în care autoritatea emitentă ar trebui să indice în dosarul cauzei motivele întârzierii, restricționării sau neinformării și să adauge o justificare succintă în EPOC. Destinatarii și furnizorii de servicii, dacă aceștia sunt persoane diferite, ar trebui să ia măsurile operaționale și tehnice necesare cele mai avansate pentru a asigura confidențialitatea, caracterul secret și integritatea EPOC sau EPOC-PR și ale datelor divulgate sau păstrate.

- (68) Ar trebui ca un furnizor de servicii să poată solicita statului emitent rambursarea costurilor suportate pentru a răspunde unui ordin european de divulgare a probelor electronice sau unui ordin european de păstrare a probelor electronice, dacă această posibilitate este prevăzută în dreptul intern al statului emitent pentru ordinele naționale în situații similare, în conformitate cu dispozițiile de drept intern ale statului respectiv. Statele membre ar trebui să informeze Comisia cu privire la normele lor interne de rambursare, iar Comisia ar trebui să le facă publice. Prezentul regulament prevede norme separate aplicabile rambursării costurilor legate de sistemul informatic descentralizat.
- (69) Fără a aduce atingere legislațiilor naționale care prevăd impunerea de sancțiuni penale, statele membre ar trebui să stabilească normele privind sancțiunile pecuniare aplicabile în caz de nerespectare a prezentului regulament și să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt puse în aplicare. Statele membre ar trebui să se asigure că sancțiunile pecuniare prevăzute în dreptul intern sunt efective, proporționale și au efect de descurajare. Statele membre ar trebui să notifice Comisiei normele și măsurile respective fără întârziere și ar trebui să îi notifice, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora.
- (70) Atunci când, într-un caz individual, analizează care sunt sancțiunile pecuniare adecvate, autoritățile competente ar trebui să ia în considerare toate circumstanțele relevante, cum ar fi natura, gravitatea și durata încălcării, dacă aceasta a fost comisă intenționat sau din neglijență, dacă furnizorul de servicii a mai fost tras la răspundere pentru încălcări anterioare similare, precum și capacitatea financiară a furnizorului de servicii considerat răspunzător. În circumstanțe excepționale, analiza respectivă ar putea determina autoritatea de executare să decidă să se abțină de la impunerea oricăror sancțiuni pecuniare. În acest sens, se acordă o atenție deosebită microintreprinderilor care nu respectă un ordin european de divulgare a probelor electronice sau un ordin european de păstrare a probelor electronice într-un caz de urgență din cauza lipsei de resurse umane în afara orelor de program, dacă datele sunt transmise fără întârzieri nejustificate.
- (71) Fără a aduce atingere obligațiilor de protecție a datelor, furnizorii de servicii nu ar trebui să fie considerați răspunzători în statele membre pentru prejudicii aduse utilizatorilor lor sau unor terți care rezultă exclusiv din respectarea cu bună-credință a unui EPOC sau a unui EPOC-PR. Responsabilitatea de a asigura legalitatea ordinului în cauză, în special în ceea ce privește caracterul său necesar și proporțional, ar trebui să revină autorității emitente.
- (72) Atunci când destinatarul nu se conformează unui EPOC în termenul stabilit sau unui EPOC-PR, fără a oferi motive acceptate de autoritatea emitentă, și, după caz, atunci când autoritatea de executare nu a invocat niciunul dintre motivele de refuz prevăzute în prezentul regulament, autoritatea emitentă ar trebui să poată solicita autorității de executare să execute ordinul european de divulgare a probelor electronice sau ordinul european de păstrare a probelor electronice. În acest scop, autoritatea emitentă ar trebui să transfere autorității de executare ordinul în cauză, formularul relevant prevăzut în prezentul regulament, astfel cum a fost completat de destinatar, precum și orice document relevant. Autoritatea emitentă ar trebui să traducă ordinul în cauză și orice document ce urmează să fie transferat într-una dintre limbile acceptate de statul de executare și ar trebui să informeze destinatarul cu privire la transfer. Statul respectiv ar trebui să execute ordinul în cauză în conformitate cu dreptul său intern.
- (73) Procedura de executare ar trebui să permită destinatarului să invoce motive împotriva executării, pe baza unei liste de motive specifice prevăzute în prezentul regulament, inclusiv faptul că ordinul în cauză nu a fost emis sau validat de o autoritate competentă, astfel cum se prevede în prezentul regulament, sau atunci când ordinul nu privește date stocate de furnizorul de servicii sau în numele acestuia în momentul primirii certificatului relevant. Autoritatea de executare ar trebui să poată refuza să recunoască și să execute un ordin european de divulgare a probelor electronice sau un ordin european de păstrare a probelor electronice pe baza aceluiași motive și, de asemenea, în situații excepționale, din cauza încălcării vădite a unui drept fundamental relevant, astfel cum se prevede la articolul 6 din TUE și în Cartă. Autoritatea de executare ar trebui să se consulte autoritatea emitentă înainte de a decide să nu recunoască sau să nu execute ordinul, pe baza motivelor respective. Atunci când destinatarul nu respectă obligațiile care îi revin în temeiul unui ordin european de divulgare a probelor electronice recunoscut sau al unui ordin european de păstrare a probelor electronice recunoscut, al cărui caracter executoriu a fost confirmat de autoritatea de executare, autoritatea respectivă ar trebui să impună o sancțiune pecuniară. Sancțiunea respectivă ar trebui să fie proporțională mai ales ținând seama de circumstanțe specifice cum ar fi nerespectarea repetată sau sistemică a ordinelor.
- (74) Respectarea unui ordin european de divulgare a probelor electronice ar putea intra în conflict cu o obligație în temeiul dreptului aplicabil al unei țări terțe. Pentru a garanta respectarea intereselor suverane ale țărilor terțe, pentru a proteja persoanele în cauză și pentru a face față obligațiilor contradictorii care le revin furnizorilor de servicii, prezentul regulament prevede un mecanism specific de control jurisdicțional în cazul în care respectarea unui ordin european de divulgare a probelor electronice ar împiedica un furnizor de servicii să respecte obligațiile legale ce rezultă din dreptul unei țări terțe.

- (75) Atunci când destinatarul consideră că un ordin european de divulgare a probelor electronice într-un anumit caz ar duce la încălcarea unei obligații legale care decurge din dreptul unei țări terțe, acesta ar trebui să informeze autoritatea emitentă și autoritatea de executare cu privire la motivele sale pentru neexecutarea ordinului prin intermediul unei obiecții motivate, utilizând formularul prevăzut în prezentul regulament. Autoritatea emitentă ar trebui să reexamineze ordinul european de divulgare a probelor electronice pe baza obiecției motivate și a oricărei contribuții prevăzute de statul de executare, luând în considerare aceleași criterii pe care ar trebui să le aibă în vedere instanța competentă din statul emitent. În cazul în care autoritatea emitentă intenționează să mențină ordinul, aceasta ar trebui să solicite o reexaminare de către instanța competentă din statul emitent, astfel cum a fost notificată de către statul membru în cauză, care ar trebui să reexamineze ordinul.
- (76) În vederea stabilirii existenței unei obligații contradictorii în circumstanțele specifice ale cazului care face obiectul examinării, instanța competentă ar putea să se bazeze, dacă este necesar, pe o consultanță specializată externă adecvată, de exemplu cu privire la interpretarea dreptului din țara terță în cauză. În acest scop, instanța competentă ar putea, de exemplu, să consulte autoritatea centrală a țării terțe, ținând seama de Directiva (UE) 2016/680. Ar trebui, în special, ca statul emitent să solicite informații de la autoritatea competentă a țării terțe în cazul în care contradicția se referă la drepturile fundamentale sau la alte interese fundamentale ale țării terțe legate de securitatea și apărarea națională.
- (77) Consultanța de specialitate în materie de interpretare ar putea fi furnizată, de asemenea, prin intermediul unor avize ale experților, în cazul în care acestea sunt disponibile. Informațiile și jurisprudența privind interpretarea dreptului unei țări terțe și privind procedurile în materie de conflicte de legi în statele membre ar trebui să fie puse la dispoziție pe o platformă centrală, cum ar fi proiectul SIRIUS sau Rețeaua Judiciară Europeană, pentru a putea beneficia de experiența și de cunoștințele de specialitate acumulate cu privire la aceleași aspecte sau la aspecte similare. Punerea la dispoziție a acestor informații pe o platformă centrală nu ar trebui să împiedice o nouă consultare a țării terțe, dacă este cazul.
- (78) Atunci când evaluează dacă există obligații contradictorii, instanța competentă ar trebui să stabilească dacă dreptul țării terțe este aplicabil și, în caz afirmativ, dacă dreptul țării terțe interzice divulgarea datelor în cauză. În cazul în care instanța competentă stabilește că dreptul țării terțe interzice divulgarea datelor în cauză, instanța respectivă ar trebui să decidă dacă să se mențină sau să se revoce ordinul european de divulgare a probelor electronice, luând în considerare o serie de elemente care urmăresc să stabilească soliditatea legăturii cu una dintre cele două jurisdicții implicate, interesele privind obținerea, respectiv împiedicarea divulgării datelor și posibilele consecințe pentru destinatar sau pentru furnizorul de servicii ale respectării obligației de se conforma ordinului. Atunci când se efectuează evaluarea, ar trebui să se acorde o importanță și o greutate deosebite protecției drepturilor fundamentale de către dreptul țării terțe și altor interese fundamentale, cum ar fi interesele în materie de securitate națională ale țării terțe, precum și gradului de legătură dintre cauza penală și oricare dintre cele două jurisdicții. În cazul în care instanța decide să revoce ordinul, aceasta ar trebui să informeze autoritatea emitentă și destinatarul. Dacă instanța competentă stabilește că ordinul trebuie menținut, aceasta ar trebui să informeze autoritatea emitentă și destinatarul, iar destinatarul respectiv ar trebui să treacă la executarea ordinului. Autoritatea emitentă ar trebui să informeze autoritatea de executare cu privire la rezultatul procedurii de reexaminare.
- (79) Condițiile prevăzute în prezentul regulament pentru executarea unui EPOC ar trebui să se aplice, de asemenea, în cazul în care există obligații contradictorii care derivă din dreptul unei țări terțe. Prin urmare, în cursul controlului jurisdicțional, în care respectarea unui ordin european de divulgare a probelor electronice ar împiedica furnizorii de servicii să respecte o obligație legală care decurge din dreptul unei țări terțe, datele solicitate prin ordinul respectiv ar trebui păstrate. În cazul în care, în urma controlului jurisdicțional, instanța competentă decide să revoce un ordin european de divulgare a probelor electronice, ar trebui să fie posibil să se emită un ordin european de păstrare a probelor electronice pentru a permite autorității emitente să solicite divulgarea datelor prin alte canale, cum ar fi asistența judiciară reciprocă.
- (80) Este esențial ca toate persoanele ale căror date sunt solicitate în cursul anchetelor sau al procedurilor penale să aibă acces la o cale de atac eficientă, în conformitate cu articolul 47 din Cartă. În conformitate cu această cerință și fără a aduce atingere altor căi de atac disponibile în conformitate cu dreptul intern, orice persoană ale cărei date au fost solicitate printr-un ordin european de divulgare a probelor electronice ar trebui să aibă dreptul la căi de atac eficiente împotriva ordinului respectiv. În cazul în care persoana respectivă are calitatea de suspect sau inculpat, aceasta ar trebui să aibă dreptul la căi de atac eficiente în cursul procedurilor penale în care datele sunt folosite ca mijloace de probă. Dreptul la căi de atac eficiente ar trebui exercitat în fața unei instanțe din statul emitent în conformitate cu dreptul său intern și ar trebui să includă posibilitatea de a contesta legalitatea măsurii în cauză, inclusiv necesitatea și proporționalitatea sa, fără a se aduce atingere garanțiilor legate de drepturile fundamentale din statul de executare sau altor căi de atac existente în conformitate cu dreptul intern. Prezentul regulament nu ar trebui să limiteze motivele posibile pentru contestarea legalității unui ordin. Dreptul la căi de atac eficiente prevăzut în prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere dreptului de a recurge la căi de atac în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 și al Directivei (UE) 2016/680. Ar trebui furnizate informații în timp util cu privire la posibilitățile de a recurge la căi de atac în temeiul dreptului intern și ar trebui să se asigure faptul că acestea pot fi exercitate în mod eficient.

- (81) Ar trebui dezvoltate canale adecvate pentru a se asigura faptul că toate părțile pot coopera eficient prin mijloace digitale, prin intermediul unui sistem informatic descentralizat care să permită schimbul electronic transfrontalier rapid, direct, interoperabil, durabil, fiabil și sigur de formulare, date și informații legate de cauze.
- (82) Pentru a permite o comunicare scrisă eficientă și sigură între autoritățile competente și sediile desemnate sau reprezentanții legali ai furnizorilor de servicii în temeiul prezentului regulament, respectivelor sedii desemnate sau respectivilor reprezentanți legali ar trebui să li se pună la dispoziție mijloace electronice de acces la sistemele informatice naționale, care fac parte din sistemul informatic descentralizat, operate de statele membre.
- (83) Sistemul informatic descentralizat ar trebui să fie alcătuit din sistemele informatice ale statelor membre și ale agențiilor și organelor Uniunii și din puncte de acces interoperabile prin care sistemele informatice respective să fie interconectate. Punctele de acces ale sistemului informatic descentralizat ar trebui să se bazeze pe sistemul e-CODEX, instituit prin Regulamentul (UE) 2022/850 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁴⁾.
- (84) Furnizorilor de servicii care folosesc soluții informatice personalizate în scopul schimbului de informații și de date legate de cererile de probe electronice ar trebui să li se pună la dispoziție mijloace automatizate de accesare a sistemelor informatice descentralizate prin intermediul unui standard comun de schimb de date.
- (85) Ca regulă generală, orice comunicare în scris între autoritățile competente sau între autoritățile competente și sediile desemnate sau reprezentanții legali ar trebui să aibă loc prin intermediul sistemului informatic descentralizat. Ar trebui să fie posibilă utilizarea unor mijloace alternative numai atunci când utilizarea sistemului informatic descentralizat nu este posibilă, de exemplu din cauza unor cerințe specifice în materie de expertiză criminalistică, din cauză că transferul volumului de date în cauză este împiedicat de constrângeri legate de capacitatea tehnică sau din cauza faptului că un alt sediu care nu este conectat la sistemul informatic descentralizat trebuie să fie contactat într-o situație de urgență. În astfel de cazuri, transmiterea ar trebui efectuată prin cele mai adecvate mijloace alternative, ținând seama de necesitatea de a asigura un schimb de informații rapid, sigur și fiabil.
- (86) Pentru a asigura faptul că sistemul informatic descentralizat conține o evidență completă a schimburilor scrise în temeiul prezentului regulament, orice transmitere efectuată prin mijloace alternative ar trebui înregistrată în sistemul informatic descentralizat fără întârzieri nejustificate.
- (87) Ar trebui luată în calcul folosirea mecanismelor de asigurare a autenticității, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁵⁾.
- (88) Furnizorii de servicii, în special întreprinderile mici și mijlocii, nu ar trebui să fie expuși unor costuri disproporționate în ceea ce privește instituirea și funcționarea sistemului informatic descentralizat. Prin urmare, în cadrul creării, întreținerii și dezvoltării implementării de referință, Comisia trebuie, de asemenea, să pună la dispoziție o interfață web care să permită furnizorilor de servicii să comunice în siguranță cu autoritățile fără a trebui să își stabilească propria infrastructură specifică pentru a accesa sistemul informatic descentralizat.
- (89) Ar trebui să fie posibil ca statele membre să folosească software-ul dezvoltat de Comisie, și anume software-ul de implementare de referință, în locul unui sistem informatic național. Este necesar ca respectivul software de implementare de referință să se bazeze pe o configurație modulară, și anume ca software-ul să fie structurat și livrat separat de componentele sistemului e-CODEX necesare pentru a-l conecta la sistemul informatic descentralizat. Configurația respectivă ar trebui să le permită statelor membre să reutilizeze sau să îmbunătățească infrastructurile lor naționale de comunicare judiciară existente în scopul utilizării transfrontaliere.
- (90) Comisia ar trebui să fie responsabilă de crearea, întreținerea și dezvoltarea software-ului de implementare de referință. Comisia ar trebui să proiecteze, să dezvolte și să întrețină software-ul de implementare de referință respectând cerințele și principiile în materie de protecție a datelor stabilite în Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁶⁾, în Regulamentul (UE) 2016/679 și în Directiva (UE) 2016/680, în special principiul protecției datelor din faza de proiectare și principiul protecției datelor în mod implicit, precum și un nivel ridicat de securitate cibernetică. De asemenea, este important ca software-ul de implementare de referință să includă măsuri tehnice adecvate și să permită luarea măsurilor organizatorice necesare pentru asigurarea unui nivel adecvat de securitate și interoperabilitate.

⁽²⁴⁾ Regulamentul (UE) 2022/850 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2022 privind un sistem informatizat pentru schimbul electronic transfrontalier de date în domeniul cooperării judiciare în materie civilă și penală (sistemul e-CODEX) și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1726 (JO L 150, 1.6.2022, p. 1).

⁽²⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

⁽²⁶⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

- (91) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁷⁾.
- (92) Pentru schimburile de date efectuate prin intermediul sistemului informatic descentralizat sau înregistrate în sistemul informatic descentralizat, statele membre ar trebui să poată colecta statistici pentru a-și îndeplini obligațiile de monitorizare și de raportare care le revin în temeiul prezentului regulament prin intermediul portalurilor lor naționale.
- (93) Pentru a monitoriza realizările, rezultatele și impactul prezentului regulament, Comisia ar trebui să publice un raport anual cu privire la anul calendaristic precedent, pe baza datelor obținute de la statele membre. În acest scop, statele membre ar trebui să colecteze și să furnizeze Comisiei statistici cuprinzătoare privind diferite aspecte ale prezentului regulament, în funcție de tipul de date solicitate, de destinatari și de tipul situației, precum și de existența sau nu a unui caz de urgență.
- (94) Utilizarea de formulare pretraduse și standardizate ar înlesni cooperarea și schimbul de informații în temeiul prezentului regulament, permițând astfel o comunicare mai rapidă și mai eficientă într-un mod ușor de utilizat. Astfel de formulare ar reduce costurile de traducere și ar contribui la un nivel ridicat de calitate a comunicării. În mod similar, formularele de răspuns ar face posibil un schimb standardizat de informații, în special în cazul în care furnizorii de servicii nu sunt în măsură să se conformeze, întrucât contul respectiv de utilizator nu există sau datele nu sunt disponibile. De asemenea, formularele prevăzute în prezentul regulament ar înlesni colectarea de statistici.
- (95) Pentru a răspunde în mod eficient unei posibile necesități de îmbunătățire în ceea ce privește conținutul formularelor EPOC și EPOC-PR și al formularelor care trebuie folosite pentru a furniza informații cu privire la imposibilitatea de a executa un EPOC sau un EPOC-PR, pentru a confirma emiterea unei cereri de divulgare în urma unui ordin european de păstrare a probelor electronice și pentru a prelungi termenul de păstrare a probelor electronice, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea formularelor prevăzute în prezentul regulament. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽²⁸⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (96) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere altor instrumente, acorduri și înțelegeri ale Uniunii și internaționale privind strângerea de probe care intră sub incidența prezentului regulament. Autoritățile statelor membre ar trebui să aleagă instrumentul cel mai adaptat cazului vizat. În unele cazuri, acestea ar putea prefera să utilizeze instrumente, acorduri și înțelegeri ale Uniunii și internaționale atunci când solicită o serie de diferite tipuri de măsuri de anchetare, care nu se limitează la divulgarea de probe electronice din partea unui alt stat membru. În termen de cel mult trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, statele membre ar trebui să informeze Comisia cu privire la instrumentele, acordurile și înțelegerile existente menționate în prezentul regulament pe care vor continua să le aplice. De asemenea, statele membre ar trebui să informeze Comisia în termen de trei luni cu privire la semnarea oricărui nou acord sau a oricărei noi înțelegeri menționate în prezentul regulament.
- (97) Având în vedere evoluțiile tehnologice, în câțiva ani ar putea prevala noi forme de instrumente de comunicare sau ar putea apărea lacune în ceea ce privește aplicarea prezentului regulament. Prin urmare, este important să se prevadă o evaluare a aplicării sale.
- (98) Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentului regulament care ar trebui să se bazeze pe cinci criterii, și anume eficiența, eficacitatea, relevanța, coerența și valoarea adăugată pentru Uniune, iar evaluarea respectivă ar trebui să servească drept bază pentru evaluările impactului unor eventuale măsuri suplimentare. Raportul de evaluare ar trebui să includă o evaluare a aplicării prezentului regulament și a rezultatelor obținute în ceea ce privește obiectivele sale, precum și o evaluare a impactului prezentului regulament asupra drepturilor fundamentale. Comisia ar trebui să colecteze în mod regulat informații care să servească la evaluarea prezentului regulament.

⁽²⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽²⁸⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (99) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume îmbunătățirea asigurării și obținerii de probe electronice la nivel transfrontalier, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere natura sa transfrontalieră, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv.
- (100) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, Irlanda a notificat intenția sa de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentului regulament.
- (101) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (102) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a emis un aviz la 6 noiembrie 2019 ⁽²⁹⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

(1) Prezentul regulament stabilește normele în temeiul cărora o autoritate a unui stat membru poate, în cadrul procedurilor penale, să emită un ordin european de divulgare a probelor electronice sau un ordin european de păstrare a probelor electronice și astfel să ceară unui furnizor de servicii care oferă servicii în Uniune și care este stabilit în alt stat membru sau, dacă nu este stabilit, este reprezentat de un reprezentant legal în alt stat membru, să divulge sau să păstreze probe electronice, indiferent de locul în care se află datele.

Prezentul regulament nu aduce atingere competențelor autorităților naționale de a se adresa furnizorilor de servicii stabiliți sau reprezentați pe teritoriul lor pentru a se asigura că aceștia respectă măsurile naționale similare celor menționate în primul paragraf.

(2) Emiterea unui ordin european de divulgare a probelor electronice sau a unui ordin european de păstrare a probelor electronice poate fi solicitată și de către un suspect sau inculpat sau de către un avocat în numele respectivei persoane, în cadrul drepturilor la apărare aplicabile în conformitate cu dreptul procesual penal intern.

(3) Prezentul regulament nu are ca efect modificarea obligației de respectare a drepturilor fundamentale și a principiilor juridice astfel cum sunt consacrate în Cartă și la articolul 6 din TUE și nu aduce atingere obligațiilor aplicabile autorităților de aplicare a legii sau autorităților judiciare în această privință. Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere principiilor fundamentale, în special libertății de exprimare și de informare, inclusiv libertății și pluralismului mass-mediei, respectării vieții private și de familie, protecției datelor cu caracter personal, precum și dreptului la protecție jurisdicțională efectivă.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică furnizorilor de servicii care oferă servicii în Uniune.

(2) Ordinele europene de divulgare a probelor electronice și ordinele europene de păstrare a probelor electronice pot fi emise doar în cadrul și în scopul procedurilor penale și pentru executarea unei pedepse privative de libertate sau a unei măsuri privative de libertate de cel puțin patru luni, în urma unei proceduri penale, impuse printr-o hotărâre care nu a fost pronunțată în lipsă, în cazurile în care persoana condamnată s-a sustras justiției. De asemenea, astfel de ordine pot fi emise în proceduri referitoare la o infracțiune pentru care o persoană juridică ar putea răspunde penal sau ar putea fi sancționată în statul emitent.

(3) Ordinele europene de divulgare a probelor electronice și ordinele europene de păstrare a probelor electronice pot fi emise doar pentru datele referitoare la serviciile menționate la articolul 3 punctul 3, oferite în Uniune.

(4) Prezentul regulament nu se aplică procedurilor inițiate cu scopul de a oferi asistență judiciară reciprocă unui alt stat membru sau unei țări terțe.

⁽²⁹⁾ JO C 32, 31.1.2020, p. 11.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „ordin european de divulgare a probelor electronice” înseamnă o decizie prin care se dispune divulgarea probelor electronice, emisă sau validată de o autoritate judiciară dintr-un stat membru în conformitate cu articolul 4 alineatele (1), (2), (4) și (5) și adresată unui sediu desemnat sau unui reprezentant legal al unui furnizor de servicii care oferă servicii în Uniune, atunci când sediul desemnat respectiv sau reprezentantul legal respectiv se află într-un alt stat membru care are obligații în temeiul prezentului regulament;
2. „ordin european de păstrare a probelor electronice” înseamnă o decizie prin care se dispune păstrarea probelor electronice în scopul formulării unei cereri ulterioare de divulgare și care este emisă sau validată de o autoritate judiciară dintr-un stat membru în conformitate cu articolul 4 alineatele (3), (4) și (5) și este adresată unui sediu desemnat sau unui reprezentant legal al unui furnizor de servicii care oferă servicii în Uniune, atunci când sediul desemnat respectiv sau reprezentantul legal respectiv se află într-un alt stat membru care are obligații în temeiul prezentului regulament;
3. „furnizor de servicii” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care furnizează una sau mai multe dintre următoarele categorii de servicii, cu excepția serviciilor financiare menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁰⁾:
 - (a) servicii de comunicații electronice, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 4 din Directiva (UE) 2018/1972;
 - (b) servicii legate de numele de domenii de internet și de numerotarea IP, cum ar fi servicii de atribuire de adrese IP, de registru de nume de domenii, de operator de registru de nume de domenii, de protecție a vieții private și de proxy legate de numele de domenii;
 - (c) alte servicii ale societății informaționale, astfel cum sunt menționate la articolul 1 alineatul (1) litera (b) din Directiva (UE) 2015/1535, care:
 - (i) le permit utilizatorilor lor să comunice între ei; sau
 - (ii) fac posibilă stocarea sau prelucrarea în alt mod a datelor în numele utilizatorilor cărora le este furnizat serviciul, cu condiția ca stocarea datelor să fie o componentă definitorie a serviciului furnizat utilizatorului;
4. „oferirea de servicii în Uniune” înseamnă:
 - (a) a permite persoanelor fizice sau juridice dintr-un stat membru să utilizeze serviciile enumerate la punctul 3; și
 - (b) a avea o legătură substanțială, bazată pe criterii factuale specifice, cu statul membru menționat la litera (a); se consideră că există o astfel de legătură substanțială atunci când furnizorul de servicii dispune de un sediu într-un stat membru sau, în absența unui astfel de sediu, atunci când există un număr semnificativ de utilizatori în unul sau mai multe state membre sau atunci când există o direcționare a activităților către unul sau mai multe state membre;
5. „sediul” înseamnă o entitate care exercită efectiv o activitate economică pentru o perioadă nedeterminată prin intermediul unei infrastructuri stabile de unde este exercitată activitatea de furnizare de servicii sau este gestionată activitatea;
6. „sediul desemnat” înseamnă un sediu cu personalitate juridică desemnat în scris de un furnizor de servicii stabilit într-un stat membru care participă la un instrument juridic menționat la articolul 1 alineatul (2) din Directiva (UE) 2023/1544, în scopurile menționate la articolul 1 alineatul (1) și la articolul 3 alineatul (1) din directiva respectivă;
7. „reprezentant legal” înseamnă o persoană fizică sau juridică numită în scris de un furnizor de servicii care nu este stabilit într-un stat membru care participă la un instrument juridic menționat la articolul 1 alineatul (2) din Directiva (UE) 2023/1544, în scopurile menționate la articolul 1 alineatul (1) și la articolul 3 alineatul (1) din directiva respectivă;
8. „probe electronice” înseamnă date privind abonații, date privind traficul sau date referitoare la conținut stocate de către un furnizor de servicii sau în numele acestuia, în format electronic, în momentul primirii unui certificat de ordin european de divulgare a probelor electronice (EPOC) sau a unui certificat de ordin european de păstrare a probelor electronice (EPOC-PR);

⁽³⁰⁾ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36).

9. „date privind abonații” înseamnă orice date deținute de către un furnizor de servicii legate de abonamentul la serviciile sale, cu privire la:
- (a) identitatea unui abonat sau client, cum ar fi numele furnizat, data nașterii, adresa poștală sau adresa geografică, datele privind facturarea și plata, numărul de telefon sau adresa de e-mail;
 - (b) tipul de serviciu și durata sa, inclusiv datele tehnice și datele de identificare a măsurilor tehnice conexe sau a interfețelor utilizate de către abonat sau client sau furnizate abonatului sau clientului în momentul primei înregistrări sau activări, precum și date privind validarea utilizării serviciului, cu excepția parolelor sau a altor mijloace de autentificare utilizate în locul unei parole care sunt furnizate de către un utilizator sau create la cererea unui utilizator;
10. „date solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului” înseamnă adrese IP și, după caz, porturile sursă și marca temporală relevante, și anume data și ora, sau echivalentele tehnice ale identificatorilor respectivi și informațiile conexe, atunci când sunt solicitate de autoritățile de aplicare a legii sau de autoritățile judiciare exclusiv în scopul identificării utilizatorului în cadrul unei anchete penale specifice;
11. „date privind traficul” înseamnă date legate de furnizarea unui serviciu oferit de un furnizor de servicii, care servesc la a oferi informații contextuale sau suplimentare cu privire la un astfel de serviciu și sunt generate sau prelucrate de un sistem informatic al furnizorului de servicii, cum ar fi originea și destinația unui mesaj sau ale oricărui alt tip de interacțiune, poziția dispozitivului, data, ora, durata, dimensiunea, ruta, formatul, protocolul utilizat și tipul de compresie, precum și alte metadate privind comunicațiile electronice și date, altele decât datele privind abonații, legate de începerea și terminarea unei sesiuni de acces al utilizatorului, cum ar fi data și ora utilizării, conectarea la serviciu și deconectarea de la acesta;
12. „date referitoare la conținut” înseamnă orice date în format digital, cum ar fi mesajele scrise, mesajele vocale, înregistrările video, imaginile și sunetele, altele decât datele privind abonații sau datele privind traficul;
13. „sistem informatic” înseamnă un sistem informatic astfel cum este definit la articolul 2 litera (a) din Directiva 2013/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³¹⁾;
14. „stat emitent” înseamnă statul membru în care este emis ordinul european de divulgare a probelor electronice sau ordinul european de păstrare a probelor electronice;
15. „autoritate emitentă” înseamnă autoritatea competentă din statul emitent, care, în conformitate cu articolul 4, poate emite un ordin european de divulgare a probelor electronice sau un ordin european de păstrare a probelor electronice;
16. „stat de executare” înseamnă statul membru în care este stabilit sediul desemnat sau reprezentantul legal și căruia autoritatea emitentă îi transmite, în vederea notificării sau a executării în conformitate cu prezentul regulament, un ordin european de divulgare a probelor electronice și un EPOC sau un ordin european de păstrare a probelor electronice și un EPOC-PR;
17. „autoritate de executare” înseamnă autoritatea din statul de executare care, în conformitate cu dreptul intern al statului respectiv, este competentă să primească un ordin european de divulgare a probelor electronice și un EPOC sau un ordin european de păstrare a probelor electronice și un EPOC-PR transmis de autoritatea emitentă spre notificare sau spre executare în conformitate cu prezentul regulament;
18. „caz de urgență” înseamnă o situație în care există o amenințare iminentă la adresa vieții, a integrității fizice sau a siguranței unei persoane sau la adresa unei infrastructuri critice, astfel cum este definită la articolul 2 litera (a) din Directiva 2008/114/CE, atunci când perturbarea sau distrugerea unei astfel de infrastructuri critice ar duce la un pericol iminent pentru viața, integritatea fizică sau siguranța unei persoane, inclusiv prin afectarea gravă a aprovizionării cu produse de bază a populației sau a exercitării funcțiilor de bază ale statului;
19. „operator” înseamnă operator astfel cum este definit la articolul 4 punctul 7 din Regulamentul (UE) 2016/679;
20. „persoană împuternicită de operator” înseamnă persoană împuternicită de operator astfel cum este definită la articolul 4 punctul 8 din Regulamentul (UE) 2016/679;

⁽³¹⁾ Directiva 2013/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 august 2013 privind atacurile împotriva sistemelor informatice și de înlocuire a Deciziei-cadru 2005/222/JAI a Consiliului (JO L 218, 14.8.2013, p. 8).

21. „sistem informatic descentralizat” înseamnă o rețea de sisteme informatice și de puncte de acces interoperabile care funcționează sub responsabilitatea și gestionarea individuală a fiecărui stat membru, a fiecărei agenții a Uniunii sau a fiecărui organ al Uniunii și permite ca schimbul transfrontalier de informații să aibă loc într-un mod securizat și fiabil.

CAPITOLUL II

ORDINUL EUROPEAN DE DIVULGARE A PROBELOR ELECTRONICE, ORDINUL EUROPEAN DE PĂSTRARE A PROBELOR ELECTRONICE ȘI CERTIFICATELE AFERENTE

Articolul 4

Autoritatea emitentă

- (1) Un ordin european de divulgare a probelor electronice pentru a obține date privind abonații sau pentru a obține date solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 10, poate fi emis doar de către:
- (a) un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror competent în cazul vizat; sau
 - (b) orice altă autoritate competentă, astfel cum este definită de către statul emitent, care acționează, în cazul respectiv, în calitatea sa de autoritate de anchetă în cadrul procedurilor penale și care are competența să dispună strângerea de probe în conformitate cu dreptul intern; într-un astfel de caz, ordinul european de divulgare a probelor electronice este validat, după examinarea conformității sale cu condițiile pentru emiterea unui ordin european de divulgare a probelor electronice în temeiul prezentului regulament, de către un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror din statul emitent.
- (2) Un ordin european de divulgare a probelor electronice pentru a obține date privind traficul, cu excepția datelor solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 10, sau pentru a obține date referitoare la conținut poate fi emis doar de către:
- (a) un judecător, o instanță judecătorească sau un judecător de instrucție competent în cazul vizat; sau
 - (b) orice altă autoritate competentă, astfel cum este definită de către statul emitent, care acționează, în cazul respectiv, în calitatea sa de autoritate de anchetă în cadrul procedurilor penale și care are competența să dispună strângerea de probe în conformitate cu dreptul intern; într-un astfel de caz, ordinul european de divulgare a probelor electronice este validat, după examinarea conformității sale cu condițiile pentru emiterea unui ordin european de divulgare a probelor electronice în temeiul prezentului regulament, de către un judecător, o instanță judecătorească sau un judecător de instrucție din statul emitent.
- (3) Un ordin european de păstrare a probelor electronice pentru datele din orice categorie poate fi emis doar de către:
- (a) un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror competent în cazul vizat; sau
 - (b) orice altă autoritate competentă, astfel cum este definită de către statul emitent, care acționează, în cazul respectiv, în calitatea sa de autoritate de anchetă în cadrul procedurilor penale și care are competența să dispună strângerea de probe în conformitate cu dreptul intern; într-un astfel de caz, ordinul european de păstrare a probelor electronice este validat, după examinarea conformității sale cu condițiile pentru emiterea unui ordin european de păstrare a probelor electronice în temeiul prezentului regulament, de către un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror din statul emitent.
- (4) În cazul în care un ordin european de divulgare a probelor electronice sau un ordin european de păstrare a probelor electronice a fost validat de către o autoritate judiciară în temeiul alineatului (1) litera (b), al alineatului (2) litera (b) sau al alineatului (3) litera (b), autoritatea respectivă poate fi considerată, de asemenea, drept autoritate emitentă în contextul transmiterii EPOC și a EPOC-PR.
- (5) Într-un caz de urgență a cărui existență a fost stabilită în mod valabil, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 18, autoritățile competente menționate la alineatul (1) litera (b) și la alineatul (3) litera (b) de la prezentul articol pot emite, în mod excepțional, un ordin european de divulgare a probelor electronice pentru datele referitoare la abonați sau pentru datele solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 10, sau un ordin european de păstrare a probelor electronice, fără validarea prealabilă a ordinului în cauză, atunci când validarea nu poate fi obținută la timp și când autoritățile respective ar putea emite un ordin într-o cauză internă similară fără validare prealabilă. Autoritatea emitentă solicită validarea *ex post* a ordinului în cauză fără întârzieri nejustificate, în termen de cel mult 48 de ore. În cazul în care nu se acordă o astfel de validare *ex post* a ordinului în cauză, autoritatea emitentă retrage imediat ordinul și șterge orice date care au fost obținute sau restricționează în alt mod utilizarea acestora.
- (6) Fiecare stat membru poate desemna una sau mai multe autorități centrale ca fiind responsabile cu transmiterea administrativă a EPOC și a EPOC-PR, a ordinelor europene de divulgare a probelor electronice, a ordinelor europene de păstrare a probelor electronice și a notificărilor, precum și cu primirea datelor și a notificărilor și cu transmiterea altor tipuri de corespondență oficială referitoare la astfel de certificate sau ordine.

Articolul 5

Condițiile pentru emiterea unui ordin european de divulgare a probelor electronice

- (1) O autoritate emitentă poate emite un ordin european de divulgare a probelor electronice doar în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Un ordin european de divulgare a probelor electronice trebuie să fie necesar și proporțional în scopul procedurilor menționate la articolul 2 alineatul (3), ținând seama de drepturile suspectului sau inculpatului, și poate fi emis doar dacă un ordin similar ar fi putut fi emis în aceleași condiții într-o cauză internă similară.
- (3) Un ordin european de divulgare a probelor electronice pentru a obține date privind abonații sau pentru a obține date solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 10, poate fi emis pentru toate infracțiunile și pentru executarea unei pedepse privative de libertate sau a unei măsuri privative de libertate de cel puțin patru luni, în urma unei proceduri penale, impuse printr-o hotărâre care nu a fost pronunțată în lipsă, în cazurile în care persoana condamnată s-a sustras justiției.
- (4) Un ordin european de divulgare a probelor electronice pentru a obține date privind traficul, cu excepția datelor solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 10 din prezentul regulament, sau pentru a obține date referitoare la conținut este emis doar:
- (a) pentru infracțiuni care se pedepsesc în statul emitent cu o pedeapsă privativă de libertate a cărei limită maximă este de cel puțin trei ani; sau
 - (b) pentru următoarele infracțiuni, dacă sunt în întregime sau parțial săvârșite prin intermediul unui sistem informatic:
 - (i) infracțiunile definite la articolele 3-8 din Directiva (UE) 2019/713 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³²⁾;
 - (ii) infracțiunile definite la articolele 3-7 din Directiva 2011/93/UE;
 - (iii) infracțiunile definite la articolele 3-8 din Directiva 2013/40/UE;
 - (c) pentru infracțiunile definite la articolele 3-12 și la articolul 14 din Directiva (UE) 2017/541;
 - (d) pentru executarea unei pedepse privative de libertate sau a unei măsuri privative de libertate de cel puțin patru luni, în urma unei proceduri penale, impuse printr-o hotărâre care nu a fost pronunțată în lipsă, în cazurile în care persoana condamnată s-a sustras justiției, pentru infracțiunile menționate la literele (a), (b) și (c) de la prezentul alineat.
- (5) Un ordin european de divulgare a probelor electronice include următoarele informații:
- (a) autoritatea emitentă și, după caz, autoritatea de validare;
 - (b) destinatarul ordinului european de divulgare a probelor electronice, astfel cum se menționează la articolul 7;
 - (c) utilizatorul, cu excepția cazului în care unicul scop al ordinului este de a identifica utilizatorul, sau orice alt identificator unic, cum ar fi numele de utilizator, ID-ul de conectare sau denumirea contului, pentru a stabili datele care sunt solicitate;
 - (d) categoria de date solicitate astfel cum sunt definite la articolul 3 punctele 9-12;
 - (e) după caz, intervalul de timp al datelor pentru care se solicită divulgarea;
 - (f) dispozițiile de drept penal aplicabile ale statului emitent;
 - (g) în cazuri de urgență astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 18, motivele justificate în mod corespunzător ale situației de urgență;
 - (h) în cazurile în care ordinul european de divulgare a probelor electronice este adresat direct furnizorului de servicii care stochează sau prelucrează în alt mod datele în numele operatorului, o confirmare că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (6) de la prezentul articol;
 - (i) motivele pentru care s-a stabilit că ordinul european de divulgare a probelor electronice îndeplinește condițiile de necesitate și proporționalitate prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol;
 - (j) o descriere succintă a cazului.

⁽³²⁾ Directiva (UE) 2019/713 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind combaterea fraudelor și a contrafacerii în legătură cu mijloacele de plată fără numerar și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/413/JAI a Consiliului (JO L 123, 10.5.2019, p. 18).

(6) Un ordin european de divulgare a probelor electronice se adresează furnizorului de servicii care acționează în calitate de operator în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679.

Prin excepție, ordinul european de divulgare a probelor electronice poate fi adresat direct furnizorului de servicii care stochează sau prelucrează în alt mod datele în numele operatorului, atunci când:

- (a) operatorul nu poate fi identificat în ciuda eforturilor rezonabile din partea autorității emitente; sau
- (b) contactarea operatorului ar putea dăuna anchetei.

(7) În conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679, persoana împuternicită de operator care stochează sau prelucrează în alt mod datele în numele operatorului informează operatorul cu privire la divulgarea datelor, cu excepția cazului în care autoritatea emitentă a solicitat furnizorului de servicii să se abțină de la a informa operatorul, atât timp cât este necesar și proporțional, pentru a nu obstrucționa procedurile penale relevante. În acest caz, autoritatea emitentă indică în dosarul cauzei motivele pentru informarea cu întârziere a operatorului. În EPOC se adaugă, de asemenea, o justificare succintă.

(8) Atunci când datele sunt stocate sau prelucrate în alt mod ca parte a unei infrastructuri furnizate de un furnizor de servicii unei autorități publice, poate fi emis un ordin european de divulgare a probelor electronice numai în cazul în care autoritatea publică pentru care datele sunt stocate sau prelucrate în alt mod se află în statul emitent.

(9) În cazurile în care datele protejate de secretul profesional în temeiul dreptului statului emitent sunt stocate sau prelucrate în alt mod de către un furnizor de servicii ca parte a unei infrastructuri puse la dispoziția profesioniștilor obligați la păstrarea secretului profesional, în considerarea calității lor, un ordin european de divulgare a probelor electronice pentru a obține date privind traficul, cu excepția datelor solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 10, sau pentru a obține date referitoare la conținut poate fi emis doar:

- (a) atunci când profesionistul obligat la păstrarea secretului profesional își are reședința în statul emitent;
- (b) atunci când contactarea profesionistului obligat la păstrarea secretului profesional ar putea dăuna anchetei; sau
- (c) atunci când privilegiile au fost ridicate în conformitate cu dreptul aplicabil.

(10) În cazul în care autoritatea emitentă are motive să considere că datele privind traficul, cu excepția datelor solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 10, sau datele referitoare la conținut solicitate prin ordinul european de divulgare a probelor electronice sunt protejate de imunitățile sau privilegiile acordate în temeiul dreptului statului de executare, sau că datele respective fac, în statul în cauză, obiectul unor norme privind stabilirea și limitarea răspunderii penale legate de libertatea presei sau de libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă, autoritatea emitentă poate solicita clarificări înainte de a emite ordinul european de divulgare a probelor electronice, inclusiv prin consultarea autorităților competente ale statului de executare, fie direct, fie prin intermediul Eurojust sau al Rețelei Judiciare Europene.

Autoritatea emitentă nu emite un ordin european de divulgare a probelor electronice dacă constată că datele privind traficul solicitate, cu excepția datelor solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 10, sau datele referitoare la conținut sunt protejate prin imunități sau privilegii acordate în temeiul dreptului statului de executare, sau că datele respective fac, în statul respectiv, obiectul unor norme privind stabilirea și limitarea răspunderii penale legate de libertatea presei și de libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă.

Articolul 6

Condițiile pentru emiterea unui ordin european de păstrare a probelor electronice

(1) O autoritate emitentă poate emite un ordin european de păstrare a probelor electronice doar în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul articol. Articolul 5 alineatul (8) se aplică *mutatis mutandis*.

(2) Un ordin european de păstrare a probelor electronice este necesar și proporțional în scopul de a preveni eliminarea, ștergerea sau modificarea datelor în vederea efectuării unei solicitări ulterioare de divulgare a respectivelor date prin intermediul asistenței judiciare reciproce, al unui ordin european de anchetă sau al unui ordin european de divulgare a probelor electronice, ținând cont de drepturile suspectului sau inculpatului.

(3) Un ordin european de păstrare a probelor electronice poate fi emis pentru toate infracțiunile, dacă ar fi putut fi emis în aceleași condiții într-o cauză internă similară, și pentru executarea unei pedepse privative de libertate sau a unei măsuri privative de libertate de cel puțin patru luni, în urma unei proceduri penale, impuse printr-o hotărâre care nu a fost pronunțată în lipsă, în cazurile în care persoana condamnată s-a sustras justiției.

- (4) Un ordin european de păstrare a probelor electronice include următoarele informații:
- (a) autoritatea emitentă și, după caz, autoritatea de validare;
 - (b) destinatarul ordinului european de păstrare a probelor electronice, astfel cum se menționează la articolul 7;
 - (c) utilizatorul, cu excepția cazului în care unicul scop al ordinului este de a identifica utilizatorul, sau orice alt identificator unic, cum ar fi numele de utilizator, ID-ul de conectare sau denumirea contului, pentru a stabili datele pentru care se solicită păstrarea;
 - (d) categoria de date solicitate astfel cum sunt definite la articolul 3 punctele 9-12;
 - (e) după caz, intervalul de timp al datelor pentru care se solicită păstrarea;
 - (f) dispozițiile de drept penal aplicabile ale statului emitent;
 - (g) motivele pentru care s-a stabilit că ordinul european de păstrare a probelor electronice îndeplinește condițiile de necesitate și proporționalitate prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol.

Articolul 7

Destinatarii ordinelor europene de divulgare a probelor electronice și ai ordinelor europene de păstrare a probelor electronice

- (1) Ordinele europene de divulgare a probelor electronice și ordinele europene de păstrare a probelor electronice se adresează în mod direct unui sediu desemnat sau unui reprezentant legal al furnizorului de servicii în cauză.
- (2) În mod excepțional, în cazuri de urgență, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 18, atunci când sediul desemnat sau reprezentantul legal al unui furnizor de servicii nu reacționează la un EPOC sau la un EPOC-PR în termenele stabilite, respectivul EPOC sau EPOC-PR poate fi adresat oricărui alt sediu sau oricărui alt reprezentant legal al furnizorului de servicii din Uniune.

Articolul 8

Notificarea autorității de executare

- (1) Atunci când un ordin european de divulgare a probelor electronice este emis pentru a obține date privind traficul, cu excepția datelor solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 10, sau pentru a obține date referitoare la conținut, autoritatea emitentă notifică acest lucru autorității de executare prin transmiterea EPOC către autoritatea respectivă în același timp cu transmiterea EPOC către destinatar în conformitate cu articolul 9 alineatele (1) și (2).
- (2) Alineatul (1) nu se aplică dacă, la momentul emiterii ordinului, autoritatea emitentă are motive întemeiate să considere că:
- (a) infracțiunea a fost săvârșită, este săvârșită sau este probabil să fie săvârșită în statul emitent; și
 - (b) persoana ale cărei date sunt solicitate își are reședința în statul emitent.
- (3) Atunci când transmite EPOC astfel cum se menționează la alineatul (1) de la prezentul articol autorității de executare, autoritatea emitentă include, după caz, orice informații suplimentare care ar putea fi necesare pentru evaluarea posibilității de a invoca un motiv de refuz în conformitate cu articolul 12.
- (4) Notificarea către autoritatea de executare menționată la alineatul (1) de la prezentul articol are un efect suspensiv asupra obligațiilor destinatarului, astfel cum sunt prevăzute la articolul 10 alineatul (2), cu excepția cazurilor de urgență, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 18.

Articolul 9

Certificatul de ordin european de divulgare a probelor electronice (EPOC) și certificatul de ordin european de păstrare a probelor electronice (EPOC-PR)

- (1) Un ordin european de divulgare a probelor electronice sau un ordin european de păstrare a probelor electronice se transmite destinatarului astfel cum este definit la articolul 7 prin intermediul unui EPOC sau al unui EPOC-PR.

Autoritatea emitentă sau, după caz, autoritatea de validare completează EPOC prevăzut în anexa I sau EPOC-PR prevăzut în anexa II, îl semnează și certifică faptul că conținutul acestuia este exact și corect.

(2) Un EPOC conține informațiile menționate la articolul 5 alineatul (5) literele (a)-(h), inclusiv informații suficiente care să îi permită destinatarului să identifice și să contacteze autoritatea emitentă și autoritatea de executare, dacă este nevoie.

Atunci când este necesară o notificare către autoritatea de executare în temeiul articolului 8, EPOC transmis autorității respective conține informațiile enumerate la articolul 5 alineatul (5) literele (a)-(j).

(3) Un EPOC-PR conține informațiile menționate la articolul 6 alineatul (4) literele (a)-(f), inclusiv informații suficiente care să îi permită destinatarului să identifice și să contacteze autoritatea emitentă.

(4) Dacă este necesar, EPOC sau EPOC-PR se traduce într-o limbă oficială a Uniunii acceptată de către destinatar astfel cum se prevede la articolul 4 din Directiva (UE) 2023/1544. În cazul în care nicio limbă nu a fost specificată de către furnizorul de servicii, EPOC sau EPOC-PR se traduce într-o limbă oficială a statului membru în care se află sediul desemnat sau reprezentantul legal al furnizorului de servicii.

În cazul în care este necesară o notificare către autoritatea de executare în temeiul articolului 8, EPOC care urmează să fie transmis autorității respective este tradus într-o limbă oficială a statului de executare sau într-o altă limbă oficială a Uniunii acceptată de către statul respectiv.

Articolul 10

Executarea unui EPOC

(1) După primirea unui EPOC, destinatarul acționează cu promptitudine în vederea păstrării datelor solicitate.

(2) În cazul în care este necesară o notificare către autoritatea de executare în temeiul articolului 8, iar autoritatea respectivă nu a invocat niciun motiv de refuz în conformitate cu articolul 12 în termen de 10 zile de la primirea EPOC, destinatarul se asigură că datele solicitate sunt transmise direct autorității emitente sau autorităților de aplicare a legii, astfel cum se specifică în EPOC, la sfârșitul perioadei de 10 zile. În cazul în care autoritatea de executare confirmă autorității emitente și destinatarului, încă înainte de sfârșitul perioadei de 10 zile, că nu va invoca niciun motiv de refuz, destinatarul acționează în cel mai scurt timp posibil după o astfel de confirmare și cel târziu la sfârșitul respectivei perioade de 10 zile.

(3) În cazul în care nu este necesară o notificare către autoritatea de executare în temeiul articolului 8, după primirea unui EPOC, destinatarul se asigură că datele solicitate sunt transmise direct autorității emitente sau autorităților de aplicare a legii, astfel cum se specifică în EPOC, în termen de cel mult 10 zile de la primirea EPOC.

(4) În cazuri de urgență, destinatarul transmite datele solicitate fără întârzieri nejustificate, cel târziu în termen de opt ore după primirea EPOC. În cazul în care este necesară o notificare către autoritatea de executare în temeiul articolului 8, autoritatea de executare poate, dacă decide să invoce un motiv de refuz în conformitate cu articolul 12 alineatul (1), fără întârziere și cel târziu în termen de 96 de ore de la primirea notificării, să notifice autorității emitente și destinatarului că se opune utilizării datelor sau că datele pot fi utilizate numai în condițiile pe care le precizează. În cazul în care autoritatea de executare invocă un motiv de refuz, dacă datele au fost deja transmise de către destinatar autorității emitente, autoritatea emitentă șterge sau restricționează în alt mod utilizarea datelor sau, în cazul în care autoritatea de executare a precizat condiții, autoritatea emitentă respectă condițiile respective atunci când utilizează datele.

(5) În cazul în care destinatarul consideră, exclusiv pe baza informațiilor conținute în EPOC, că executarea EPOC ar putea afecta imunitățile sau privilegiile ori normele privind stabilirea sau limitarea răspunderii penale legate de libertatea presei sau libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă în temeiul dreptului statului de executare, destinatarul informează autoritatea emitentă și autoritatea de executare, utilizând formularul prevăzut în anexa III.

În cazul în care autoritatea de executare nu a fost notificată în temeiul articolului 8, autoritatea emitentă ia în considerare informațiile menționate la primul paragraf de la prezentul alineat și decide, din proprie inițiativă sau la cererea autorității de executare, dacă retrace, adaptează sau menține ordinul european de divulgare a probelor electronice.

În cazul în care autoritatea de executare a fost notificată în temeiul articolului 8, autoritatea emitentă ia în considerare informațiile menționate la primul paragraf de la prezentul alineat și decide dacă retrace, adaptează sau menține ordinul european de divulgare a probelor electronice. Autoritatea de executare poate decide să invoce motivele de refuz prevăzute la articolul 12.

(6) În cazul în care destinatarul nu își poate îndeplini obligația de divulgare a datelor solicitate întrucât EPOC este incomplet, conține erori vădite sau nu conține suficiente informații pentru executarea acestuia, destinatarul informează fără întârzieri nejustificate autoritatea emitentă și, în cazul în care autoritatea de executare a fost notificată în temeiul articolului 8, autoritatea de executare menționată în EPOC și solicită clarificări, utilizând formularul prevăzut în anexa III. În același timp, destinatarul informează autoritatea emitentă dacă au fost posibile identificarea datelor solicitate și păstrarea datelor respective, astfel cum se prevede la alineatul (9) de la prezentul articol.

Autoritatea emitentă reacționează cu promptitudine în termen de cel mult cinci zile de la primirea formularului. Destinatarul se asigură că poate primi clarificările necesare sau eventualele corecții transmise de către autoritatea emitentă pentru ca destinatarul să-și poată îndeplini obligațiile prevăzute la alineatele (1)-(4). Obligațiile prevăzute la alineatele (1)-(4) nu se aplică până când nu se furnizează astfel de clarificări sau corecții de către autoritatea emitentă sau de către autoritatea de executare.

(7) În cazul în care destinatarul nu își poate îndeplini obligația de a divulga datele solicitate din cauza unei imposibilități *de facto* generate de împrejurări care nu îi pot fi imputate destinatarului, destinatarul informează fără întârzieri nejustificate autoritatea emitentă și, în cazul în care autoritatea de executare a fost notificată în temeiul articolului 8, autoritatea de executare menționată în EPOC, explicând motivele acestei imposibilități *de facto*, utilizând formularul prevăzut în anexa III. În cazul în care ajunge la concluzia că există o astfel de imposibilitate, autoritatea emitentă informează destinatarul și, în cazul în care autoritatea de executare a fost notificată în temeiul articolului 8, autoritatea de executare că EPOC nu mai trebuie executat.

(8) În toate cazurile în care destinatarul nu furnizează datele solicitate, nu furnizează datele solicitate în mod exhaustiv sau nu furnizează datele solicitate în termenul specificat, din alte motive decât cele menționate la alineatele (5), (6) și (7) de la prezentul articol, destinatarul informează, fără întârzieri nejustificate și cel târziu în termenele prevăzute la alineatele (2), (3) și (4) de la prezentul articol, autoritatea emitentă și, în cazul în care a avut loc o notificare către autoritatea de executare în temeiul articolului 8, autoritatea de executare menționată în EPOC cu privire la motivele respective, utilizând formularul prevăzut în anexa III. Autoritatea emitentă revizuieste ordinul european de divulgare a probelor electronice ținând seama de informațiile furnizate de destinatar și, dacă este necesar, stabilește un nou termen pentru divulgarea datelor de către destinatar.

(9) Datele sunt păstrate, în măsura posibilului, până în momentul în care sunt divulgate, indiferent dacă divulgarea este solicitată în cele din urmă pe baza unui ordin european de divulgare a probelor electronice clarificat și a EPOC aferent sau prin intermediul altor canale, cum ar fi asistența judiciară reciprocă, sau până la retragerea ordinului european de divulgare a probelor electronice.

În cazul în care divulgarea datelor și păstrarea acestora nu mai sunt necesare, autoritatea emitentă și, după caz, în temeiul articolului 16 alineatul (8), autoritatea de executare informează destinatarul fără întârzieri nejustificate.

Articolul 11

Executarea unui EPOC-PR

(1) După primirea unui EPOC-PR, destinatarul păstrează datele solicitate, fără întârzieri nejustificate. Obligația de a păstra datele încetează după 60 de zile, cu excepția cazului în care autoritatea emitentă confirmă, utilizând formularul prevăzut în anexa V, că a fost emisă o cerere ulterioară de divulgare. În cursul acestei perioade de 60 de zile, autoritatea emitentă poate prelungi durata obligației de păstrare a datelor cu o perioadă suplimentară de 30 de zile, utilizând formularul prevăzut în anexa VI, dacă acest lucru este necesar pentru a permite emiterea unei cereri ulterioare de divulgare.

(2) În cazul în care, în termenul de păstrare prevăzut la alineatul (1), autoritatea emitentă confirmă că a fost emisă o cerere ulterioară de divulgare, destinatarul păstrează datele atâta timp cât este necesar pentru a divulga datele odată primită cererea ulterioară de divulgare.

(3) În cazul în care păstrarea datelor nu mai este necesară, autoritatea emitentă informează destinatarul fără întârzieri nejustificate, iar obligația de a păstra datele, care decurge din ordinul european de păstrare a probelor electronice corespunzător, încetează.

(4) În cazul în care destinatarul consideră, exclusiv pe baza informațiilor conținute în EPOC-PR, că executarea EPOC-PR ar putea afecta imunitățile sau privilegiile ori normele privind stabilirea sau limitarea răspunderii penale care se referă la libertatea presei sau la libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă, în temeiul dreptului statului de executare, destinatarul informează autoritatea emitentă și autoritatea de executare, utilizând formularul prevăzut în anexa III.

Autoritatea emitentă ia în considerare informațiile menționate la primul paragraf și decide, din proprie inițiativă sau la cererea autorității de executare, dacă retrace, adaptează sau menține ordinul european de păstrare a probelor electronice.

(5) În cazul în care destinatarul nu își poate îndeplini obligația de păstrare a datelor solicitate întrucât EPOC-PR este incomplet, conține erori vădite sau nu conține suficiente informații pentru executarea acestuia, destinatarul informează fără întârzieri nejustificate autoritatea emitentă menționată în EPOC-PR și solicită clarificări, utilizând formularul prevăzut în anexa III.

Autoritatea emitentă reacționează cu promptitudine în termen de cel mult cinci zile de la primirea formularului. Destinatarul se asigură că poate primi clarificările necesare sau eventualele corecții transmise de către autoritatea emitentă pentru ca destinatarul să-și poată îndeplini obligațiile prevăzute la alineatele (1), (2) și (3). În absența unei reacții din partea autorității emitente în termenul de cinci zile, furnizorul de servicii este exonerat de obligațiile prevăzute la alineatele (1) și (2).

(6) În cazul în care destinatarul nu își poate îndeplini obligația de a păstra datele solicitate din cauza unei imposibilități de facto generate de împrejurări care nu îi pot fi imputate destinatarului, destinatarul informează fără întârzieri nejustificate autoritatea emitentă menționată în EPOC-PR, explicând motivele acestei imposibilități de facto, utilizând formularul prevăzut în anexa III. În cazul în care autoritatea emitentă ajunge la concluzia că o astfel de imposibilitate este reală, aceasta informează destinatarul că EPOC-PR nu mai trebuie executat.

(7) În toate cazurile în care destinatarul nu păstrează datele solicitate, din alte motive decât cele menționate la alineatele (4), (5) și (6), destinatarul informează fără întârzieri nejustificate autoritatea emitentă cu privire la motivele respective, utilizând formularul prevăzut în anexa III. Autoritatea emitentă revizuieste ordinul european de păstrare a probelor electronice ținând seama de justificările oferite de destinatar.

Articolul 12

Motive pentru refuzul unui ordin european de divulgare a probelor electronice

(1) În cazul în care autoritatea emitentă a notificat autoritatea de executare în temeiul articolului 8, și fără a aduce atingere articolului 1 alineatul (3), autoritatea de executare analizează, cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 10 de zile de la primirea notificării sau, în cazuri de urgență, în termen de cel mult 96 de ore de la primirea notificării, informațiile incluse în ordin și, după caz, invocă unul sau mai multe dintre următoarele motive de refuz:

- (a) datele solicitate sunt protejate de imunități sau privilegii acordate în temeiul dreptului statului de executare, care împiedică executarea sau asigurarea executării ordinului, sau datele solicitate sunt reglementate de norme privind stabilirea sau limitarea răspunderii penale care se referă la libertatea presei sau la libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă, care împiedică executarea sau asigurarea executării ordinului;
- (b) în situații excepționale, există motive întemeiate să se considere, pe baza unor dovezi concrete și obiective, că executarea ordinului ar implica, în circumstanțele specifice ale cazului, o încălcare vădită a unui drept fundamental aplicabil, prevăzut la articolul 6 din TUE și în Cartă;
- (c) executarea ordinului ar fi contrară principiului *ne bis in idem*;
- (d) fapta pentru care a fost emis ordinul nu constituie o infracțiune în temeiul dreptului statului de executare, cu excepția cazului în care se referă la o infracțiune din categoriile de infracțiuni stabilite în anexa IV, astfel cum este indicată de autoritatea emitentă în EPOC, dacă fapta respectivă este sancționabilă în statul emitent cu o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură privativă de libertate pentru o perioadă maximă de cel puțin trei ani.

(2) În cazul în care autoritatea de executare invocă un motiv de refuz în temeiul alineatului (1), aceasta informează destinatarul și autoritatea emitentă. Destinatarul încetează executarea ordinului european de divulgare a probelor electronice și nu transferă datele, iar autoritatea emitentă retrage ordinul.

(3) Înainte de a decide să invoce un motiv de refuz, autoritatea de executare notificată în temeiul articolului 8 contactează autoritatea emitentă prin orice mijloace corespunzătoare, pentru a discuta măsurile care trebuie luate. Pe această bază, autoritatea emitentă poate decide să adapteze sau să retragă ordinul european de divulgare a probelor electronice. În cazul în care, în urma acestor discuții, nu se ajunge la nicio soluție, autoritatea de executare notificată în temeiul articolului 8 poate decide să invoce motive de refuz al ordinului european de divulgare a probelor electronice și să informeze autoritatea emitentă și destinatarul în consecință.

(4) În cazul în care decide să invoce motive de refuz în temeiul alineatului (1), autoritatea de executare poate indica dacă se opune transferului tuturor datelor solicitate în ordinul european de divulgare a probelor electronice sau dacă datele pot fi transferate sau utilizate doar parțial, în condițiile specificate de autoritatea de executare.

(5) Atunci când competența pentru ridicarea imunității sau a privilegiului prevăzut la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol îi revine unei autorități a statului de executare, autoritatea emitentă îi poate cere autorității de executare notificate în temeiul articolului 8 să contacteze autoritatea respectivă a statului de executare pentru a-i solicita să exercite competența respectivă fără întârziere. Atunci când ridicarea imunității sau privilegiului ține de competența unei autorități a unui alt stat membru sau a unei țări terțe ori de competența unei organizații internaționale, autoritatea emitentă îi poate solicita autorității în cauză să își exercite această competență.

Articolul 13

Informații privind utilizatorii și confidențialitatea

(1) Autoritatea emitentă informează, fără întârzieri nejustificate, persoana ale cărei date sunt solicitate cu privire la divulgarea datelor respective în temeiul unui ordin european de divulgare a probelor electronice.

(2) Autoritatea emitentă poate, în conformitate cu dreptul intern al statului emitent, să amâne sau să restricționeze informarea, ori să nu informeze persoana ale cărei date sunt solicitate, în măsura în care și atât timp cât sunt îndeplinite condițiile de la articolul 13 alineatul (3) din Directiva (UE) 2016/680, caz în care autoritatea emitentă indică în dosarul cazului motivele amânării, restricționării sau neinformării. În EPOC se adaugă, de asemenea, o justificare succintă.

(3) Atunci când informează persoana ale cărei date sunt solicitate, astfel cum se menționează la alineatul (1) de la prezentul articol, autoritatea emitentă include informații cu privire la căile de atac disponibile în temeiul articolului 18.

(4) Destinatarii și furnizorii de servicii, dacă aceștia sunt persoane diferite, iau măsurile operaționale și tehnice necesare cele mai avansate pentru a asigura confidențialitatea, caracterul secret și integritatea EPOC sau EPOC-PR și a datelor divulgate sau păstrate.

Articolul 14

Rambursarea cheltuielilor

(1) Furnizorul de servicii poate solicita rambursarea cheltuielilor sale de către statul emitent, dacă această posibilitate este prevăzută în dreptul intern al statului emitent pentru ordinele naționale în situații similare, în conformitate cu dispozițiile de drept intern ale statului respectiv. Statele membre informează Comisia cu privire la normele lor interne de rambursare, iar Comisia le publică.

(2) Prezentul articol nu se aplică rambursării costurilor sistemului informatic descentralizat, menționat la articolul 25.

CAPITOLUL III

SANCTIUNI ȘI EXECUTARE

Articolul 15

Sanctiuni

(1) Fără a aduce atingere legislațiilor naționale care prevăd aplicarea de sancțiuni penale, statele membre stabilesc normele privind sancțiunile pecuniare aplicabile în caz de încălcare a articolelor 10 și 11 și a articolului 13 alineatul (4), în conformitate cu articolul 16 alineatul (10), și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile pecuniare prevăzute trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre asigură posibilitatea de a se aplica sancțiuni pecuniare de până la 2 % din cifra de afaceri anuală totală înregistrată de furnizorul de servicii la nivel mondial în exercițiul financiar precedent. Statele membre notifică normele și măsurile respective Comisiei fără întârziere și îi comunică acesteia, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora.

(2) Fără a aduce atingere obligațiilor de protecție a datelor, furnizorii de servicii nu sunt considerați răspunzători în statele membre pentru prejudiciile aduse utilizatorilor lor sau unor terți care rezultă exclusiv din respectarea cu bună-credință a unui EPOC sau a unui EPOC-PR.

Articolul 16

Procedura de executare

(1) În cazul în care destinatarul nu se conformează unui EPOC în termenul stabilit sau unui EPOC-PR, fără a oferi motive acceptate de autoritatea emitentă, și, după caz, dacă autoritatea de executare nu a invocat niciunul dintre motivele de refuz prevăzute la articolul 12, autoritatea emitentă poate solicita autorității de executare să pună în executare ordinul european de divulgare a probelor electronice sau ordinul european de păstrare a probelor electronice.

În scopul punerii în executare astfel cum se menționează în primul paragraf, autoritatea emitentă transferă ordinul în cauză, formularul prevăzut în anexa III completat de către destinatar și orice document relevant în conformitate cu articolul 19. Autoritatea emitentă traduce ordinul în cauză și orice document ce urmează să fie transferat într-una dintre limbile acceptate de statul de executare și informează destinatarul cu privire la transfer.

(2) În momentul primirii, autoritatea de executare recunoaște fără formalități suplimentare și ia măsurile necesare pentru punerea în executare a:

- (a) unui ordin european de divulgare a probelor electronice, cu excepția cazului în care autoritatea de executare consideră că se aplică unul din motivele prevăzute la alineatul (4); sau
- (b) unui ordin european de păstrare a probelor electronice, cu excepția cazului în care autoritatea de executare consideră că se aplică unul dintre motivele prevăzute la alineatul (5).

Autoritatea de executare ia decizia de a recunoaște ordinul în cauză fără întârzieri nejustificate și cel târziu în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea ordinului respectiv.

(3) Autoritatea de executare solicită în mod oficial destinatarului să își îndeplinească obligațiile relevante și îl informează pe destinatar cu privire la următoarele:

- (a) posibilitatea de a formula obiecții împotriva executării ordinului în cauză invocând unul sau mai multe dintre motivele enumerate la alineatul (4) literele (a)-(f) sau la alineatul (5) literele (a)-(e);
- (b) sancțiunile aplicabile în caz de neconformare; și
- (c) termenul pentru conformare sau pentru obiecție.

(4) Executarea ordinului european de divulgare a probelor electronice poate fi refuzată doar invocând unul sau mai multe din următoarele motive:

- (a) ordinul european de divulgare a probelor electronice nu a fost emis sau validat de o autoritate emitentă astfel cum se prevede la articolul 4;
- (b) ordinul european de divulgare a probelor electronice nu a fost emis pentru o infracțiune prevăzută la articolul 5 alineatul (4);
- (c) destinatarul nu a putut să se conformeze EPOC din cauza unei imposibilități *de facto* generate de împrejurări care nu îi pot fi imputate destinatarului sau deoarece EPOC conține erori vădite;
- (d) ordinul european de divulgare a probelor electronice nu vizează date stocate de către furnizorul de servicii sau în numele acestuia în momentul primirii EPOC;
- (e) serviciul nu intră sub incidența prezentului regulament;
- (f) datele solicitate sunt protejate de imunități sau privilegii acordate în temeiul dreptului statului de executare sau datele solicitate sunt reglementate de norme privind stabilirea sau limitarea răspunderii penale care se referă la libertatea presei sau la libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă, care împiedică executarea sau asigurarea executării ordinului european de divulgare a probelor electronice;
- (g) în situații excepționale, exclusiv pe baza informațiilor conținute în EPOC, reiese că există motive întemeiate să se considere, pe baza unor dovezi concrete și obiective, că executarea ordinului european de divulgare a probelor electronice ar implica, în circumstanțele specifice ale cazului, o încălcare vădită a unui drept fundamental aplicabil, prevăzut la articolul 6 din TUE și în Cartă.

(5) Executarea ordinului european de păstrare a probelor electronice poate fi refuzată doar invocând unul sau mai multe din următoarele motive:

- (a) ordinul european de păstrare a probelor electronice nu a fost emis sau validat de o autoritate emitentă astfel cum se prevede la articolul 4;
- (b) destinatarul nu a putut să se conformeze EPOC-PR din cauza unei imposibilități *de facto* generate de împrejurări care nu îi pot fi imputate destinatarului sau deoarece EPOC-PR conține erori vădite;
- (c) ordinul european de păstrare a probelor electronice nu vizează date stocate de către furnizorul de servicii sau în numele acestuia în momentul primirii EPOC-PR;
- (d) serviciul nu intră sub incidența prezentului regulament;

- (e) datele solicitate sunt protejate de imunități sau privilegii acordate în temeiul dreptului statului de executare sau datele solicitate sunt reglementate de norme privind stabilirea sau limitarea răspunderii penale care se referă la libertatea presei sau la libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă, care împiedică executarea sau asigurarea executării ordinului european de păstrare a probelor electronice;
- (f) în situații excepționale, exclusiv pe baza informațiilor conținute în EPOC-PR, reiese că există motive întemeiate să se considere, pe baza unor dovezi concrete și obiective, că executarea ordinului european de păstrare a probelor electronice ar implica, în circumstanțele specifice ale cazului, o încălcare vădită a unui drept fundamental aplicabil, prevăzut la articolul 6 din TUE și în Cartă.
- (6) În cazul unei obiecții formulate de către destinatar astfel cum se menționează la alineatul (3) litera (a), autoritatea de executare decide dacă va executa sau nu ordinul european de divulgare a probelor electronice sau ordinul european de păstrare a probelor electronice pe baza informațiilor furnizate de către destinatar și, dacă este necesar, pe baza informațiilor suplimentare obținute de la autoritatea emitentă în conformitate cu alineatul (7).
- (7) Înainte de a decide să nu recunoască sau să nu execute ordinul european de divulgare a probelor electronice sau ordinul european de păstrare a probelor electronice în conformitate cu alineatul (2) sau, respectiv, (6), autoritatea de executare se consultă cu autoritatea emitentă prin orice mijloace adecvate. După caz, aceasta solicită informații suplimentare din partea autorității emitente. Autoritatea emitentă răspunde la orice cerere de acest tip în termen de cinci zile lucrătoare.
- (8) Autoritatea de executare notifică imediat toate deciziile sale autorității emitente și destinatarului.
- (9) În cazul în care autoritatea de executare obține de la destinatar datele solicitate de un ordin european de divulgare a probelor electronice, aceasta le transmite autorității emitente fără întârzieri nejustificate.
- (10) În cazul în care destinatarul nu se conformează obligațiilor care îi revin în temeiul unui ordin european recunoscut de divulgare a probelor electronice sau al unui ordin european recunoscut de păstrare a probelor electronice, al cărui caracter executoriu a fost confirmat de către autoritatea de executare, autoritatea respectivă impune o sancțiune pecuniară în conformitate cu articolul 15. Împotriva unei decizii de aplicare a unei sancțiuni pecuniare trebuie să fie disponibilă o cale de atac eficientă.

CAPITOLUL IV

CONFLICTUL DE LEGI ȘI CĂI DE ATAC

Articolul 17

Procedura de control jurisdicțional în cazul unor obligații contradictorii

- (1) În cazul în care un destinatar consideră că respectarea unui ordin european de divulgare a probelor electronice ar intra în conflict cu o obligație în temeiul dreptului aplicabil al unei țări terțe, acesta informează autoritatea emitentă și autoritatea de executare cu privire la motivele sale de a nu executa ordinul european de divulgare a probelor electronice, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10 alineatele (8) și (9), utilizând formularul prevăzut în anexa III (denumită în continuare „obiecția motivată”).
- (2) Obiecția motivată include toate detaliile relevante cu privire la dreptul țării terțe, la aplicabilitatea sa în cazul vizat și la natura obligațiilor contradictorii. Obiecția motivată nu poate fi întemeiată pe:
- (a) faptul că nu există dispoziții similare privind condițiile, formalitățile și procedurile de emiteră a unui ordin de divulgare în dreptul aplicabil al țării terțe; sau
- (b) simplul fapt că datele sunt stocate într-o țară terță.
- Obiecția motivată se depune în termen de cel mult 10 zile de la data la care destinatarul a primit EPOC.
- (3) Autoritatea emitentă revizuieste ordinul european de divulgare a probelor electronice pe baza obiecției motivate și a informațiilor transmise de statul de executare. În cazul în care autoritatea emitentă intenționează să mențină ordinul european de divulgare a probelor electronice, aceasta solicită un control jurisdicțional din partea instanței competente din statul emitent. Executarea ordinului european de divulgare a probelor electronice este suspendată până la finalizarea controlului jurisdicțional.
- (4) Instanța competentă evaluează mai întâi dacă există obligații contradictorii, examinând:
- (a) dacă, pe baza circumstanțelor specifice ale cauzei respective, se aplică dreptul țării terțe; și
- (b) dacă, atunci când este aplicabilă astfel cum se menționează la litera (a), dreptul țării terțe interzice divulgarea datelor în cauză atunci când se aplică circumstanțelor specifice ale cauzei respective.

(5) În cazul în care instanța competentă consideră că nu există nicio contradicție relevantă între obligații în înțelesul alineatelor (1) și (4), aceasta menține ordinul european de divulgare a probelor electronice.

(6) În cazul în care instanța competentă consideră, pe baza examinării efectuate în temeiul alineatului (4) litera (b), că dreptul țării terțe interzice divulgarea datelor în cauză, instanța competentă decide menținerea sau revocarea ordinului european de divulgare a probelor electronice. Această examinare se bazează mai ales pe următorii factori, o importanță deosebită fiind acordată factorilor menționați la literele (a) și (b):

- (a) interesul protejat de dreptul relevant al țării terțe, inclusiv drepturile fundamentale, precum și alte interese fundamentale care împiedică divulgarea datelor, în special interesele de securitate națională ale țării terțe;
- (b) gradul de legătură dintre cauza penală pentru care a fost emis ordinul european de divulgare a probelor electronice și oricare dintre cele două jurisdicții, astfel cum reiese din analizarea, printre altele, a următorilor factori:
 - (i) localizarea, cetățenia și reședința persoanei ale cărei date sunt solicitate sau ale victimei sau victimelor infracțiunii respective;
 - (ii) locul în care a fost săvârșită infracțiunea în cauză;
- (c) gradul de legătură dintre furnizorul de servicii și țara terță în cauză; în acest context, doar locul de stocare a datelor nu este suficient pentru stabilirea unei legături substanțiale;
- (d) interesele statului care desfășoară ancheta în obținerea probelor în cauză, pe baza gravității infracțiunii și a importanței obținerii de probe în mod rapid;
- (e) posibilele consecințe ale respectării ordinului european de divulgare a probelor electronice pentru destinatar sau pentru furnizorul de servicii, inclusiv eventualele sancțiuni.

(7) Instanța competentă poate solicita informații din partea autorității competente a țării terțe, ținând seama de Directiva (UE) 2016/680, în special de capitolul V din aceasta, și în măsura în care această solicitare nu obstrucționează procedurile penale relevante. Informațiile sunt solicitate, în special, de la autoritatea competentă a țării terțe de către statul emitent în cazul în care obligațiile contradictorii se referă la drepturile fundamentale sau la alte interese fundamentale ale țării terțe legate de securitatea și apărarea națională.

(8) În cazul în care instanța competentă decide să revoce ordinul european de divulgare a probelor electronice, aceasta informează autoritatea emitentă și destinatarul. În cazul în care instanța competentă stabilește că ordinul european de divulgare a probelor electronice trebuie menținut, aceasta informează autoritatea emitentă și destinatarul, iar acesta din urmă execută ordinul european de divulgare a probelor electronice.

(9) În sensul procedurilor prevăzute la prezentul articol, termenele se calculează în conformitate cu dreptul intern al autorității emitente.

(10) Autoritatea emitentă informează autoritatea de executare cu privire la rezultatul procedurii de control jurisdicțional.

Articolul 18

Căi de atac eficiente

(1) Fără a aduce atingere altor căi de atac disponibile în conformitate cu dreptul intern, orice persoană ale cărei date au fost solicitate prin intermediul unui ordin european de divulgare a probelor electronice are dreptul la căi de atac eficiente împotriva ordinului respectiv. În cazul în care persoana respectivă are calitatea de suspect sau inculpat, aceasta are dreptul la căi de atac eficiente în cursul procedurilor penale în cadrul cărora sunt folosite datele. Dreptul la căi de atac eficiente menționat la prezentul alineat nu aduce atingere dreptului de a introduce căi de atac în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 și al Directivei (UE) 2016/680.

(2) Dreptul la căi de atac eficiente se exercită în fața unei instanțe din statul emitent în conformitate cu dreptul său intern și include posibilitatea de a contesta legalitatea măsurii, inclusiv necesitatea și proporționalitatea acesteia, fără a se aduce atingere garanțiilor legate de drepturile fundamentale în statul de executare.

(3) În sensul articolului 13 alineatul (1), sunt furnizate informații în timp util cu privire la posibilitățile de a introduce căi de atac în temeiul dreptului intern și se asigură faptul că acestea pot fi exercitate în mod eficient.

(4) În sensul prezentului regulament se aplică aceleași termene sau alte condiții ca în cazul introducerii unor căi de atac în cauze interne similare, într-un mod care să garanteze că persoanele vizate își pot exercita efectiv dreptul la respectivele căi de atac.

(5) Fără a aduce atingere normelor procedurale interne, statul emitent și orice alt stat membru căruia i-au fost transmise probe electronice în temeiul prezentului regulament se asigură că se respectă dreptul la apărare și la echitatea procedurilor în cadrul evaluării probelor obținute prin intermediul ordinului european de divulgare a probelor electronice.

CAPITOLUL V

SISTEMUL INFORMATIC DESCENTRALIZAT

Articolul 19

Securitatea comunicării digitale și a schimburilor de date între autoritățile competente și furnizorii de servicii și între autoritățile competente însele

(1) Comunicarea scrisă între autoritățile competente și sediile desemnate sau reprezentanții legali desemnați în temeiul prezentului regulament, inclusiv schimbul de formulare prevăzut în prezentul regulament și transmiterea datelor solicitate în temeiul unui ordin european de divulgare a probelor electronice sau al unui ordin european de păstrare a probelor electronice, se efectuează prin intermediul unui sistem informatic descentralizat securizat și fiabil (denumit în continuare „sistemul informatic descentralizat”).

(2) Fiecare stat membru se asigură că sediile desemnate sau reprezentanții legali ai furnizorilor de servicii situați în statul membru respectiv beneficiază de acces la sistemul informatic descentralizat prin intermediul sistemului său informatic intern.

(3) Furnizorii de servicii se asigură că sediile lor desemnate sau reprezentanții lor legali pot utiliza sistemul informatic descentralizat prin intermediul sistemului informatic național respectiv pentru a primi EPOC și EPOC-PR, pentru a trimite datele solicitate autorității emitente și pentru a comunica în orice alt mod cu autoritatea emitentă și cu autoritatea de executare, astfel cum se prevede în prezentul regulament.

(4) Comunicarea scrisă între autoritățile competente în temeiul prezentului regulament, inclusiv schimbul de formulare prevăzut în prezentul regulament și transmiterea datelor solicitate în cadrul procedurii de executare prevăzute la articolul 16, precum și comunicarea scrisă cu agențiile sau organele competente ale Uniunii se efectuează prin intermediul sistemului informatic descentralizat.

(5) În cazul în care comunicarea prin intermediul sistemului informatic descentralizat în conformitate cu alineatul (1) sau (4) nu este posibilă, de exemplu din cauza perturbării sistemului informatic descentralizat, a naturii materialelor transmise, a limitărilor tehnice, cum ar fi volumul datelor, constrângerile juridice legate de admisibilitatea ca probe a datelor solicitate ori cerințele criminalistice aplicabile datelor solicitate, sau din cauza unor circumstanțe excepționale, transmiterea se efectuează prin cele mai potrivite mijloace alternative, ținându-se seama de necesitatea de a se asigura un schimb de informații care este rapid, sigur și fiabil și permite destinatarului să stabilească autenticitatea.

(6) În cazul în care o transmitere se efectuează prin mijloace alternative, astfel cum se prevede la alineatul (5), emitentul transmiterii înregistrează în sistemul informatic descentralizat transmiterea, inclusiv, după caz, data și ora transmiterii, expeditorul și destinatarul, denumirea și dimensiunea fișierului, fără întârzieri nejustificate.

Articolul 20

Efectele juridice ale documentelor electronice

Documentele transmise în cadrul comunicării electronice nu pot fi lipsite de efecte juridice sau considerate inadmisibile în contextul procedurilor judiciare transfrontaliere desfășurate în temeiul prezentului regulament pentru motivul exclusiv că acestea sunt în format electronic.

Articolul 21

Semnăturile și sigiliile electronice

(1) În cazul comunicării electronice efectuate în temeiul prezentului regulament este aplicabil cadrul juridic general pentru utilizarea serviciilor de încredere, prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 910/2014.

(2) În cazul în care un document transmis în cadrul comunicării electronice efectuate în temeiul articolului 19 alineatul (1) sau (4) din prezentul regulament necesită un sigiliu sau o semnătură, în conformitate cu prezentul regulament, documentul respectiv trebuie să poarte un sigiliu electronic calificat sau o semnătură electronică calificată, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 910/2014.

Articolul 22

Software-ul de implementare de referință

- (1) Comisia este responsabilă cu elaborarea, întreținerea și dezvoltarea unui software de implementare de referință, pe care statele membre pot opta să îl aplice drept sistem back-end propriu în locul unui sistem informatic național. Elaborarea, întreținerea și dezvoltarea software-ului de implementare de referință se finanțează din bugetul general al Uniunii.
- (2) Comisia furnizează, întreține și sprijină în mod gratuit software-ul de implementare de referință.

Articolul 23

Costurile sistemului informatic descentralizat

- (1) Fiecare stat membru suportă costurile de instalare, de funcționare și de întreținere a punctelor de acces ale sistemului informatic descentralizat care se află în responsabilitatea sa.
- (2) Fiecare stat membru suportă costurile de creare și de ajustare a sistemelor sale informatice naționale relevante, pentru a asigura interoperabilitatea acestora cu punctele de acces, și suportă costurile de administrare, de funcționare și de întreținere a sistemelor respective.
- (3) Agențiile și organele Uniunii suportă costurile de instalare, de funcționare și de întreținere a componentelor sistemului informatic descentralizat care se află în responsabilitatea lor.
- (4) Agențiile și organele Uniunii suportă costurile de creare și de ajustare a sistemelor lor de gestionare a dosarelor, pentru a asigura interoperabilitatea acestora cu punctele de acces, și suportă costurile de administrare, de funcționare și de întreținere a sistemelor respective.
- (5) Furnizorii de servicii suportă toate costurile necesare pentru a se integra cu succes în sistemul informatic descentralizat sau pentru a interacționa în alt mod cu acesta.

Articolul 24

Perioada de tranziție

Înainte ca obligația de a efectua comunicarea scrisă prin intermediul sistemului informatic descentralizat menționat la articolul 19 să devină aplicabilă (denumită în continuare „perioada de tranziție”), comunicarea scrisă între autoritățile competente și sediile desemnate sau reprezentanții legali desemnați în temeiul prezentului regulament are loc prin cele mai potrivite mijloace alternative, ținându-se seama de necesitatea de a se asigura un schimb de informații rapid, sigur și fiabil. În cazul în care furnizorii de servicii, statele membre sau agențiile și organele Uniunii au instituit platforme specializate sau alte canale securizate pentru tratarea cererilor de date din partea autorităților de aplicare a legii și a autorităților judiciare, autoritățile emitente pot alege, de asemenea, să transmită în cursul perioadei de tranziție sediilor desemnate sau reprezentanților legali desemnați un EPOC sau un EPOC-PR prin intermediul acestor canale.

Articolul 25

Acte de punere în aplicare:

- (1) Comisia adoptă actele de punere în aplicare necesare pentru crearea și utilizarea sistemului informatic descentralizat în sensul prezentului regulament, stabilind următoarele:
 - (a) specificațiile tehnice care definesc metodele de comunicare prin mijloace electronice pentru sistemul informatic descentralizat;
 - (b) specificațiile tehnice ale protocoalelor de comunicare;
 - (c) obiectivele în materie de securitate a informațiilor și măsurile tehnice relevante care să asigure standarde minime de securitate a informațiilor și un nivel ridicat de securitate cibernetică pentru prelucrarea și comunicarea informațiilor în cadrul sistemului informatic descentralizat;
 - (d) obiectivele minime de disponibilitate și eventuale cerințe tehnice conexe pentru serviciile asigurate de sistemul informatic descentralizat.

(2) Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) de la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 26.

(3) Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) se adoptă până la 18 august 2025.

Articolul 26

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 27

Aspecte lingvistice

Fiecare stat membru poate decide, în orice moment, că va accepta traduceri ale EPOC și ale EPOC-PR într-una sau mai multe limbi oficiale ale Uniunii, în plus față de limba sau limbile lor oficiale, și indică adoptarea acestei decizii într-o declarație scrisă transmisă Comisiei. Comisia pune declarațiile respective la dispoziția tuturor statelor membre și a Rețelei Judiciare Europene.

Articolul 28

Monitorizarea și raportarea

(1) Până la 18 august 2026, Comisia stabilește un program detaliat de monitorizare a realizărilor, a rezultatelor și a impactului prezentului regulament. Programul de monitorizare stabilește mijloacele care vor fi utilizate și intervalele care vor fi aplicate pentru colectarea de date. Acesta precizează măsurile pe care trebuie să le ia Comisia și statele membre pentru colectarea și analizarea datelor.

(2) În orice caz, începând cu 18 august 2026, statele membre colectează de la autoritățile relevante statistici cuprinzătoare și păstrează o evidență a unor astfel de date statistice. Datele colectate pentru anul calendaristic precedent sunt trimise Comisiei în fiecare an până la data de 31 martie și includ:

- (a) numărul de EPOC și de EPOC-PR emise în funcție de tipul de date solicitate, în funcție de destinatari și în funcție de situație (cazuri de urgență sau nu);
- (b) numărul de EPOC emise în temeiul derogărilor în cazuri de urgență;
- (c) numărul de EPOC și de EPOC-PR executate și neexecutate în funcție de tipul de date solicitate, în funcție de destinatari și în funcție de situație (cazuri de urgență sau nu);
- (d) numărul de notificări transmise autorităților de executare în temeiul articolului 8 și numărul de EPOC care au fost refuzate, în funcție de tipul de date solicitate, de destinatari, de situație (cazuri de urgență sau nu) și de motivul de refuz invocat;
- (e) pentru EPOC executate, perioada medie scursă între momentul emiterii EPOC și momentul obținerii datelor solicitate, în funcție de tipul de date solicitate, în funcție de destinatari și în funcție de situație (cazuri de urgență sau nu);
- (f) pentru EPOC-PR executate, perioada medie scursă între momentul emiterii EPOC-PR și momentul emiterii cererii ulterioare de divulgare, în funcție de tipul de date solicitate și de destinatari;
- (g) numărul de ordine europene de divulgare a probelor electronice sau de ordine europene de păstrare a probelor electronice transmise unui stat de executare și primite de un stat de executare în vederea executării, în funcție de tipul de date solicitate, în funcție de destinatari și în funcție de situație (cazuri de urgență sau nu) și numărul de ordine de acest tip care au fost executate;
- (h) numărul de căi de atac introduse împotriva ordinelor europene de divulgare a probelor electronice în statul emitent și în statul de executare, în funcție de tipul de date solicitate;

- (i) numărul de cazuri în care nu a fost acordată validarea *ex post* în conformitate cu articolul 4 alineatul (5);
 - (j) o prezentare generală a costurilor declarate de furnizorii de servicii în legătură cu executarea EPOC și EPOC-PR și a costurilor rambursate de autoritățile emitente.
- (3) Începând cu 18 august 2026, pentru schimburile de date efectuate prin intermediul sistemului informatic descentralizat în temeiul articolului 19 alineatul (1), statisticile menționate la alineatul (2) de la prezentul articol pot fi colectate de către portalurile naționale în mod automat. Software-ul de implementare de referință menționat la articolul 22 este dotat cu capacități tehnice pentru asigurarea acestei funcționalități.
- (4) Furnizorii de servicii pot colecta, păstra o evidență a statisticilor și publica statistici în conformitate cu principiile existente privind protecția datelor. În cazul în care se colectează astfel de statistici pentru anul calendaristic precedent, acestea pot fi transmise Comisiei până la 31 martie și pot include, pe cât posibil:
- (a) numărul de EPOC și de EPOC-PR primite, în funcție de tipul de date solicitate, de statul emitent și de situație (cazuri de urgență sau nu);
 - (b) numărul de EPOC și de EPOC-PR executate și neexecutate, în funcție de tipul de date solicitate, de statul emitent și de situație (cazuri de urgență sau nu);
 - (c) pentru EPOC executate, perioada medie de transmitere a datelor solicitate din momentul în care a fost primit EPOC și până în momentul transmiterii datelor, în funcție de tipul de date solicitate, de statul emitent și de situație (cazuri de urgență sau nu);
 - (d) pentru EPOC-PR executate, perioada medie scursă între momentul emiterii EPOC-PR și momentul emiterii cererii ulterioare de divulgare, în funcție de tipul de date solicitate și de statul emitent.
- (5) Începând cu 18 august 2027, Comisia publică, până la data de 30 iunie a fiecărui an, un raport care conține datele menționate la alineatele (2) și (3), în formă compilată, defalcate pe statele membre și pe tipurile de furnizori de servicii.

Articolul 29

Modificarea certificatelor și a formularelor

Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 30 de modificare a anexelor I, II, III, V și VI, pentru a aborda în mod eficient o eventuală nevoie de îmbunătățire în ceea ce privește conținutul formularelor EPOC și EPOC-PR și al formularelor care trebuie utilizate pentru a furniza informații cu privire la imposibilitatea de a executa un EPOC sau un EPOC-PR, pentru a confirma emiterea unei cereri de divulgare în urma unui ordin european de păstrare a probelor electronice și pentru a prelungi termenul de păstrare a probelor electronice.

Articolul 30

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 29 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 18 august 2026.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 29 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 29 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliul sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 31

Notificarea Comisiei

- (1) Până la 18 august 2025, fiecare stat membru notifică Comisiei următoarele:
 - (a) autoritatea sau autoritățile care, în conformitate cu dreptul lor intern, sunt competente în temeiul articolului 4 să emită, să valideze sau să transmită ordine europene de divulgare a probelor electronice și ordine europene de păstrare a probelor electronice sau notificări despre acestea;
 - (b) autoritatea sau autoritățile care sunt competente să primească notificări în temeiul articolului 8 și să execute ordine europene de divulgare a probelor electronice și ordine europene de păstrare a probelor electronice în numele unui alt stat membru, în conformitate cu articolul 16;
 - (c) autoritatea sau autoritățile care sunt competente să soluționeze obiecțiile motivate transmise de către destinatari în conformitate cu articolul 17;
 - (d) limbile acceptate pentru notificarea și transmiterea unui EPOC, a unui EPOC-PR, a unui ordin european de divulgare a probelor electronice sau a unui ordin european de păstrare a probelor electronice, în cazul executării, în conformitate cu articolul 27.

(2) Comisia pune la dispoziția publicului informațiile primite în temeiul prezentului articol, fie pe un site web specific, fie pe site-ul web al Rețelei Judiciare Europene în materie penală menționat la articolul 9 din Decizia 2008/976/JAI a Consiliului ⁽³³⁾.

Articolul 32

Relația cu alte instrumente, acorduri și înțelegeri

(1) Prezentul regulament nu aduce atingere altor instrumente, acorduri și înțelegeri ale Uniunii și internaționale privind strângerea de probe care intră sub incidența prezentului regulament.

(2) Până la 18 august 2026, statele membre informează Comisia cu privire la toate instrumentele, acordurile și înțelegerile menționate la alineatul (1), pe care vor continua să le aplice. De asemenea, statele membre informează Comisia, în termen de trei luni, cu privire la semnarea oricărui nou acord sau a oricărei noi înțelegeri menționate la alineatul (1).

Articolul 33

Evaluare

Până la 18 august 2029, Comisia efectuează o evaluare a prezentului regulament. Comisia transmite un raport de evaluare Parlamentului European, Consiliului, Autorității Europene pentru Protecția Datelor și Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene. Raportul de evaluare respectiv include o evaluare a aplicării prezentului regulament și a rezultatelor obținute în ceea ce privește obiectivele sale, precum și o evaluare a impactului prezentului regulament asupra drepturilor fundamentale. Evaluarea este efectuată în conformitate cu orientările Comisiei privind o mai bună legiferare. Statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea raportului de evaluare.

Articolul 34

Intrarea în vigoare și aplicarea

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽³³⁾ Decizia 2008/976/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind Rețeaua Judiciară Europeană (JO L 348, 24.12.2008, p. 130).

(2) Se aplică de la 18 august 2026.

Cu toate acestea, obligația autorităților competente și a furnizorilor de servicii de a utiliza sistemul informatic descentralizat instituit prin articolul 19 pentru comunicarea scrisă în temeiul prezentului regulament se aplică începând cu un an de la adoptarea actelor de punere în aplicare menționate la articolul 25.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 12 iulie 2023.

Pentru Parlamentul European

Președinta

R. METSOLA

Pentru Consiliu

Președintele

P. NAVARRO RÍOS

—

ANEXA I

CERTIFICATUL DE ORDIN EUROPEAN DE DIVULGARE A PROBELOR ELECTRONICE (EPOC)

În temeiul Regulamentului (UE) 2023/1543 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, destinatarul certificatului de ordin european de divulgare (EPOC) trebuie să execute prezentul EPOC și să transmită datele solicitate în conformitate cu termenul sau termenele specificate la secțiunea C din prezentul EPOC autorității indicate la litera (a) din secțiunea L a prezentului EPOC.

În orice situație, la primirea EPOC, destinatarul trebuie să acționeze prompt pentru a păstra datele solicitate, cu excepția cazului în care informațiile din EPOC nu îi permit să identifice respectivele date. Datele trebuie păstrate în continuare până la momentul în care sunt divulgate sau până când autoritatea emitentă sau, după caz, autoritatea de executare, precizează că datele nu mai trebuie păstrate și divulgate.

Destinatarul trebuie să ia măsurile necesare pentru a asigura confidențialitatea, caracterul secret și integritatea EPOC și a datelor divulgate sau păstrate.

SECȚIUNEA A: Autoritatea emitentă/de validare

Statul emitent:

Autoritatea emitentă:

Autoritatea de validare (dacă este cazul):

NB: detaliile despre autoritatea emitentă și de validare se prezintă la sfârșit (secțiunile I și J)

Numărul de dosar al autorității emitente:

Numărul de dosar al autorității de validare:

SECȚIUNEA B: Destinatarul

Destinatarul:

Sediul desemnat

Reprezentantul legal

Prezentul ordin este emis într-un caz de urgență destinatarului specificat deoarece sediul desemnat sau reprezentantul legal al unui furnizor de servicii nu a reacționat la EPOC în termenele prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (UE) 2023/1543 sau nu a fost desemnat sau numit în termenele stabilite în Directiva (UE) 2023/1544 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾

Adresa:

Tel./Fax/e-mail (dacă se cunoaște):

Persoana de contact (dacă este cunoscută):

Numărul de dosar al destinatarului (dacă se cunoaște):

Furnizorul de servicii vizat (dacă este diferit de destinatar):

Orice alte informații utile:

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2023/1543 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iulie 2023 privind ordinele europene de divulgare a probelor electronice și ordinele europene de păstrare a probelor electronice în cadrul procedurilor penale și pentru executarea pedepselor privative de libertate în urma unor proceduri penale (JO L 191, 28.7.2023, p. 118).

⁽²⁾ Directiva (UE) 2023/1544 a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2023 de stabilire a unor norme armonizate privind desemnarea sediilor desemnate și numirea reprezentanților legali în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale (JO L 191, 28.7.2023, p. 181).

SECȚIUNEA C: Termene (a se bifa și completa căsuța corespunzătoare dacă este cazul)

La primirea EPOC, datele solicitate trebuie divulgate:

- cât mai curând posibil și cel târziu în termen de 10 de zile (fără notificarea autorității de executare)
- dacă este notificată autoritatea de executare: la sfârșitul celor 10 zile, dacă autoritatea de executare nu invocă un motiv de refuz în termenul respectiv, sau cât mai curând posibil și cel târziu la sfârșitul celor 10 zile, dacă autoritatea de executare confirmă înainte de scurgerea celor 10 zile că nu va invoca un motiv de refuz
- fără întârzieri nejustificate și cel târziu în termen de opt ore într-un caz de urgență care implică:
- o amenințare iminentă la adresa vieții sau integrității fizice a unei persoane
- o amenințare iminentă la adresa unei infrastructuri critice, astfel cum este definită la articolul 2 litera (a) din Directiva 2008/114/CE a Consiliului ⁽³⁾, dacă întreruperea sau distrugerea unei astfel de infrastructuri critice ar duce la o amenințare iminentă la adresa vieții, integrității fizice sau siguranței unei persoane, inclusiv dacă este afectată grav aprovizionarea cu produse de bază a populației sau exercitarea funcțiilor de bază ale statului.

Vă rugăm să precizați dacă există termene procedurale sau de altă natură de care ar trebui ținut cont pentru executarea prezentului EPOC:

Vă rugăm să furnizați informații suplimentare, dacă este cazul:

SECȚIUNEA D: Legătura cu o cerere anterioară de divulgare/păstrare (bifați și completați dacă este cazul și dacă este disponibilă)

- Datele solicitate au fost păstrate integral/parțial în conformitate cu o cerere anterioară de păstrare
- emisă de (indicați autoritatea și numărul dosarului)
- în data de (indicați data la care a fost emisă cererea)
- și transmisă în data de (indicați data la care a fost transmisă cererea)
- către (indicați furnizorul de servicii/reprezentantul legal/sediul desemnat/autoritatea competentă căreia i-a fost transmisă cererea și, dacă este disponibil, numărul de dosar dat de destinatar).
- Datele solicitate sunt legate de o cerere anterioară de divulgare
- emisă de (indicați autoritatea și numărul de dosar)
- în data de (indicați data la care a fost emisă cererea)
- și transmisă în data de (indicați data la care a fost transmisă cererea)
- către (indicați furnizorul de servicii/reprezentantul legal/sediul desemnat/autoritatea competentă căreia i-a fost transmisă și, dacă este disponibil, numărul de dosar dat de destinatar).
- Orice alte informații utile:

⁽³⁾ Directiva 2008/114/CE a Consiliului din 8 decembrie 2008 privind identificarea și desemnarea infrastructurilor critice europene și evaluarea necesității de îmbunătățire a protecției acestora (JO L 345, 23.12.2008, p. 75).

SECȚIUNEA E: Informații care să sprijine identificarea datelor solicitate (a se completa în măsura în care aceste informații sunt cunoscute și necesare pentru identificarea datelor)

Adresa (adresele) IP și înregistrarea datei și orei (inclusiv fusul orar):

Nr. tel.:

Adresa (adresele) de e-mail:

numărul (numerele) IMEI:

Adresa (adresele) MAC:

Utilizatorul (utilizatorii) sau alt (alți) identificator(i) unic(i), cum ar fi numele de utilizator, ID-ul de conectare sau denumirea contului:

Numele serviciului (serviciilor) relevant(e):

Altele:

Dacă este cazul, intervalul de timp pentru care se solicită divulgarea:

.....

Informații suplimentare, dacă este necesar:

SECȚIUNEA F: Probele electronice care urmează să fie divulgate

Prezentul EPOC vizează (a se bifa căsuța (căsuțele) corespunzătoare):

(a) date despre abonați:

numele, data nașterii, adresa poștală sau geografică, datele de contact (adresă de e-mail, număr de telefon) și alte informații relevante referitoare la identitatea utilizatorului/abonatului

data și ora înregistrării inițiale, tipul de înregistrare, o copie a unui contract, mijloace de verificare a identității la momentul înregistrării, copii ale documentelor furnizate de abonat

tipul de serviciu și durata acestuia, inclusiv identificatorul (identificatorii) utilizat (utilizați) de abonat sau furnizat acestuia în momentul înregistrării sau activării inițiale (de exemplu, numărul de telefon, numărul cardului SIM, adresa MAC) și dispozitivul (dispozitivele) asociat(e)

informații despre profil (de exemplu, nume de utilizator, pseudonim, fotografie de profil)

date de validare a utilizării serviciului, cum ar fi o adresă de e-mail alternativă furnizată de utilizator/titularul abonamentului

datele de pe cardul de debit sau de credit (furnizate de utilizator pentru facturare), inclusiv alte mijloace de plată

coduri PUK

altele:

- (b) date solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 10 din Regulamentul (UE) 2023/1543:
- înregistrări ale conexiunii IP, cum ar fi adrese/jurnale/numere de acces IP, împreună cu alți identificatori tehnici, cum ar fi porturi sursă și mărci temporale sau date echivalente, datele de identificare ale utilizatorului și interfața utilizată în contextul utilizării serviciului, vă rugăm să precizați, dacă este necesar:
 - dacă este cazul, intervalul de timp pentru care se solicită divulgarea (dacă este diferit față de secțiunea E): ...
 - altele:
- (c) date de trafic
- (i) pentru telefonie (mobilă):
- identificatori de ieșire (A) și de intrare (B) (număr de telefon, IMSI, IMEI)
 - ora și durata conexiunii (conexiunilor)
 - apel(uri) pierdute
 - identificatorul stației de bază, inclusiv informații geografice (coordonatele X/Y), în momentul inițierii și încheierii conexiunii
 - rețeaua/serviciul de telecomunicații utilizat (de exemplu, UMTS, GPRS)
 - altele:
- (ii) pentru internet:
- informațiile de rutare (adresa IP a sursei, adresa (adresele) IP ale destinatarului, numărul (numerele) de port, browser-ul, informații privind antetul e-mailului, identificatorul de mesaj)
 - identificatorul stației de bază, inclusiv informații geografice (coordonatele X/Y), în momentul inițierii și încheierii conexiunii (conexiunilor)
 - volumul de date
 - data și ora conexiunii (conexiunilor)
 - durata sesiunii (sesiunilor) de conectare sau de acces
 - altele:
- (iii) pentru găzduire:
- fișiere jurnal
 - tichete
 - altele:
- (iv) altele:
- istoricul cumpărăturilor

istoricul încărcărilor cartelelor preplătite

altele:

(d) date de conținut:

dump-ul căsuței de (web)mail

dump-ul stocării online (datele generate de utilizator)

dump-ul paginilor

jurnalul/backup-ul mesajelor

dump-ul mesageriei vocale

conținuturi de pe server

backup-ul dispozitivului

lista contactelor

altele:

Informații suplimentare, dacă trebuie precizat sau limitat (mai bine) ansamblul de date solicitate:

SECȚIUNEA G: Informații privind condițiile aplicabile

(a) Prezentul EPOC vizează (a se bifa căsuța (căsuțele) corespunzătoare):

proceduri penale referitoare la o infracțiune (infracțiuni);

executarea unei pedepse privative de libertate sau a unei măsuri privative de libertate de cel puțin patru luni, în urma unei proceduri penale, impuse printr-o hotărâre care nu a fost pronunțată în lipsă și în cazurile în care persoana condamnată s-a sustras justiției.

(b) Natura și încadrarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) în legătură cu care a fost emis EPOC și dispozițiile legale aplicabile (*):

.....

(c) Prezentul EPOC este emis pentru date de trafic care nu sunt solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului sau pentru date de conținut sau ambele și se referă la (a se bifa căsuța(e) relevantă(e), dacă este cazul):

o infracțiune (infracțiuni) care se pedepsește (pedepsesc) în statul emitent cu o pedeapsă privativă de libertate a cărei limită maximă este de cel puțin trei ani;

(*) Pentru executarea unei pedepse sau a unei măsuri privative de libertate în cazul datelor de trafic care nu sunt necesare doar pentru a identifica utilizatorul, sau al datelor de conținut, vă rugăm să indicați la punctele (b) și (c) infracțiunea pentru care a fost aplicată pedeapsa.

- una sau mai multe din următoarele infracțiuni, dacă este (sunt) în întregime sau parțial săvârșită (săvârșite) prin intermediul unui sistem informatic:
- infracțiune (infracțiuni) definită (definite) la articolele 3-8 din Directiva (UE) 2019/713 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾;
- infracțiune (infracțiuni) definită (definite) la articolele 3-7 din Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾;
- infracțiune (infracțiuni) definită (definite) la articolele 3-8 din Directiva 2013/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷⁾;
- infracțiuni definite la articolele 3-12 și 14 din Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁸⁾.

(d) Operator/persoană împuternicită de operator:

Ordinele europene de divulgare a probelor electronice se adresează furnizorilor de servicii care acționează în calitate de operatori. În mod excepțional, ordinul european de divulgare a probelor electronice poate fi adresat direct furnizorului de servicii care prelucrează datele în numele operatorului.

Bifați căsuța corespunzătoare:

- Prezentul EPOC se adresează furnizorului de servicii care acționează în calitate de operator.
- Prezentul EPOC se adresează furnizorului de servicii care prelucrează sau, când operatorul nu poate fi identificat, este posibil să prelucreze datele în numele operatorului, deoarece:
- operatorul nu poate fi identificat în ciuda eforturilor rezonabile depuse de autoritatea emitentă
- contactarea operatorului ar putea dăuna anchetei

Dacă prezentul EPOC se adresează furnizorului de servicii care prelucrează date în numele operatorului:

- persoana împuternicită de operator informează operatorul despre divulgarea datelor
- persoana împuternicită de operator nu informează operatorul despre divulgarea datelor până la noi dispoziții, deoarece ar dăuna anchetei. Vă rugăm să prezentați o scurtă justificare ⁽⁹⁾:

(e) Orice alte informații utile:

SECȚIUNEA H: Informații pentru utilizator

Destinatarul nu informează în niciun caz persoana ale cărei date sunt solicitate. Este responsabilitatea autorității emitente să informeze persoana respectivă, fără întârzieri nejustificate, despre divulgarea datelor.

⁽⁵⁾ Directiva (UE) 2019/713 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind combaterea fraudelor și a contra-facerii în legătură cu mijloacele de plată fără numerar și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/413/JAI a Consiliului (JO L 123, 10.5.2019, p. 18).

⁽⁶⁾ Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului (JO L 335, 17.12.2011, p. 1).

⁽⁷⁾ Directiva 2013/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 august 2013 privind atacurile împotriva sistemelor informatice și de înlocuire a Deciziei-cadru 2005/222/JAI a Consiliului (JO L 218, 14.8.2013, p. 8).

⁽⁸⁾ Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului (JO L 88, 31.3.2017, p. 6).

⁽⁹⁾ Autoritatea emitentă trebuie să indice motivele întârzierii în dosarul cauzei; în EPOC trebuie anexată doar o justificare succintă.

Vă rugăm să rețineți că (a se bifa, după caz):

- autoritatea emitentă va amâna informarea persoanei ale cărei date sunt solicitate, cât timp sunt îndeplinite una sau mai multe dintre următoarele condiții:
- este necesar pentru a evita obstrucționarea investigațiilor, anchetelor sau procedurilor oficiale sau judiciare;
 - este necesar pentru a nu zădărnici prevenirea, depistarea, anchetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor sau executarea pedepselor penale;
 - este necesar pentru a proteja siguranța publică;
 - este necesar pentru a proteja securitatea națională;
 - este necesar pentru a proteja drepturile și libertățile altor persoane.

SECȚIUNEA I: Datele de contact ale autorității emitente

Tipul de autoritate emitentă (a se bifa căsuța (căsuțele) corespunzătoare):

- un judecător, o instanță judecătorească sau un judecător de instrucție
- un procuror
- altă autoritate competentă, definită de statul emitent

Dacă este nevoie de validare, vă rugăm să completați și secțiunea J.

Vă rugăm să rețineți că (a se bifa, după caz):

- Prezentul EPOC a fost emis pentru date despre abonați sau pentru date solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, într-un caz de urgență stabilit în mod valabil, fără validare prealabilă, deoarece validarea nu s-ar fi putut obține la timp, sau ambele. Autoritatea emitentă confirmă că ar putea emite un ordin pentru o cauză internă similară fără validare și că validarea *ex-post* va fi solicitată fără întârzieri nejustificate, cel târziu în termen de 48 de ore (vă rugăm să rețineți că destinatarul nu va fi informat).

Datele de contact ale autorității emitente care atestă exactitatea și corectitudinea conținutului EPOC sau ale reprezentatului acesteia sau ale ambelor:

Denumirea autorității:

Numele reprezentantului acesteia:

Funcția deținută (titlu/grad):

Numărul de dosar:

Adresa:

Numărul de telefon: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Numărul de fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Adresa de e-mail:

Limba (limbile) vorbită (vorbite):

Dacă diferă de cea de mai sus, autoritatea/punctul de contact (de exemplu, autoritatea centrală) care poate fi contactată pentru orice întrebare legată de executarea EPOC:

Denumirea autorității/numele:

Adresa:

Numărul de telefon: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Numărul de fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Adresa de e-mail:

Semnătura autorității emitente care atestă exactitatea și corectitudinea conținutului EPOC sau a reprezentatului său:

Data:

Semnătura ⁽¹⁰⁾:

SECȚIUNEA J: Datele de contact ale autorității de validare (a se completa dacă este cazul)

Tipul autorității de validare

un judecător, o instanță judecătorească sau un judecător de instrucție

un procuror

Datele de contact ale autorității de validare care atestă exactitatea și corectitudinea conținutului EPOC sau ale reprezentatului acesteia sau ale ambelor:

Denumirea autorității:

Numele reprezentantului acesteia:

Funcția deținută (titlu/grad):

Numărul de dosar:

Adresa:

Numărul de telefon: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Numărul de fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Adresa de e-mail:

Limba (limbile) vorbită (vorbite):

⁽¹⁰⁾ Dacă nu se folosește sistemul informatic descentralizat, vă rugăm să adăugați o ștampilă oficială, un sigiliu electronic sau o metodă de autentificare echivalentă.

Data:

Semnătura ⁽¹¹⁾:

SECȚIUNEA K: Notificarea și datele de contact ale autorității de executare notificate (dacă este cazul)

Prezentul EPOC este notificat următoarei autorități de executare:

.....

Vă rugăm să furnizați datele de contact ale autorității de executare notificate (dacă sunt disponibile):

Denumirea autorității de executare:

Adresa:

Numărul de telefon: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Numărul de fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)

Adresa de e-mail:

SECȚIUNEA L: Transferarea datelor

(a) Autoritatea a căreia trebuie să îi se transfere datele

autoritatea emitentă

autoritatea de validare

altă autoritate competentă (de exemplu, o autoritate centrală)

Denumire și date de contact:

(b) Formatul preferat sau mijloacele prin care trebuie transferate datele (dacă este cazul):

SECȚIUNEA M: Informații suplimentare care trebuie incluse (a nu se trimite destinatarului – a se furniza autorității de executare dacă este obligatorie notificarea autorității de executare)

Motivele pentru care s-a stabilit că ordinul european de păstrare a probelor electronice îndeplinește condițiile de necesitate și proporționalitate:

.....

O descriere succintă a cauzei:

.....

⁽¹¹⁾ Dacă nu se folosește sistemul informatic descentralizat, vă rugăm să adăugați o ștampilă oficială, un sigiliu electronic sau o metodă de autentificare echivalentă.

Infracțiunea pentru care s-a emis ordinul european de divulgare a probelor electronice se pedepsește în statul emitent cu o pedeapsă privativă de libertate sau o măsură privative de libertate pentru o perioadă maximă de cel puțin trei ani și figurează aceasta pe lista infracțiunilor prezentată mai jos? (bifați căsuța/căsuțele corespunzătoare)

- participare la un grup infracțional organizat;
- terorism;
- trafic de ființe umane;
- exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;
- traficul ilicit de stupefiante și de substanțe psihotrope,
- traficul ilicit de arme, muniție și materiale explozive;
- corupție;
- fraudă, inclusiv fraudă și alte infracțiuni care prejudiciază interesele financiare ale Uniunii, definite în Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹²⁾;
- spălarea banilor proveniți din infracțiuni;
- falsificarea bancnotelor, inclusiv falsificarea bancnotelor euro;
- criminalitatea informatică;
- infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii de animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
- facilitarea intrării și șederii neautorizate;
- omorul sau vătămarea corporală gravă;
- traficul ilicit de organe și țesuturi umane;
- răpirea, lipsirea de libertate ilegală sau luarea de ostatici;
- rasismul și xenofobia;
- furtul organizat sau tâlhăria;
- traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
- înșelăciunea;
- tâlhăria și extorcarea de fonduri;
- contrafacerea și piratarea de produse;
- falsul și uzul de fals în înscrisuri oficiale;
- falsificarea mijloacelor de plată;
- trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;

⁽¹²⁾ Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO L 198, 28.7.2017, p. 29).

- traficul ilicit de materiale nucleare sau radioactive;
- traficul de vehicule furate;
- violul;
- incendierea;
- infracțiuni de competența Curții Penale Internaționale;
- capturarea ilicită a aeronavelor sau a navelor;
- acte de sabotaj.

Dacă este cazul, vă rugăm să adăugați orice alte informații de care autoritatea de executare ar putea avea nevoie pentru a evalua posibilitatea de a invoca motive de refuz:

.....

ANEXA II

CERTIFICATUL DE ORDIN EUROPEAN DE PĂSTRARE A PROBELOR ELECTRONICE (EPOC-PR)

În temeiul Regulamentului (UE) 2023/1543 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, destinatarul prezentului certificat de ordin european de păstrare (EPOC-PR) trebuie să păstreze, fără întârzieri nejustificate după primirea EPOC-PR, datele solicitate. Perioada de păstrare încetează după 60 de zile, dacă autoritatea emitentă nu o prelungește cu încă 30 de zile sau dacă autoritatea emitentă nu confirmă că a fost lansată o cerere ulterioară de divulgare. Dacă autoritatea emitentă confirmă în aceste perioade de timp că a fost emisă o cerere ulterioară de divulgare, destinatarul trebuie să păstreze datele atât timp cât este necesar pentru a divulga datele, după primirea cererii ulterioare de divulgare.

Destinatarul trebuie să ia măsurile necesare pentru a asigura confidențialitatea, caracterul secret și integritatea EPOC-PR și a datelor păstrate.

SECȚIUNEA A: Autoritatea emitentă/de validare

Statul emitent:.....

Autoritatea emitentă:.....

Autoritatea de validare (dacă este cazul):.....

NB: datele de contact ale autorității emitente și de validare se prezintă la sfârșit (secțiunile F și G)

Numărul de dosar al autorității emitente:.....

Numărul de dosar al autorității de validare:

SECȚIUNEA B: Destinatarul

Destinatarul:.....

Sediul desemnat

Reprezentantul legal

Prezentul ordin este emis într-un caz de urgență destinatarului specificat deoarece sediul desemnat sau reprezentantul legal al unui furnizor de servicii nu a reacționat la EPOC-PR în termenele prevăzute sau nu a fost desemnat sau numit în termenele stabilite în Directiva (UE) 2023/1544 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2023/1543 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iulie 2023 privind ordinul european de divulgare a probelor electronice și ordinul european de păstrare a probelor electronice în cadrul procedurilor penale și pentru executarea pedepselor privative de libertate în urma unor proceduri penale (JO L 191, 28.7.2023, p. 118).

⁽²⁾ Directiva (UE) 2023/1544 a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2023 de stabilire a unor norme armonizate privind desemnarea sediilor desemnate și numirea reprezentanților legali în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale (JO L 191, 28.7.2023, p. 181).

Adresa:

Tel./Fax/e-mail (dacă se cunoaște):

Persoana de contact (dacă este cunoscută):

Numărul de dosar al destinatarului (dacă se cunoaște):

Furnizorul de servicii vizat (dacă este diferit de destinatar):

Orice alte informații utile:

SECȚIUNEA C: Informații care să sprijine identificarea datelor care se solicită să fie păstrate (a se completa în măsura în care aceste informații sunt cunoscute și necesare pentru identificarea datelor)

- Adresa (adresele) IP și înregistrarea datei și orei (inclusiv fusul orar):
- Nr. tel.:
- Adresa (adresele) de e-mail:
- Numărul (numerele) IMEI:
- Adresa (adresele) MAC:
- Utilizatorul (utilizatorii) serviciului sau alt (alți) identificator(i) unic(i), cum ar fi numele de utilizator, ID-ul de conectare sau denumirea contului:
- Numele serviciului (serviciilor) în cauză:
- Altele:
- Dacă este cazul, intervalul de timp pentru care se solicită păstrarea:
- Informații suplimentare, dacă este necesar:

SECȚIUNEA D: Probele electronice care urmează să fie păstrate

Prezentul EPOC-PR vizează [a se bifa căsuța (căsuțele) corespunzătoare]:

- (a) date despre abonați:
- numele, data nașterii, adresa poștală sau geografică, datele de contact (adresă de e-mail, număr de telefon) și alte informații relevante referitoare la identitatea utilizatorului/abonatului
- data și ora înregistrării inițiale, tipul de înregistrare, o copie a unui contract, mijloace de verificare a identității la momentul înregistrării, copii ale documentelor furnizate de abonat

- tipul de serviciu și durata acestuia, inclusiv identificatorul (identificatorii) utilizat (utilizați) de abonat sau furnizat acestuia în momentul înregistrării sau activării inițiale (de exemplu, numărul de telefon, numărul cardului SIM, adresa MAC) și dispozitivul (dispozitivele) asociat(e)
 - informații despre profil (de exemplu, nume de utilizator, pseudonim, fotografie de profil)
 - date de validare a utilizării serviciului, de exemplu o adresă de e-mail alternativă furnizată de utilizator/titularul abonamentului
 - datele de pe cardul de debit sau de credit (furnizate de utilizator pentru facturare), inclusiv alte mijloace de plată
 - coduri PUK
 - altele:.....
- (b) date solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 10 din Regulamentul (UE) 2023/1543:
- înregistrări ale conexiunii IP, cum ar fi adrese/jurnale/numere de acces IP, împreună cu alți identificatori tehnici, cum ar fi porturi sursă și mărci temporale sau date echivalente, datele de identificare ale utilizatorului și interfața utilizată, în contextul utilizării serviciului care sunt strict necesare în scopuri de identificare: vă rugăm să precizați, dacă este necesar:.....
 - dacă este cazul, intervalul de timp pentru care se solicită păstrarea (dacă este diferit față de secțiunea C)...
 - altele:.....
- (c) date de trafic:
- (i) pentru telefonie (mobilă):
- identificatori de ieșire (A) și de intrare (B) (număr de telefon, IMSI, IMEI)
 - ora și durata conexiunii (conexiunilor)
 - apel(uri) pierdute
 - identificatorul stației de bază, inclusiv informații geografice (coordonatele X/Y), în momentul inițierii și încheierii conexiunii
 - rețeaua/serviciul de telecomunicații utilizat (de exemplu, UMTS, GPRS)
 - altele:.....
- (ii) pentru internet:
- informațiile de rutare (adresa IP a sursei, adresa (adresele) IP ale destinatarului, numărul (numerele) de port, browser-ul, informații privind antetul e-mailului, identificatorul de mesaj)
 - identificatorul stației de bază, inclusiv informații geografice (coordonatele X/Y), în momentul inițierii și încheierii conexiunii (conexiunilor)

- volumul de date
- data și ora conexiunii (conexiunilor)
- durata sesiunii (sesiunilor) de conectare sau de acces
- altele:.....

(iii) pentru găzduire:

- fișiere jurnal
- tichete
- altele:.....

(iv) altele

- istoricul cumpărăturilor
- istoricul încărcărilor cartelelor preplătite
- altele:.....

(d) date de conținut:

- dump-ul căsuței de (web)mail
- dump-ul stocării online (datele generate de utilizator)
- dump-ul paginilor
- jurnalul/backup-ul mesajelor
- dump-ul mesageriei vocale
- conținuturi de pe server
- backup-ul dispozitivului
- lista contactelor
- altele:.....

Informații suplimentare, dacă trebuie precizat sau limitat (mai bine) ansamblul de date solicitate:.....

SECȚIUNEA E: Informații privind condițiile aplicabile

(a) Prezentul EPOC-PR vizează (a se bifa căsuța (căsuțele) corespunzătoare):

- proceduri penale referitoare la o infracțiune;
- executarea unei pedepse privative de libertate sau a unei măsuri privative de libertate de cel puțin patru luni, în urma unei proceduri penale, impuse printr-o hotărâre care nu a fost pronunțată în lipsă și în cazurile în care persoana condamnată s-a sustras justiției.

(b) Natura și încadrarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) pentru care a fost emis EPOC-PR și dispozițiile legale aplicabile ⁽³⁾:

SECȚIUNEA F: Datele de contact ale autorității emitente

Tipul de autoritate emitentă (a se bifa căsuța (căsuțele) corespunzătoare):

- un judecător, o instanță judecătorească sau un judecător de instrucție
- un procuror
- altă autoritate competentă, definită de dreptul statului emitent

Dacă este nevoie de validare, vă rugăm să completați și secțiunea G.

Vă rugăm să rețineți că (a se bifa, după caz):

- Prezentul EPOC-PR a fost emis pentru date despre abonați sau pentru date solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului într-un caz de urgență stabilit în mod valabil, fără validare prealabilă, deoarece validarea nu s-ar fi putut obține la timp, sau ambele. Autoritatea emitentă confirmă că ar putea emite un ordin pentru o cauză internă similară fără validare și că validarea ex-post va fi solicitată fără întârzieri nejustificate, cel târziu în termen de 48 de ore (vă rugăm să rețineți că destinatarul nu va fi informat).

Acest caz de urgență se referă la o situație în care există o amenințare iminentă la adresa vieții, a integrității fizice sau a siguranței unei persoane sau la adresa unei infrastructuri critice, astfel cum este definită la articolul 2 litera (a) din Directiva 2008/114/CE a Consiliului ⁽⁴⁾, atunci când perturbarea sau distrugerea unei astfel de infrastructuri critice ar provoca un pericol iminent pentru viața, integritatea fizică sau siguranța unei persoane, inclusiv prin afectarea gravă a aprovizionării cu produse de bază a populației sau a exercitării funcțiilor de bază ale statului.

Datele de contact ale autorității emitente care atestă exactitatea și corectitudinea conținutului EPOC-PR și/sau ale reprezentatului acesteia:

Denumirea autorității:

Numele reprezentantului acesteia:

Funcția deținută (titlu/grad):

⁽³⁾ Pentru executarea unei pedepse sau a unei măsuri privative de libertate, vă rugăm să indicați infracțiunea pentru care a fost impusă pedeapsa.

⁽⁴⁾ Directiva 2008/114/CE a Consiliului din 8 decembrie 2008 privind identificarea și desemnarea infrastructurilor critice europene (JO L 345, 23.12.2008, p. 75).

Numărul de dosar:.....

Adresa:.....

Numărul de telefon: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității).....

Numărul de fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității).....

Adresa de e-mail:.....

Limba (limbile) vorbită (vorbite):.....

Dacă diferă de cea de mai sus, autoritatea/punctul de contact (de exemplu, autoritatea centrală) care poate fi contactată pentru orice întrebare legată de executarea EPOC-PR:

Denumirea autorității/numele:.....

Adresa:.....

Numărul de telefon: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității).....

Numărul de fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității).....

Adresa de e-mail:.....

Semnătura autorității emitente care atestă exactitatea și corectitudinea conținutului EPOC-PR sau a reprezentatului său:

Data:.....

Semnătura ⁽⁵⁾:.....

SECȚIUNEA G: Datele de contact ale autorității de validare (a se completa dacă este cazul)

Tipul de autoritate de validare

un judecător, o instanță judecătorească sau un judecător de instrucție

un procuror

Datele de contact ale autorității de validare care atestă exactitatea și corectitudinea conținutului EPOC-PR sau ale reprezentatului acesteia, sau ambele:

Denumirea autorității:.....

Numele reprezentantului acesteia:.....

Funcția deținută (titlu/grad):.....

⁽⁵⁾ Dacă nu se folosește sistemul informatic descentralizat, vă rugăm să adăugați o ștampilă oficială, un sigiliu electronic sau o metodă de autentificare echivalentă.

Numărul de dosar:.....
Adresa:.....
Numărul de telefon: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)
Numărul de fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității)
Adresa de e-mail:.....
Limba (limbile) vorbită (vorbite):.....
Data:.....
Semnătura ⁽⁶⁾ :.....

⁽⁶⁾ Dacă nu se folosește sistemul informatic descentralizat, vă rugăm să adăugați o ștampilă oficială, un sigiliu electronic sau o metodă de autentificare echivalentă.

ANEXA III

INFORMAȚII DESPRE IMPOSIBILITATEA DE A EXECUTA UN EPOC/EPOC-PR

În temeiul Regulamentului (UE) 2023/1543 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, în cazurile în care destinatarul nu își poate respecta obligația de a păstra datele solicitate în temeiul unui EPOC-PR sau de a le divulga în temeiul unui EPOC, nu poate respecta termenul specificat sau nu furnizează date complete, prezentul formular ar trebui completat de către destinatar și trimis înapoi autorității emitente, precum și, în cazul în care a avut loc o notificare și, în alte cazuri dacă este aplicabil, autorității de executare menționate în EPOC, fără întârzieri nejustificate.

În funcție de posibilități, destinatarul păstrează datele solicitate chiar și atunci când sunt necesare informații suplimentare pentru a le identifica cu precizie, cu excepția cazului în care informațiile din EPOC/EPOC-PR nu sunt suficiente în acest scop. Dacă sunt necesare clarificări din partea autorității emitente, destinatarul le solicită fără întârzieri nejustificate, utilizând prezentul formular.

SECȚIUNEA A: Certificatul în cauză

Următoarele informații se referă la:

- un certificat de ordin european de divulgare (EPOC)
- un certificat de ordin european de păstrare (EPOC-PR)

SECȚIUNEA B: Autoritatea (autoritățile) relevantă (relevante)

Autoritatea emitentă:.....

Numărul de dosar al autorității emitente:.....

După caz, autoritatea de validare:.....

Dacă este cazul, numărul de dosar al autorității de validare:

Data emiterii EPOC/EPOC-PR:

Data primirii EPOC/EPOC-PR:

După caz, autoritatea de executare:.....

Dacă este disponibil, numărul de dosar al autorității de executare:.....

SECȚIUNEA C: Destinatarul EPOC/EPOC-PR

Destinatarul EPOC/EPOC-PR:

Numărul de dosar al destinatarului:

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2023/1543 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iulie 2023 privind ordinul european de divulgare a probelor electronice și ordinul european de păstrare a probelor electronice în cadrul procedurilor penale și pentru executarea pedepselor privative de libertate în urma unor proceduri penale (JO L 191, 28.7.2023, p. 118).

SECȚIUNEA D: Motivele neexecutării

(a) EPOC/EPOC-PR nu poate fi executat sau nu poate fi executat în termenul specificat din următorul (următoarele) motiv(e):

- este incomplet
- conține erori vădite
- nu conține suficiente informații
- nu privește date stocate de către furnizorul de servicii sau în numele său în momentul primirii EPOC/EPOC-PR
- alte motive de imposibilitate *de facto* generate de împrejurări care nu îi pot fi imputate destinatarului sau a furnizorului de servicii în momentul primirii EPOC/EPOC-PR
- ordinul european de divulgare/ordinul european de păstrare nu a fost emis sau validat de o autoritate emitentă așa cum se prevede la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2023/1543.
- ordinul european de divulgare a probelor electronice pentru a obține date de trafic care nu sunt solicitate exclusiv în scopul identificării utilizatorului, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 10 din Regulamentul (UE) 2023/1543, sau pentru a obține date despre conținut a fost emis pentru o infracțiune care nu intră sub incidența articolului 5 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2023/1543.
- serviciul nu intră sub incidența Regulamentului (UE) 2023/1543.
- datele solicitate sunt protejate de imunități sau privilegii acordate în temeiul dreptului statului de executare sau datele solicitate sunt reglementate de norme privind stabilirea sau limitarea răspunderii penale care se referă la libertatea presei sau la libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă, care împiedică executarea ordinului european de divulgare a probelor electronice/ordinului european de păstrare a probelor electronice;
- executarea ordinului european de divulgare ar intra în conflict cu dreptul aplicabil al unei țări terțe. Vă rugăm să completați și secțiunea E.

(b) Vă rugăm să detaliați motivele neexecutării menționate la litera (a) și, dacă este necesar, indicați și justificați orice alte motive care nu sunt enumerate la litera (a):

.....

SECȚIUNEA E: Obligații contradictorii care rezultă din dreptul unei țări terțe

În cazul obligațiilor contradictorii determinate de aplicabilitatea dreptului unei țări terțe, vă rugăm să includeți următoarele informații:

— titlul legii (legilor) țării terțe:

.....

— dispoziția sau dispozițiile legale aplicabile și textul dispoziției sau dispozițiilor relevante:

.....

— natura obligației conflictuale, inclusiv interesul protejat prin dreptul țării terțe:

- drepturile fundamentale ale persoanelor (vă rugăm să precizați):

.....

- interese fundamentale ale țării terțe legate de securitatea și apărarea națională (vă rugăm să precizați):

.....

alte interese (vă rugăm să precizați):

-
- explicați de ce legea este aplicabilă în acest caz:
-
- explicați de ce considerați că există un conflict în acest caz:
-
- explicați legătura dintre furnizorul de servicii și țara terță în cauză:
-
- care ar putea fi consecințele pentru destinatar dacă respectă ordinul european de divulgare, inclusiv sancțiunile care ar putea fi aplicate:
-
- Vă rugăm să adăugați orice alte informații pertinente:.....

SECȚIUNEA F: Cerere de informații/clarificări suplimentare (a se completa, dacă este cazul)

Sunt necesare informații suplimentare de la autoritatea emitentă pentru a fi executat EPOC/EPOC-PR

.....

SECȚIUNEA G: Păstrarea datelor

Datele solicitate (a se bifa și completa căsuța corespunzătoare):

- sunt păstrate până în momentul în care sunt divulgate sau până când autoritatea emitentă sau, după caz, autoritatea de executare, precizează că datele nu mai trebuie păstrate și divulgate sau până când autoritatea emitentă a furnizat informațiile necesare pentru a permite restrângerea datelor care trebuie păstrate/divulgate
- nu sunt păstrate (ar trebui să fie doar un caz excepțional, de exemplu dacă furnizorul de servicii nu deține datele în momentul primirii solicitării sau nu poate identifica suficient de bine datele solicitate)

SECȚIUNEA H: Datele de contact ale sediului desemnat/reprezentantului legal al furnizorului de servicii

Denumirea sediului desemnat/reprezentantului legal al furnizorului de servicii:

.....

Numele persoanei de contact:.....

Funcția ocupată:.....

Adresa:.....

Numărul de telefon: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității).....

Numărul de fax: (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității).....

Adresa de e-mail:.....

Numele persoanei autorizate:.....

Data.....

Semnătura ⁽²⁾:.....

⁽²⁾ Dacă nu se folosește sistemul informatic descentralizat, vă rugăm să adăugați o ștampilă oficială, un sigiliu electronic sau o metodă de autentificare echivalentă.

ANEXA IV

CATEGORII DE INFRAACȚIUNI MENȚIONATE LA ARTICOLUL 12 ALINEATUL (1) LITERA (D)

1. participare la un grup infracțional organizat;
2. terorism;
3. trafic de ființe umane;
4. exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;
5. traficul ilicit de stupefiante și de substanțe psihotrope;
6. traficul ilicit de arme, muniție și materiale explozive;
7. corupție;
8. fraudă, inclusiv fraudă și alte infracțiuni care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, definite în Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
9. spălarea banilor obținuți din infracțiuni;
10. falsificarea bancnotelor, inclusiv falsificarea bancnotelor euro;
11. criminalitatea informatică;
12. infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii de animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
13. facilitarea intrării și șederii neautorizate;
14. omorul sau vătămarea corporală gravă;
15. traficul ilicit de organe și țesuturi umane;
16. răpirea, lipsirea de libertate în mod ilegal sau luarea de ostatici;
17. rasismul și xenofobia;
18. furtul organizat sau tâlhăria;
19. traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
20. înșelăciunea;
21. tâlhăria și extorcarea de fonduri;
22. contrafacerea și piratarea de produse;

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO L 198, 28.7.2017, p. 29).

23. falsul și uzul de fals în înscrisuri oficiale;
 24. falsificarea mijloacelor de plată;
 25. trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
 26. traficul ilicit de materiale nucleare sau radioactive;
 27. traficul de vehicule furate;
 28. violul;
 29. incendierea;
 30. infracțiuni care țin de competența Curții Penale Internaționale;
 31. capturarea ilicită a aeronavelor sau a navelor;
 32. acte de sabotaj.
-

ANEXA V

CONFIRMAREA EMITERII UNEI CERERI DE DIVULGARE ÎN URMA UNUI ORDIN EUROPEAN DE PĂSTRARE

În temeiul Regulamentului (UE) 2023/1543 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, atunci când primește un ordin european de păstrare (EPOC-PR) destinatarul trebuie să păstreze, fără întârzieri nejustificate, datele solicitate. Perioada de păstrare încetează după 60 de zile, dacă autoritatea emitentă nu o prelungește cu încă 30 de zile sau dacă autoritatea emitentă nu confirmă că a fost lansată o cerere ulterioară de divulgare folosind formularul prevăzut în prezenta anexă.

După această confirmare, destinatarul trebuie să păstreze datele cât timp este necesar pentru a divulga datele, după ce primește cererea ulterioară de divulgare.

SECȚIUNEA A: Autoritatea emitentă EPOC-PR

Statul emitent:.....

Autoritatea emitentă:.....

Dacă diferă de punctul de contact indicat în EPOC-PR, autoritatea/punctul de contact (de exemplu, autoritatea centrală) care poate fi contactat pentru orice întrebare legată de executarea EPOC-PR:

Denumire și date de contact:

SECȚIUNEA B: Destinatarul EPOC-PR

Destinatarul:.....

Adresa:

Tel./Fax/e-mail (dacă se cunoaște):

Persoana de contact (dacă este cunoscută):

Numărul de dosar al destinatarului (dacă se cunoaște):

Furnizorul de servicii vizat (dacă este diferit de destinatar):

Orice alte informații relevante:

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2023/1543 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iulie 2023 privind ordinul european de divulgare a probelor electronice și ordinul european de păstrare a probelor electronice în cadrul procedurilor penale și pentru executarea pedepselor privative de libertate în urma unor proceduri penale (JO L 191, 28.7.2023, p. 118).

SECȚIUNEA C: Informații despre EPOC-PR

Datele sunt păstrate în conformitate cu EPOC-PR emis la (indicați data emiterii cererii) și transmise în data de (indicați data la care a fost transmisă cererea) cu numărul de dosar (indicați numărul dosarului).

a fost prelungită cu 30 de zile de autoritatea emitentă, numărul de dosar la (bifați căsuța și indicați, dacă este cazul).

SECȚIUNEA D: Confirmare

Prin prezenta se confirmă că a fost emisă următoarea cerere de divulgare (bifați căsuța corespunzătoare și completați, dacă este necesar):

Certificatul de ordin european de divulgare a probelor electronice emis de (indicați autoritatea) în data de (indicați data emiterii cererii) și transmis în data de (indicați data la care a fost transmisă cererea) cu numărul de dosar (indicați numărul dosarului) și transmis către (indicați furnizorul de servicii/sediul desemnat/reprezentantul legal/autoritatea competentă către care a fost transmis și, dacă este disponibil, numărul de dosar dat de destinatar).

Ordinul european de anchetă emis de (indicați autoritatea) în data de (indicați data emiterii cererii) și transmis în data de (indicați data la care a fost transmisă cererea) cu numărul de dosar (indicați numărul dosarului) și transmis către (indicați statul și autoritatea competentă către care a fost transmis și, dacă este disponibil, numărul de dosar dat de autoritățile solicitate).

Cerere de acordare a asistenței judiciare reciproce emisă de (indicați autoritatea) în data de (indicați data emiterii cererii) și transmisă în data de (indicați data la care a fost transmisă cererea) cu numărul de dosar (indicați numărul dosarului) și transmisă către (indicați statul și autoritatea competentă către care a fost transmis și, dacă este disponibil, numărul de dosar dat de autoritățile solicitate).

Semnătura autorității emitente și/sau a reprezentantului acesteia

Nume:

Data:

Semnătura (?):

(?) Dacă nu se folosește sistemul informatic descentralizat, vă rugăm să adăugați o ștampilă oficială, un sigiliu electronic sau o metodă de autentificare echivalentă.

ANEXA VI

PRELUNGIREA PERIOADEI DE PĂSTRARE A PROBELOR ELECTRONICE

În temeiul Regulamentului (UE) 2023/1543 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, atunci când primește un ordin european de păstrare (EPOC-PR) destinatarul trebuie să păstreze, fără întârzieri nejustificate, datele solicitate. Perioada de păstrare încetează după 60 de zile, cu excepția cazului în care autoritatea emitentă confirmă că a fost lansată o cerere ulterioară de divulgare. În această perioadă de 60 de zile, autoritatea emitentă poate prelungi durata de păstrare cu încă 30 de zile, dacă este necesar, pentru a permite emiterea unei cereri ulterioare de divulgare, utilizând formularul prevăzut în prezenta anexă.

SECȚIUNEA A: Autoritatea emitentă a EPOC-PR

Statul emitent:.....

Autoritatea emitentă:.....

Numărul de dosar al autorității emitente:.....

Dacă diferă de punctul de contact indicat în EPOC-PR, autoritatea/punctul de contact (de exemplu, autoritatea centrală) care poate fi contactat pentru orice întrebare legată de executarea EPOC-PR:

Denumire și date de contact

SECȚIUNEA B: Destinatarul EPOC-PR

Destinatarul:.....

Adresa:

Tel./Fax/e-mail (dacă se cunoaște):

Persoana de contact (dacă este cunoscută):

Numărul de dosar al destinatarului (dacă se cunoaște):.....

Furnizorul de servicii vizat (dacă este diferit de destinatar):.....

Orice alte informații utile:.....

SECȚIUNEA C: Informații despre EPOC-PR precedent

Datele sunt păstrate în conformitate cu EPOC-PR emis în data de (indicați data emiterii cererii) și transmis în data de (indicați data transmiterii cererii) cu numărul de dosar (indicați numărul dosarului) și transmis către

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2023/1543 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iulie 2023 privind ordinul european de divulgare a probelor electronice și ordinul european de păstrare a probelor electronice în cadrul procedurilor penale și pentru executarea pedepselor privative de libertate în urma unor proceduri penale (JO L 191, 28.7.2023, p. 118).

SECȚIUNEA D: Prelungirea ordinului de păstrare precedent

Obligația de a păstra datele în temeiul EPOC-PR, precizată în secțiunea C, se prelungește cu încă 30 de zile.

Semnătura autorității emitente și/sau a reprezentantului acesteia

Nume:

Data:

Semnătura ^(?):

^(?) Dacă nu se folosește sistemul informatic descentralizat, vă rugăm să adăugați o ștampilă oficială, un sigiliu electronic sau o metodă de autentificare echivalentă.

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2023/1544 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 12 iulie 2023

de stabilire a unor norme armonizate privind desemnarea sediilor desemnate și numirea reprezentanților legali în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 și articolul 62,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Serviciile în rețea pot fi furnizate de oriunde și nu necesită o infrastructură fizică, instalații sau personal în țara în care este oferit serviciul respectiv sau pe piața internă. În consecință, poate fi dificil să se aplice și să se asigure respectarea obligațiilor prevăzute în dreptul intern și în dreptul Uniunii în ceea ce privește furnizorii de servicii în cauză, în special obligația de a respecta un ordin sau o decizie emisă de o autoritate judiciară. Acest lucru este valabil în special în cadrul dreptului penal, în cazul căruia autoritățile statelor membre se confruntă cu dificultăți în ceea ce privește notificarea sau comunicarea, asigurarea respectării și a executării deciziilor lor, în special atunci când serviciile relevante sunt furnizate dintr-un loc din afara teritoriului lor. În acest context, statele membre au luat o serie de măsuri disparate în scopul de a asigura o aplicare și o respectare mai eficientă a legislației lor. Printre acestea se numără măsuri pentru a se adresa furnizorilor de servicii în vederea obținerii de probe electronice relevante în cadrul procedurilor penale. În acest scop, unele state membre au adoptat sau au în vedere adoptarea de reglementări privind reprezentarea legală obligatorie pe teritoriul lor, pentru o serie de furnizori de servicii care oferă servicii pe teritoriul respectiv. Astfel de cerințe creează obstacole în calea libertății de a presta servicii în cadrul pieței interne.
- (2) În absența unei abordări la nivelul întregii Uniunii, există un risc ca statele membre să încerce să remedieze deficiențele existente legate de obținerea de probe electronice în cadrul procedurilor penale prin impunerea unor obligații naționale disparate. Astfel de obligații naționale disparate ar crea obstacole suplimentare în calea libertății de a presta servicii în cadrul pieței interne.
- (3) Lipsa unei abordări la nivelul întregii Uniuni creează insecuritate juridică, care afectează atât furnizorii de servicii, cât și autoritățile naționale. Furnizorilor de servicii stabiliți sau care oferă servicii în state membre diferite li se aplică obligații disparate și posibil contradictorii, ceea ce înseamnă că aceștia fac obiectul unor sancțiuni diferite în caz de încălcări. Este probabil ca astfel de divergențe din cadrul procedurilor penale să se amplifice și mai mult din cauza importanței tot mai mari a serviciilor de comunicații și a serviciilor societății informaționale în viața de zi cu zi și în societate. Aceste divergențe nu numai că reprezintă un obstacol în calea bunei funcționări a pieței interne, ci determină și dificultăți pentru instituirea și funcționarea corectă a spațiului european de libertate, securitate și justiție.
- (4) Pentru a evita divergențele din cadrul juridic și pentru a garanta că întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piața internă fac obiectul unor obligații identice sau asemănătoare, Uniunea a adoptat o serie de acte juridice în domenii conexe, precum protecția datelor, și anume Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ și Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a

⁽¹⁾ JO C 367, 10.10.2018, p. 88.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 13 iunie 2023 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 27 iunie 2023.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

Consiliului ⁽⁴⁾). Pentru a spori nivelul de protecție a persoanelor vizate, Regulamentul (UE) 2016/679 prevede obligația operatorilor sau a persoanelor împuternicite de operatori care nu sunt stabiliți în Uniune, dar care oferă bunuri sau servicii unor persoane vizate din Uniune ori monitorizează comportamentul unor persoane vizate, în măsura în care comportamentul respectiv are loc în Uniune, de a desemna un reprezentant legal în Uniune, cu excepția cazului în care prelucrarea datelor este ocazională, nu include prelucrarea pe scară largă a unor categorii speciale de date cu caracter personal sau prelucrarea de date cu caracter personal referitoare la condamnări penale și infracțiuni și este puțin susceptibilă să genereze un risc la adresa drepturilor și libertăților persoanelor fizice, ținând cont de natura, contextul, domeniul de aplicare și scopurile prelucrării, sau a cazului în care operatorul sau persoana împuternicită de operator este o autoritate publică ori un organism public.

- (5) Prin stabilirea unor norme armonizate privind desemnarea sediilor desemnate și numirea reprezentanților legali ai anumitor furnizori de servicii în Uniune pentru primirea, respectarea și executarea deciziilor și ordinelor emise de autoritățile competente din statele membre în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale, se preconizează că se vor elimina obstacolele existente în calea libertății de a presta servicii și că se va evita impunerea unor abordări naționale divergente în această privință. Prin urmare, ar trebui să se instituie condiții de concurență echitabile pentru furnizorii de servicii. În funcție de faptul că furnizorii de servicii sunt sau nu stabiliți în Uniune, statele membre ar trebui să se asigure că furnizorii de servicii desemnează un sediu desemnat sau numesc un reprezentant legal. Aceste norme armonizate privind desemnarea sediilor desemnate și numirea reprezentanților legali nu ar trebui să afecteze obligațiile care le incumbă furnizorilor de servicii în temeiul altor acte legislative ale Uniunii. În plus, ar trebui să se faciliteze o aplicare mai eficientă a dreptului penal în spațiul de libertate, securitate și justiție al Uniunii.
- (6) Sediile desemnate și reprezentanții legali prevăzuți în prezenta directivă ar trebui să servească drept destinatari ai deciziilor și ordinelor în scopul obținerii de probe electronice în temeiul Regulamentului (UE) 2023/1543 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾, al Directivei 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾ și al Convenției elaborate de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene ⁽⁷⁾, inclusiv în cazul în care deciziile și ordinele respective sunt transmise sub forma unui certificat.

Recurgerea la sediul desemnat sau la reprezentantul legal ar trebui să se realizeze în conformitate cu procedurile prevăzute în instrumentele și legislația aplicabile procedurilor judiciare, inclusiv atunci când instrumentele permit notificarea sau comunicarea directă a ordinelor în situații transfrontaliere către sediul desemnat sau către reprezentantul legal al furnizorului de servicii, sau se bazează pe cooperarea dintre autoritățile judiciare competente. Autoritățile competente ale statului membru în care este stabilit sediul desemnat sau în care își are reședința reprezentantul legal ar trebui să acționeze în conformitate cu rolul care le este conferit în cadrul instrumentului respectiv atunci când este prevăzută implicarea acestora. Statele membre ar trebui, de asemenea, să poată adresa decizii și ordine în scopul obținerii de probe electronice în temeiul dreptului intern unei persoane fizice sau juridice care acționează ca reprezentant legal sau ca sediu desemnat al unui furnizor de servicii pe teritoriul lor.

- (7) Statele membre ar trebui să se asigure că furnizorii de servicii care oferă servicii în Uniune la 18 februarie 2026 au obligația de a desemna cel puțin un sediu desemnat sau de a numi cel puțin un reprezentant legal până la 18 august 2026 și că furnizorii de servicii care încep să ofere servicii în Uniune după această dată desemnează cel puțin un sediu desemnat sau numește cel puțin un reprezentant legal în termen de șase luni de la data la care încep să ofere servicii în Uniune. Fără a aduce atingere garanțiilor privind protecția datelor, un astfel de sediu desemnat sau un astfel de reprezentant legal ar putea fi folosit de mai mulți furnizori de servicii, în special de către furnizori de servicii care sunt întreprinderi mici sau mijlocii.
- (8) Obligația de a desemna un sediu desemnat sau de a numi un reprezentant legal ar trebui să se aplice furnizorilor de servicii care oferă servicii în Uniune, și anume într-unul sau în mai multe state membre. Situațiile în care un furnizor de servicii este stabilit pe teritoriul unui stat membru și oferă servicii exclusiv pe teritoriul statului membru respectiv nu ar trebui să fie incluse în domeniul de aplicare al prezentei directive.

⁽⁴⁾ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) 2023/1543 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iulie 2023 privind ordinele europene de divulgare a probelor electronice și ordinele europene de păstrare a probelor electronice în cadrul procedurilor penale și pentru executarea pedepselor privative de libertate în urma unor proceduri penale (a se vedea pagina 118 din prezentul Jurnal Oficial).

⁽⁶⁾ Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală (JO L 130, 1.5.2014, p. 1).

⁽⁷⁾ Convenția elaborată de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene (JO C 197, 12.7.2000, p. 3) și Protocolul la aceasta (JO C 326, 21.11.2001, p. 2).

- (9) În scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a continua să se adreseze furnizorilor de servicii stabiliți pe teritoriul lor pentru situații pur interne, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul lor intern. În pofida posibilităților prevăzute în prezent de dreptul intern de a se adresa furnizorilor de servicii de pe teritoriul lor, statele membre nu ar trebui să eludeze principiile care stau la baza prezentei directive sau a Regulamentului (UE) 2023/1543.
- (10) Pentru a stabili dacă un furnizor de servicii oferă sau nu servicii în Uniune, este necesară o evaluare din care să reiasă dacă furnizorul de servicii le permite unor persoane fizice sau juridice din unul sau mai multe state membre să utilizeze serviciile sale. Cu toate acestea, simpla accesibilitate a unei interfețe online în Uniune, cum ar fi, de exemplu, accesibilitatea unui site web sau a unei adrese de e-mail sau a altor date de contact ale unui furnizor de servicii sau ale unui intermediar, ar trebui considerată, în sine, insuficientă pentru a stabili că un furnizor de servicii oferă servicii în Uniune în înțelesul prezentei directive.
- (11) Pentru a stabili dacă un furnizor de servicii oferă sau nu servicii în Uniune, este necesar, pe lângă a evalua dacă furnizorul de servicii le permite unor persoane fizice sau juridice din unul sau mai multe state membre să utilizeze serviciile sale, să se determine dacă există o legătură substanțială cu Uniunea. Ar trebui să se considere că există o astfel de legătură substanțială cu Uniunea în cazul în care furnizorul de servicii dispune de un sediu în Uniune. În absența unui sediu în Uniune, criteriul privind legătura substanțială ar trebui să fie bazat pe criterii factuale specifice, precum existența unui număr semnificativ de utilizatori în unul sau mai multe state membre sau existența unor activități direcționate către unul sau mai multe state membre. Direcționarea activităților către unul sau mai multe state membre ar trebui stabilită pe baza tuturor circumstanțelor relevante, inclusiv pe baza unor factori precum utilizarea unei limbi sau a unei monede folosite în general în statul membru respectiv sau posibilitatea de a comanda bunuri sau servicii.

Direcționarea activităților către un stat membru ar putea să reiasă, de asemenea, din disponibilitatea unei aplicații în magazinul de aplicații naționale relevante, din furnizarea de publicitate locală sau de publicitate în limba folosită în general în statul membru respectiv sau din gestionarea relațiilor cu clienții, de exemplu prin furnizarea de servicii pentru clienți în limba folosită în general în statul membru respectiv. Ar trebui să se considere că există o legătură substanțială și în cazul în care un furnizor de servicii își direcționează activitățile către unul sau mai multe state membre, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁸⁾. Pe de altă parte, furnizarea unui serviciu în scopul simplei respectări a interdicției de discriminare prevăzute în Regulamentul (UE) 2018/302 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁹⁾ nu ar trebui considerată, fără motive suplimentare, drept direcționare a activităților către un anumit teritoriu din cadrul Uniunii. Aceleași considerente ar trebui să se aplice atunci când se stabilește dacă un furnizor de servicii oferă servicii pe teritoriul unui stat membru.

- (12) În contextul cooperării dintre statele membre, atunci când se strâng probe în cadrul procedurilor penale, se aplică diferite instrumente care se încadrează în domeniul de aplicare al titlului V capitolul 4 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Având în vedere geometria variabilă care există în spațiul de libertate, securitate și justiție al Uniunii, este necesar să se garanteze că prezenta directivă nu favorizează crearea de noi disparități sau obstacole în calea furnizării de servicii pe piața internă permițând furnizorilor de servicii care oferă servicii pe teritoriul statelor membre să desemneze sedii desemnate sau să numească reprezentanți legali în statele membre care nu participă la instrumentele juridice relevante. Prin urmare, ar trebui să se desemneze cel puțin un sediu desemnat sau să se numească cel puțin un reprezentant într-un stat membru care participă la instrumentele juridice relevante ale Uniunii, pentru a se evita riscul de a slăbi eficacitatea desemnării sau numirii prevăzute în prezenta directivă și pentru a se utiliza sinergiile create de disponibilitatea unui sediu desemnat sau a unui reprezentant legal pentru primirea, respectarea și executarea deciziilor și a ordinelor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, inclusiv în temeiul Regulamentului (UE) 2023/1543, al Directivei 2014/41/UE și al Convenției elaborate de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene. În plus, desemnarea unui sediu desemnat sau numirea unui reprezentant legal, care ar putea fi, de asemenea, utilizat pentru asigurarea respectării obligațiilor juridice naționale, ar putea permite valorificarea sinergiilor rezultate din existența unui punct de acces clar pentru a se adresa furnizorilor de servicii în scopul obținerii de probe în cadrul procedurilor penale.

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) 2018/302 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 februarie 2018 privind prevenirea geoblocării nejustificate și a altor forme de discriminare bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților pe piața internă și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2006/2004 și (UE) 2017/2394, precum și a Directivei 2009/22/CE (JO L 60 I, 2.3.2018, p. 1).

- (13) Furnizorii de servicii ar trebui să aibă libertatea de a alege statul membru în care își desemnează sediul desemnat sau, atunci când este cazul, în care își numesc reprezentantul legal, iar statele membre nu ar trebui să poată restrânge această libertate de alegere, de exemplu impunându-le obligația de a desemna sediul desemnat sau de a numi reprezentantul legal pe teritoriul lor. Pe de altă parte, prezenta directivă ar trebui să prevadă și anumite condiții care restrâng această libertate de alegere a furnizorilor de servicii, în special referitoare la faptul că sediul desemnat ar trebui să fie stabilit sau, atunci când este cazul, reprezentantul legal ar trebui să își aibă reședința într-un stat membru în care furnizorul de servicii prestează servicii sau este stabilit, precum și obligația de a desemna un sediu desemnat sau de a numi un reprezentant legal în unul dintre statele membre care participă la un instrument juridic menționat în prezenta directivă. Simpla numire a unui reprezentant legal nu ar trebui considerată ca reprezentând o stabilire a furnizorului de servicii.
- (14) Furnizorii de servicii care prezintă cel mai mult interes pentru strângerea de probe în cadrul procedurilor penale sunt furnizorii de servicii de comunicații electronice și anumiți furnizori de servicii ale societății informaționale care facilitează interacțiunea dintre utilizatori. Prin urmare, ambelor categorii ar trebui să li se aplice prezenta directivă. Serviciile de comunicații electronice sunt definite în Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁰⁾ și includ comunicațiile interpersonale, cum ar fi telefonia VOIP, mesageria instantanee și serviciile de e-mail. Prezenta directivă ar trebui să se aplice totodată și furnizorilor de servicii ale societății informaționale în înțelesul Directivei (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹¹⁾ care nu se califică drept furnizori de servicii de comunicații electronice, dar care le oferă utilizatorilor lor capacitatea de a comunica între ei sau le oferă servicii care pot fi utilizate pentru a stoca sau a prelucra în alt mod date în numele lor. Acest lucru ar fi în conformitate cu termenii utilizați în Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică (ETS nr. 185), încheiată la Budapesta la 23 noiembrie 2001, denumită și Convenția de la Budapesta. Prelucrarea datelor ar trebui înțeleasă în sens tehnic, drept crearea sau manipularea de date, cu alte cuvinte operații tehnice prin care se produc sau se modifică date cu ajutorul capacității de procesare a computerelor.

Categoriile de furnizori de servicii cărora li se aplică prezenta directivă ar trebui să includă, de exemplu, piețele online care le oferă consumatorilor și întreprinderilor posibilitatea de a comunica unii cu alții și alte servicii de găzduire, inclusiv în cazul în care serviciul este furnizat prin intermediul tehnologiei de tip cloud computing, precum și platformele online de jocuri și platformele online de jocuri de noroc. În cazul în care un furnizor de servicii ale societății informaționale nu oferă utilizatorilor săi capacitatea de a comunica între ei, ci numai cu furnizorul de servicii, sau nu oferă capacitatea de a stoca sau prelucra în alt mod date sau în cazul în care stocarea datelor nu este o componentă definitivă, adică o parte esențială a serviciului furnizat utilizatorilor, cum ar fi serviciile juridice, de arhitectură, de inginerie și de contabilitate furnizate online la distanță, acesta nu ar trebui să intre în domeniul de aplicare al definiției „furnizorului de servicii” prevăzute în prezenta directivă, chiar dacă serviciile furnizate de furnizorul de servicii respectiv sunt servicii ale societății informaționale în înțelesul Directivei (UE) 2015/1535.

- (15) Furnizorii de servicii de infrastructură pentru internet legate de alocarea de nume și de numere, precum registrele și operatorii de registre de nume de domenii și furnizorii de servicii de protecție a vieții private și servicii de proxy sau registrele regionale de internet pentru adresele de protocol de internet (IP) sunt deosebit de importanți pentru identificarea actorilor din spatele site-urilor web rău-intenționate sau compromise. Acești furnizori dețin date care ar putea permite identificarea unei persoane sau a unei entități din spatele unui site web utilizat într-o activitate infracțională sau a victimei unei activități infracționale.
- (16) Statele membre ar trebui să se asigure că furnizorii de servicii stabiliți sau care își oferă serviciile pe teritoriul lor acordă sediilor lor desemnate și reprezentanților lor legali competențele și resursele necesare pentru a se conforma deciziilor și ordinelor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, primite de la oricare stat membru. Statele membre ar trebui, de asemenea, să verifice că sediilor desemnate sau reprezentanților legali care își au reședința pe teritoriul lor li s-au acordat din partea furnizorilor de servicii competențele și resursele necesare pentru a se conforma deciziilor și ordinelor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, primite de la oricare stat membru, și că aceștia cooperează cu autoritățile competente la primirea respectivelor decizii și ordine, în conformitate cu cadrul juridic aplicabil. Lipsa unor astfel de măsuri sau insuficiența acestora nu ar trebui să poată justifica nerespectarea deciziilor sau a ordinelor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive.

⁽¹⁰⁾ Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (JO L 321, 17.12.2018, p. 36).

⁽¹¹⁾ Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 241, 17.9.2015, p. 1).

În plus, furnizorii de servicii nu ar trebui să poată justifica nerespectarea obligațiilor care decurg din cadrul juridic aplicabil la primirea deciziilor sau a ordinelor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive pe motiv de lipsă sau ineficiență a procedurilor interne, deoarece sunt responsabili de furnizarea resurselor și a competențelor necesare pentru a garanta respectarea unor astfel de decizii și ordine. De asemenea, sediile desemnate sau reprezentanții legali nu ar trebui să poată justifica nerespectarea afirmând, de exemplu, că nu au competența de a furniza date. În acest scop, statele membre ar trebui să se asigure că atât sediul desemnat sau reprezentantul legal, cât și furnizorul de servicii pot fi trași la răspundere în solidar pentru nerespectarea obligațiilor care decurg din cadrul juridic aplicabil la primirea deciziilor și ordinelor care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, astfel încât fiecare dintre aceștia să poată fi sancționați pentru nerespectarea obligațiilor de către oricare dintre ei. În special, nu ar trebui să fie posibil ca furnizorul de servicii sau sediul desemnat sau, dacă este cazul, reprezentantul legal, să se prevaleze de lipsa unor proceduri interne adecvate între furnizorul de servicii și sediul desemnat sau reprezentantul legal ca justificare pentru nerespectarea obligațiilor respective. Răspunderea solidară nu ar trebui să se aplice pentru acțiuni sau omisiuni ale furnizorului de servicii sau ale sediului desemnat sau, dacă este cazul, ale reprezentantului legal, care constituie o infracțiune în statul membru care aplică sancțiunile.

- (17) Statele membre ar trebui să se asigure că fiecare furnizor de servicii stabilit sau care oferă servicii pe teritoriul lor notifică în scris autorității centrale, astfel cum a fost desemnată în temeiul prezentei directive, din statul membru în care este stabilit sediul său desemnat sau în care își are reședința reprezentantul său legal, datele de contact ale sediului desemnat sau ale reprezentantului legal în cauză, precum și orice modificări ale acestora. Notificarea ar trebui să ofere și informații privind limbile în care se poate contacta sediul desemnat sau reprezentantul legal, care ar trebui să includă una sau mai multe limbi oficiale astfel cum sunt prevăzute în dreptul intern al statului membru în care este stabilit sediul desemnat sau își are reședința reprezentantul legal, dar pot include și alte limbi oficiale ale Uniunii, cum ar fi limba statului membru în care se află sediul lor central. În cazul în care un furnizor de servicii desemnează mai multe sedii desemnate sau numește mai mulți reprezentanți legali în conformitate cu prezenta directivă, statele membre ar trebui să se asigure că furnizorul de servicii respectiv indică, pentru fiecare sediu desemnat sau reprezentant legal, domeniul de aplicare teritorială exact al desemnării sau numirii sale. Ar trebui acoperit teritoriul tuturor statelor membre care participă la instrumentele care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive. Statele membre ar trebui să se asigure că autoritățile lor competente respective adresează toate deciziile și ordinele lor în temeiul prezentei directive sediului desemnat sau reprezentantului legal indicat al furnizorului de servicii. Statele membre ar trebui să se asigure că informațiile care le sunt notificate în conformitate cu prezenta directivă sunt puse la dispoziția publicului pe o pagină de internet specială a Rețelei Judiciare Europene în materie penală, pentru a facilita coordonarea între statele membre și recurgerea la sedii desemnate sau la reprezentant legal de către autoritățile dintr-un alt stat membru. Statele membre ar trebui să se asigure că aceste informații sunt actualizate în mod periodic. De asemenea, ar trebui să fie posibilă diseminarea mai largă a informațiilor pentru a facilita accesul autorităților competente la aceste informații, de exemplu prin intermediul unor site-uri de intranet sau al unor forumuri și platforme speciale.
- (18) Statele membre ar trebui să adopte normele privind sancțiunile care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și să ia toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile ar trebui să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre ar trebui să notifice normele și măsurile respective Comisiei până la data prevăzută în prezenta directivă și să îi comunice acesteia, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora. De asemenea, statele membre ar trebui să informeze anual Comisia cu privire la furnizorii de servicii care nu au respectat normele, cu privire la acțiunile de asigurare a respectării normelor întreprinse împotriva acestora și cu privire la sancțiunile impuse. În niciun caz, sancțiunile nu ar trebui să ducă la o interdicție, permanentă sau temporară, a furnizării de servicii. În cazul în care un furnizor de servicii oferă servicii în mai multe state membre, acestea ar trebui să își coordoneze acțiunile de asigurare a respectării normelor. Autoritățile centrale ar trebui să se coordoneze pentru a asigura o abordare coerentă și proporțională. Dacă este necesar, Comisia ar trebui să faciliteze această coordonare și ar trebui, în orice caz, să fie întotdeauna informată cu privire la cazurile de încălcare. Prezenta directivă nu reglementează acordurile contractuale privind transferul între furnizorii de servicii, sediile desemnate și reprezentanții legali al consecințelor financiare ale sancțiunilor impuse acestora.
- (19) Atunci când stabilesc sancțiunile corespunzătoare aplicabile încălcărilor comise de furnizorii de servicii, autoritățile competente ar trebui să ia în considerare toate circumstanțele relevante, cum ar fi capacitatea financiară a furnizorului de servicii, natura, gravitatea și durata încălcării, dacă aceasta a fost comisă cu intenție sau din neglijență și dacă furnizorul de servicii a mai fost tras la răspundere pentru încălcări anterioare similare. În acest sens, o atenție specială ar trebui acordată microîntreprinderilor.
- (20) Prezenta directivă nu aduce atingere competențelor autorităților naționale în cadrul procedurilor civile sau administrative, inclusiv atunci când procedurile respective pot duce la aplicarea de sancțiuni.

- (21) Pentru a asigura că prezenta directivă este pusă în aplicare în mod coerent, ar trebui instituite mecanisme suplimentare de coordonare între statele membre. În acest scop, statele membre ar trebui să desemneze una sau mai multe autorități centrale care să poată furniza autorităților centrale din alte state membre informații și asistență pentru punerea în aplicare a prezentei directive, în special atunci când se are în vedere luarea de măsuri de asigurare a respectării normelor în temeiul prezentei directive. Respectivul mecanism de coordonare ar trebui să asigure informarea statelor membre relevante cu privire la intenția unui stat membru de a întreprinde o acțiune de asigurare a respectării normelor. În plus, statele membre ar trebui să se asigure că, în aceste cazuri, autoritățile centrale sunt în măsură să își furnizeze reciproc orice informație relevantă, să își acorde reciproc asistență și să coopereze între ele, atunci când este necesar. Cooperarea dintre autoritățile centrale în cazul unei acțiuni de asigurare a respectării normelor ar putea presupune coordonarea între mai multe autorități competente din diferite state membre. Această cooperare ar trebui să vizeze evitarea conflictelor pozitive sau negative de competență. Pentru coordonarea unei acțiuni de asigurare a respectării normelor, autoritățile centrale ar trebui, de asemenea, să implice Comisia, atunci când acest lucru este relevant. Obligația autorităților respective de a coopera nu ar trebui să aducă atingere dreptului fiecărui stat membru de a impune sancțiuni furnizorilor de servicii care nu își respectă obligațiile ce le revin în temeiul prezentei directive. Desemnarea autorităților centrale și publicarea informațiilor cu privire la acestea ar permite furnizorilor de servicii să notifice cu mai multă ușurință informațiile privind desemnarea și datele de contact ale sediului lor desemnat sau ale reprezentantului legal statului membru în care este stabilit sediul lor desemnat sau în care își are reședința reprezentantul lor legal. În acest scop, statele membre ar trebui să informeze Comisia cu privire la autoritatea sau autoritățile lor centrale desemnate, iar Comisia ar trebui să transmită statelor membre o listă a autorităților centrale desemnate și să o pună la dispoziția publicului.
- (22) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume eliminarea obstacolelor din calea libertății de a presta servicii în contextul obținerii de probe electronice în procedurile penale, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere caracterul transfrontalier al acestor servicii, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.
- (23) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹²⁾ și a emis un aviz la 6 noiembrie 2019⁽¹³⁾.
- (24) Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentei directive care ar trebui să se bazeze pe cinci criterii, și anume eficiența, eficacitatea, relevanța, coerența și valoarea adăugată pentru Uniune, iar evaluarea respectivă ar trebui să servească drept bază pentru evaluările impactului unor eventuale măsuri suplimentare. Evaluarea ar trebui să fie finalizată până la 18 august 2029, pentru a permite colectarea de date suficiente privind punerea în aplicare practică a acesteia. Ar trebui colectate informații în mod regulat pentru a contribui la evaluarea prezentei directive,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezenta directivă stabilește normele privind desemnarea sediilor desemnate și numirea reprezentanților legali ai anumitor furnizori de servicii care oferă servicii în Uniune, pentru primirea, respectarea și executarea deciziilor și a ordinelor emise de autoritățile competente din statele membre în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale.
- (2) Prezenta directivă se aplică deciziilor și ordinelor în scopul obținerii de probe electronice în temeiul Regulamentului (UE) 2023/1543, al Directivei 2014/41/UE și al Convenției elaborate de Consiliu în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene. Prezenta directivă se aplică în egală măsură și deciziilor și ordinelor în scopul obținerii de probe electronice în temeiul dreptului intern adresate de un stat membru unei persoane fizice sau juridice care acționează ca reprezentant legal sau ca sediu desemnat al unui furnizor de servicii pe teritoriul statului membru respectiv.

⁽¹²⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

⁽¹³⁾ JO C 32, 31.1.2020, p. 11.

(3) Prezenta directivă nu aduce atingere competențelor autorităților naționale în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern de a se adresa direct furnizorilor de servicii stabiliți pe teritoriul lor în scopul obținerii de probe electronice în cadrul procedurilor penale.

(4) Statele membre nu impun furnizorilor de servicii obligații suplimentare față de cele care decurg din prezenta directivă, în special în ceea ce privește desemnarea sediilor desemnate sau numirea reprezentanților legali, în scopurile prevăzute la alineatul (1).

(5) Prezenta directivă se aplică furnizorilor de servicii, astfel cum sunt definiți la articolul 2 punctul 1, care își oferă serviciile în Uniune. Aceasta nu se aplică furnizorilor de servicii stabiliți pe teritoriul unui singur stat membru care oferă servicii exclusiv pe teritoriul statului membru respectiv.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „furnizor de servicii” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care furnizează una sau mai multe dintre următoarele categorii de servicii, cu excepția serviciilor financiare menționate la articolul 2 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁴⁾:

(a) servicii de comunicații electronice, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 4 din Directiva (UE) 2018/1972;

(b) servicii legate de numele de domenii de internet și de numerotarea IP, cum ar fi servicii de atribuire de adrese IP, de registru de nume de domenii, de operator de registru de nume de domenii, de protecție a vieții private și de proxy legate de numele de domenii;

(c) alte servicii ale societății informaționale, astfel cum sunt menționate la articolul 1 alineatul (1) litera (b) din Directiva (UE) 2015/1535, care:

(i) le permit utilizatorilor lor să comunice între ei; sau

(ii) fac posibilă stocarea sau prelucrarea în alt mod a datelor în numele utilizatorilor cărora le este furnizat serviciul, cu condiția ca stocarea datelor să fie o componentă definitorie a serviciului furnizat utilizatorului;

2. „oferirea de servicii pe teritoriul unui stat membru” înseamnă:

(a) a permite persoanelor fizice sau juridice dintr-un stat membru să utilizeze serviciile enumerate la punctul 1; și

(b) a avea o legătură substanțială bazată pe criterii factuale specifice cu statul membru menționat la litera (a); se consideră că există o astfel de legătură substanțială atunci când furnizorul de servicii dispune de un sediu în statul membru respectiv sau, în absența unui astfel de sediu, atunci când există un număr semnificativ de utilizatori în statul membru respectiv sau atunci când există o direcționare a activităților către statul membru respectiv;

3. „oferirea de servicii în Uniune” înseamnă:

(a) a permite persoanelor fizice sau juridice dintr-un stat membru să utilizeze serviciile enumerate la punctul 1; și

(b) a avea o legătură substanțială bazată pe criterii factuale specifice cu statul membru menționat la litera (a); se consideră că există o astfel de legătură substanțială atunci când furnizorul de servicii dispune de un sediu într-un stat membru sau, în absența unui astfel de sediu, atunci când există un număr semnificativ de utilizatori în unul sau mai multe state membre sau atunci când există o direcționare a activităților către unul sau mai multe state membre;

⁽¹⁴⁾ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36).

4. „sediul” înseamnă o entitate care exercită efectiv o activitate economică pentru o perioadă nedeterminată prin intermediul unei infrastructuri stabile de unde este exercitată activitatea de furnizare de servicii sau este gestionată activitatea;
5. „sediul desemnat” înseamnă un sediu cu personalitate juridică desemnat în scris de un furnizor de servicii stabilit într-un stat membru care participă la un instrument juridic menționat la articolul 1 alineatul (2), în scopurile menționate la articolul 1 alineatul (1) și la articolul 3 alineatul (1);
6. „reprezentant legal” înseamnă o persoană fizică sau juridică numită în scris de un furnizor de servicii care nu este stabilit într-un stat membru care participă la un instrument juridic menționat la articolul 1 alineatul (2), în scopurile menționate la articolul 1 alineatul (1) și la articolul 3 alineatul (1).

Articolul 3

Sediile desemnate și reprezentanții legali

- (1) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii care oferă servicii în Uniune desemnează sau numesc cel puțin un destinatar pentru primirea, respectarea și executarea deciziilor și ordinelor care intră sub incidența articolului 1 alineatul (2) [denumite în continuare „decizii și ordine care intră sub incidența articolului 1 alineatul (2)"] emise de autoritățile competente ale statelor membre în scopul obținerii de probe în cadrul procedurilor penale, după cum urmează:
- (a) pentru furnizorii de servicii stabiliți în Uniune cu personalitate juridică, statele membre în care sunt stabiliți furnizorii de servicii se asigură că aceștia desemnează sediul desemnat sau sediile desemnate responsabile cu activitățile descrise în partea introductivă a prezentului alineat;
 - (b) pentru furnizorii de servicii care nu sunt stabiliți în Uniune, cu personalitate juridică, statele membre se asigură că astfel de furnizori de servicii care oferă servicii pe teritoriul lor numesc reprezentantul legal sau reprezentanții legali responsabili cu activitățile descrise în partea introductivă a prezentului alineat în statele membre care participă la instrumentele menționate la articolul 1 alineatul (2);
 - (c) pentru furnizorii de servicii stabiliți în state membre care nu participă la instrumentele menționate la articolul 1 alineatul (2), statele membre se asigură că furnizorii de servicii care oferă servicii pe teritoriul lor numesc reprezentantul legal sau reprezentanții legali responsabili cu activitățile descrise în partea introductivă a prezentului alineat în statele membre care participă la instrumentele respective.
- (2) Statele membre se asigură că destinatarii menționați la alineatul (1):
- (a) sunt stabiliți sau își au reședința într-un stat membru în care furnizorii de servicii își oferă serviciile; și
 - (b) pot face obiectul unor proceduri de asigurare a respectării normelor.
- (3) Statele membre se asigură că deciziile și ordinele care intră sub incidența articolului 1 alineatul (2) sunt adresate sediului desemnat sau reprezentantului legal numit în acest scop în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol.
- (4) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii stabiliți sau care își oferă serviciile pe teritoriul lor acordă sediilor lor desemnate și reprezentanților lor legali competențele și resursele necesare pentru a se conforma deciziilor și ordinelor care intră sub incidența articolului 1 alineatul (2) primite de la un stat membru. Statele membre verifică, de asemenea, că sediilor desemnate sau reprezentanților legali care își au reședința pe teritoriul lor li s-au acordat din partea furnizorilor de servicii competențele și resursele necesare pentru a se conforma deciziilor și ordinelor respective primite de la un stat membru și că aceștia cooperează cu autoritățile competente la primirea respectivelor decizii și ordine, în conformitate cu cadrul juridic aplicabil.
- (5) În acest scop, statele membre se asigură că atât sediul desemnat sau reprezentantul legal, cât și furnizorul de servicii pot fi trași la răspundere în solidar pentru nerespectarea obligațiilor care decurg din cadrul juridic aplicabil la primirea deciziilor și ordinelor care intră sub incidența articolului 1 alineatul (2), astfel încât fiecare dintre aceștia să poată face obiectul sancțiunilor pentru nerespectarea obligațiilor de către oricare dintre ei. În special, statele membre să

asigură că nu este posibil ca furnizorul de servicii sau sediul desemnat, sau, dacă este cazul, reprezentantul legal, să se prevaleze de lipsa unor proceduri interne adecvate între furnizorul de servicii și sediul desemnat sau reprezentantul legal ca justificare pentru nerespectarea obligațiilor respective. Răspunderea solidară nu se aplică pentru acțiuni sau omisiuni ale furnizorului de servicii sau ale sediului desemnat sau, dacă este cazul, ale reprezentantului legal, care constituie o infracțiune în statul membru care aplică sancțiunile.

(6) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii care oferă servicii în Uniune la 18 februarie 2026 au obligația de a desemna sedii desemnate sau de a numi reprezentanți legali până la 18 august 2026 și că furnizorii de servicii care încep să ofere servicii în Uniune după 18 februarie 2026 au obligația de a desemna sedii desemnate sau de a numi reprezentanți legali în termen de șase luni de la data la care încep să ofere servicii în Uniune.

Articolul 4

Notificări și regim lingvistic

(1) Statele membre se asigură că fiecare furnizor de servicii stabilit sau care oferă servicii pe teritoriul lor notifică în scris autorității centrale, astfel cum a fost desemnată în temeiul articolului 6, din statul membru în care este stabilit sediul său desemnat sau în care își are reședința reprezentantul său legal, datele de contact ale sediului sau ale reprezentantului legal în cauză și orice modificare a acestora.

(2) Notificarea menționată la alineatul (1) specifică limba sau limbile oficiale ale Uniunii, astfel cum sunt menționate în Regulamentul nr. 1 al Consiliului ⁽¹⁵⁾, în care reprezentantul legal sau sediul desemnat pot fi contactați. Acestea includ una sau mai multe limbi oficiale astfel cum sunt prevăzute în dreptul intern al statului membru în care este stabilit sediul desemnat sau în care își are reședința reprezentantul legal.

(3) În cazul în care un furnizor de servicii desemnează mai multe sedii desemnate sau numește mai mulți reprezentanți legali în conformitate cu articolul 3 alineatul (1), statele membre se asigură că furnizorul de servicii respectiv indică, în notificarea menționată la alineatul (1) din prezentul articol, domeniul de aplicare teritorială exact al desemnării sediilor desemnate sau numirii reprezentanților legali respectivi. Notificarea specifică limba sau limbile oficiale ale Uniunii sau ale statelor membre în care poate fi contactat fiecare dintre sediile desemnate sau fiecare dintre reprezentanții legali.

(4) Statele membre se asigură că informațiile care le sunt notificate în conformitate cu prezentul articol sunt puse la dispoziția publicului pe o pagină de internet specială a Rețelei Judiciare Europene în materie penală. Statele membre se asigură că informațiile respective sunt actualizate periodic. Informațiile pot fi diseminate mai departe pentru facilitarea accesului autorităților competente.

Articolul 5

Sancțiuni

Statele membre adoptă normele privind sancțiunile care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul articolelor 3 și 4 și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică normele și măsurile respective Comisiei până la 18 februarie 2026 și îi comunică acesteia, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora. De asemenea, statele membre informează anual Comisia cu privire la furnizorii de servicii care nu au respectat normele, cu privire la acțiunile de asigurare a respectării normelor întreprinse împotriva acestora și cu privire la sancțiunile aplicate.

Articolul 6

Autoritățile centrale

(1) În conformitate cu propriile sisteme juridice, statele membre desemnează una sau mai multe autorități centrale, pentru a asigura aplicarea prezentei directive în mod coerent și proporțional.

(2) Statele membre informează Comisia cu privire la autoritatea centrală sau autoritățile centrale pe care le desemnează în temeiul alineatului (1). Comisia transmite statelor membre lista autorităților centrale desemnate și o pune la dispoziția publicului.

⁽¹⁵⁾ Regulamentul nr. 1 al Consiliului de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 17, 6.10.1958, p. 385).

(3) Statele membre se asigură că autoritățile lor centrale se coordonează și cooperează între ele și, dacă este cazul, cu Comisia, și că autoritățile centrale își furnizează una alteia toate informațiile relevante și asistență pentru a aplica prezenta directivă în mod coerent și proporțional. Coordonarea, cooperarea și furnizarea de informații și de asistență vizează, în special, măsurile de asigurare a respectării normelor.

Articolul 7

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 18 februarie 2026. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

(2) Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(3) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 8

Evaluare

Până la 18 august 2029, Comisia efectuează o evaluare a prezentei directive. Comisia transmite raportul de evaluare Parlamentului European și Consiliului. Evaluarea este efectuată în conformitate cu Orientările Comisiei privind o mai bună legiferare. Statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea raportului respectiv.

Articolul 9

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 10

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Strasbourg, 12 iulie 2023.

Pentru Parlamentul European

Președinta

R. METSOLA

Pentru Consiliu

Președintele

P. NAVARRO RÍOS

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO